

БАШКОРТ ТЕЛЕ ҺӘМ ӨЗӘБИӘТЕ

6

БАШКОРТ ТЕЛЕ ҺӘМ ӘЗӘБИӘТЕ 6

Укытыу рус телендә алып барылған
дөйөм белем биреү ойшмаларында
туған (башкорт) телен һәм әзәбиәтен
өйрәнәү өсөн укыу кулланмаһы

КИТАП
ӨФӨ • 2017

УДК 373.167.1 : 811.512.141
ББК 81.2 Баш-922
Б28

Шартлы тамгалар

- – һүзлек эше
- – әзәби-теоретик төшөнсә
- – тасуири укығыз
- – ятлағыз
- – парлашып йәки төркөмдә эшләгез
- – иҫгегезгә калдырығыз
- – өстәмә укыу өсөн
- – проект эше
- – ижади эш
- – дәрәҫ укығыз
- || – тел материалына аңлатма
- – өйзә ололар ярҙамында эш
- – тәржемә итегез

Башкорт теле һәм әзәбиәте: укытыу рус телендә алып Б28 барылған дөйөм белем биреү ойошмаларының 6-сы класы өсөн туған (башкорт) телен һәм әзәбиәтен өйрәнәү өсөн укыу кулланмаһы / [авт.-төз.: В. И. Хажин, Ә. Х. Вилданов, М. И. Карабаев, З. Р. Әминова, Ф. Ә. Аҡкужина]. — Өфө : Китап, 2017. — 340 бит.

ISBN 978-5-295-06740-2

УДК 373.167.1:811.512.141
ББК 81.2 Баш-922

ТП – 078/17

ISBN 978-5-295-06740-2

© Хажин В. И., Вилданов Ә. Х., Карабаев М. И.,
Әминова З. Р., Аҡкужина Ф. Ә., 2017
© Кәримова З. И., дизайн, 2017
© БР-зың Зәйнәб Бишшева ис. Башкортостан
«Китап» нәшриәте ДУП-ы, бизәлеш, 2017

Укыу – белем шишмәһе

БӨГӨН – БЕЛЕМ КӨНӨ

Илебез кешеләренең һәр йыл һайын көтөп алған зур байрамы бар. Ул Беренсе сентябрь. Был байрам дөүләтебез тарафынан Белем көнө тип иғлан ителгән. Ошо көндө мәктәптәрзә, башка укыу йорттарында миллиондарса балалар парта артына ултыра.

Укыгандың теле икәү; Укыузың сиге юк; Укыган узыр, укымаган тузыр; Белгән белеменә таяныр, белмәгән беләгенә таяныр; Белеме барзың кәзере бар һымак әйтемдәрзә белемдең кеше өсөн ни тиклем мәһим икәнлеге күренә.

Китап укыузың, белем алыузың әһәмиәтен халыктар бик боронго замандан ук якшы белгән. Шуға ла улар китапты «белем шишмәһе» тип йөрөткәндәр.

Китап, ысынлап та, кешелек тыузырған иң зур хазиналарзың береһе ул. Китап укыған кешене борон-борондан иң акыллы кеше тип иҫәпләгәндәр: уны хөрмәт иткәндәр, уға кәңәш һорап барғандар, төрлө һораузарға яуап алғандар. Халык китап тураһында бик күп мәкәлдәр сығарған. Мәсәлән, *Китаптан хәрәф эзләмә, акыл эзлә; Якшы китаптың һәр юлы алтын; Китапһыз өй – кояшһыз өй* һ. б.

Бөйөк акыл әйәләре, языусылар, шағирзәр, ғалимдар иң күп китап укыусылар булғандар. А. С. Пушкин, *Белем алыузың иң якшы юлы – укыу*, тигән. М. Горькийзың мәктәптә укыу мөмкинлеге булмаған. Шулай за ул китап яратыуы, үз аллы күп укыуы аркаһында үз заманының иң белемле кешеләренең береһе булып китә. Шуға ла М. Горький: «Китап – белем шишмәһе. Уны яратығыз, сөнки ул ғына беззә рухи яктан көслә, намыслы, акыллы кеше итә», – тигән.

Китап – белем сығанағы. Китап аша без боронғоно беләбез, бөгөнгө тормошто аңларға өйрәнәбез, киләсәкте күз алдына килтерәбез, төрлө фән нигеззәре менән танышабыз. Китап кешеләрзә дөрөс йәшәргә, Тыуған иленә, халықка тоғро хезмәт итергә, төрлө ауырлыктарзы еңеп сығырға өйрәтә.

М. Гафури, Д. Юлтый, З. Биешева, Г. Тукай кеүек бик күп башкорт һәм татар әзиптәре лә, М. Горький кеүек, йәштән төрлө ауырлыктар, кәмһетелеүзәр, йәберләүзәр күргәндәр, әммә тырышлыктары, китап яратыузары аркаһында зур кеше булып киткәндәр.

Мәктәптә һез күп фәндәр буйынса белем алаһығыз. Әммә һез өйрәнгән предметтар араһында **художестволы әзәбиәт** айырым урын алып тора. Уның кеше тормошондағы әһәмиәте ифрат зур. Был турала Н. Г. Чернышевский: «Языу-сы язған әсәрзәрзә укып, без һәр төрлө түбәнлектән, әхлаки бысраклыктан ерәнергә, гүзәллекте аңларға һәм яратырға өйрәнәбез. Был әсәрзәрзә укып, без үзәбез зә якшырак, изге күңелләрәк кешегә әйләнәбез», – тип әйткән.

1. Текстан яңы һүзәрзә язып алығыз, мәғәнәләренә төшөнөгөз. Төрлө һүзәр кушыу ярзамында улар менән бер нисә һүзәйләнеш тәзәп, мәғәнәнең үзгәрәү-үзгәрмәүенә игтибар итегез.
2. Текстағы мәкәлдәрзә күсереп алығыз, уларзың мәғәнәләрен асықлағыз.
3. Укыу, китап, белем тураһында һез тағы ниндәй мәкәлдәр беләһегез? Атай-әсәйзәрегеззән һорашып, үзегез белгәндәрзә өстәп, уларын да язып куйығыз һәм рус телендә шул мәғәнәне биреүсә мәкәлдәрзә табығыз.
4. 5-се класта алған белемеgezзе иsqә төшөрөгөз: нимә ул мәкәл? Үрзә әшлөгәндәрегезгә таянып, уның ни өсөн кәрәклеген асықлағыз.
5. *Зур кешеләр* тип, һеззәңсә, кемдәргә карата әйтәләр? Һез ниндәй зур кешеләрзә беләһегез, уларға үзегезсә характеристика бирегез.
6. Нисек була ул *дөрөс йәшәү*? Һеззәңсә, бының өсөн кеше ниндәй сифаттарға эйә булырға тейеш? Бының өсөн хәуефһез тормош нигеззәре (основы безопасности жизнедеятельности – ОБЖ), сәләмәт тормош кағизәләре (здоровый образ жизни – ЗОЖ) талаптарын үтәү генә етәме? Үзегез белгән миҗалдарзы ла файзаланып, ошо темаға фекер алышыу үткәрегез. Фекер алышыуға ата-әсәләрегеззә, үзегез ихтирам иткән берәй *зур кешене* йәлеп итергә тырышығыз.

7. 5-се класта ниндэй фэндөр өйрәндегез, быйыл ниндэйзәрен өйрәнәсәкһегез? Уларға үзегезсә характеристика бирегез, әһәмиәтен аңлатығыз (фекерегеззе тормоштан алынған миҗалдар ярзамында дәлилләргә тырышығыз).

8. Текстан укыу, белем, китап тураһында әйткән фекерзәрзе табып укығыз. Был турала һез нисек әйтер инегез?

9. Текстың йөкмәткәһенән сығып, «Укыу – белем шишмәһе» тигән бәләкәй изложение язығыз. Эштәрегеззе күмәкләп тикшереп, уның буйынса әңгәмә үткәрегез.

10. Н. Г. Чернышевскийның һүззәрен диктант итеп язығыз.

11. Түбәндә килтерелгән мәкәлдәрзе иҗегеззе калдырығыз, уларзы үзегеззең телмәрегеззе кулланығыз.

Китап – бөтә ғилем, белем башы.

Донъя ғилеме китап эсендә.

Үз акылың юлбашсы булһын; китап юлдашың булһын.

Белем кәңәшсең булһын.

Укыһаң, белемең артыр, укымаһаң, белгәнең дә онотолор.

Китап һүзен юкка сығарыр көс юк; китаптан да яқын, акыллы дуҗ юк.

Ниндәй китаптар менән дуҗлығыңды әйт; мин һинең кем-легеңде әйтермен.

Китапка язылған һүззең кәзере бар; уны укығандың үз кәзере бар.

Китап – белем шишмәһе, белем – ғилем һигезе.

Китап – тормош көзгөһө, күззәр – күңел көзгөһө.

Түбәнге кластарза тел буйынса үтелгәндәрзе кабатлау

1-се күнегеу. Бирелгән хәрәфтәр араһына калған хәрәфтәрзе ал-фавит тәртибендә язығыз.

1. А, ... К.

2. Ф, ... Ю.

2-се күнегеу. Кайһы һүз һүзлектә алда килер? Тау исемдәрен алфавит тәртибендә язығыз.

Торатау, Көнгәк, Алатау, Мәсемтау, Нарытау, Мағаш, Машактау, Ирәндек, Ирәмәл, Ямантау, Кыркты, Караташ, Кыратау.

Әсхәл ӘХМӘТ-ХУЖА

АЛМАШ ҮСӘ

Был умарта йәйен генә буп-буш,
Көзөн, кышын, язын гөж килә.
Әйтерһең дә,
Бында йәш күс йәшәй –
Йәш көс менән йәш дәрәт гәр килә.

Кәрәз кеүек якты кластарза –
Умартаның йәме, бар кото.
Кластарза зиһен-аң үстәрә
Мең-мең бала –
Нәк мең бал корто.

Аяз булһын,
Ямғыр,
Буран булһын –
Хезмәт каға бында канатын.
Йыйғандары алтын бал түгел дә –
Алған белемдәре саф алтын.

Бөтә нәмә бында нурлы, матур,
Бөтә ерзә тәртип, бөхтәлек.
Алмаш үсә илгә дан өстәрлек,
Заман йөгөн иңгә йөкмәрлек.

Бөтә нәмә бында ысын, ихлас,
Бөтә нәмә ябай, буяуһыз:
Көлгән сакта – кояш сағылып уйнай,
Йәш түгелһә – һығыла балауыз.

Бөтә нәмә бында көләс, уйсан...
Каш йыйырга кәтғи ағайзар,

Үтө сая, үтө шаяндар за
Өйрәткәнде шундук аңлайзар.

Йә булмаһа,
Күк сәскәләй кыззар,
Тал сыбыктай шыйтык малайзар
Шук һүз әйтһө,
Етди апайзарзың
Языла ла китә маңлайзар.

Тәнәфестә, кузғып, бала-саға
Ғибелгәндә тышка күмәкләп,
Гөл естәре аңкып, балкып тора
Ак умарта төслө ак мәктәп.

1. Шиғырза ораған яңы һүзәрзе табып, мәғәнәләрен асыклағыз, уларҙы кулланып, бер-берегез менән **һорау-яуап** формаһында диалог ойштороғоз.
2. Яңы һүзәрзе язып алып, уларҙың синонимдарын табырға тырышығыз. Исегезгә төшөрөгөз: нимә ул **синоним**?
3. Нимә ул *балауыз һығыу, каш йыйырыу*? Мәғәнәләрен асыклағыз за шуны ук икенсе һүзәр менән әйтегез.
4. Шағир *бында бөтә нәмә ябай, көләс, буяуһыз* тип нимә әйтергә теләгән?
5. Кәтғи ағайзарзың *каш йыйырыуын*, етди апайзарзың *маңлай-зарының язылып китерен* нисек аңлайһығыз?
6. Шағир заман йөгөн иңдәренә алырлык алмаш үсәенә кыуана. Нимә ул *заман йөгө*? Һез үзегезҙе ошо алмашсылар рәтендә күрә алаһығыҙмы? Бының өсөн, һезеңсә, ниндәй сифаттарға эйә булырға кәрәк?
7. Балаларҙың мәктәптә *алған белемдәре саф алтын*, ти шағир. Һез үзегезең алған белемдәрегез тураһында шулай тип әйтә алаһығыҙмы?
8. Шағир мәктәпте умарта менән, уҡыусы балаларҙы корт күсе менән сағыштыра. Һез үзегезең мәктәпте нимә менән сағыштырыр инегез?
9. Әсхәл Әхмәт-Хужа – бик күп шиғыр китаптарының авторы. Уның шәхесе, ижады тураһында белешмә төзөгөз.

3-сө күнегәү. «Алмаш үсә» шиғырынан *к* хәрефенә башланған исемдәрҙе алфавит тәртибендә язығыз.

4-се күнегеү. Ыраузарға яуап бирегез.

1. Башкорт алфавитының кайһы хәрефтәренән һүз башланмай?
2. Башкорт алфавитындағы кайһы хәрефтәрҙән саф башкорт һүзҙәре башланмай?

5-се күнегеү. Һүзҙәрҙе рус теленә тәржемә итегез. Уларҙы ниндәй һүз берләштерә ала?

Умарта, күс, кәрәз, бал корто, бал, балауыз.

Уран КИНИҖБУЛАТОВ

УКЫТЫУСЫМА

Ояһынан оскан бөркөттәр без,
Канатыбыз нығый һауала.
Без сығабыз сикһез киңлектәргә –
Укытыусы тәүге юл һала.

Аҡбур менән аҡ нурзарзан
Аҡ юл һыззың, укытыусым.
Мең-мең яқты күңелдәрҙең
Бакһаһы һин, укытыусым.

Ашкынабыҙ матур киләсәккә,
Хыялдарға тиңдәш дәүергә.
Укытыусым, һинең күз нурҙарың
Аҡ юл булыр безгә ғүмергә.

Үкенесез булыр түккән көсөң,
Теләктәрең сәскә атырзар.
Кош юлында «Хуш бул!» тиеүселәр
Кош юлынан һиңә кайтырзар.

1. Шиғырҙы тасуири итеп укығыз. Шағирҙың нимә әйтергә теләгәнән, үзенең мәктәбенә, укытыусыларына мөнәсәбәтән асыҡларға тырышығыз.
2. Кош юлында «Хуш бул!» тиеүселәр кош юлынан һиңә кайтырзар тигәнде һисек аңланығыз? Фекер алышығыз.
3. Тәүге строфаның мәғәнәһенә төшөнөгөз. Бөркөт ояһы, сикһез киңлектәр тип автор нимәһенә күз уңында тотто икән?

4. Һезең укытыусыға арналған тағы ниндәй әсәрзәр укығанығыз бар?
5. Мәшһүр кыргыз языусыһы Сыңғыз Айытматовтың «Беренсе укытыусы» повесын укығыз. Укытыусының кеше тормшондағы роле тураһында фекер алышығыз.
6. Шиғырзы ятлағыз.
7. Шиғырға композитор Р. Нәбиуллин көй язған, уның аудиоязмаһын тыңлағыз, үзегез зә кушылып йырлағыз.

Тәнзилә ДӘҮЛӘТБИРЗИНА

МИЗГЕЛДӘР

Һәр мизгелдең үз йәме бар,
 Үз төсө бар һәр айзың.
 Зәңгәр сирень, йәшел үлән
 Бигерәк йәмләй яззы!

Йәй айзарын аллы-гөллө
 Хуш есле сәскә бизәй.
 Җыуанып һайраған кош та
 Шул гүзәллекте һизә.

Уңған көз урманды буяй
 Җызыл, һары төстәргә.
 Шунан қышқа қала инде
 Ергә ак төс өстәргә.

Сиратлап мизгелдәр ергә
 Сағыу бизәктәр һала.
 Шуға йылдың һәр бер айын
 Һағынып көтөп алам.

1. Шиғырзы тасуири итеп укығыз. Авторзың йыл мизгелдәрен һисек күз алдына килтереүенә иғтибар итегез. Һез уның менән килешәһегезме?
2. Һез һисек уйлайһығыз: йыл мизгелдәренә һәр сак шулай күңелле, яқты, сағыу төстәр генә хасмы? Мәсәлән, *кара яз, кара көз* тигән төшөнсә бар. Уйлап караһаң, бәлки, тағы

бүтөн төстәр зә барзыр? Һәр төстөң ни өсөн кулланылғанын аңлатырға тырышығыз.

3. Шағирә, *йылдың һәр бер айын һагынып көтөп алам*, ти. Ә һез нисек? «Минең яраткан мизгелем (айым)» тигән хикәйә язығыз, ни өсөн яратыуығызсы (яратмауығызсы) аңлатығыз.
4. Рус телендә *У природы нет плохой погоды* тигән әйтем бар. Быға һезең карашығыз нисек? Әңгәмәләшегеҙ.
5. Һәр мизгелдең кеше (ил, халыҡ) тормошондағы урыны тураһында фекер алышығыз.
6. *Нимә ул синоним* тигән һорауға яуап бирегеҙ. Бүлектә бирелгән шиғырҙарҙан синонимдарҙы табығыз.

6-сы күнегеү. 4-се күнегеүҙең яуаптары.

1. ң, ҫ, ь, ь хәрефтәренән һүз башланмай.
2. ё, ң, д, п, р, ь, ь, ц, ч, щ хәрефтәре башҡорт һүзҙәренең башында була алмай.

7-се күнегеү. Рус һәм башҡорт һүзҙәренең әйтелешен сағыштырығыз.

молоко	тормошо
карандаш	Ҙараташ
сокол	солот
землемер	теремек

Һүз күрке – мәкәл

Белеү – нур, белмәү – хур.
Ғилем – ақылдың яртыһы.

Йырым миңең – Башкортостан

БАШКОРТОСТАН

Башкортостан Республикаһы Көнъяк Уралда, Европа менән Азия осрашқан ерҙе, урынлашқан. Уның территорияһы төньяктан көнъякка 550 километрға, көнбайыштан көнсығышка 430 километрға һузылған һәм 143 мең 600 квадрат километр майзанды биләй. Пермь крайы, Свердловск, Силәбе, Ырымбур өлкәләре һәм Татарстан, Удмурт республикалары менән сиктәш.

Башкортостандың тәбиғәте бик бай. Уның көнсығышында Көнъяк Уралдың тау һырттары урынлашқан. Елмәрзәк, Алатау, Ҡалыу, Юрматау, Мәсемтау, Машактау, Әүәләк, Уралтау, Ирәндек, Ҡырктытау һырттары төньяктан көнъякка табан тиҫтәләрсә километрға һузылған. Был яктарҙа ҡарағай, шыршы, имән, йүкә, уҫаҡ, ҡайын, саған, муйыл, мышар, балаһ һәм башҡа бик күп ағастар үсә. Ямантау (диңгез кимәленән 1640 м бейеклектә), Ирәмәл (1584 м) кеүек бейек тауҙарҙың баштарында тундра үҫемлектәрен осратырға мөмкин.

Башкортостан урмандарында айыу, бүре, төлкө, ҡуян, һуҫар, кондоҙ, ҡама, шәшкә, мышы, коралай кеүек ҡырағай йәнлектәр, торна, селән, ҡаузы, һуйыр, ҡор, сел, бөркөт, һайыҫқан, ыласын, ҡарға, бүзәнә, тартай һәм башҡа бик күп ҡоштар йәшәй. Уларҙың күбеһе ҡышкылыҡҡа йылы яҡка оҫоп ҡитә, ә йәйгелеккә әйләнеп ҡайталар, оя ҡороп, бала сығаралар.

Республиканың территорияһы 54 районға бүленгән. Бында 21 кала, кала тибындағы 40 ҡасаба, 4674 ауыл бар. Уларҙа 4 миллиондан артыҡ кеше йәшәй. Бынан 450 йылдан ашыу элек Рус дәүләтенә кушылғандан һуң Башҡортостанға рус-тар, татарҙар, сыуаштар, мариҙар, мордвалар һ. б. күсеп килеп ултыра. Хәҙер бында 100-ҙән ашыу милләт кешене йәшәй.

1. Тексты ентекләп уҡып сығығыҙ. Башҡортостан тураһында үзегеҙ белгәндәрҙе лә өстәп, телдән сығыш әҙерләгез.
2. Текстан кырағай йәнлектәр, кош исемдәрен табып, күсереп язығыҙ. Һеҙ уларҙың кайһыларын күргәнегеҙ бар? Үзегеҙ яҡшы белгән берәй йәнлектән йәки коштон һүрәтен төшөрөп, уның тураһында кескәй белешмә төҙөп язығыҙ.
3. Текста тағы ниндәй йәнлектәрҙең, коштарҙың исемдәре телгә алынмаған? Исемлектә башҡортса тултырып язығыҙ, руссаға тәржемә итегеҙ. Уларҙың бүтән берәй телдә нисек аталыуын асыҡлағыҙ.
4. Һеҙ йәшәгән ауыл (ҡасаба, кала) нисек атала? Ул Башҡортостандың кайһы ерендә урынлашкан? Ҡасан барлыкка килгән? Унда кемдәр йәшәй, нимә менән шөгөлләнә?
5. Текстан тау исемдәрен язып алығыҙ, уларҙы Башҡортостан картаһынан табығыҙ. «Башҡортостан тауҙары» тигән ҙур булмаған белешмә төҙөгөҙ.
6. Һеҙ йәшәгән ауыл (ҡасаба, кала) тирәһендә тау бармы? Ул нисек атала? Тауға характеристика бирегеҙ, исеменең кайҙан килеп сыҡканлығын асыҡлағыҙ. Шуға бәйлә легенда, ривәйәт тапһағыҙ, «Башҡортостан тауҙары» тигән альбом булдырып, шунда теркәп куйығыҙ.
7. Текста исемдәре телгә алынған халыҡтарҙы беләһегеҙме? Уларҙы күргәнегеҙ, улар менән аралашканығыҙ бармы? Үзегеҙ яҡшы белгән берәй халыҡ тураһында телдән сығыш яһағыҙ.
8. Башҡортостанда тағы ниндәй халыҡ вәкилдәре йәшәй? Исемлеген төҙөгөҙ, уларҙың асыл ватаны (тыуған иле) кайҙа икәнлеген асыҡлағыҙ.
9. Сит милләт кешеләре араһында һеҙҙең дуһтарығыҙ бармы? «Минең татар (сыуаш, мари һ. б.) дуһым» тигән белешмә төҙөп, дуһығыҙға характеристика бирегеҙ.
10. Иҫегеҙгә төшөрөгөҙ: нимә ул **сағыштырыу**? Төҙөгән белешмәләрегезҙә, телдән яһаған сығыштарығыҙҙа мөмкин тиклем күберәк сағыштырыуҙар кулланырға тырышығыҙ.

8-се күнегеү. Рус һәм башкорт һүзәрән сағыштырып укығыз.

оса – оса	отошло – отошло
тереме – (в) тереме	сей – сей
болото – болото	теремек – теремок
бер эт – берет	тормош – тормоз
осло – Осло	

9-сы күнегеү. Һүзәрзе башкортса язығыз.

Баймак, Инзер, Базы, Стерлитамак, Уфа, Караидель, Янгантау, Белокатай, Акъяр, Бурзян.

10-сы күнегеү. Өйзә ағастарзың исемдәрән рус телендә язығыз.

Кайын, карағай, шыршы, имән, йүкә, усаҡ, карағас, саған, муйыл, мышар, балан, ерек, тал, тирәк, энәлек.

Зәйнәб БИИШЕВА

БАШКОРТОСТАН

Элек заман һин бер үкһез бала инең,
Бар байлығың – кырыс, йәнһез дала ине.
Шул далаңда һин, имгәкләп, ауа-түнә,
Тома һуқыр юлсы булып бара инең.
Хәзер – көслә ир-арыслан, баһадир һин.
Алғы сафта бәхет даулап бараһың һин.
Юлың якты, көнөң көләс, теләгең саф,
Бөйөк илдең кәзерле бер балаһы һин.

1. Шиғырзы тасуири итеп укығыз.
2. Авторзың Башкортостандың үткәнен һәм хәзергеһен нисек тасуирлауына игтибар итегез. Белгәндәргә таянып, шағиреңең фекерзәрән дәлилләүсе миһалдар килтерегез.
3. Башкортостандың хәзерге тормошо, үзаллылык өсөн көрәше, киләсеге тураһында үз-ара фекер алышыу ойштороғоз. Һезеңсә, Башкортостан сәскә атын, уның халкы бәхетле, бай йәшәһен өсөн, тағы нимә эшләргә көрәк?
4. Рәсәйзең картаһынан Башкортостанды табығыз. Ниндәй шағир Башкортостандың картаһын кайын япрағы менән сағыштырған? Шиғырзы табып укығыз.

5. Күрше өлкөлөрзө, республикаларза кемдөр йәшәгәнлеген асыглағыз. «Безең күршеләр» тигән кескәй белешмә төзөп язығыз.
6. Башкорттар Башкортостанда ғына йәшәйме? Үзегез белгәндәрзө, таба алған тиклем сығанактарзы файзаланып, ололарзан, ата-әсәләрегеzzән һорап, укытыусы ярзамында «Башкорттар кайза йәшәй?» тигән белешмә төзөгөз.
7. Башкортостанға арналған әсәрзәр исемлеген төзөгөз. Республикабыззың төбигәтен, тарихын, сәнғәтен, тормош-көнкүрешен сағылдырған материалдар йыйып, укытыусы ярзамында «Тыуған илем – Башкортостан» исемле альбом төзөгөз.

11-се күнегеу. Бирелгән хәрәфтәр араһына калған хәрәфтәрзә алфавит тәртибендә язығыз.

1. А, ... И.
2. Ш, ... Я.

12-се күнегеу. Бармак исемдәренең башкортса һәм русса әйтелешен укығыз һәм иҫегеззә калдырығыз.

баш бармак – большой палец
 һук бармак – указательный палец
 урта бармак – средний палец
 сығанак бармак – безымянный палец
 сәтәкәй бармак – мизинец

ДАН ҺИҘӘ, ДАН, БАШКОРТОСТАН!

*Рәми ҒАРИПОВ шигыры
 Рафик СӘЛМӘНОВ көйө*

Киң Уралдың иркен күкрәгендә
 Азат шоңкар ғорур осканын
 Карайым мин сикһез ғорурланып,
 Дан һиңә, дан,
 Башкортостаным!
 Ир намысы менән еңеп сыктың
 Һин яузарза илдең дошманын.
 Йырайым мин батыр ир намысын,

Дан һиңә, дан,
Башкортостаным!
Егет жулы тейһә, ер майы ла
Ете каттан ата фонтанын.
Котлайым мин халкым егетлеген,
Дан һиңә, дан,
Башкортостаным!
Тупрағың да алтын, тыуған еркәй,
Уңған кулдарыңда оңтаның.
Тысайым мин уңған кулдарыңды,
Дан һиңә, дан,
Башкортостаным!

1. Текст өстөндә тасуири укыу күнекмәләре үткәрегеҙ.
2. Өсөнсө куплеттың төүге ике юлына иғтибар итегеҙ. Нимә ул *ете каттан фонтан булып аткан ер майы?*
3. *Ир намысы, егетлек* тигәнде һеҙ нисек аңлайһығыҙ? Шул турала әңгәмә ойоштороғоҙ.
4. Шағир тупракты алтын менән сағыштыра. Һеҙ быны нисек аңлайһығыҙ?
5. Шағирҙың Башкортостанға ни өсөн дан йырлаганын асыҡлағыҙ, миҫалдар килтерегеҙ.
6. Йырҙың көйөн тыңлап, үзегеҙ зә кушылып йырлап карағыҙ.
7. Көйзәң авторы композитор Рафик Сәлмәнов тураһында нимәләр беләһегеҙ? Әңгәмә ойоштороғоҙ.

Факиһа ТУҒЫЗБАЕВА

ӘЙ ЯЗМЫШЫМ МИНЕҢ – БАШКОРТОСТАН

Башкортостан,
Һине аңлау өсөн,
Далаларың кеүек киң күңелле,
Йылғаларың кеүек моң-һағышлы,
Урмандарың кеүек мең балкышлы,
Таяларың кеүек бейек, серле
Булыу кәрәк,
Ерем – Башкортостан!
Башкортостан,
Һине аңлау өсөн,
Илкәйем тип, ярһып, кылыс болғап, –

Дауам иткән шулай нисә быуын, –
 Хинең менән бергә яу сабырға,
 Дарға асылырға, сабылырға,
 Үлдем, тигәс, кабат терелергә,
 Урал батыр булып әүерелергә
 Кәрәк,
 Эй язмышым минең – Башкортостан!
 Йырзаныңды ергә күмһәләр зә,
 Курай булып сәскә атқан йырың,
 Йырзаныңды қыра алмай қырғын!
 Телкәйеңде қырқып алһалар за –
 Үткерлеге уның қылысында,
 Ә қылысың һәр сак кул осонда
 Булған борон,
 Утта янмас,
 Һыуза батмас йырым минең –
 Башкортостан!
 Һәр бер көнөң – моңдоң өнө, гүйә.
 Аһнакалдарыңдың ақылы ла.
 Сабый хыялының ялкыны ла.
 Хәләл икмәк менән хәләл тозоң,
 Һүнгән, балкыясак һәр йондозоң –
 Йәншишмәләй генә моңдарыңда.
 Уттан сыккан өсөн һәр бер һүзең,
 Һәр һүзеңдә балкый яқты йөзең,
 Эй тормошом минең –
 Башкортостан!

1. Шиғырҙы иғтибар менән үз аллы укып сығығыз, таныш булмаған һүзәрҙе язып алып, мәғәнәләрен асыҡлағыз.
2. *Утта янмас, һыуза батмас* тип нимәгә әйтәләр? Шағирәнең был һүзбәйләнеште ниндәй максатта файҙаланғанын аңлатығыз. Был һүзбәйләнеш рус телендә нисек яңғырай?
3. *Телкәйеңде қырқып алһалар за* тигәндә, шағирә нимәне күз уңында тотто икән? Күмәкләп бының нимәгә нигезләнгән асыҡларға тырышығыз.
4. Шиғырҙы қысқырып, тасуири укыу күнекмәләре үткәрегеҙ, укыу барышында, йөкмәткенән сығып, уның пафосын, йәғни нисек дәрәжә укылырға тейеш икәнлеген асыҡлағыз.
5. Башкортостанды аңлау өсөн нимә кәрәк, ти шағирә? Һезҙеңсә нисек? Фекерҙәрегеҙгә дәлилләргә тырышығыз.

6. Башкортостанды шағирә *йырым, тормошом* тип атай. Һез быны нисек аңланығыз? «Нимә ул илһөйөрлек (патриотизм)?» тигән темаға әңгәмә ойштороғоз.

13-сө күнегеү. Түбәндәге һүзәрзең баһымына иғтибар итегеҙ.

Утта янмáс, һыуза батмáс. Бөтмэс-төкәнмэс. Қарамаһтан. Аңғармаһтан.

Юклықты белдереүсе *-маһ/-мэһ* ялғаулары баһымлы була, баһым улар аша артабанғы ижектөргө лә күсә ала. Ә *-ма/-мә* ялғаулары баһымһыз була.

Сағыштырығыз: *карамаһтан – карамайынса.*

Шәйехзада БАБИЧ

БАШКОРТОСТАН

Арыһландар үз ерен
Залимдарзан таптатмаһ,
Таптаймын тип атлаһа,
Башкорт каны атлатмаһ.
Ил өһтөнә сапкан яу
Башкорт йөнен какшатмаһ.
Быһрак табан аһтында
Башкорт намыһы ятмаһ.
Башкортостан – гөлбоһстан,
Сөмбөлөһстан, нурбоһстан,
Шунда тыуған, шунда үһкән
Башкорт атлы арыһлан!
Башкортостан бақсаһы –
Арыһландар торған ер;
Арыһландар бабаһы –
Қаһармандар йөрөгән ер;
Қаһармандар кәүзәһен
Қосақлаған, күмгән ер...
Башкортостан – гөлбоһстан,
Былбылһстан, нурбоһстан,
Шунда тыуған, шунда үһкән
Башкорт атлы арыһлан.

Уралкайзың асты алтын,
Өстө шиғыр, үзе нур...
Башкортостан – йәмбостан,
Илһамстан, шиғырстан,
Шунда тыуған, шунда үскән
Башкорт атлы арыслан!
Башкортостан йәшәһен,
Сәмбелостан йәшәһен!
Шунда тыуып, шунда үскән
Арысландар йәшәһен!

1. Шиғырҙы үз алдығыҙға иғтибар менән укып сығығыҙ. Унда осраған яңы һүзҙәрҙе язып алығыҙ, һүзлек ярҙамында уларҙың мәғнәләрен асыҡлап, руссаға тәржемә итегеҙ.
2. Шағирҙың Башкортостанды нимәләр менән сағыштырғанына иғтибар итегеҙ: *гәлбостан, нурбостан, шиғырстан* һ. б. *Стан (остан, бостан)* – ил тигән һүз. Мәҫәләһ, Башкортостан – башкорттар иле, Татарстан – татарҙар иле һ. б. Тимәк, автор Башкортостанды *гәлдәр иле, нурлы ил, шиғырлы ил* һ. б. тип атай. Һеҙ бының менән килешәһегеҙме? Башкортостанды – Тыуған илегезде – һеҙ нимә менән сағыштырып инегеҙ?
3. Шиғырҙы тасуири итеп укығыҙ, унда шағирҙың Тыуған иленә, халқына мөнәсәбәте нимәлә сағыла?
4. Ш. Бабичтың тормош юлына ҡағылышлы мәғлүмәттәр менән танышығыҙ, башка әһәрҙәрҙән иҫегеҙгә төшөрөгөҙ.
5. Шиғырҙа осраған *таптамас, таптаймын* тигән һүз формалары хәҙерге телдә нисек ҡулланыла?

14-се күнегеү. *Стан* һүзе ил тигәнде аңлата. Иленең исеменә *стан* һүзе ҡушылған дәүләт исеһдәрҙән язығыҙ.

Башкортостан, ...

Ғайса ХӨСӘЙЕНОВ

МӨКӘДДӘС

(«Донъя» ҡитабынан)

Тыуған ил, туған халыҡ, туған тел – иң мөкәддәс тойғолар, изге төшөнсәләр.

Кеше Тыуған илен һәм туған халыҡын һайламай, улар тыумыштан ата-әһәһе, тоҡомо, кәнә-иле менән бергә бирелә.

Тыуған ил – һин тыуған, йәшәгән, гражданиһ булған ерең.

Туған халык – һине кеше итешкән, ғөрөф-ғәзәттәрен, телен биргән токомдаштарың, шәхес итеп күтәргән милләтең.

Туған тел – ул ата-әсәң теле, донъяла тәү ишеткән һүзең, рухи моңоң.

Тыуған иле, туған халкы, туған теле булған кеше мең бәхетле.

Үз әсәһен, туған халкын, туған телен һөйгән кеше генә бүтән әсәләрзе, бүтән халыктарзы һәм телдәрзе ихлас яратырға, уны үзенекендәй күреп ололарға һәләтле.

Милли ерлекһез, туған тойғоһоз ысын илһөйәр һәм интернационалист булып булмай.

1. Автор өсөн Тыуған ил, туған халык, туған тел – иң мөкәддәс, йәғни иң изге, иң кәзерле төшөнсәләр. Һеззеңсә нисек – ошоларзан да изгерәк нәмә юкмы? «Минең Тыуған илем», «Минең туған халкым», «Минең туған телем» темаларына фекер алышыу ойштороғоз.
2. Һез патриотмы? Ул нимәлә күренә? «Мин – патриот» тигән белешмә төзөп язығыз.
3. Кем ул интернационалист? Һез үзегеззе интернационалист тип иҫәпләй алаһығызмы?
4. Тыуған иле, туған халкы, туған теле булмаған кешене күз алдына килтерегез. Ундайзар буламы? Уларзы кем тип атайзар? Рус телендә «Иван непомнящий родства» тигән төшөнсә бар – уны нисек аңлайһығыз? Фекер алышығыз.

Назар НӘЖМИ

ҒИНЕҢ НИҢДӘЙ УЛЫҢМЫҢ МИҢ?

Бетәһе лә һинән килә миңә,
Бар булмышым һинән, бар моңом.
Әсәйемдең күз карашы кеүек
Бетә төсөң, бөтә барлығың.

Тыуған илем, тыуған ерем,
Ғинең ниңдәй улыңмын миң?
Шуны беләм: һин йәшнәһәң әгәр,
Осконоңда булырмын миң.

Матурлығың һинең, бар сафлығың
Йөрәгемә инеп үрелгән.
Улар миңә әсә һөтө менән,
Әсә теле менән бирелгән.

Тыуған илем, тыуған ерем,
Һинең ниндәй улыңмын мин?
Шуны беләм: һин күкрәһәң әгәр,
Күкрәүеңдә булырмын мин.

Һинең исемең бар нәмәнән өстөн,
Һәр ауазың – миңә бер гүмер.
Шуларзан да әгәр мәхрүм булһаң,
Йәшәүзәрең йәшәү түгелдер.

Тыуған илем, тыуған ерем,
Һинең ниндәй улыңмын мин?
Шуны беләм: яралана калһаң,
Җан тамсында булырмын мин.

■ Бирелгән мәкәлдәрҙең кайһылары шиғыр йөкмәткеһенә тап килә?

Атаң улы ғына булма, халкыңдың да улы бул.

Айырылғанды айыу ашар, бүленгәнде бүре ашар.

Берҙәмлектә – көс.

Сит илдә солтан булғансы, үз илеңдә олтан бул.

Торған илдән тыуған ил артык.

Тыуған ерҙәй ер булмаһ, тыуған илдәй ил булмаһ.

Атың барҙа ер таны, атаң барҙа ил таны.

Ил яҙмышы – ир ҡулында, ир яҙмышы – ил ҡуйынында.

Узган гүмер – калган хәтер

Әбүбәкер УСМАНОВ

БАШКОРТТАРЗЫҢ ҒӘСКӘРИ ХЕЗМӘТЕ

Башкортостандың Рус дәүләтенә кушылыуы Рәсәйзең кеүәтен үстерә, тышкы дошманға каршы көрәшен еңеләйтә. Рәсәйзең көнсыгыш сик буйзарын һаклап, һәр төрлө хәрби походтарза катнашып, башкорттар Рәсәй өсөн дәүләт әһәмиәтендәге әш башкара. Улар XVI быуат урталарында ук рус ғәскәрзәре составында Ливон немецтарына, Ҡырым ханлығына каршы походта, XVII быуат баштарында Польша-Швеция ил баҫкынсыларына каршы көрәштә, Минин менән Пожарский ополчениеһында Мәскәүзе Польша пандарынан азат итеүзә, Пётр I батшаның XVIII быуат башында төрөктәргә каршы ойошторған походында актив катнашкан.

Башкорт атлыларының һуғышсан сифаттарын юғары баһалап һәм уны тулырак файзаланырға тырышып, батша хөкүмәте 1754 йылда башкорттарзы ғәскәри хезмәт менән генә шөгөлләнәүсә ярым хәрби казак хәленә күсерә. Бынан һуң улар Рәсәйзең көнъятк-көнсыгыш сиктәрен йыл әйләнәһенә һаклай, хәрби походтарза ла күпләп катнаша башлай.

Башкорттарзың ғәскәри хезмәте батша хөкүмәте өсөн бик файзалы була, сөнки полктарзы төзөгәндә, ул бер ниндәй зә сығымдар тотмай – аттар за, корал да, кейем-һалым да, азык-түлек тә башкорттарзың үз иҫәбенә етештерелә.

Батша хөкүмәтенәң 1798 йылдың 10 апрелендәге указы менән башкорт халкы хәрби сословиәға индерелә. Улар

Тобол йылғаһынан алып Яйык (Урал) йылғаһы буйлап Каспий диңгезенә тиклем меңәр сакрымға һуҙылған сик буйын һаҡлайҙар.

Һәр яугирҙың икешәр аты булған, уларҙың береһен ул менеп йөрөгән, икенсеһенә коралдарын, кейем-һалымын, азыҡтарын артмаклап йөрөткән. Башҡорт казактары һәйбәт һөңгө, кылыс, мылтык һәм ук-йәйә менән коралланған булған. Быларҙың бөтәһен дә улар үзәре хәстәрләгән.

Алыс хәрби походтар өсөн башҡорт полктары бигерәк тә XIX быуаттың баштарында күпләп төзөлө башлай. 1805 – 1807 йылдарҙа Францияға ҡаршы һуғышта 20 башҡорт атлы полкы катнаша. Бигерәк тә 1812 йылғы Ватан һуғышы осоронда башҡорт халқы Тыуған ил алдындағы үҙенең патриотик бурысын юғары кимәлдә аңлағанлығын күрһәтә. Наполеон армияһына ҡаршы көрөшөү өсөн, 28 башҡорт атлы казак полкы төзөлө һәм һуғышҡа оҙатыла. Бынан тыш, тағы 24 башҡорт полкы илдең көнсығыш сиктәрән һаҡлап хеҙмәт итә.

1812 йылдың октябрҙә Наполеон Мәскәүгә ҡалдырып китә. Мәскәүҙән сигенгәндә, ул унда маршал Мортъены ҡалдыра, уға Кремлдә һәм башҡа мөһим ҡоролмаларҙы шартлатырға ҡуша. Наполеондың бойороғон үтәп, Мортъе яңғындан имен тороп ҡалған һарайҙарҙы, йорттарҙы шартлата. Француздарҙың Кремлдә шартлатырға ла ниәте була. Ләкин өлгөрмәй ҡалалар: Мәскәүгә рус казактары, партизандар менән бергә Беренсе башҡорт полкы атлылары бәрәп инә, һәм шул арҡала Кремлдәң киммәтле ҡомартҡылары имен тороп ҡала.

1812 йылғы Ватан һуғышынан һуң да башҡорт атлылары Рәсәй алып барған һәр һуғышта катнаша. 1828–1829 йылдарҙа Төркиәгә ҡаршы һуғышта башҡорт частары рус армияһын тулыландыра. Ике саф башҡорт полкы, шулай ук Ырымбур казактарынан төзөлгән, яртыһын башҡорттар тәшкил иткән йәнә ике полк сик буйын һаҡлай. 1853–1856 йылдарҙағы Ҡырым һуғышында ла 4 башҡорт полкы катнаша. Башҡорт яугирҙары Севастополь өсөн барған һуғышта айырыуса зур батырлыҡ күрһәтә.

Башҡорт ғәскәрҙәренең тарихы рус халқының Ватан өсөн һуғыш тарихы менән айырылғыһыз бәйләнгән. Башҡорт

егеттәре, Дмитрий Пожарский, Пётр I, фельдмаршал Румянцев, атаклы полководецтар Суворов һәм Кутузов етәкселегендәге зур походтарға һәм һуғыштарға катнашып, Рәсәйҙең көслө дошмандарына ҡаршы торорға өйрәнә, үзҙәренең яугирлык традицияларын үстәрә.

Башҡорт атлыларының рус армияһы составындағы ғәскәри хезмәтә был халыҡтарҙың дуслығын нығытты. Рус һалдаты башҡорт атлыһы йөзөндә һәр ваҡытта ла тоғро иптәшпен һәм яуҙашын күрҙе.

1. Текста аңлашылмаған ниндәй һүҙҙәр ораны? Уларҙы күсереп алығыҙ, русса мәғәнәһен асыҡлағыҙ.
2. Текстан хәрби терминдарҙы язып алығыҙ, уларҙың русса һәм башҡортса әйтелешенә, язылышына, башҡортса әйтелешендәге үзгәрештәргә игтибар итегеҙ.
3. Башҡорт ғәскәрҙәре катнашкан яуҙарҙың ваҡытын язып алығыҙ. Ул турала һеҙҙең нимәләр ишеткәнегеҙ, укығанығыҙ бар ине?
4. Текста һеҙ ниндәй күренекле полководецтарҙың исемдәрен осраттығыҙ? Улар тураһында һеҙ нимәләр беләһегеҙ? Үзегеҙгә окшаған полководец тураһында кескәй белешмә төҙөп язығыҙ.
5. Башҡорттар ҡасандан башлап хәрби казак сословиһында һаналған? Был хәл башҡорт халкының тормошонда ниндәй үзгәрештәргә килтергән?
6. Башҡорттарҙан башка тағы ниндәй казактар булған? Уларҙың исемдәрен язып куйығыҙ. Ҡызыкһынһағыҙ, Ә. Әсфәндиәровтың «Олатайҙарҙың бар тарихы...» тигән ҡитабын укып сығығыҙ. Унда ошо тема буйынса бай мәғлүмәт табырһығыҙ.
7. Башҡорт халкы үҙенең ғәскәри хезмәтенә арнап бик күп йыр сығарған. Уларҙың байтағы әле лә халыҡ хәтерендә: «Байыҡ», «Любизар», «Ҡаһым түрә», «Уйыл», «Әрме», «Ерән ҡашка аткайым», «Әскадрон»...

15-се күнегеү. Айырыу билдәләрен белдергән өндө дәрәҫ укығыҙ.

тәьмин
мәсьәлә
тәьфир

Мөьминә
маьмай
тәьсорат

Тамак төбө менән әйтелгән өн ошо бер нисә һүззә генә осрай. Шуға ла уны махсус әйтергә өйрәнергә кәрәк. Ул өндө әйтә белмәгәндәр **тәмин** һүзен **тәмин**, **тәҫир** һүзен **тәҫир** тип әйтәләр. Бозоп әйтелгән һүззәр колакка бик йәмһез булып яңғырай. Был осракта халык «колакты яра» тигән һүззәрзә куллана.

16-сы күнегеү. Һүззәрзә шәп итеп дәрәҫ укығыз.

Һыуһағанғалырмы?

Һаңғырауланмағанһыңмы?

Ошо һүззәрзә рус теленә тәржемә итә алырһығызмы?

ИСЕМ

Предметтарзы (йәғни тирә-яктағы әйберзәрзә, тәбиғәт күренештәрән, төрлө хис-тойғоларзың, хәлдәрзәң һ. б. атамаларын) белдергән һүззәр **исем** (**имя существительное**) тип атала.

Башкорт телендә кешеләрзә белдергән исемдәргә генә *кем?* (кто?) һорауы куйыла. Қалған исемдәр *нимә?* (что?) һорауына яуап бирә.

17-се күнегеү. Һүззәрзә рус теленә тәржемә итегез. Исемдәрзәң үзгәрешендә ниндәй айырма бар икәнән асықлағыз.

1. Өстәлдәң, йылғаның, әсәйзең, таузың, кайындың, кайындарзың.

2. Бала, балалар, кеше, кешеләр, әсәй, әсәйзәр, ялан, яландар, тау, таузар, йылға, йылғалар.

3. Өстәлдә, калала, өйзә, урманда, урамда, йылғала.

18-се күнегеү. Һүззәрзә өлгөләгесә башкорт теленә тәржемә итегез, һораузар куйығыз.

Өлгө: *комар* (кто?) – *серәкәй* (нимә?)

Муха, древо, корова, камень, рыба, вода, человек, медведь, гора, сахар, репа, собака, телега, сосед, лодка, бабочка, морковь.

Ниндәй айырма күрәһегез?

19-сы күнегеу. Йомактарзы диктант итеп язығыз.

1. Койроғон кайсылап, ауызын тамсылап, ағашыз, мөйөшһөз өй һалды еуешләп.

2. Гөлдөр-гөлдөр гөлдөрсөк, кызыл ситек, күк күлдөк.

3. Ағас башы тукылдык, тукый-тукый тук булдык.

Йомактарза ниндәй коштар йәшеренгән?

20-се күнегеу. Түбәндәге һүзәрзең башкортса исемдәрен язығыз.

Өлгө: *Липа – йүкә, ...*

1. Липа, клён, ольха, пихта, вяз.

2. Крапива, душица, щавель, подорожник, борщевик.

3. Волк, рысь, норка, куница, барсук.

4. Жук, оса, шмель, муравей, паук.

5. Щука, окунь, налим, форель, хариус.

КОЛОЙ КАНТОН

(Башкорт халык йыры)

Колой кантонды ла бай тизәр,
Камсат та ғына бүрке бар, тизәр,
Үз хөкөмдәре лә үз кулында,
Ни кылһа ла ирке бар, тизәр...
Колой кантондың да буйзары
Буйға ғына үскән тармалай.
Ил күзенән канлы йәш ағызған –
Колой кантон менән Ермолай...
Кантон да кантон килә, тизәр,
Килгән кантондарзан какшанык.
Яуыз кантондарзы куя икән
Рәсәй генә тигән батшалык.

1. Башкорт кантондары тураһында һез нимәләр беләһегез?
Улар қасан йөшәгәндәр, нимә менән шөгөлләнгәндәр, халык-
тың уларға мөнәсәбәте нисек булған?

2. Кем ул Җолой кантон? Халык уны ни өсөн каргай?
3. Текст өстөндә тасуири укыу күнекмәләре үткәреgez. Йырзың көйөн тыңлагыз – ул һеззә ниндәй тойголлар уятты?
4. Кантондарга арналган тагы ниндәй йырзар беләһегез? Уларзың исемдәрен язып куйыгыз.
5. Татар, сыуаш, мари һ. б. халыктарзың ауыз-тел ижадында кантондар тураһында йыр юк. Ни өсөн икән? Һезнисек уйлай-һыгыз? Үзегез таба алган тиклем ололарзан, ата-әсәләрегеззән һорап, укытыгусы ярзамында шул турала фекер алышыгыз.
6. Җолой кантонды һезнисек күз алдына килтерзегез? Уның һүрәтен төшөрөгез.
7. Йырсылар озон көйлә башкорт йырзарының, гәзәттә, тәүге куплетың ғына башкаралар. Һеззә «Җолой Кантон»дың тәүге куплетың ятлап алыгыз.
8. Искә төшөрөгез: нимә ул **йыр**? Нимә ул **такмак**? Был жанрга хас үзенсәлектәрзе һанап сығыгыз.

21-се күнегеү. 20-се күнегеүзә бирелгән һүззәрзең тәржемәһе:

- а) Липа – йүкә, клён – саған, ольха – ерек, пихта – кара шыршы, вяз – карама.
- б) Крапива – кесерткән, душица – мәтрүшкә, щавель – кузғалак, подорожник – юл япрагы, борщевик – балтырған.
- в) Волк – бүре, рысь – һеләүһен, норка – шәшке, куница – һыуһар, һуһар, барсуқ – бурһык.
- г) Жук – куңыз, оса – һағызак, шмель – иңкеш, муравей – кырмыска, паук – үрмәксе.
- ғ) Щука – суртан, окунь – алабуға, налим – шамбы, форель – бағры, бағыр, хариус – бәрзе.

Һөйләмдә кулланғанда, исемдәр төрләсә үзгәрәләр. Башкорт телендә исемдәр ялғаузар ярзамында үзгәрә. Һәр ялғау исемгә ниндәйзәр мәгәнә өстәй: күплек, эйәлек, урын, йүнәләш һ. б.

Башкорт телендә һүз үзе үзгәрмәй, ә ялғау ғына өстәлә. Әрус телендә һүззең ялғауы ла булыуы, предлог та өстәләүе, һүз үзе лә үзгәрәүе мөмкин.

22-се күнегеү. Һөйләмдәрҙе рус теленә тәржемә итегез. *Пальто* һүҙенең кулланылышында ниндәй айырмалар бар?

1. Минең пальтом кызыл төстә. 2. Кисә пальтомдың төймәһе төшкәйне. 3. Һинең пальтоң минең пальтоға бөтөнләй окшамаған. 4. Был пальтоны мин бик яратып кейәм. 5. Бындай кеҫә теге пальтола ла бар. 6. Һинең пальто минең пальтонан яңыраҡ икән.

Башкорт телендә бөтә исемдәргә лә ялғау кушып була. Рус телендә үзгәрмәй торған һүҙҙәр күп: *кино, пальто, метро*.

Ғайса ХӨСӘЙЕНОВ

РУДАСЫ ИСМӘҒИЛ ТАСИМ УЛЫ

(Повестан өзөк)

Тасимовтар – аҫаба башкорт. Боронго ғәйнә ырыуынан. Ата-бабалары Кама йылғаһы буйында бик күп ер биләгән. Хәҙерге Куян ауылын Тасим карт үзе нигеҙләгән. Шуға уны Тасим ауылы тип тә йөрөтәләр.

Был тирәгә ғәйнәләр бик борон замандарға уҡ Алтай яғынан килеп ултырғандар, тип һөйләй торғайны Исмәғилдең атаһы. Тәүҙә Чуд йылғаһы буйында төпләнгәндәр. Хәҙер ул йылға Чусовая тип атала. Уларҙың Мәмәткол менән Һөйөндөк исемле бейҙәре булған. Һөйөндөк бей укымышлы мулла булған. Әлегә Үрге Мулла, Түбөнгө Мулла йылғаларының исеме ана шул Һөйөндөк мулланың исеме менән калған.

Иван Грозный Казанды баһып алғас, башкорттар рус батшаһына баш һалғандар, үзҙәре борондан йөшөгән ерҙәрен биләргә батшанан рөхсәт қағызы – грамота алғандар. Бының өсөн улар өй башына берәр һуҫар тиреһе иҫәбенән яһаҡ түләгәндәр.

Шулай, үз ерҙәренә үзҙәре хужа булып, ғәйнәләр күпмелер ваҡыт иркен йөшөгәндәр. Тик бындай тормош күпкә бармаған.

Бер заман Строганов тигән бер барон, бик күп кешеләр алып килеп, Каманың һул яғында ауылдар, заводтар һалдыра башлаған. Урмандарҙы күпләп кыркыу аркаһында, һунар

ерзәре кысылған, етмәһә, Строгановтың кешеләре башкорттарға төрлөсә насарлык кылғандар, уларзың бесәнлектәрен, иген басыузарын тапаткандар, солоктарын туззырғандар. Шунан ғәйнәләрзең бер аһакалы, Мәскәүгә Михаил Федорович батшаның үзенә барып, Строгановтың яуызлығы хақында еткергән. Батша, башкорттарзы яклап, Строгановтарзы тыйырға бойорок биргән, ти.

Батшаның башкорттарға биргән грамота қағызы менән ризалашмайынса, Строганов барон күп йөрөп караған. Дәрәжәле таныштары күп бит инде. Был ерзәр күп замандан бирле беззеке, без бында буш ерзәргә батша рөхсәте менән килеп ултырзык, ти икән. Ниндәйзер документтарға һылтанып маташкан. Ғәйнәләрзе батшаға каршы яу куптарыуза ғәйеплөгән. Тағы әллә нимәләр тип алдашып караған, әммә үзенекен килтереп сығара алмаған. «Тырышһаң, вақытыңды йәлләмәй йөрөһәң, ата-бабалар яулап алған хокуктарыңды якларға була ул, улым, – ти торғайны атаһы Исмәғилгә. – Кешенекен алма, үзеңдекен бирмә. Үз көнөңдә генә түгел, ил көнөн дә күрә бел. Кеше, иле менән бергә булғанда, көслә»...

Шулай итеп, төрлө кысым, басып алыу, талау, яндырыузарға карамастан, Тасим карт ата-бабалар ерен һахлап кала алған барыбер.

Исмәғил үсеп килгәндә, ғәйнә ерзәрендә бер нисә заводтың мөйәләре төтәй ине инде. Рудниктары ла әллә ни хәтле. Һунар ерзәре йылға үрзәрендә, тау эстәрендә генә калып бара. Халык хәзәр күберәк иген үстәрә, урман кырка, күмер үртәй. Күптәр руда казыу, уны заводтарға ташыу эшенә күскән.

Исмәғил дә, ата-бабаларының хәзәр онотла барған боронго һөнәрзәрен ташлап, руда эшенә тотондо. Казнанан үтескә акса алып, рудник асып ебәрзе, быға ағай-әнеләрен, ауылдаштарын да йәлеп итте. Тасимовтарзың рудниктары бер сак ун бишкә барып етте. Сығарған рудаларын улар Ягошиха, Үрге Йок, Түбәнге Йок заводтарына ташынылар, һәр йөктән, тинләп булһа ла, төшөм килә торзо. Меңәрлөгән бот руданың тиндәренән һумдар йыйылды. Ә улары рудниктарзы киңәйтергә, иктисадты нығытырға мөмкинлек бирзе.

Шулай итеп, ғәйнә башкорттары үз ерзәрендә төрлө мәгдән таптылар, рудниктар корзолар, сығарған рудаларын заводтарға ташынылар. Илленсе йылдарза Куян ауылынан Тасимовтар, Казмактынан – Ишбулатовтар, Колтайзан Колтаевтар билдәле рудопромышленниктарға әйләнеп бара ине инде.

Бер көндө Исмәгил туғандарын кунакка йыйып алды. Төптөнөрөк көңөш-төңөш итеү ине иҫәбе, һыйзы ла мул әзерләтте. Озон өстәл янында бер аз һыйланып алғас:

– Безгә хәзер иҫкесә эшләү генә түгел, иҫкесә йәшәргә лә ярамай, – тине ул. – Без былай үз әшебеззә якшы беләбез кеүек. Ләкин, миңсә, былар ғына әз хәзер. Безгә руданы эшкәртеү, иретеү һөнәрзәрен дә өйрәнәһе ине. Йәштәребеззә шуға укытыу һақында уйлайым мин. Тау мәктәптәрендә, мәсәлән. Тик шуныһы – унда беззәң кеүек инородецтарзы алмайзар. Шуға әллә, мин әйтәм, үзебезгә тау мәктәбе астырыузы юллап карарғамы, тим. Теге Екатеринбургтағы кеүек кенә түгел, яңысарақты. Мәсәлән, кадет корпусы һымағырақты. Шул сақта үзебеззән, беззәң халыктан да, мастерзар, тау белгестәре сығыр ине. Ул сақта үз көсәң, үз кешеләрең, үз укымышлыларың менән завод төзөп, уларза руда кайнатыу эшен юлға һала алыр инек. Руда сығаруы ғына етмәй, уны эшкәртәргә заводы ла, белгестәре лә кәрәк безгә. Қазнаның ундай мәктәп асырға аксаһы юк, тиһәләр, аксаны үзебез табавы, уны тотоу сығымдарын да үзебез күтәрәбез, тиергә мөмкин. Батшаның башы йомро, әлбиттә. Ләкин безгә лә юғалып калмаһса ине...

Йыйылған кунактар, Исмәгил корған пландарзы буш хыял, тип кабул итһәләр зә, үз иҫәптәренә мәктәп асыу фекере менән ризалашкандай булып таралдылар...

Шунан һуң Тасимов ике-өс тапкыр Екатеринбургка барып кайтты. Әлекке бер танышы – Карамышев исеMLE укытыусы ярҙамында ундағы тау мәктәбеңә әше менән танышты. Башкорт булһа ла, русса укып, күптән калала йөшәп, руслашып бөткән Карамышев буласақ мәктәптәң профилен, программаһын асықларға ярҙамлашты. Уның менән икәүләп мәктәп асыу тураһында ғариза яззылар. Исмәгилдең төркисә үзе язғаны озонорак, тарқауырақ килеп сықкайны. Ул үсә барған тау промышленносы өсөн әзерлекле кадрзар кәрәклеген, бындай кадрзарзы урындағы халық вәкилдәренән булдырыузы үзенсә нигезләргә тырышқайны. Тау мәктәбен Йок заводтары янында асып, уның кадет корпусы тибында булығын теләгәйне. Укыу программаһына металлургия, химия, механика, минералогия, геология, геодезия кеүек фәндәрзә индергәйне.

Ғаризала техниканы, технологияны камиллаштырыу, тау промышленносын нығытыу юлдары ла күрһәтелгәйне. Был фекерзәрен Исмәғил Тасимов төрлө иҫәп-хисаплауҙар, цифр-зар менән дәлилләргә тырышҡайны.

Карамышев менән был хатты ныклап карап, йыйнаклап, шымартып сыккас, руссаға әйләндереп, писарҙан һәйбәтләп күсертеп алдылар. Ғариза төплө, ышандырғыс килеп сықты.

Китте Тасимов Санкт-Петербургтың үзенә. Төрлө түрә-чиновниктар сәйерһенеп танышты ғариза менән. Үззәренең башы етмәй, Сенатка ебәрзәләр. Сенат, байтаҡ уйланғас, был мәсьәлә буйынса 1773 йылдың 21 октябрәндә Екатерина I-нең үзенә доклад менән мәрәжәғәт итте...

Тик, түрәләргә ышанма, һыуға таянма, тигән боронғолар. Исмәғил ышанған булды, әммә мәғрифәтлә әбей батша тарафынан төп башына ултыртылды. Ул юллап йөрөгән укыу йортон батша, башкорттар теләгәнсә, Йок заводы янында түгел, ә Санкт-Петербургтың үзәндә, мәктәп итеп түгел, ә Тау училищәһи итеп асырға бойорзо. Башкаһи ла батшаса булды: башкорттар юллап астырған училищәһиң ишектәре башкорт балалары өсөн ябыҡ ине. Хатта училищәһи үз иҫәбенә тототқан Тасимовка ла унда үз улдарын укытыу насип булманы. Укымышлы булырға теләгән башкорттарға батша һабакты шулай укытты.

Батшаның үзенән алданған Исмәғил Тасимов ҡартайған көнөндә бер йыуаныс тапқан булды: уға ярҙам итешкән Карамышевтың улы Алексей, Мәскәү университетын тамамлағас, Тасимовтың ошо Тау училищәһиһи инеп укыны, аҙаҡ шунда ук металлургия менән химия фәндәрен укытты. Фән донъяһиһи оло исеме сығып, Рәсәй һәм Швеция Фәндәр академияһиһиң ағза-корреспонденты дәрәжәләренә күтәрелде. Аҙағыраҡ, училищә Тау институтына әйләнгәс, башкорт балаларына ла бер нисә урын бирелде. Тик уларҙы Исмәғил Тасимов үзе генә күрмәне.

1. Текстан бығаса үзегезгә таныш булмаған һүззәрзә язып алығыз, бергәләп уларҙың мәғәнәләрен асыҡлағыз, руссаға тәржемә итеgez. Уларҙың хәзәргә йәнлә һөйләү теләндә кулланылыу-кулланылмауын, уныҫ сәбәптәрен асыҡлағыз.
2. *Баш һалыу, баш етмәү, төп башына ултыртыу* һүзбөйләнештәрен һүзмә-һүз тәржемә итеgez.

3. Текста *меңәрләгән бот руда* тураһында һүз бара. Ниндәй үлсәү берәмеге ул бот? Әлек тағы ниндәй үлсәү берәмектәре булған? Ололарҙан, ата-әсәләрегеҙҙән һорап, укытыусы яҙа-мында ауырлыҡ, озонлоҡ үлсәмдәрен асыҡлап яҙығыз.
4. Әлек укыуы *һабак алыу (һабак укыу)* тигәндәр. Һез әле ниндәй фәндәрҙән һабак алаһығыз? Һәр укыған предметығыҙға характеристика бирегеҙ, уларҙың тормошта ни өсөн кәрәклегә тураһында фекер алышығыз.
5. *Башы йомро, башы етмәй* тип кемгә карата һәм ниндәй осрақта әйтәләр? Руссаға тәржемә итеп яҙығыз.
6. Исмәғил Тасимов асыласак мәктәптәң *кадет корпусы* тибында булыуын теләй. Ниндәй укыу йорто ул кадет корпусы? Республикала әле бер нисә кадет корпусы бар. Ғәҙәти мәктәптән улар нимәһе менән айырыла?
7. Исмәғил Тасимов асыласак тау мәктәбендә балаларға ниндәй фәндәрҙе укытыуы кәрәк тип иҫәпләй? Текстан табып, ул фәндәрҙең исемдәрен яҙып алығыз, күмәкләп уларға характеристика бирегеҙ.
8. Тасим карттың улы Исмәғилгә биргән кәңәштәрен текстан табып укығыз, уға үзегеҙҙең карашығыҙы белдерегеҙ.
9. Әсәрҙә кайһы осор вакифалары тураһында һүз бара? Һез уны нисек күз алдына килтерҙегеҙ? Шул турала, үзегеҙ белгәндәргә таянып, әңгәмә ойоштороғоҙ.
10. Исмәғил Тасимовтың тау мәктәбе астырыу тураһында тырышлығы, асылда, нимә менән бәтә? Ни өсөн тип уйлайһығыз? Был укыу йорто әле нисек тип атала, кайза урынлашкан?

23-сө күнегеү. Һүзәрҙе рус теленә тәржемә итегеҙ. Башкорт һәм рус телдәрендә был осрақта ниндәй айырмалар бар?

Сана, саналар, кайсы, кайсылар, коньки, конькиҙар, саңғы, саңғылар, сәғәт, сәғәттәр, күзлек, күзлектәр, һәнәк, һәнәктәр, шахмат, шахматтар, каникул, каникулдар, салбар, салбарҙар, капка, капкалар, тәүлек, тәүлектәр.

|| Рус телендә күплек формала ғына кулланыла торған исемдәр байтаҡ. Башкорт телендә ундайҙар юҡ.

24-се күнегеү. Һөйләмдәрҙе укығыз. Калын хәреф менән бирелгән һүзәрҙең күплек ялғауы ул предметтарҙың күплеген белдермә, юкмы, аңлатып бирегеҙ.

1. Ағизелкәйзәрҙең аръяғынан
Атып алдым кейек коштарын.

2. Наполеонға тәхет кәрәк,
Үз еренә һыймаған.
Мәскәүзәрҙең килеп ингәс,
Ул да үзен һынаған.
(*Башкорт халыҡ йырҙарынан*)

3. Мин был һүрәттә Фариза еңгәмдәрҙе барып эшләнем.
(*С. Ағиш*)

4. Ришаттар урмандан кайтканда, уларҙың өйө тапкырында оло машина ултыра ине. (*Р. Солтанғәрәев*)

|| Башкорт телендә яңғыз предметты белдергән һүзәрҙең күплек ялғауы кушыла ала.

25-се күнегеү. Һөйләмдәрҙе хаталар юкмы? Булһа, төзәтегеҙ.

1. Уның кул сәғәттәре 5 минутка артта.
2. Октябрҙең һуңғы йәкшәмбеһендә сәғәттәрҙе бер сәғәткә артта күсерә торғайнык.
3. Ҡышкы каникулдарҙа олатайымдарға ҡунакка барырга уйлап торам.
4. Быйылғы каникулдарҙа бер ҡайҙа ла бара алманым.

Таңһылыу КАРАМЫШЕВА

МАЛАЙЗАР

Бер ҡарауҙа һөйзәрә
Һөйкөмлө һөйәгегеҙ,
Осконло күззәрегеҙ,
Әскерһеҙ һүззәрегеҙ.
Тал сыбык – эйәрегеҙ,

Күк үлән – өзәңгегеҙ,
Һайтылдап еләһегеҙ,
Һаһылдап көләһегеҙ.
Килер уйын ҡуйыр саҡ,
Тал сыбыктан туйыр саҡ,

Ир корона тулыр сак,
Донъя һезгә булыр сак.
Елкәнгә юк ыңғыр сак,
Күңелдә юк орон сак –
Әлегә һез колон сак,

Шундай сая, уйын сак.
Әммә һезгә – Ер күзе,
Жарай йыһандың үзе:
Уларзың бар таяуы –
Малайзарзың уяуы.

1. Таныш булмаган һүзәрзе язып алығыз. Уларзың тура мөгәнәләрен асыклағыз. Уларға шағирә үзенсә ниндәй мөгәнә һалған?
2. Малайзарзың бала сағын шағирә һисек күз алдына килтерә? Һезең бала сакка окшағанмы?
3. Шиғырзы тасуири укығыз. 3-сә һәм 5-се строфаларға игтибар итегеҙ, малайзарзың иценә төшәсәк бурыс тураһында фекер алышығыз.

26-сы күнегеү. Икенсе строфаның һәр юлындағы һуңғы һүзгә баһымдарзы куйығыз. Айырма бармы?

27-се күнегеү. Бирелгән темалар буйынса һөйләшегеҙ.

1. Башкорт һәм рус телдәрәндә исемдең айырмалары бик күп. Шуларзы табырға тырышығыз.

2. 8-се, 10-сы күнегеүзгә миһалдарзы файһаланып, башкорт һәм рус телдәрәндәге исемдәрзең «һөйләшеүен» ойоштороп карағыз.

28-се күнегеү. Һүзбәйләнәштәрзе башкорт теленә тәржеме итегеҙ.

Голубая шаль, голубое небо, голубой платок, голубое платье, голубой цветок, голубая краска.

Лев ТОЛСТОЙ

КЕШЕГӘ КҮПМЕ ЕР КӘРӘК?

Пахомдың ун биш десятиһа ере бар ине. Шунда ул иген сәсте, бесән сапты. Малың көттө. Уның игене лә уңды. Малы ла көр булды. Бәләкәй генә булһа ла, урманы ла бар ине. Ул шунда йорт каралтыларын йүнәтерлек ағасын да киһте.

Әммә был тыныс тормош озакка барманы – ауыл малы уның баһыуына, сабынлығына төшә башланы. Пахом

мужиктарға, малығыззы ебәрмәгез, тип күп тапкырзәр әйтеп караны. Һөзөмтә булманы. Игенемде, сабынлығымды тапатарлар, тип судка ла мөрәжәғәт итте, бер нисә мужикка штраф халдыртты. Мужиктар менән дошманлашып бөттө. Тегеләре Пахомдың донъяһына ут халыу менән янай башланьлар.

Шулай қаңғырып йөрөгәндә, бер үткенсе саузагәр килеп сыға быларға. Волганың арғы яғынан кайтып килә икән. Пахом уға ер етмәүгә зарлана, кайза иркенерәк ер бар икән, тип кызыкһына. Саузагәр үзенең башкорттар йөшәгән яктан килеүен әйтә.

– Унда ер шул тиклем күп, йыл буйына барһаң да, әйләнеп сығырлык түгел, – ти ул. – Ә халык шул тиклем йомарт, үзе бер катлы. Бына мин биш мең десятина һатып алдым. Десятинаһы егерме тингә генә төштө. Үззәрен әзәрәк һыйланым, әлбиттә, күренеһләрәктәренә халаттар, келәмдәр бүләк иттем, калғандарына сәй тараттым. Уныһына тағы йөз һум самаһы китте.

Пахом саузагәрзә ауызын асып тыңланы. Тегеһе купчий қағызын да сығарып күрһәткәс, уғата дәрәтләнде. Саузагәр китеү менән, үзе лә ул килгән якка – башкорттар йөшәгән ергә барырға булды. Ат егеһ, хезмәтсәһе менән юлға сыктылар, калаға һуғылып, саузагәр әйткәнсә, төрлө бүләктәр алдылар.

Улар бик озақ барзылар. Етенсе көн тигәндә, биш йөзләп сакрым ер үтеп, бер башкорт йәйләүенә килеп сыктылар.

Саузагәр дәрәс һөйләгән икән: башкорттар далала, йылға буйына королған кейез тирмәләрзә йөшәп яталар. Ер һөрмәйзәр, иген сәсмәйзәр. Бөтә малдары, өйөр-өйөр аттары далала йөрөй. Тирмәләрзән йырак түгел колондар бәйле тора. Уларға көнөнә ике мәртәбә инәләрен килтереп кушалар. Катындар бейә һауалар, қымыз бешәләр, корот яһайзәр. Ә ирзәре көндәр буйы қымыз, сәй әсәләр, ит ашайзәр, қурай тарталар. Қуңелле йөшәйзәр.

Пахом килеп күренеү менән, башкорттар йыйылып ките, қунақты уратып алдылар. Араларында берөүһе русса белә икән, Пахом уға ер мәсьәләһе буйынса килеп сығыуын әйткәс, бөтөнләй йәнләнеп кителәр: қунақты тирмәгә индеһеп, келәмгә ултырттылар, астына мамык мендәрзәр халдылар. Үззәре лә тирәләп ултырзылар за қунақты қымыз, сәй менән һыйлай башланьлар. Һарык һуйып, һарык ите ашаттылар. Пахом килтергән бүләктәрен таратып биргәс, былар

тағы ла кыуанып киттеләр. Үз-ара кызыу ғына һөйләшәп алғандан һуң, тәржемәсегә әйтергә куштылар.

– Улар әйтә, – тине тәржемәсе, – һин безгә окшаның, тизәр. Беззә бүләккә каршы бүләк биреү гәзәте бар. Һин беззә бүләкләнең, без һиңә нимә бүләк итәйек? Беззә һиңә нимә окшаны? – тип һорайзар.

– Миңә һеззәң ерзәрегез бигерәк окшаны, – ти Пахом. – Беззә ер бик аз, булғаны ла һөрәп бөтөлгән. Ә һеззә ер бик күп, үзе шул тиклем якшы. Мин бындайзы күргәнем юк.

Тәржемәсе уның һүзәрен аңлаткас, башкорттар үз-ара байтак кына көлә-көлә кыскырып һөйләштеләр зә Пахомға карап тынып калдылар.

– Улар әйтә, һинең бүләктәрең өсөн күпме теләйһең, шул тиклем ер бирәбез, кайзан теләй, шунан алһын, тизәр.

Ултыра торғас, башкорттар үз-ара бәхәсләшә башланылар. Ни эшләп бәхәсләшәләр, тип һорағас, тәржемәсе Пахомға:

– Берәүзәре, был турала старшинанан һорарға кәрәк, ти, икенселәре, унһыз зә мөмкин, ти.

Шул вақыт төлкө бүрек кейгән бер кеше күренде. Бөтәһе лә аяғүрә баһып тынып калдылар.

– Ошо инде старшина, – тип аңлатты тәржемәсе.

Пахом, килтергән бүләктәре араһынан иң якшы халатын алып, янына күп кенә сәй өстәп, старшинаға бирзә. Старшина түргә үтеп ултырғас, башкорттар уға кызып-кызып низер аңлаттылар. Старшина тыңланы-тыңланы ла, Пахомға русса өндәште:

– Ярар, – ти, – мөмкин. Ер күп. Кайзан окшай – ал.

– Йылы һүзегез өсөн рәхмәт, – тине Пахом. – Һеззәң ерегез күп, миңә улай күп кәрәкмәй. Тик ул ерзә, купчий төзәп, миңә исемгә теркәп куйырға ине.

– Мөмкин, – тине старшина. – Беззәң писарь бар. Купчий төзәп, калаға барып, кәрәкле мисәттәрен дә һуғырбыз.

– Хакы күпме булыр һуң? – тип һораны Пахом.

– Ерзәң хакы беззә берәү – көнөнә мең һум.

Пахом аңламань:

– Нисек инде – көн? Унда нисә десятина була һуң?

– Без ерзә көнләп үлсәйбез, көнләп һатабыз. Көн әсендә күпме ерзә урап сығаһың – шул һинеке. Хакы – мең һум.

– Көн әсендә бит күп ерзә урап сығырға мөмкин, – тип аптыраны Пахом.

Старшина көлөп ебәрзе:

– Күпме ерзе урайһың – бөтәһе лә һинеке. Тик шундай шарты бар: кояш байуға, башлаған ереңә килеп өлгөрмәһең, аксаң менән хушлашаһың.

Пахом бик кыуанды. Җымыз эсеп, һарык ите ашап, тағы байтак ултырзылар. Иртә таңдан йыйылырға һүз куйышып таралышканда, төн уртаһы еткәйне инде.

Пахом төнө буйы йоклай алманы. Йәйге озон көндә илле сакрымдан да кәм ер үтмәм, моғайын, тип уйланы ул. Ул тиклем ерзә күпме иген сәсәсеген, күпме мал кәтәсеген самаланы, күпме хезмәтселәр яллаясағы тураһында хыялланды. Йомшак түшәктә борғоланып ята торғас, таңға табан ғына йоклап китте...

Җояш сыкмаҫ борон, старшина башкорттарзы, Пахомды әйәртеп, бер түбәләскә алып килде.

– Бына, – тине ул Пахомға, – бөтә был күренеп яткан ерзәр безеке. Һайла.

Пахомдың күззәре яна: кап-кара тупраклы тип-тигез кылғанлы дала, уйһыуырак ерзәрзә бил быуарынан үлән.

Старшина төлкө бүреген сисеп ергә һалды:

– Бына, ошо билдә булыр. Ошонан башлайһың, ошонда киләһең. Күпме ер урап сығаһың – һинеке булыр.

Пахом аксаһын сығарып бүрек өстөнә һалды. Кафтанын сисеп, билен быузы, ашантыларын куйынына тықты, кулына бәләкәс кәрәк тотоп, кояштың тәүге нурзары күренәү менән, далаға табан атланы.

Тәүзә ул ашыкмай ғына барзы. Бер сакрым самаһы үткәс, көрәген алып, бер нисә кәҫ актарып алды ла, күренең керәп торһон өсөн, уларзы өстө-өстөнә һалып, ары китте. Бара торғас, йоҫоһо бөтөнләй осто. Пахом азымдарын кызыулатты, кәстән билдәләр яһай-яһай ары китте. Ун сакрым самаһы үткәс, ултырып ашап алды, атлауы еңелләште. Тағы шулай биш сакрымлап үткәс, артына әйләнәп қараны – түбәләстә ултырып қалған кешеләр қырмысқа кеуек кенә күренә ине. «Инде һулға тартырға, урата башларға кәрәк», – тип уйланы Пахом. Ул нык тирләгәйне, хәле бөтә башлағанын тойзо. Ашап, ял итеп алырға булды. Ятып торманы, йоклап китермен, тип қурқты.

Һулға боролғас та Пахом, билдәләр яһай-яһай, бик күп барзы. Инде боролайым тағы һулға, урата башлайым, тиһә,

тағы ла матурырак ерзәр башлана, калдырып китергә йәлләп, һаман бара бирә. Шулай бара торғас, куркып китте: бик шашып китмәнемме, урап сығырға хәл етерме? Шунан һуңғына ул, кырка һулға боролоп, кешеләр ултырып калған түбәләскә табан китте.

Инде бына түбәләс асығырак күренә башланы. Тик Пахом шыбыр тиргә батты, яланғас аяғы нык ауырта, быуындары калтырай башланы. Ултырып ял итке қилә, тик қояш көтөп тормай – ул инде байырға яқынлаша. Уға караған һайын, Пахом азымын тизләтә. Инде аяктарын нисек алыштырып бақканын һизмәй. Тора-бара ул йүгерә башланы. Ә түбәләскә һаман йырак әле. «Нәфсемде тыя алманым, эште боззом, қояш байығансы барып етә алмам, ахыры», – тип уйлай за тағы йүгерә. Тын алыуы ауырлашты, күкрәге тимерсе күрегендәй кабара, йөрәге дарсһлап тибә.

Бына қояш горизонтқа барып терәлде. Бына ул яртылаш батты... Пахом, һуңғы көсөн йыйып, алға ташланды. Қапыл караңғы булып китте. Ә түбәләс – бына ғына, бер ынтыһаң етерлек. «Бөттә, тырышыуҙарым бушқа булды...» – тигән уй ярып үтте Пахомдың башын. Ул түбәләскә қараны. Унда старшина ултыра, қорһағын қосақһлап, һаһылдап көлә. Уның алдында төлкә бүрек ята, бүрек өстөндә – Пахомдың ақсаһы. Башқорттар низер қысқыралар, қул болғайзар... Пахом аңһлап қалды: түбәләстең башында бит әле қояш күренә, шуға уны дәртһәндереп қул болғайзар, сақыралар... Һуңғы көсөн йыйып, ул түбәләскә атылып менде, менде лә гөрс итеп бүреккә қарап аузы, қулы менән уны тотто ла иҫән юғалтты...

– Ай, маладис! Бик күп ергә эйә булдың! – тип қысқырзы старшина, қысқырып көлә-көлә.

Хезмәтсеһе Пахомға ярзамға ташланды, уны күтәрәп алмаксы булды. Әммә һуң ине инде: хужаһының ауызынан кан китте, күззәрә мәңгелеккә йомолдо – ул үлгәйне.

Башқорттар, уны йәлләп, телдәрән сыртһлатып, бик озақ баш сайқап торҙолар. Хезмәтсеһе, Пахомдың көрәген алып, хужаһының буйы озонлоғонда өс аршын ер үлсәп, кәбер қаззы ла уны күмәп қуйзы.

1. Һүзлек эше башқарығыз: таныш булмаған һүззәрзә язып алып, мәғәнәләрен асықһлағыз, руссаға тәржемә итегез, улар менән бер нисә һөйләм төзөгөз. Уларзың қайһы һүз төркөмөнә қарағанлығын әйтегез.

2. Ниндәй һүз ул – *йылы һүз*? Һалтын, һыуык, әсе һ. б. һүззәр ҙә буламы?
3. *Көлә-көлә, кызып-кызып, тыңланы-тыңланы ла, яһай-яһай* һүззәренең яһалышын аңлатығыз: уларҙы бер мәртәбә генә кулланып карағыз – мәғәнә нисек үзгәрҙе? Тағы ла миҫалдар килтерегеҙ.
4. *Десятина* – боронғо майҙан үлсәү берәмеге. Хәҙерге заманда майҙан үлсәү берәмектөрөн барлап сығығыз, уларҙың элекке заманда кулланылған аналогтарын табырға тырышығыз.
5. *Йоко осто* һүзбәйләнешенең мәғәнәһен икенсе һүззәр менән алмаштырығыз. Мәғәнә үзгәреше һизеләме?
6. Хикәйәлә тасуирланған вакиғалар башҡорт тарихындағы ниндәй хәлдәрҙе сағылдыра? Шуға окшаш хәлдәр әлеге тормошобозға күзәтелмәйме? Әңгәмә ойоштороғоҙ.

Әхиәр ХӘКИМОВ

ЕЗҮКӘЙ ЯНЫНДА

(«Һауыр ҡумта» романы буйынса)

Езүкәй Уралдан башҡорт бейзәрен кәтә. Ҡүпме илселәр ебәрәп караһа ла, ғәйнә, юрматы, үсәргән, кыпсаҡ, түңгәүер бейзәрен сақырып килтерә алмағайны, хәҙер үззәре, килеүзәрен белдереп, хәбәр ебәргәндәр. Тимәк, мөһим йомоштары бар. Үз-ара һүз беркеткән булгузары ла мөмкин. Шулай булмаһа, биш-алтыһы бер юлы атқа атланыр инеме ни? Әгәр, ысынлап та, бер төптән эш итергә уйлаһалар, быныһы, һис шикһез, үсәргән бейе Юлыш батырҙың ғына этлеге булып. Бәтә бәлә шунан сыға. Бүтән ырыуҙар әллә қасан ук исламға күсеп бәтә, ә бының ырыуы һаман қарыша: бер қараһаң, Алланы ла таний кеүек, ә асылда һаман Тәңрегә табыныуын дауам итә.

Уныһы бер хәл. Иң яманы – Урзаға баш бирмәй маташа. Яһаҡ түләмәй башланы, ғәскәргә яугирҙарын ебәреүҙе лә туктатты. Уға эйәрәп, башқалары ла ситкә қарай башланы. Етмәһә, унлап яһақсыны тотоп ябып қуйғандар. Ә бит Езүкәй башҡорт атлыларынан айырым төмән төзөргә бик теләгәйне. Уйлауынса, қыйыу башҡорт атлыларынан торған төмән һуғыштың иң хәл иткес мәлдәрәндә теләһә ниндәй дошманды

туззырырлык көс булыр ине. Юк, бер зә ыңғайға килмәй Юлыш. Башкорттарзы бергә туплап, үз аллы дәүләт төзөргә хыяллана, хан булырзай кеше эзләй.

Езүкәйзең тешен һызлаткан тағы бер хәл – Һабрау исемле башкорт сәсәне. Уныһы ла, йыр йырлап, кобайыр әйтеп, халыкты Урзаға каршы котортоп йөрөй. Бер вақыт, эзенә төшөп, ай буйы күзәтеп йөрөй торғас, урдуғаға тотоп килтергәйнеләр үзен. Тик нисектер қасып котолдо. Тоткон сағында аслықтан, тән язаһынан яфа сиккән Һабрау элеккенән дә яманырак усаллашты – Урзанан мысқыллап көлә, башкорттарзы берзәмлеккә өндәй, Езүкәйгә каршы которта. Тағы қулға килеп эләкһә, белер ине әмир уны нишләтергә!..

Езүкәй, сырайын һытып, өстөндәге тунын һелкеп төшөрзә. Асыуланып тамақ қырыуы булды, сатыр ишеге асылып, әмирзең тоғро хезмәтсәһә қарт яугир Қаратай килеп инде.

– Истәктәр килеп еттеме? – тип һораны Езүкәй, тынысланырға тырышып.

– Улар кисә үк килде бит, бөйөк әмир, – тип яуапланы Қаратай.

– Яқшы. Оло тирмәлә табын эзерләнһен. Төмән, мең башлыктарын сақырығыз. Мулла менән Дәүрән дә килһен... – Езүкәй табында булырға тейешле кешеләрзең исемдәрен һананы...

Башкорт бейзәренең ысынлап та мөһим йомош менән килеүзәрен, һөйләшеүзең еңел генә булмайсағын Езүкәй шунда ук аңланы. Сөнки башкорттар үззәренең бик асыулы булыуын һис йәшермәй. Етмәһә, фәзәттәгесә алып килә торған бүләк-күстәнәстәре лә күренмәй ине. Әмир быға игтибар итмәскә тырышты, муллаға әйәреп, акрын ғына битен һыйпаны ла, табын башланыуын белдереп, бер тузтақ қымыззы тын да алмай бушатып куйзы...

Ашап-әскән арала һүз бәхәсле нәмәләргә қағылманы. Табын бик мул, қунактарзың алды һәр төрлә тәмле ашамлыктар менән тулған. Езүкәйзең хезмәтселәре, хужаның әйәк қағыуынан илһамланып, узышып-узышып көләмәс һөйләй, қунактар һаһылдап көлә. Көлкә тынғанырак арала, улар за, берәй қызыклы хәлдә искә төшөрөп, табынды тағы дәртләндереп ебәрә.

Тигеҙ ерзә йәйрәп акқан һыу кеүек, табын шулай тыныс қына дауам итте. Қурылған қор, сел, өйрәк, һарық итенән һуң табынға қазы, әсә һурпа, унан бишбармақ, ике-өс

төрлө былау килтерзелер. Кымыз туҕастары туктауһыз йөрөп торзо. Азакка табан, ашъяулыкты тултырып, йөзөм, ерөк емештәре, сәтлөүек һибелде, көмөш табактарға боззай һалкын былтырғы карбуз, кауын куйылды.

Ниһайәт, аш-һыу йыйып алынды. Кунактарзың һәр берененә алдына алтын-көмөш бизәкле сәйнүк менән сәй, сынаяктар тезелгәс кенә, ике як та түземһезләненеп көткән төп һүзгә күстеләр.

– Һыйыңа рәхмәт, сардар. Ашыңа каршы аш бирергә яҙһын, – тине түңгөүер бейе. – Әммә...

Шуны ғына көткәндәй, уны бүлдереп, мулла һикереп торзо:

– «Әммәһе» шул, ғали йәнәп, былар яңъял сығарырға йөрөй!

– Әйе, яһаксыларзы таш базға ябып куйғандар, иманһыҙзар!

– Бөйөк Сыңғырхан йолаһын мысқыл иттеләр!

– Баштарын яра һуғырға кәрәк! – тип бүтәндәре лә ярһып кысқырышырға кереште. Берәүһе хатта хәнийәрен һурып сығарзы. Шау-шыу купты. Яңы ғына бер-беренән һыйлап, тыныс кына һөйләшәп ултырған кешеләр, тимәһең. Күззәре йылтырай, йозроктары төйөлгән, тештәре ыржайған. Әгәр Езүкәй, рөхсәт биреп, баш какһа, башкорт батырҙарын ботарлап ташларға әзерзәр.

Ләкин хужа рөхсәт бирмәне. Уң кулын күтәрәүе булды, бөтәһе, мыш-мыш килеп, үз урынына ултырзы. Дөрләп янырға торған ялкын һүрелде. Әмир башкорт бейзәренә һөзөп карап сыкты ла, ана, күрзегезме, бөтәһенә лә үзегез ғәйепле, тигән кеүек, араларында иң өлкәнәнә, түңгөүер бейенә, карашын туктатып, һүз башланы:

– Яһаксыларзы кайтарырһығыз. Уларға бөйөк ханыбыз хужа. Бүтән бер кем түгел... Килеп якшы иткәнһегез, хөрмәтле бейзәр. Теләк-ниәттәрегеззә ишетәйек.

Түңгөүер бейе иптәштәренә карап алды. Тегеләре өндөшмәй генә ризалык биргәс, тыныс кына тауыш менән һөйләп китте:

– Үсәргәндән – биш, кыпсактан – дүрт, түңгөүерзән алты егетебәз һеззә аманат булып ята. Шуларзы кайтарырға бойор, сардар. Улар иҫән-һау кайтып етеү менән, яһаксыларың иреккә сығыр... – Быны ишеткәс, табын яңынан тауышлана башланы. Түңгөүер бейе быға иғтибар итмәне, тауышын

күтәрмәй генә артабан дауам итте: – Данлыклы әмир үзе лә белә: бының кеүек ығы-зығы – һыу өстөн сайпылткан шаян ел генә. Күршеләр араһында ни булмаҫ... Ат саптырып килеүе безең сәбәбе бүтән...

– Тыңлайбыз, хөрмәтле аҡһаҡал, – тине Езүкәй. Кунактың «күршеләр» тип, үззәренең Урза карамағында түгеллеген иҫкәртеүенә ни тиклем асыуы килһә лә, быны тышка сығарманы. Нығырак гөжләй башлаған табынға һөзөп карап, тауышты баҫты. Ул тәүзән үк ғәзел, киң күңелле әмир булып күренергә ниәт тоткайны.

– Үзең беләһең, сардар, – тип ялғап алып китте түңгәүер бейе, – Яйыктан төньякта борон замандарҙан бирле башкорт ырыуҙары йәшәй. Ниңә унда күпләп ғәскәр ебәрәһең, ниңә малыбыҙы талатаһың?.. Унан килеп, хәҙер Изел буйы халыктары менән дә, башкалары менән дә сауза итә алмайбыз. Киткән бер каруаныбыз юк була. Ошомо ғәзеллек? Ошомо күршелек хаҡы?

– Мәскәү менән сауза итә башлағанһығыз бит, – тине сардар, сырайын һытып. – Аҡыйлғанан бөйөк Изелдең үренә сығып, йәнлек тиреләре, бал, балауыз, өйөр-өйөр йылкы, көтөү-көтөү ваҡ мал озатаһығыз... Корал, икмәк кайтартаһығыз икән...

– Ул юлды юрматылар, бүләрзәр борондан белә. Без ул яҡка үтә алмайбыз әле. Көнөбөз ошонда. Ә һеҙ Яйыктан төньякка, Һакмар, Юшатыр буйҙарына кул һуҙығыз. Тағы һуғышабыҙмы? Тағы кан қоябыҙмы?

Быны ишетеп, ишек төбөнә якыныраҡ ултырған Дәүрән һикереп торҙо:

– Йолқош! Йәшәгән ерзәрегез, эскән һыуҙарығыз – барыһы хандыкы. Ҡасандан бирле башка булып киттегез әле? Һуғыша, имеш! Иртәгә үк ояғыҙы туҙҙырам!

– Ултыр, Дәүрән, – тине Езүкәй. – Ярһыма. Башкорттар – кан-кәрзәштәребез, кесе туғандарыбыз.

– Әйе, әмир, без – төрки халыҡ, – тип, Юлыш батыр тәу тапқыр һүзгә кушылды. – Әммә эш кемдең қайһы ырыуан булығында түгел. Кем безең менән татыу булһа, ғәзел сауза итһә, қыз биреп, қыз алһа, шуны туған, тибез. Күрше хақы – Тәңре хақы...

– Динһез! – тип қысқырҙы мулла. – Бөтә тирә-яғың мосолман булып бөткән, бер һинең ырыуың әле һаман Тәңрегә табыныуын ташламай. Тфү-тфү!

– Ярай, мулла, вақыты еткәс, Юлыш бей үзе изге динебезгә бөтөнләй күсер, – тине Езүкәй. Үзе һаман ыңғайға һыпырзы: – Акһакал әйткән әсирзәр коткарылып. Тик һез зә яһаксыларзы кайтарығыз... Ишетегез барығыз за: башкорттарзан мал яһағы биш урынына есәүгә калдырылһын.

– Ә кан яһағы? – тип һораны Юлыш, Езүкәйзең тар маңлайына карап.

– Һүзем шул хакта, Юлыш батыр, – тине Езүкәй. Ул, әсендә кабара барған асыуын тышқа сығармаҫка тырышып, тешен кысты. Урзаның даны, бөйөк хандарзың тормошо, башкорттарзың батырлығы, тоғролого тураһында озон-озон итеп һөйләне. Урза менән башкорттарзың дуслығы, туғанлығы хакында телгә алды. Имеш, улар һәр вақыт татыу йәшәгән, башкорт ғәскәрзәре, зур яузарза катнашып, Урза хандарынан мақталған. Әмир, әлбиттә, кунактарзың хәтерә кысқалыкка, тарихты белмәүзәренә исәп тота. Башкорт ырыузарының элек-электән Урза менән көрәшеуен, таркаулыктары аркаһында ғына сараһыззан буйһоноп йәшәуен оноткандарзыр, тип уйлай. Үз һүзенән үзе дәртләнеп, ул мыйык астынан һизелер-һизелмәс көләһәрәп ултырған Юлышка өндәште:

– Юк, даның алыс яңғыраған Юлыш батыр, һез Урзаға ят түгел. Башкорттан миңә кан яһағы кәрәкмәй. Иркәлектә йәшәгез. Һауалағы кош, һыузағы балык кеүек үз иркәгеззә булығыз. Әммә бынау хәүефлә заманда дуҫ-ишең, яузаш туғандарың булмаһа, донъя көтәү мөмкиң түгел. Ана, Мәскәү дәүләте көсәйеп килә. Изелдең был яғына килеп сыкһа, уны туктатыу кыйын буласак. Әйе, Юлыш батыр. Хәүеф көнбайыштан килә. Дошмандың юлына, калқан булып, бергәләп баһайык. Ер-һыу кипкәс, Изел аръяғына сапкын яһаясакбыз. Атка атланған һәр яугир үз ғүмеренә етерлек байлык тейәп кайтасак.

– Урыҫта үсебез юк, сардар. Ул кайза ла, без кайза? Иштеүебезсә, бик һөнәрле, тыныс холокло, киң күңелле халык икән. Ер-һыузары бай, тизәр. Ниңә улар тып-тыныс йәшәп ятқан башкорт иленә йомолһон?! Килә калһалар, күз күрер, – тине Юлыш.

– Яуабың шулмы? Диндәре ят бит урыҫтарзың! Телдәре башка! Заманында Урзаны бик таныйзар ине, хәзер Сыңғызхан тәртиптәрен һанға һукмайзар. Эт, һимерһә, әйәһен талай,

тизәр. Улар за шулай. Тейешле яһакты түләүзән баш тартыу-зары етмәгән... – тип, әмир тәү тапкыр тауышын күтәрзе. Күззәрән асыулы йылтыратып бер аз ултырзы ла кыскырып ук өстәп куйзы: – Юк, Юлыш батыр! Башы һау сакта, Езүкәй быға юл куймаң!..

– Уныһы һинәң эш, – тине Юлыш. – Без һуғышыузан туйып бөткәнбөз. Ырыузар тыныслык теләй. Килеүебезең максаты ла шул. Һакмар, Юшатыр буйзарынан ғәскәрзәрең Яйыктың был яғына сыжһын. Башкорттарзың һезгә буйһоноп йәшәргә теләмәгәнән тағы бер тапкыр исеңгә төшөрәбөз. Татыу күрше булып йәшәһәң, кәрәк сакта ярҙамға киләрбөз. Юк икән...

– Әйе, әйе, – тип түңгәүер бөйе лә уның һүзән кеүәтләне.

Езүкәй һаман да асыуын баһырға, һөйләшөүзе үз файҙаһына борорға тырышты:

– Һуң бит, хөрмәтле бөйзәр, мин һезең зыянға һөйләмәйем!

– Һүззән аркан ишеп булмай, баһадир, – тине Юлыш. – Башкорттарзың күбөһе ултырак тормошқа күсеп бөтөп бара. Иген игергә, боронго һөнәрзәрзе яңыртырға...

Сак тыйылып, сызап ултырған Езүкәйең йөзө бер ағарзы, бер күгәрзе. Ахырза, түзмәне:

– Юк! – тип кыскырып ебөрөүән һизмәй зә калды. – Кейез тирмә урынына ағас өй һалып, ояһынан сыжмаң карт төлкө кеүек, һаһып ятыр инегезме? Һез урыһмы ни ерзә сожонорға? Батырзың урыны – ат өстөндә! Табышы – ук, һөңгә осонда!

Былай һүз көрәштереп ултырыузың мәгәнәһе калмағайһыны. Юлыш, иптәштәрөнә ымлап, күзән ишеккә күсерзе.

– Кабалаһма, Юлыш бөй, – тине Езүкәй, тағы асыуын баһып. – Татыу йәшәргә, тиһегез. Йә, анау йолкош сәсәһегез Һабраузың кылығы татыулыкка алып барамы? Һәр һүзе – котко. Имеш, Урза башкортто кол итмәксе, бөтә Уралды баһып алмаксы. Ялған бит был! Мин һезгә яжшылык теләйем. Тотоп бирегез шул сәсәһәңде!..

Быға ла Юлыштың яуабы әзәр булып сыжты:

– Сәсән – халыктың күңел кошо. Нисек тотаһың уны? Хатта һезең һаксыларығыз тырнағынан да ыскыһып кайтқан бит. Әле, кайза барһа, һезең куһаксыллыкты «мактай», тәнәнәң утлы тимер менән көйзәргән урындарын күрһәтә.

– Бөйөк әмиргә тел тейзәрә бит был оятһың! – тип, мулла Юлыш яғына карап төкөрөндө.

Езүкәйзең һаксылары, мыш-мыш килеп, асыгузарынан ни эшләргә белмәне. Берене, башындағы төлкө бүреген шап иттереп келәм өстөнә ташланы ла, Юлыштың каршыһына башып:

– Һак бул, Юлыш! Бөйөк әмир Езүкәйзең дә сызамына сик барзыр. Зурлап, әзәмгә һанап, кәңәш иткәнде инәлеу, тип уйланыңмы? Әзәп кайза? – тип ысылданы.

Уны төмән, мең башлыктары әлеп алды:

– Эттәребез ас. Шуларға тураклап бирәйек был битһез йолкоштарзы! Күрше, имеш!

– Бойор, әмир, аяктарынан асам!

– Уй, юлбасар! Езүкәйгә шарт куйып ултыра!

Күмәкләп кунактар өстөнә ябырылдылар. Дөп тә дөп килеп, йозрок һуғышы башланып китте. Сылтырашып сәйнүксынаяктар ватылды, яман һүгенеу тауыштары яңғыраны.

– Етте! – тип бойорзо Езүкәй, был йәмһез күренеште бер аз күзәтеп ултырғас.

– Эт ояһында көслә, – тип Юлыш урынынан торзо, күн бүреген башырып кейзе.

Түңгәүер аһакалы, субырлап канаған танауын һөртөп, ишеккә ыңғайланы. Хужаға табан боролоп:

– Хөрмәтең рәхмәт, сардар. Бына, фәзеллегеңдә лә күрһәттең, – тине.

– Ултырығыз! Һин дә ултыр, аһакал. Былар, – Езүкәй яугирзарына ымланы, – хәрбизәр, һуғыш сукмарзары. Иғтибар итмәгеҙ... Таяк та тоткан ерзән һынмай. Кайтығыз, аһакалдарығыз менән тыныс кына кәңәш короғоз. Башкорт еренән биш мең һәскәр килеу менән, Һакмар, Юшатыр буйзарындағы һәскәрзәрем был ятка сығарылыр...

Езүкәй усың уска һуғыуға, әле генә, йәмһез шаулашып, кунактарзы сәйнәп ыргытырға әзер торған төмән, мең башлыктары, этешеп-төртөшөп ишеккә ябырылды. Әмир, бер төмән башлығың туктатып, кунактарзы озатырға, артык хөрмәт күрһәтмәскә, шулай за һәр беренә кыйбатлы елән кейзәрергә кушты, тоткондарзы ла коткарырға бойорзо.

– Аңланым, әмир, – тип яуапланы төмән башлығы. – Кәңәшем дә бар ине... Был үсәргән, кыпсақ, түңгәүер истәктәренә кысымды көсәйтеу кәрәк. Бигерәк тә Юлышка...

– Хуп! Күк Корт ерзәренә Дәүрәнде озат. Ике кушын бир. Тамактары, көнкүрештәре Юлыш өстөндә булһын! – тине Езүкәй.

Яңғызы калғас, озақ ултырыузан ойған аяктарын язылдырып, урынынан торзо. Башкорт бейзәре алдында асыуын, ғәрлеген йәшерә алмауына йәне көйзә уның.

1. Таныш булмаған һүззәрзә язып алып, уларзы дөрөс әйтергә әйрәнегез, мәғәнәләрен асыкклап, бер нисә һөйләм төзөп язығыз. Был һүззәрзәң күбәһенең хәзәрге телдә ни өсөн кулланылмауын аңлатығыз.

2. Тексты кысқырып укып сығығыз. Йөкмәткәһен һөйләгез.

3. *Һүз беркетегү, бер төптән эш итеү, баш бирмәү, эзенә төшөү, сырай һытыу* һүзбәйләнештәрәнең мәғәнәләрен асыкклап, руссаға тәржемә итеп язығыз.

4. Текста ошоға окшаған тағы ниндәй һүзбәйләнештәр таптығыз? Уларзы күсереп алып, мәғәнәләрен асыкклап, бер нисә һөйләм төзөп язығыз.

5. *Һөзөп карау* тигәнде һез нисек аңланығыз? Тағы нисек қарарға мөмкин:

мысқыллы карау;

тура карау;

кырын карау;

... карау һ. б.

Кем күберәк тапты? Тапқан һүзбәйләнештәрәгеззәң һәр берәһенең мәғәнәләрен аңлатығыз, улар менән һөйләмдәр төзөгөз.

6. Башкорттарзың Урзаға қаршы көрәшеуен Езүкәй Юлыш батырзың *этлегә* тип атай. *Этлек* һүзә бында ниндәй мәғәнәлә кулланылған? Ошо мәғәнәне биреү өсөн, башқа хайуандарзың исемен кулланып, мәсәләң, *һыйырлык, кәзәлек, һарыклык* һ. б. тип әйтеп буламы? Ни өсөн?

7. Кем ул һабрау сәсән? Ни өсөн автор уны *Езүкәйзәң тешен һызлатқан бер хәл* тип атай? Текстан быға миқалдар килтерегез.

8. һабрау тураһында белгәндәрәгеззә иҫегезгә төшөрөгөз, һез тағы ниндәй башкорт сәсәндәрән беләһегез? Уларзың исеждәрән язып куйығыз.

9. Текстан *Күрше хақы – Тәңре хақы; Эт һимерһә, әйәһен талай; Һүззән арқан ишеп булмай; Эт ояһында көслә әйтемдәрән табып, уларзың ниндәй осрақта кулланылыуын асыкклағыз. Рус телендә был мәғәнәне биреүсә әйтемдәрзә табығыз.*

10. Текста телгә алынған йылға исемдәрен язып алығыз. Улар хәзер нисек аталалар, кайһы тирәлә ағалар?
11. Текста осраған қорал исемдәрен язып алығыз. Һүрәттәрен төшөрөгөз.
12. Текстан ашамлык исемдәрен язып алығыз. Был ашамлыктар хәзер бешереләме? Һезең уларзы ашап карағанығыз бармы? Берәй ашамлыктың нисек бешерелеуен тасуирлап язығыз (үзегезсә рецепт төзөгөз).
13. Текстан кеше исемдәрен язып алығыз. Уларзы хәзерге исемдәр менән (үзегезсә исемдәр менән) сағыштырығыз. Айырма бармы? Бындай үзгәреште аңлатығыз.
14. Текстан башкорт ырыуларының исемдәрен язып алығыз. Улар тураһында һезең әлек ишеткәнегез бар инеме? Һәр ырыуың кайһы төбәктә йәшәгәнлеген асыклағыз, үзегезсә кайһы ырыуға карағанлығығызды асыклағыз.
15. Ни өсөн мулла Тәңрегә табыныуы динһезлек тип атай? Шул турала әңгәмә ойштороғоз.
16. Текстың йөкмәткеһенән сығып, әсәрҙә кайһы осор вакиғалары тураһында һүз барғанлығын әйтегез, фекерегезсә миҫалдар менән дәлилләгез.
17. Боронғо башкорттарзың тормошона арналған тағы ниндәй әсәрҙәр беләһегез? Уларзың йөкмәткеһен, авторзырын иҫегезгә төшөрөгөз.
18. Башкорт халкының был осорҙағы тормошона характеристика биреп карағыз – улар нимә менән шөгөлләнгәндәр, кемгә, нимәгә қаршы көрәшкәндәр, ни өсөн еңелеүгә дусар булғандар? Характеристикағызды кескәй хикәйә рәуешендә язығыз.

Һүз күрке – мәкәл

Ир кайғыһы илдә.

Ирҙәр берекһә, ил таралмас.

Ил һаклап, азатлык даулап

БАШКОРТ ИХТИЛАЛДАРЫ

1557 йылда Башкортостан үз ирке менән Рус дәүләтенә кушыла. Был турала ике яктың да шарттарын билдәләгән килешеү төзөлә. Уның буйынса, башкорттар билдәле күләмдә һалым түләргә, ә батша һөкүмәте, уларзың үз ерзәренә асабальк һокуғын танып, эске эштәренә кысылмаска, башка дингә көсләмәскә йөкләмә ала.

Ләкин батша һөкүмәте үз һүзәндә тормай. Ул төрлө һалымдарзы арттырыу, башкорт ерзәрен басып алыу, көсләп сукундырыу юлына баһа. Быға каршы башкорттар XVII – XVIII быуаттар һузымында бик күп тапкырзәр ихтилалға күтәрелә. Уларға ситтән килгән һалыктар – маризар, мишәрзәр, сыуаштар, татарзәр, мордвалар за ярзамға килә.

Кайһы бер ихтилалдар бер нисә йыл буйына бара. Иң зур ихтилалдар 1662 – 1664 йылдарза (Һары Мәргән етәкселегендә), 1681 – 1684 йылдарза (Сәйет батыр етәкселегендә), 1704 – 1711 йылдарза (Алдар батыр етәкселегендә), 1735 – 1740 йылдарза (Жаранакал етәкселегендә), 1755 – 1756 йылдарза (Батырша етәкселегендә), 1773 – 1775 йылдарза (Салауат Юлаев етәкселегендә) була.

Ихтилалдар барышында башкорттар зур юғалтыузар кисерә. 1735–1740 йылдарзағы ихтилалда ғына ла 60 меңгә якын кеше һәләк була. Башкорттар үз ерзәренә күп өлөшөн юғалта. Көнсығыштағы Тобол йылғаһынан Волгаһаһа, төньяктағы Чусовая йылғаһынан Уралғаса йәйрәп яткан элекке Башкортостандың Ағизел йылғаһы бассейнындағы бөләкәй генә бер өлөшә тороп кала.

Шулай ға был ихтилалдар зур әһәмиәткә әйә булды. Улар батша хөкүмәтен башкорттарзы асабалык хокуғынан мәхрүм итеү, крепостной крәстиәнгә әйләндерәү, христиан диненә күсерәү пландарынан баш тартырға мәжбүр итте.

1. Белешмәне игтибар менән укып сығығыз, йөкмәткеһен үзләштерегез.
2. Үрзә телгә алынған ихтилалдарға үзегез белгәндәрен дә өстәп, исемлеген язығыз. Уларзың берәйһе тураһында ентекләрәк белешмә төзөгөз.
3. Башкорт ихтилалдарының сәбәбен аңлатығыз. Ихтилал башлыктары тураһында ижад ителгән әсәрзәрзә иҫегезгә төшөрөгөз.
4. *Сукыныу* һүзенең мәғәнәһен асыклағыз. Ни өсөн батша хөкүмәтенең рус булмаған башка халыктарзы сукындырырға тырышыуын аңлатып карағыз. Ул кайһы халыктарзы сукындырыуға өлгәшкән, ә кайһыларын – юк?
5. Тарихи Башкортостанды күз алдына килтерергә тырышығыз. Әлеге Башкортостандан ситтә тороп калған башкорттар, уларзың бөгөнгә язмышы тураһында фекер алышығыз.
6. Башкортостан менән сиктәш өлкәләрзәге ауыл, йылға, күл исемдәренә игтибар итегез, улар араһында башкортсаларын табығыз.

29-сы күнегеү. Тел көрмәлдәргестәрзә тәүзә яйлап, һуңынан шәп итеп укығыз.

1. Бисара бесәй бысрак баҫкыс аҫтына боҫқан.
2. Өҫтәге өс өҫтәлде өс оҫта яһаны.

30-сы күнегеү. Шиғырзы яттан һөйләгез.

КӨЗГӨ БОЛОТ

Көзгө болоттоң
Ике күзе бар;
Бер күзе – ямғыр,
Ә бер күзе – кар.

(С. Муллабаев)

31-се күнегеү. «Башкорт ихтилалдары» тексының беренсе абзацындағы *кысылмаска, көсләмәскә, йөкләмә* һүзәрәне баһым куйығыз.

32-се күнегеү. Шиғырҙы тасуири укығыз.

НӘФРӘТ ҺӘЙКӘЛЕ

*Безең якта карттар «Тәфтиләү»ҙе
кыскырып йырларға кушмай.*

«Тәфтиләү» ҙә тигән карғыш йырын
Йырламағыз берүк кыскырып.
Йәберәнән, башкорт нәфрәтенән
Еребез бит китер ыскынып...

...Утка ырғытылған сабыйзарзың
Илаузары килә алыстан.
Нисек инде кыскырып йырламаһын
Ирмен тигән башкорт-арыслан!

(Ә. Үтәбай)

САЛАУАТ

(Башкорт халык йыры)

Салауат нисә йәшендә,
Йәшел камсат бүрке башында.
Салауаттың йәшен һораһағыз,
Егерме лә ике йәшендә.

Аҡ куянкайзарзың балаһы,
Колак оскайында караһы,
Булғадир булған шул Салауат –
Данлы ғына Юлай балаһы.

Салауат менгән кир аттың
Күкрәк түшкәйзәре киң икән.
Яузарға әйзәп сапқан оскор –
Салауат та тигән ир икән.

Йүгереп тө мендем таузарға,
Ак кейеккәйзәрзе ауларға.
Юлай улы батыр, ай, Салауат
Каршы сапты килгән яузарға.

Салауаттың менгән кир аты
Батыр ғәскәрзәргә юл башлай.
Кир ат өстөндөгә Салауат,
Яуға дәрәтлөндереп, йыр башлай.

1. Нүзлек ярҙамында текстағы таныш булмаған һүзҙәрҙең мәғәнәләрен асыҡлағыҙ. Улар менән бер нисә һөйләм төзөгөҙ, һөйләмдәрегезҙе руссаға тәржемә итегеҙ. Был һүзҙәрҙең әлегә ваҡытта кулланылыу-кулланылмауын тикшерегеҙ.
2. Йырҙа халықтың Салауатка белдергән мөнәсәбәтен асыҡлағыҙ. Ул ниндәй һүзҙәрҙә күренә?
3. Йырҙың тексынан сығып, батырҙы нисек күҙ алдына килтерзегеҙ?
4. Йырҙың фоноэмаһын тыңлағыҙ, көйөн өйрәнегеҙ. Төгө куплетты ятлап, йырлағыҙ.

33-сө күнегеү. Тексттан *кем?* һәм *нимә?* һорауҙарына яуап биргән икешәр һүз табығыҙ.

УРТАКЛЫК ҺӘМ ЯҢҒЫЗЛЫК ИСЕМДӘР

Башкорт телендә лә, рус телендәге кеүек, **яңғызлыҡ исемдәр (собственные имена существительные)** һәм **уртаклыҡ исемдәр (нарицательные имена существительные)** бар. Яңғызлыҡ исемдәр һәр ваҡыт баш хәреф менән языла.

34-се күнегеү. Текстты укығыҙ, унан яңғызлыҡ исемдәрҙе генә язып алығыҙ.

Без Олойылға буйлап үргә күтәреләбез. Һул якта – текә таузар, улар өскә коларҙай булып торалар. Баштары – куйы урманлыҡ, ара-тирә һәрәйеп таштар сығып торалар. Шул бейек таузарҙы ярып, йырғанактар төшәләр, тағы ла һикәлтә тау һырты китә, урманлыҡ, ташлыҡ... Һәр бер бүлексәнен үзенә күрә исеме бар. Биргетәу, Уртатау, Йыланлытау, Тирмәнтау тип йөрөтәләр уларҙы. Ә уң яғыбыҙҙа – әлегә Оло-

йылға. Ул ясы таштар өстөнән бөзрәленеп-бөзрәленеп, төпөшәк кенә ярзарына бөрелә-һуғыла ашкынып аға. Бер тужтауһыҙ сылттырай. Әллә ниндәй күңелле, дәртле моң сығарғандай була уның тауышы. Олойылғаның аръяғынан тағы ла тауҙар тезелешеп китәләр. Уларҙың биттәре усаҡлыҡ менән капланған. Ләкин өстө – һул яктағы кеүек урманлыҡ түгел, ә һары хәтфә кеүек йәйелеп киткән игенлек.

(Н. Кәрим)

35-се күнегеү. Башҡорт халыҡ йыры «Салауат»та осраған һүзҙәрҙең аңлатмалары менән танышығыҙ. Уларҙы иҫгегеҙгә калдырығыҙ.

Камсат – диңгез камаһы (калан). Камчатка ярымутрауының исеме ошо йәнлектең исеменән алынған.

Булғадир – дәрәсә: *бригадир*, генерал чинына тап килә.

Кир – ат төсө (һарғылт туры).

36-сы күнегеү. Һорауҙарға яуап бирегеҙ.

1. Без йәшәгән республика нисек атала?
2. Башҡортостанда ниндәй калалар бар?
3. Республикабыҙың ниндәй йылғаларын беләһең?
4. Өфө калаһы янында ниндәй йылғалар аға?
5. Ағизел йылғаһы буйында тағы ла ниндәй калалар бар?
6. Башҡортостандағы ниндәй бейек тауҙарҙы беләһең?

37-се күнегеү. Шиғырҙы яттан язығыҙ.

ЙӨРӘГЕМ

Йөрәгем –
кәберлек миңең,
Унда үткәндәр илай.
Йөрәгем –
сәңгелдәк миңең,
Унда киләсәк тулай!..

(Р. Ғарипов)

Шиғыр йөкмәткеһе буйынса укылған ҡайһы текстка тап килә?

ХУШЛАШЫУ

(«Юлай улы Салауат» китабынан)

«Император»зың сакырыуын Салауатка Кинйә Арысланов еткерзе. Бригадир Тулва һыуы яры буйлап сакрымдарға һузылған лагерза яугирзлары араһында йөрөй ине. Ул Пугачев штабы яғына китеп барған Кинйәне шунда ук таныны. Атына етез генә атланып, әле ныклап тапалырға өлгөрмәгән куйы үләнле туғай буйлап уға каршы сапты. Осрашқас, икеһе лә аттарынан төштөләр, кул бирешеп күрештеләр.

– Күрәм, ниндәйзер яңы хәбәр бар, Кинйә ағай.

– Бар шул. Петр Федорович батша һөйләшергә теләй һинең менән, Салауат.

– Ни хақында икән?

– Уныһын әйтә алмайым. Батшабыззың башында низәр барын кайған белеп бөтәһең? Бар әле батшабыз янына, ни әйтерен тыңла. Без һинең менән азак та өлгөрөбөз.

Пугачёв менән һөйләшер һүз Салауатты артык борсоманы: көн һайын осрашып, алдағы хәлдәрзе ентекләп тикшереп, үлсәп сығалар. Кайһы сакта тиктомалға ла сакыртып, гәпләшәп ала «император». Кинйәнең йонсоу йөзөнә иғтибар итте Салауат. Ақыллы һоро күззәре төпкә батқан, яңактары һурыла төшкән, һакалы саллана башлаған.

«Арыған... – тип уйланы егет. – Әйе, оло кешегә бында майлы бутка түгел. Үлемдән куркмаһың, ә шарттар тәкәтеңде коротор. Әйәреңдән айырылыу юк. Көндөз – астыңда, төнөн – башың астында. Хәйер, йәштән шуға күнегеп үскән ир-атка – моңмо ни ул? Бәлки, арыузан түгелдер? Икенсе сәбәп барзыр, бәлки? Иркәнләп һөйләшергә ине Кинйә менән. Уның бит һәр һүзе алтын...»

Салауаттың килеүе хәбәр ителгәс, Пугачёв свитаһын «император» сатырынан сығарып ебәрзе лә бригадирға инергә бойорзо. Үзе Салауаттың сатыр ишеге төбөндә күренгәнән шөйләмәне лә. «Батша»ның сырайы караңғы ине.

«Быларға ни булған? – тип гәжәпләнде Салауат. – Ысынлап та, ниндәйзер сәбәп бармы әллә?..»

Салауатты күргәс, Пугачёвтың йөзөнә йәнлелек йүгерзе.

– Һуғышабызмы, егет? – Ул, йылмайғанын белдереп, һул күзен кыса биреп иҫәнләште лә түргә үтергә сақырзы.

– Һуғышыу – безең булмыш, император ғали йәнәптәре.

– Булмыш! Ә Усаны ала алмайбыз.

– Әле бит Уса өсөн һуғышманык. Асылда, өгөтләү менән булдык. Унан былайырактарын алдык бит. Уса ла безеке буласак.

Эргәһенәкилеп баһқан Салауатка һынаулы карап, Пугачёв баш сайкап куйзы.

– Һиңә нисә йәш әле, бригадир?

– Яңырак кына егерме тулды.

– Егерме?!

«Император», тәүгә күргәндәй, көрәштәшенә тағы ла баштан-аяк күз йөрөттө. Егерме йәш. Әй, балакай! Бындамы ни һинең урының? Улай тиһәң, үзе лә тап ошондай дәүерен Пруссия һуғышы яланында үткәрзе лә баһа. Ни гәжәбе бар? Бер уйлаһаң, бар шул. Унда Емелька ябай һуғышсы ине. Ни бойорһалар, шуны эшләй, кайза кушһалар, шунда йүгерә. Ә был башкорт егете тотош ил халкын үзенә каратып тотә. Хәрби оһталығы бар ғүмерен һуғышка арнаған Михельсон тәжрибәһенән кәм түгел. Емелька теге сакта бары карға балаһы ғына булған. Ә был – ыласын. Ошо йәшендә... Берәй ун йылдан күрергә ине үзен...

– Егерме... – тип кабатланы Пугачёв. – Д-а-а, күзгә ак-кара күренмәй. Тын алырлык әмәл юк. Кайза инде һинең менән бер иркенләп ултырып һөйләшеү! Яңырак тулды, тиһәң, ә? Әйтер инең, билдәләгән булыр инек...

Салауат ирекһеззән көләмһөрәп куйзы.

– Үзем дә онотқанмын, император ғали йәнәптәре. Бына бөгөн иҫкә төшөрзөгөз. Тыуған көндө хәтерзә тоторлокмо? Уратып алған донъя күзгә салынмай. Яңы ғына сатнама һууык ине. Әле һезгә килгәндә абайланым – йәйзең иң матур сағы икән дә.

Ингәндән бирле янында аяк үрә торған Салауатка Пугачёв каршылағы ултырғыска ултырырға ымланы.

– Уныһы хак. Нимәләрзе иҫтән сығарабыз! Мин дә Пётр һәм Павел байрамын онота язғанмын. Ярай иҫкәрттеләр. Ола-тайымдың, улымдың исеме менән бәйле, ни тиһәң дә...

– Пётр Федорович ғали йәнәптәре...

Салауат ниндэй йомош буйынса сакыртылыуын хорарға иткэйне. Пугачёв уның уйын аңланы, калкына биреп куйған егеткә «ашыкма» тигенде аңлатып, кузғалмаҫка ишараланы. Үзе әлеге һөйләшеүзең осон һис көтмәгәнсә тәйнәп куйзы:

– Йәл һин миңә, балакай. Бик йәл!

Салауат бындай һүззе башына ла килтермәгәйне. Ниндэй мәгәнәлә әйтелгәнән һис төшөнә алманы.

– Нишләп улай тигегез, император ғали йәнәптәре?

Яуап урынына «император» капыл ғына төп хәбәргә күсте:

– Бына нимә. Усаға Ҙазандан секунд-майор Скрипицын етәкселегендәге команда килде...

«Беләм» тигенде аңлатып, Салауат баш какты.

– ...Өстәүенә, коллежский асессор Башмаков ярҙам ебәргән. Хәзер инде өгөтлүзәр бөттө. Иван Наумовичтың тәкдимен беләһеңме?

– Без ул тәкдимде бергәләп эшләнек.

– Бигерәк һәйбәт. Әзәрләнегез, хуплайым. Нығытмаға башлап ташланыр өсөн, удар көс кәрәк. Кемдең командаһын ебәрәбез?

– Уныңын да уйлаштык. Ике команда тупланык. Берене – Иван Наумович Белобородовтыкы. Икенсегән мин алып инәм.

«Император», Салауаттан үткер карашын алмайынса, бер азға ғына уйға калды.

– Үзеңдең урыныңа бүтән берәйһен тапманығызмы ни? – тип тынлыкты боззо ул.

«Нисек – тапманығызмы? Әзләнекме һуң әле без? Әзләргә кәрәкмәй зә ине был оракта!..»

– Шулай кәрәк тип таптык, император ғали йәнәптәре.

«Ә ниңә, дәрәс. Кәрәк сакта мин үзем дә иң яуаплы урында булам да баһа. Ҙалһын шулай. Хозай ярҙам итеп, уттан имен-аман сыкһын инде был егет...»

– Ярай, хуплайым. Әзәрләнегез. Булды, китергә мөмкин, балакай.

Пугачёв хушлашырға кулын һузғас, Салауат баянан бирле күңелән өйкәгән нәмәнә хорарға батырсылык итте.

– Әйтмәнегез бит, император ғали йәнәптәре – ни өсөн «йәл» тигегез әле?

Пугачёв, үтә етди хәлдә иҫенә төшөргәндәй, Салауатты карашы менән азға ғына туктатты.

– Әйтмәнең, тинең? Ярар, был һүзгә мотлак кире кайтырбыз. Бына, Усаны алайык та... Хуш!..

Салауат, сығып барышлай «император» сатыры һаксылары менән дә хушлашып, якында ғына бәйле торған аты яғына ыңғайланы.

Кинйә һаман Салауат яугирзары янында ине. Егетте ошонда көтөп алырға уйлаған, ахырыһы, – шуға окшаған. Улар һүзһез генә аңлашып, отрядтың поход канцелярияһы яғына атланылар.

Әңгәмә озақка һузылды. Штабтағы вак-төһәк яңылыктарзан башлап, яугир башкорттарзың кәйефенә, хәленә, коралдарзың, кейемдәрзең, һуғыш кәрәк-ярактарының торошона күстеләр. Үткәндәр хәтергә алынды, киләсәккә байкау яһанылар, уй-кисерештәрзә тыуған яктарға кайтып уранылар.

– Бер нәмә минең күңелде кыра, – тине Кинйә, ауыр һулап. – Башкортстандағы яузы үз ағышына куйзык, юлбашсыһыз калдырзык. Пётр Фёдорович хәзрәттәре лә, һин дә бында, һиңә, Салауат, унда булырға кәрәк.

– Үзем дә шулай уйлайым да, Кинйә ағай. Батшабыз янында калыуымды теләне бит. Уның бойороғонан һисек сыкмак кәрәк?

– Сығырға кәрәкмәй. Теләһең, былай за хәл ителер. Мин уға әйтә биреп куйғайным. Каршы түгеллеге һизелә.

– Бәлки, икебезгә лә кайтырға кәрәктер, Кинйә ағай? Пётр Фёдорович янында якындары етерлек. Һине лә ебәрер, бәлки?

– Юк, Салауат. Минең урын бында. Беренсенән, күреп тораһың, башкорттар, мосолмандар уның ғәскәрендә етерлек. Штабта төрки телендәге кағыззар менән генә лә минең эш муйындан. Икенсенән...

Кинйә, юкка башламаныммы тигәндәй, уйсан ғына тынып калды. Егет һораулы караш менән етди хәбәр көттө. Өлкән кәңәшсе, Салауаттан йәшереүзең мәғәнәһе юклығын күреп, дауам итте:

– ...Икенсенән, батшабыззың әле һин әйткән якындары араһында ла ышанышың кешеләр барға окшай. Күз-колак кәрәк. Миңә уны калдырырға ярамай, Салауат. Азақкаса.

«Азаккаса»? Ниҙе күҙ уңында тота? Еңеүҙе, әллә...

Кинйә Салауаттың уйын һизенде. Быныһын да сер итеп калдырырға теләмәне.

– Эйе. Эшебез аҙағына етеп килә. Йылға яҡын алышабыз – осо күрәнмәй. Мәскәү, Петербург алыс. Ваҡытты кулдан ысҡындырҙыҡ. Безгә ҡаршы – иҫәпһеҙ-хисапһыҙ ғәскәр. Батшабыҙ хәҙер инде Рәсәй тәхетенә ултыра алмаҫ. Һис юғында, Башкортостанды ҡайғыртайыҡ. Унда ла эш сыҡмаҫтай булһа, башты һаҡлау яғын ҡарарға кәрәк, Салауат. Ҡазақтар яғында миңең ышаныслы кешеләр бар. Унда йәшенеү мөмкинлеге табылып. Һин дә шул хакта уйлана тор. Һиңә һис кенә лә дошман ҡулына элөгөргә ярамай. Йәп-йәшһең әле. Без тигәнсә килеп сыҡмаһа, берәй ун-ун биш йылдан, хәлләнеп, яңынан кузғалырға кәрәкмәҫме?..

Салауат уйға батып тыңланы. Кинйә Арысланов һүҙен бөтөрөп тынып калғас, ашыҡмай ғына яуапланы:

– Ул хакта хәбәрләшергә иртәрәк, Кинйә ағай. Батшабыҙ ризалыҡ бирһә, Башкортостанға ҡайтырмын. Әлегә яҡшыға өмөтләнеп алышырлыҡ көс бар. – Ул яугирҙар лагеры яғына ымланы. – Бындай кәйефте бүтәндөргә таратмай торайыҡ, ағай. Бөгөнгө маҡсат – ана, Уса нығытмаһы!

Кинйә көрһөнөп, һин нимә, әлбиттә, таратмайбыҙ, тигән сырай менән өндәште:

– Һис юғында, бер һүҙемә ҡолак һал, Салауат. Һин Башкортостандың өмөтө, киләсәге!..

* * *

Уса нығытмаһы өсөн өс көн һуғыш барҙы. Ҡала һаҡимиәте менән һөйләшеүҙәр туктатылды. Ундағы «ҡара» халықтың күпселеге баш күтәреүселәр яғына сықты, байтаҡ өлөшө нығытманан ситкә таралышты.

Егерменсе июндә кистән Салауат, Белобородовты саҡыртып алып, тиз-тиз генә күрһәтмәләр бирҙе.

– Ваҡыт етте, Иван Наумович, – тине ул. – Безең тәкдим иткән планды тормошҡа ашырыр мәл етте. Теге ун биш йөк бәһәнде ҡаланы ҡайһы тирәнән уратып урынлаштырырға икәнлеген беләләр. Бөгөн төндә алып барырҙар. Ә без һинең менән таңға авангардта һөжүм башлайбыҙ. Батшабыҙ ғәскәре хәл иткес сәғәттә көтөп торасаҡ. Ҡояш ҡалҡуға, Скрипицын үз өлөшөн алырға тейеш.

Эйәрендә килешле итеп ултырған һыңар аяклы Белобородов яғымлы баш какты:

– С богом, Салават.

Егерме беренсе июнь төнөндәй дәһшәтләнән пугачевсыларзың күптән ойшторғаны юк ине. Таң һызылыр алдынан, һөжүм итеүселәргә кузғалырға ишаралап, нығытманы ун биш урындан ут стенаһы уратып алды. Шуларзың аралыктарынан Салауат һәм Белобородов отрядтары кала эсенә ынтылды. Нығытма аръяғында Скрипицын һалдаттары, һуңғы сәғәттәре етеуен һизеп, ярһып һуғышты: нығытма эсенә ташланған пугачевсыларға пуля, йәзрә яузырзылар, таштар, бүрәнәләр тәгәрләттеләр, кайнар ысмала койзолар. Һөжүм итеүселәр зә, сафтарының һирәгәйеуенә карамай, юғарылағыларзың әленән-әле тынып калыуларынан файзаланып, нығытмаға яқынайғандан-яқынайзылар. Салауат ошо кызыу алыштың уртаһында кайнаны.

– Бирешмә, Иван Наумович! – тип кыскырзы ул йәнәш сапқан Белобородовка. – Скрипицындың әс пушкаһы беззекә! Тағы бер ынтылһак, Уса ла беззекә буласак!..

– Ишеттем, Салауат. Тағы бер яңылык – уның йәзрәләре лә бөтөп бара. Яңы ғына беззекә ятка касып сытқан казак хәбәр итте. Шуны еткерергә ашығам һиңә.

– Улайһа, тыңла, Иван Наумович! Ана, күрәһеңме, без үртәгән бесән өйөмдәренәң беренәнән имән стенаға ут капты. Усаға капка асыла! Үземдекеләр менән шунда карай сабам, һин – миңә арттан!..

Салауат менән Белобородов авангарды утлы капка аша нығытма эсенә ағылды. Арттарак Пугачёвтың төп көстәре, һуғыш яланын кара болоттай каплап, авангард артынан эйәрзе. Дошмандың калған барлы-юклы ғәскәре кала үзәгенә кысырықланды. Коттары оскан хәрбиҙәр, һаман сигенә барып, үзәренә карай ук кеүек атылған һыбайлыларға каршы каса-боға тәртипһез атыша. Ә туптары бөтөнләй тынды.

Иң алда елеп барған Салауат уларзы ап-асык күрзе. Бына бер ук атымы ғына ара калды. Һыбайлылар уларзы күз асып йомғансы тапап-изеп китәсәк...

Капыл тубығындағы көслә ауыртыузан Салауаттың күз алдары караңғыланды. Бөтә тәнән үзәккә үтерлек әрнеу солғап алды. Үзе, һис ни күрмәй, алға, караңғы донъяға, елеуен дауам итте.

Арттағы яугирзәр бригадирзың атының бер ятка кырынлап, үз алдына бик тә сәйер сабыуын тиз абайланы. Кемдеңдер колакты ярырлык әсе тауышы бөтә қала үзәгенә яңғыраны:

– Егеттәр, Салауатты аттылар! Ярзәмға! Тиз булығыз!..

Нык ауыртыу әйәртә түзеп ултырырға ирек бирмәйәсәген аңлагас, егет, атының сабышын әкрәнәйтәп, туктарға мәжбүр булды. Сабышып киләп еткән яугирзәрзың дүрт-бишәүһе уға атынан төшөргә ярзәмлашты. Яраланған уң аяғы ергә тейгәс, Салауат әрнеүле тауыш менән яузаштарына өндәште:

– Ах, үкенесле! Ниндәй мәлдә!..

– Тыныслан, Салауат! – тип йыуатты уны дустары. – Уса безеке!..

Җояш байыр алдынан бригадирзың поход канцелярияһына Салауат янына «император» үзе килде. Һаксыларын тышта қалдырып, тирмәгә окшаш итеп королған сатыр ишеге япмаһын хужаларса етез асып, туктап та тормай, зур кәүзәһен туп-тура тотоп, әре азымдар менән шәп-шәп атлап, түрзә яңғыз уйланып ултырған Салауат янына үтте.

– Молодец, Салауат! Скрипицынды тубықландырзың! Икмәк-тоз, икона менән қаршы алды ул мине.

Һаулашыу урынына әйтәлдә был һүззәр. Ултырышып, хәл-әхүәл һорашкас, Пугачёв әйәге менән егеттең аяғына қарай ымланы.

– Пулянанмы?

– Пуля ғына. Ул вақытка, ярай әле, йәзрәләре бөткәйне.

– Йәл!.. Йәзрәләре бөтәүе йәл түгел. Һинәң яраланыуың йәл... – Пугачёв хәйләкәр көләмһөрәнә.

Салауат уның етди хәбәр башлаясағына төшөндө. Қабат кузғалған ауыртыуға игтибар итмәй, аяк үрә бақып, кәүзәһен турайтты.

– ...Беренсенән, яраланыуың йәл. Но, әлбиттә, мин күз уңында уны тотмағайным. Шулай за низер һизенгәйнем: үтә тәүәккәлһең, башыңды һақламайһың. Ярай әле йәрәхәт менән генә котолғанһың. Бынан һуң һалкын қан менән генә һуғыш. Юлбашсы яу яланында ятып қалған алышта еңеү юк!

«Әйтеүе аһат – «һалкын қан менән...» Үзе шулай һуғыша, тиерһең. Күргән бар бит инде. Ул да донъяһын онота. Баш һақлау қайғыһымы ни... Ә азақкы һүзе һак. Юлбашсыһыз яу – яу түгел. Яраландым, тип назланып ятыу юк. Тизерәк яугирзәр араһына сығырға!..» Һүззәре ситкә китмәгәнән,

Салауаттың игтибар менән тыңлағанын тойоп, «император» йәнләнә төштө.

– Йәл шул, Салауат, йәл. Һинең кеүек асыл ирзәребез баш хала күрмәһен. Алдағы көндәрзә бик кәрәк буласакһығыз. Бына, тәхетте кабат үз кулыбызға алайык әле. Беләһеңме, кем итеп куясаҡмын мин һине!

Салауат тәхет хақындағы сираттағы уйынан түгел, ә ысын күңелдән кызыкһынып, калкынып куйҙы.

– Кем итеп?

– Рәсәйзә йәшәгән бөтә халыҡтар араһында татыулыҡ урынлаштырыу башлығы итеп. Кемдән-кемдән, ә һинең кулыңдан килер ине ул эш.

Салауат, шул вазифа ысынлап тәкдим ителгәндәй, уйлаһып һорап куйҙы:

– Кәрәк булыр инеме икән, император ғали йәнәптәре, ундай башлык? Яңы тәртип урынлаштырһаҡ, халыҡтар үззәре үк татыу йәшәмәстәрме?

– Бөтәһе лә, һин тигәнсә, тиз генә эшләнмәй. Халыҡты яңы тәртипкә күнектерергә лә кәрәк буласаҡ.

– Без теләгән яңы тәртип урынлашһа, урындарҙа завод-сыларҙан, изеүсә килмешәк хаҡимдарҙан арынһаҡ, Рәсәй халыҡтары айырым-айырым үз аллы йәшәмәстәрме? Касандыр Башкортостан йәшәгән кеүек. Уны бит рус хаҡимдары мәкер менән әкрән-әкрән яулап барып, үз дөүләтенә бер өлөшөнә әйләндергән. Електе күп һурҙылар. Халыҡтың тамам үзәгенә үттә. Артабан да ошо хәлдә кала алмаясаҡбыҙ. Кайҙа нисектер, беззә тулы үзаллылык алмайынса, халыҡ тынысланмаясаҡ. Ә тынысланғас инде – күршеләр менән башлыкһыҙ за татыу йәшәргә була. Һезеңсә нисек, император ғали йәнәптәре?

Инде Пугачёв уйға батты. Куңыр йөзө карағускыллана төшөп, кара һаҡал-мыйығы төсөнә якынайҙы. Күҙендә зәһәрле оскондар балкыны.

– Тәхет кабат үзәбезең кулға кайтһын әле, күз күрер, – тине кәтғи генә. Шунан, тамағын кырып, тауышын йомшарта бирҙе. – Әйе, алдағыһын күз күрер, Салауат. Бөгөнгә кайтайыҡ әле. Хушлашырға индем мин һинең менән.

– Хушлашырға?!

– Шуныһы йәл тағы ла – айырылышабыҙ. Мин иртәгеләрзә ары кузғалам. Казан, Мәскәү яғына. Ә һин кайт. –

Ул йәнә егеттең яралы аягына ымланы. – Бер юлы тыуған яғыңда хәл алып, төзәләрһең. Унан һуң... Үз ереңдә ирек дауларһың, һине өйрәтергә кәрәкмәй. Башың – яурыныңда.

«Тимәк, Кинийә ағай менән һөйләшкәндәр, һүзе үтә рәхмәт төшкөрә картластың!»

– Иртәгә үк юлғамы ни?

– Ашығырға кәрәк. Инде вақытты күп һуззык. Рәсәй үзәгендәге крәстиәндәр мине күптән көтә. Болалары ла сығып тора, тигән хәбәрзәр алам. Көзгә һыуыктар башланғансы, Мәскәүзе алмашмынмы, тигән уй за бар. Йәл, һине қалдырам. Миңә һәр вақыт һинең кеүек кеше етмәйәсәк. Ярай, язған булла, осрашырбыз. Әзләп табырмын мин һине, Салауат.

«Император»зың тел төбөндә ятқан теләген аңлап, Салауат уны тынысландырғандай тауыш менән хушлашты:

– Аллаға шөкөр, яра түзәрлек. Әйәрзә ултыра алам. Тыуған як сак қына көтөп торор. Уса тирәһендә азна-ун көн булырмын әле. Һезгә бит үзәккә қарай көс менән ыңғайларға кәрәк. Ғәскәр йыйып, ошо көндәрзә артығызған озатқылармын. Үзәмдең отрядты ла тулыландыраһы бар. Башкорт-останға, моғайын, июль баштарында ғына қайтырмын.

Пугачёв, һөйләшеү бөткәнен белдереп, урынынан торзо ла Салауатқа қул һуззы:

– Рәхмәт, бригадир. Мин һиңә ышанам. Осрашырға язһын. Хуш!

Уның күззәре ғәзәттәгенән нығырак ялтлап китте – әллә тулқынланузан, әллә сыланузан...

Салауат, бар түземлеге менән ауыртызузы еңеп, аяк үрә башып озатып қалды:

– Хуш, император ғали йәнәптәре!..

1. Текста осраған яңы һүззәрзе язып алығыз, уларзың унда қулланылыуына игтибар итегез. Мәғәнәләрен асықлап, улар менән үзегез зә һөйләмдәр төзөгез, һөйләмдәрегеgezе руссаға тәржемә итегез.
2. Текста рус теленән ингән һүззәрзе табығыз, уларзың башкортса қулланылышына игтибар итегез.
3. Император, батша һүззәре текста бер нисә урында қулланыла. Үз исеменән һөйләгәндә, автор уларзы тырнак эсенә ала, ә геройзарған, мәсәлән, Салауаттан, әйттергәндә тырнактар юк. Ни өсөн икән?

4. Кинийә тураһында Салауат *һәр һүзе алтын* тип уйлай. Ул быға ниндәй мәғәнә һалды икән? Был төшөнсәне русса ниндәй һүзәр менән бирәләр?
5. *Тел асылыу, һалкын жан менән һуғышыу, һүззе елгә ташламау, уҡ кеүек атылыу, үзәккә үтерлек әрнеу* һүзбәйләнештәрәнең мәғәнәләренә төшөнөп, уларзы икенсе һүзәр менән әйтеп бирегез, синонимдарын табығыз. Был һүзбәйләнештәр булған һөйләмдәрҙе текстан табып, руссаға тәржемә итегеҙ.
6. *Әш майлы бутка түгел; Күзгә аҡ-кара күрәнмәй; Тын алырлыҡ әмәл юк; Күз-колак кәрәк; Ваҡытты кулдан ыскындырҙыҡ; Електе күп һурзылар; Күзәндә зәһәрле оскондар балжыны* һөйләмдәрән текстан табығыз, уларзың һәр берәһенә һалынған мәғәнәне ентәкләп аңлатығыз. Һөйләмдәрҙе руссаға тәржемә итегеҙ.
7. *Өлөшөн алды (кәрәген алды)* тип қасан, кемгә һәм ниндәй мақсатта әйтәләр? Ошоға оқшаш һүзбәйләнештәр табығыз, уларзы руссаға тәржемә итеп, бер нисә һөйләм төзөп язығыз.
8. *Күз асып йомғансы, бер уҡ атымы ара* тибындағы вақыт, ара үлсәмдәрән табығыз, уларзың рус теләндә нисек әйте-леүенә иғтибар итегеҙ.
9. *Салауат кызыу алыштың уртаһында кайнаны* һөйләмен руссаға тәржемә итегеҙ.
10. Һез нисек уйлайһығыз, Пугачёв, Салауат Юлаев нимә өсөн һуғыша? Был вақиғалар тураһында һез нимәләр беләһегеҙ? Шулар тураһында зур булмаған белешмә-хикәйә төзөгөҙ.
11. Кемдәр улар Емельян Пугачёв, Салауат Юлаев, Кинийә Арыслановтар? Улар тураһында бәләкәй белешмә төзөп язығыз, уларзың исемдәрән йөрөткән географик атамаларзы (қала, район, урам һ. б. исемдәрән) табығыз.
12. Пугачёв, Салауат, Кинийә тураһында тағы ниндәй әзәби әсәр-зәр ижад ителгән? Һез уларзың кайһыларын укығанығыз бар? Шуларзың берәйһе буйынса фекер алышыу ойоштороғоз.
13. Салауат Юлаевқа арналған спектаклдәр, кинолар қарағанығыз, уның портретын, берәй рәссамдың картинаһын, уға қуйылған һәйкәлдәрҙе күргәһегеҙ бармы? Уларзың авторза-ры кемдәр? Үзегеҙ күз алдына қилтергәнсә, Салауат Юлаев-тың һүрәтен төшөрөгөҙ.
14. Салауатқа арналған йыр, риүәйәт кеүек халық ижады әсәрзәрән табығыз. Улар буйынса әңгәмә ойоштороғоз.

15. Тексттың йөкмөткөчө буйынса план төзөп, һөйлөү күнек-мөлөрө эшлөгөз.
16. Салауат менән һөйлөшкәндә Пугачёв *Пётр һәм Павел байрамы* тураһында телгә ала. Был ниндәй байрам? Рус халкының тағы ниндәй байрамдары бар? Уларҙың кайһыларын рустар үзгәре генә байрам итә, ә кайһыларын башка халыктар ҙа үзгәренекә тип иҫәпләй? Ни өсөн? Был турала, ололарҙан һорашып, китаптарҙан карап, «*Рус халкының байрамдары*» тигән белешмә төзөп яҙығыз.
17. Тексттың тәүгә абзацын диктант итеп яҙығыз. Бер-берегезгә әшен тикшереп, баһалағыз.
18. Тексттың йөкмөткөчөн кыскаса үз һүзгәрегез менән һөйлөгөз.

Рауил БИКБАЕВ

САЛАУАТ КЫЛЫСЫ

Салауат нисә йөшөндә? –
 Ил кайғыһы уның башында.
 Әйләнәп тә кайтты кылысы
 Икә йөз ҙә нисә йөшөндә.

Кулға алдым Салауат кылысын,
 Тутыкмаған уның коросо.
 Ялтлаған ул күпмә йөшөн булып,
 Даулап илдең бөхөт-ырысын.

Бер Уралды түгел, бар Рәсәйгә
 Дер һелкеткән булыр был кылыс.
 Был кылыстан батшаларҙың башы
 Сак-сак осмай калған кыркылып.

Ил нәфрәте уны утта койған,
 Ил йөштәре уны һуғарған.
 Жарарға ине батыр күзгәренә,
 Кылысын ул кындан һуғарған.

Әйзәгәндә яуға, карашында
 Дөрлөгәндер ниндәй ут-ялкын.

Телгә килһә, ни һөйләмәс ине
Устарымда яткан комарткы.

Был короска уйып кемдең кулы
Аманаттар итеп эз һалған?
Улының кулына кылысы күсмәһә лә,
Телдән телгә күсер һүз калған.

Башкынайын алып киткәндәр,
Катындарын алып киткәндәр,
Балаларын алып киткәндәр,
Исемен әйтһәң, телде кишкәндәр.

Был гүмерзең иң аяныс мәле –
Батыр кулынан кылыс төшкәне,
Батырзарзан батырзарға күсмәй
Дошманының кулына күскәне.

«Кулдарымда батыр кылысы!» – тип
Һикергәндәр дошман шатлыктан.
Һелтәй алмас Салауаттың кылысын,
Күпме тырышмаһын, һатлык йән.

Кылысын тоткан сакта һатлык йәндәр,
Әй янғандыр батыр яраһы...
Салауаттың һүзен берәй яуыз
Телебеззән йолкоп караһын!

1. Һүзлек әше башкарығыз: яңы һүззәрзең мәғәнәләрен асык-лап, улар менән һөйләмдәр төзөгөз.
2. Һеззең Салауат кылысы тураһында ишеткәнегез бармы? Ул әле кайза һақлана? Уның тураһында белгәндәрегезгә һөйләгез.
3. «*Был гүмерзең иң аяныс мәле – Батыр кулынан кылыс төшкәне*» тигән юлдарзың мәғәнәһен аңлатып карағыз.
4. «*Исемен әйтһәң, телде кишкәндәр*», тип шағир ни әйтергә теләгән? Шул турала әңгәмә ойоштороғоз.
5. Шиғырҙы тасуири итеп укығыз, ятлағыз (кышкартып алырға мөмкин).

ИСЕМДӘРЗЕҢ ҺАН ҺӘМ ЗАТ МЕНӘН ҮЗГӘРЕҮЕ

Башкорт телендә исемдәр **һан (число)** һәм **эйәлек заты** менән дә үзгәрә. Һан предметтың берәүме әллә күпме икәннен белдерә: *алма – алмалар*. Эйәлек заты берәй заттың предметка эйә икәннен белдерә: *кәләм – кәләмем* (мин эйә), *кәләмең* (һин кәләмгә эйә), *кәләме* (ул эйә), *кәләмебез* (без эйә), *кәләмегез* (һез эйә). Рус телендә исемдәрзәң бындай формалары юк.

38-се күнегү. Тексты укығыз. Исемдәрзә үзгәреше буйынса һайлап алығыз.

Яңы баш коҫқан аҫһыл йәшел бойзай диңгезе өҫтөндә тулкын артынан тулкын йүгерә, һәм бына шул диңгез әсендә зур булмаған бер утрау асык булып күренә. Тик ул утрау «диңгеззән» калкынып тормай. Баҫыу уға табан һәр яклап иңкеүләп килә лә уртала талдар шырлығы каплаган казан ха-сил итә.

Бойзай араһына тар һуҡмак инеп китә. Шул һуҡмактан атлайым. Атлаган һайын яланғас балтырзы, кул һыртын йәш башактар һызыра.

Бына күл сите. Тик күлдең үзән тиз генә күрермен, тимә. Үҫкән тал кыуактары уны дәррәү уратып, һакка баҫкан...

Күлде «Һандуғас күле» тип атаһаң да, һис хата булмаҫ ине. Йәйге кистәрзә һәм таңдарзә унда аҫыл коштар өззәрөп һайрай, һандуғастарзың үззәрен генә һис күреп булмай. Юл тыкрығындағы ояларзы, көзгә япрактар тамам койолоп бөткәс кенә, күреп була. Улар инде киләһе язға тиклем буш калған, көзгә ыжғыр елдәргә бөүелеп ултыра.

(Ф. Иҫәнғолов)

Һәр төргә икешәр миҫал табығыз.

Өлгө: *эйәлек заты* –
күрлек –
берлек –

39-сы күнегү. Шиғырзы башкорт теленә тәржемә итегез.

Уж небо осенью дышало,
Уж реже солнышко блистало,

Короче становился день,
Лесов таинственная сень
С печальным шумом обнажалась,
Ложился на поля туман...
(А. Пушкин)

Шигыр формаһында тәржемә итеп карағыз.

40-сы күнегеү. Башкорт телендәге күплек мәғәнәләренә игтибар итегеҙ.

1. Апайымдар урмандан ҡайтты.
Атайҙар һуғыштан ҡайтты.
2. Күп нәмәгә ағайҙарҙан өйрәнәбез.
Был ҡитапты ағайымдарҙан алдым.
3. Безҙең ҡласта Русландар өсөү.
Төштөн һуң Русландарға барҙым.

Ошо һөйләмдәрҙе телдән рус теленә тәржемә итегеҙ.

Степан ЗЛОБИН

САЛАУАТ ЮЛАЕВ

(Романдан өзөк)

Ямғырлы, йонсоу көн ине. Салауат тирмәһе эсендә яңғызы журай уйнай. Моңло көй уның бармак астарында һызылып-һызылып сыңлай. Шул сәк тирмә алдына бер сапкынсы килеп туктаны.

Ат тояктарының шомло тупылдауынан Салауат ниндәйҙер күңелһез хәл булғанын аңланы һәм, журайын ситкә ташлап, ултырған мендәренән һикереп торҙо.

Лыс һыу булған сапкынсы тирмәгә килеп инде лә, бүркө эсенән зур-зур мисәтле пакет алып, Салауатка һондо.

– Государҙанмы?! – тип кысқырып ебөрҙө Салауат. Уның күҙҙәре шатлыктан йылтыраны, йөрөгө дарслап типте.

Билдәһезлек һәр ваҡыт алама хәбәрҙәр тыуҙыра, һуңғы азналарҙа кешеләр государҙың ғәскәре кыйратылған, ә үҙе яуыздар кулына эләккән, имеш, тигән хәбәрҙәр таратҡайны.

Унан пакет килеу бындай хәбәрзәрзең ялған булыуын күрһәтә ине. Тимәк, ул еңелмәгән, ихтимал, ул инде Петербургта йә Мәскәүзә тәхеттә ултыралыр, һәм тотош Рәсәйзә подданный-зар уға ант итәләрзәр, христиан сиркәүзәрәндә байрам кыңғыраузары тантана менән сыңлайзарзыр, батша һарайы алдындағы дар ағастарында дворяндар, саузагәр-заводчиктар, ришүәтсе-чиновниктар бер рәттән асылынып тораларзыр.

Салауат пакетты маңлайына һәм йөрөгә тапкырына куйып алды ла түземһезлек менән мисәттәрән ватты...

Хат, аңлашылмай калмаһын өсөндөр инде, ике телдә – рус һәм төрки телдәрәндә язылғайны:

«Башкорт старшинаһы Салауат Юлаевка...»

Салауат батшаның уны ни өсөн бригадир тип түгел, ә ябай старшина тип атауы тураһында уйламаны.

«...Тәрән үкенес менән һиңә хәбәр итәм: ошо сәғәткә тиклем һин һуқырлык һәм яуызлык йөгөнтөһөндә, бөтә кешегә билдәлә яуыз хыянатсы һәм самозванец Пугачёвтың алдаштырыузарына ышанып йәшәйһең...»

Ошо һүззәрзә бер тында укып сыккас кына, Салауат хатты уға государь түгел, ә һиндәйзәр икенсе кеше язғанлығын аңлап алды. Сәмреғошло зур кызыл мисәттәрзәң күплегә хатты дошман яғындағы һиндәйзәр зур түрәнең язғанлығын аңлатты. Шуға ла Салауат артабан, үзенән һимә теләгәнлектәрән аңларға тырышып, һағайып, тыныс кына укыны:

«...Пугачёвтың алдаштырыузарына ышанып йәшәйһең, ә ул хәзәр үзенең бөтә ярзамсылары менән бергә кулға эләкте һәм, үзә эшләгән бөтә яуызлыктары өсөн яза көтөп, тимер бығау астында ултыра...»

– Тотолған... бығаулы... Тиззән язалап үлтереләсәк... – тип кабатланы үз алдына Салауат.

Тимәк, хәбәрзәр ялған булмаған... Тимәк, гәйрәтлә государь, ирек һөйөүсән, батыр һуғышсы эләккән... һәм ул үлтереләсәк!

Пугачёвтың якты карашы, ялкынлы һүззәрә, яғымлы тауышы күз алдына килдә Салауаттың. Ул ауыр қайғыға батты... Ни өсөн ул Казан яғына Пугачёв менән бергә барманы икән?.. Бәлки, ошо һуңғы һуғыштарза Пугач батшаға уның өсөн гүмерән корбан итергә эзәр торған кыйыу дуҫ етмәгәндәр!..

Салауат тирмә әсенә күз йүгертеп сыкты. Был яман хәбәрлә пакетты килтергән сапкынсыны тәү тапкыр күргән кеүек, уға текләп караны.

– Насар хэбәрме, бригадир түрә? – тине хэбәр килтереүсе. – Төсөң касты һинең, шул саклы агарындың...

– Усакка якын ултыр, сисен, йылын, – тине уға Салауат. Ул тағы ла хатты укырға тотондо:

«...Һәм шуға күрә, ысын күңелдән кызғанғанлығымдан, мин һиңә ошо хат аша һуңғы һүземде әйтәм – тәүбә ит, ғәйебеңде танып, баш әй...»

Тәүбә итергәме?! Баш әйергәме?!. Бындай хаттарҙы Салауатка беренсе тапкыр ғына язмайҙар инде. Салауат уларҙы, укып та тормайынса, аяк астына һалып тапай торғайны. Шулай булғас, ни өсөн быныһына ла қолаҡ һалырға тейеш әле ул?..

«...Мин, әбей батша ғали йәнәптәре тарафынан ышаныс белдереп ебәрелгән вәкил буларак, һиңә шуны әйтәм: шунда ук ғәфү ителәсәкһең. Әгәр зә инде был юлы ла буйһоноуҙан баш тартһаң, һис бер төрлө мәрхәмәт кәтмә...»

Йөшөрөн экспедиция начальнигы генерал Потёмкин тарафынан язылған был хәсрәт қағызын укып та бөтмәс элек, калтыранған бармактары менән йомарлай, изә башлағанын Салауат үзе лә һизмәне.

– Алдаксы! Ялған! Улар минән хыянатсы яһарға маташалар... Салауатмы – хыянатсы?! – тип асыланып кысқырҙы ул.

Салауат был қағызға ышанманы. Уның һәр бер һүзе ялған сәсеп тора... Әгәр зә государь ысынлап та дошман кулына эләккән булһа, улар Салауатты үззәренә баш әйеп килергә өндәмәстәр ине. Улар уға каршы үззәренең генералдарын, полковниктарын, һалдаттарын ташларҙар ине...

– Ошо пакет менән килгән кеше һинән хат кәтә, – тине хэбәр килтереүсе. – Ул қағызҙы һинең үз кулыңа тапшырырға теләгәйне, ләкин без, торған урыныбыҙҙы күрмәһен тип, уны тегендә тотоп калдык. Ни әйтергә уға?

– Әйт: эт өрөр, ялған хэбәр ташып, ел йөрөр. Салауат эт өрөүенә қолаҡ һалмаҫ. Үзән ебәргән кешегә ул ана шулай яуап кайтарһын. Минең был ерәндергес қағызҙы, йыртып, бысраҡка һалып тапағанымды ла әйт...

1. Тексттың йөкмәткәһенән сығып, кайһы осор тураһында һүз барғанын асыҡлағыз. Фекерегезгә миҫалдар менән нығытығыз.
2. Кем ул *әбей батша*? Башҡорттар кемде шулай атағандар?

3. Степан Злобиндың «Салауат Юлаев» романын оригиналында (рус телендә) укып сыгығыз. Унан үзегезгә окшаган бер өзөктә башкортсаға тәржемә итегеҙ.
4. Салауат Юлаев тураһында язылған башка әсәрҙәрҙе иҫегезгә төшөрөгөҙ. Уларға Салауат образының нисек бирелеүенә игтибар итегеҙ. Уларҙың кайһыһы һезгә нығыраҡ окшаны? Ни өсөн? Салауат тураһында әсәр яҙһағыҙ, һез уны нисек итеп һүрәтләгән инегеҙ?
5. «Салауат Юлаев» тигән хикәйә төзөп язығыҙ.
6. Текстағы иң һуңғы абзацты (Салауаттың һүзҙәрен) диктант итеп язығыҙ.

41-се күнегеү. Түбәндәге һүзҙәрҙең тамырҙарын табығыҙ.

Сапкынсы, ауызлык, яҙамсы, һуғышсы, алдаксы.

ИСЕМДӘРҘЕҢ ЯҺАЛЫШЫ

Башкорт телендә исемдәр төрлөсә яһала: тамыр исемдәр, яһалма исемдәр, кушма исемдәр. Яһалма исемдәр ялғауҙар яҙамында, ә кушма исемдәр ике һүҙҙе бергә кушыу юлы менән яһала. Мәҫәлән, *ул-тыр-ғыс*, *кап-жа*, *кө-тө-сө* – яһалма исемдәр; *акжош*, *терегәмөш*, *мал-тыуар* – кушма исемдәр.

42-се күнегеү. Һүзҙәрҙе башкорт теленә тәржемә итегеҙ. Рус һәм башкорт телдәрәндә исемдәрҙең яһалыу юлдарын сағыштырығыҙ.

Игрушка, стойка, метёлка, дневник, остановка, учитель, ученик, земляк, односельчанин, пастух.

Ғәли ИБРАҺИМОВ

САПКЫН

(«Кинйә» романы буйынса)

Бер көндә алыстан сапкын килде. Атының бауырынан ак күбөктәр ағып, ауызынан шайыҡтары койолоп тора. Үзе лә аһылдап бөткән, нисек итеп һүз башларға белмәй. Тау-урман аша, көндә төнгә кушып, туктамай елгәндәр, ахырыһы.

Арыслан уға кымыз койҙо.

– Эсеп ал әле.

Егет төгәстә бер тында күтәрәп, як-ягына каранды ла, үзенәң кайзан, нисек килеүен һөйләй башланы. Ләкин Арыслан:

– Улары кәрәкмәй, – тине, кулын һелтәп. – Ни хәлдәр Бөрйәндә?

– Яу кушты, олатай...

– Беләм. Кем ебәрзе?..

– Байбул старшина.

– Һөйлә... Ни кушты?

Үзенә ирек куйылғас, сапкын баштан башлап тезеп һөйләргә кереште. Уның һүззәре Ирәндек буйындағы хәлдәр хакында Арысландың элек ишеткәндөрөнә тоташып ялғанды.

Былтыр действительный тайный советник Черкасов Петербургтың таштар оҫтаһы Брагинды Ирәндек буйына ебәргәйне. Ул алтын-көмөш эзләгәнме, кварц ятыштары, киммәтле таштар карағанмы – төрлөсә һөйләнеләр. Кайһыһы дәрәстәр, әммә ул, таштарҙы тикшерәүзән бигерәк, үзенәң кәйеф-сафаһын күтәрәүгә иҫәп тотоп, килеү менән үк яуызлығын күрһәтә башланы. Халыктың малдарын таланы, күзенә салынған кыззарзың, һылыу катындарзың кемдеке икәнлеген дә һорап тормайынса, үзенә алдыртты. Җаршы тороу кыйын ине. Үзе қораллы, янында һалдаттар. Унан куркып, кырын һүз әйтмәйенсә, йә начальник, йә янарал тип кенә өндәшеп, якшылык менән котолорға тырыштылар. Ләкин халыктың түземе тиз бөтгө. Уның өҫтөнән губернаторға, Тәвкилевкә ялыу итергә барып каранылар. Улар был яуыз әзәмгә һис бер төрлө сара күрмәне. Киреһенсә, ялыу менән барған кешеләрзе бик каты әрләп кайтарғандар, сак-сак кына ябып куймағандар.

– Ай, канһыз түрә булды шул, – тине сапкын. – Янаралдар һымак яуыз. Кеше шундай за оятһыз була икән. Берәй бисәнә мәххәрә итә лә, арбаға егелеп тартырға куша торғайны. Үзе лә Талкаҫ төбөндә ята хәзер.

Әле яңырақ кына уның үлтерелеүен ишеткәйнеләр. Шуның өсөндөрмө, Арыслан был хакта һорашырға ашықманы.

– Әмин батырға канықманымы?

– Уны ул башта ук яфалай башланы.

– Җызы бармы әле уның?

– Бар. Алмабикә.

– Уға нисек?

– Әллә. Ул саклығын белмәйем. Әмин батыр Брагин түрөгә

таш киҗә торған әллә ни саклы балта сүкеп биргән. Шул кызын һаклап калырға теләгән, тизәр. Балталарзы алғас, Брагин түрә Талкаҗ күле буйындағы Иҗәнбәт ауылына күсте. Унда таш җазыта ине. Ул һизеп калғансы тип, Байбул старшина кызын кейәүгә бирергә булды. Брагин һизмәй буламы? Күл буйына минең өсөн аҗ тирмә қор, туй алдынан кызыңды шунда килтерерһең, ти икән. Байбул старшина бик қурқты. Үз янына батырзарзы, аҗһақалдарзы йыйзы. Сураш Мәргән, Исмәғил сотский, Йылан Этқол, Хозайбирзе мулла, Бикбулат... Шулар, бергәләп кәңәш-төңәш итеп, Брагин залимдан котолорға булғандар.

Арыслан батыр, әллә тыңлап, әллә тыңламайынса, ситкә карап ултыра ине.

– Ыза-яфалары сиктән ашқан шул, – тип йөпләне ул сапкындың һүзен. – Әммә бына иртәрәк кузғалғандар.

– Тәкәт тотқоһоҗ булды бит. Унан ни, бәлки, Брагиндың үзенең тәқдире лә еткән булғандыр. Ул төш күргән икән дә, йоклап торғас, Әмин батырға барып һөйләгән, ти. Күрше ауыл бит. «Төшөмдә күлдәгем бөтөнләй канға мансылған ине, бик қурқтым, нимә булыр икән, юрап бир әле», – тип һораған. Әмин батыр уға: «Һин, түрә-нәшәлник, қурқма, канлы күлдәк – балық ул, канһыз йән әйәһе. Зур йылым ал да Талкаҗқа төш, балықтарзың зурзары әләгер», – тигән.

Төш һакындағы был имеш-мимештең әллә дәрәҗ, әллә ялған булыуын да онотоп:

– Төшөндә үз канын күргән инде ул, яуыз, – тип куйзы Арыслан. – Иртәгәһенә үк аттылармы ни үзенә?

– Әйе, ана шул кәңәш-төңәштән һуң. Бәзгә аттарзы әзәрләргә куштылар. Қоралдарыбыззы барлап куйзык. Төндә Талкаҗты уратып алдык. Бөтәбәззең дә қоно бар ине Брагинда. Ул иртәнсәк үзенең кешеләре менән балыққа төштә. Бәз уқтарзы янға куйып, талдар араһында боҗқонда ятабыз. Ә Сураш Мәргән түрә янында күл буйында ултыра. Бер мәлде ул: «Йә, нәшәлник, алышмы, атышмы?» – тип кысқырып ебәрзе. Брагин бик яман қурқты, буғай, һалдаттар менән кәмәгә ултырзы ла, утрауға табан йөзөп китте. Уның артынанса Сураш Мәргән уқ сорғотто. Кәмәне тишергә тейеш ине ул. Тиште. Шунан сират Әмин батырзыкы икән. Уның яны бик каты, уғы язлыкмай. Көтәбәз. Ә ул икеләнгән, ахырыһы. Атамай тик тора. Шунан ни, Сураш Мәргән, уның уғын тартып

алды ла, Брагинды үзе колатты. Без зә ата башланык. Береһе лә иҫән калманы.

– Шунан? – тип тағы нимәлер көттө Арыслан.

– Шунан ни, башланып китте инде. Яугирлыкты аткарзык...

Шул көндө Ирәндек буйзарындағы йәйләүзәрзә усактар һүнде. Малдарзы кыуалап, бала-сағаларзы, катын-кыззарзы, карт-короларзы урман эсенә күсерзеләр. Ир-егеттәр атка атланды. Бөтә тирә-йүнгә, юлдарға күзәтселәр куйылды. Губернатор менән заводтар араһында хәбәрләшеү тукталһын тип, почта йөрөтә торған Сапсал ямын туззырзылар. Башкорттар ям сабыу [ике почта бүлексәһе, йәғни ямы араһы] өсөн ылау биреүзән баш тарткас, Ырымбур менән Исәт өйәзе араһындағы оло юл һүнөп калды. Үззәренә ярзам һорап, Бөйәндән төрлө ырыузарға сапкындар елде.

Сапкындың бына ошолар хақында һөйләүе мөһим ине. Сапкынды ашықтырмай ғына, Арыслан ошо иң кәрәк һүзәрзә көттө. Сөнки һәр хәбәрзәң бисмиллаһы була, уны тапшырыузың да, тыңлаузың да үз тәртибе бар.

– Байбул старшина әйтә, ярзамға кузғалһындар, ти.

– Әйе, кәрәк, бик кәрәк.

Сапкынды озаткас, тирә-йүнгә Арысландың атсабарзары елде. Ул үзе лә кайзалыр йөрөп кайтты. Ишеткәндәре лә, уға килгән хәбәрзәр зә күңелһез ине. Неплюев йоклап ята буламы? Бөйәндәр кузғалып, өс көн үтеүгә, йәғни 18 майза, уның әмере буйынса подполковник Исаковтың атлы отряды шул яктарға киткән. Биш көндән ул Ирәндек таузарына ла барып еткән. Яусылар урманға каскан. Бөйән илендә Исаковтың карателдәре кызырып йөрөй, тизәр. Бикбулат, Алкаш старшиналарзы бығаулап, Ырымбурға озаткандар. Осраған бер кешене эләктереп, үлтереп торалар икән. Брагиндың катыны шулай талап итә, ти. Уның һорауы буйынса подполковник Исаков Әмин батырзы, бик күп йәш егеттәрзә тотоп алған да: «Был алмас ук кемдеке?» – тип, уктың хужаһын таптыра, ти. Бер кем бер нәмә әйтмәй икән. Шунан бөтә тотқан егеттәрзә асырға кушкандар. Харап итә бит быларзы, тип үз-ара кәңәшләшкәндәр зә, аҡһакалдар теге катын менән Исаковтың каршыларына барғандар.

– Теймәгез, йәштәргә йәшәргә кәрәк әле. Улар бөткәс, Рәсәйзе кем һақлар? Батшаға һақ кем түләр? Йылкы

өйөрзәрен кем көтөр? Брагин түрәне улар үлтермәне. Уны без дүртәү үлтерзек, – тигән икән быллар.

Подполковник Исаков быға ышана төшһә лә, Брагиндың яуыз катыны якын да килмәй, ти. Озак-озак һорау алғандар был карттарзан. Уларзы ни сақлы ғына язалаһалар за, барыбер үз һүззәрендә торғандар. Шунан был дүрт аҡһакалды Талкаҫ буйындағы дүрт карағаска аҫқандар.

Икенсе сапкын бөйөндәрзәң, тамам еңелеүзән һақланыу өсөн, артка һақлауғыс көс калдыра-калдыра, Яйык аръяғына ыңғайлап, Кәнифә юлына төшөүзәре тураһында һөйләнә.

Арыҫлан бик нык борсолдо.

Уны, бер яқтан, Неплюев менән Тәвкилевтең кот оскос мәкерзәр короуы, икенсенән, илдә күтәрелгән кырғын борсоно. Ау утының яңынан-яңы урындарза кабыныуы бер-бер артлы ишетелеп тора. Әле яңыраҡ кына һалына башлаған Йылайыр кәлғәһенә һөжүм иткәндәр. Ғәйнә иле бына-бына кузғалырға тора, тизәр. Эргәләге Тыпсаҡ, Тамъян ерзәрендә лә тыныс түгел. Улар бөгөндөн үк бөйөндәргә ярзамға кузғалырзар ине. Алдан һүз куйышқан көнөн генә көтөләрзәр. Бөтө хәлдә күрөп-белеп торған Неплюев та тик ятмайзыр, әлбиттә. Ул Таймаҫ тархан ерендәге Үрге Яйык кәлғәһен бик ашығыс рөүештә нығыттыра башланы. Төрлө губерналарзан ярзамға тип әллә нисәмә полк юлға сыққан.

Карателдәрзәң йәйләүзәрзә тапап, халықты кырып йөрөүенә ни бары ун биш йылдар самаһы ғына үткәйнә бит әле. Тирмәләр яңынан королдо, өйзәр һалынды, имгәһенеп короған ағастар урынына йәштәре үстә, ләкин янған ауылдарзың көл-күмерзәре һаман юғалып бөтмәгән.

Йөрәк әрней. Йөрәк һыкрай. Ул үткән яфаларзы онота алмай. Бөгөнгөһөн күтәрәүе кыйын.

Сабырлык бөттә.

Асыу йылға булып таша.

Йөрәк ярһый, даулаша, ашкына...

Күк йөзөндә бер тапкыр, ни бары бер генә кат йәшен ялтлап, күк күкрәү булһын – тағы койон кубыр, урмандар калтырар, һыузар кайнап ташыр... Утлы уктар осор, һөңгөләр канланыр, илдә үс ялкыны каплар...

1. Һүзлек эше башкарығыз: текстан таныш булмаған һүзәрзе язып алығыз, уларзы дөрөс итеп әйтергә, үз тел-мәрегеҙҙә дөрөс итеп кулланырға өйрәнегеҙ. Улар менән бер нисә һөйләм төҙөп, һөйләмдәрегеҙҙе руссаға тәржемә итегеҙ.
2. *Төш юрау* һүзбәйләнешенең мәғәнәһенә төшөнөгөҙ. Русса ул нисек әйтелә? Бер-берегеҙҙең төшөн юрап карағыз. Өйзә ата-әсәләрегеҙҙең, ололарзың төш юрауға ниндәй карашта булыуын һорап белегеҙ, төш юрау ғәҙәтенең кайҙан килеп сыкканлығын асыҡлағыз.
3. Текста ниндәй ырыу исемдәре телгә алына? Уларзы күсереп алығыз. Быларҙан тыш һеҙ тағы ниндәй башкорт ырыуҙарын беләһегеҙ? Уларзың башкортса һәм русса исемлеген төҙөгөҙ.
4. Текста вакиғалар Талкаҫ күле буйында бара. Кайҙа ул? Уның тураһында белгәндәрегеҙҙе һөйлөгөҙ, шуға нигеҙләнеп, вакиғалар барышын күз алдына баһтырырға тырышығыз.
5. Ниндәй юл ул *Кәнифә юлы*? Ни өсөн баш күтәргән бөйөндөр шул юл буйлап каскандар? Фекер алышығыз.
6. *Һәр хәбәрҙең бисмиллаһы була* тигәнде нисек аңлай-һығыз? Текстан шул һөйләм булған урынды табып укығыз, әйтелгән фекерҙең айышына төшөнөгөҙ, уға үзегеҙҙең карашығыҙҙы белдерегеҙ.
7. Һуңғы абзацтың мәғәнәһен асыҡлағыз. Автор унда нимәнә күз алдына килтерергә тырышкан? Фекер алышығыз.

43-сө күнегеү. Бирелгән мәкәлдәң мәғәнәһен аңлатығыз.

Башлай белһәң, бөтөрә бел; ала белһәң, килтерә бел.

44-се күнегеү. Текстан кушылып язылған дүрт кушма һүз һәм һызыкса аша язылған дүрт кушма һүз язып алығыз.

Өлгө: а) *олай*, ...

б) *тау-урман*, ...

45-се күнегеү. Бирелгән һүзәргә төрлө ялғауҙар өстәп, яңы исемдәр яһағыз.

Балык, юл, бесән, йәшел, йылы, буя, өс, тырыш, бер, көрә, ур, ал, уйын, йыр.

Өлгө: *юл – юлсы, юлдаш.*

■ **46-сы күнегеу.** Нөктөләр урынына тейешле ялгаузар өстәп, һөйләмдәрзе язығыз. Калын хәрәф менән бирелгән һүзәрзе рус теленә тәржемә итегез.

1. Таһир менән мин бер **район...** . Ул миңең **як...** . 2. Көрә... ал да карзы **көрә**. 3. Миңең атайым – **һунар...** . 4. Кояш байыр алдынан ауылға кәт... **кайтты**.

■ **47-се күнегеу.** Исемдәр нисек яһалғандар, асыклағыз. Рус теленә тәржемә итегез.

Хәбәрсе, йыуғыс, киҫәк, киҫкес, ишкәк, йәштәш, белем, белгес, елкән, иләк, быскы, унлык, кайынлык, һынык.

48-се күнегеу. Тасуири укығыз.

Тик үзеңде назлап йәшәгәндә,
Кояш һүнә, күк һәм ер үлә.
Сак кына һин елләп, йәшнәгәндә,
Бөтә донъя балкып терелә.

(Р. Ғарипов)

Ер көйгәндә, таш ярығы арык булмаҫ,
Сабатаның кайышы ла сарык булмаҫ,
Йыуашы ла эттең бары уҫалланыр –
Тик койроғон кырккан менән һарык булмаҫ.
Дуҫым китте. Куштан килде, дошман килде –
Йәрәхәткә кунған тузан һауыктырмаҫ.

(Р. Бикбаев)

Төньяк амурзары

Яныбай ХАММАТОВ

ТӨНЬЯК АМУРЗАРЫ

(Романдан өзөк)

...Рус гәскәренең Можайскиға табан сигенеүе тураһында ишеткәс, Наполеон шатланып бөтә алманы.

– Без еңдек. Кутузов қаса. Тағы бер тапқыр хәл иткес һуғыш буһа, ул үзен еңелеүсе итеп танырға мәжбүр буласак, ә император Александр үз ғүмерендә иң мәскәрәле солохка кул қуясак, – тип мажтанды ул һәм маршал Мюрат командалығындағы кавалеристар корпусына сигенеүсе рус гәскәрзәрен эзәрлекләргә кушты...

Беренсе башкорт полкы рус гәскәрзәренең арьергардында ине. Яраланған майор Лачин урынына вақытлыса полк командиры вазифаһын башкарыусы Буранбай, Мюрат гәскәре якынлашыуын күреп:

– Егеттәр, уктарығыззы эзәрләгез, тоқкамайынса атмаска! – тип қысқырзы.

Һыбайлы француздар, аттарын ашықтырып камсылай-камсылай, бик тиз якынлаштылар. Иң алдағыһы берәй түрөлөр, ахырыһы. Ул, әлдән-әле артына боролоп, һыбайлы һалдаттарға низер қысқыра.

Башкорт егеттәре француздарзы каршы алырға эзәрләнде.

Атына атланған Буранбай, эзәңгегә башып, эйәренә менеп ултырғас, әкрен генә янын алды. Дошман кавалеристары ук атымы ергә килеп еткәс, осло тимер башағына ағыу һөртөлгән

уғын янының керешенә һалды ла кирелеп кереште тартты. Кереште ыскындырған ыңғайына:

– Егеттәр, атығыз! – тип кыскырзы.

Француздар өстөнә уктар ямғыр булып яузы. Ағыулы ук тейеүзән курккан дошман кавалеристары: «Амурзар! Амурзар!» – тип кыскырынып, эйәр өстөндә борғолана башланылар. Икенселәре, үлемесле яраланып, ергә төкмәсләне, калғандары яңынан алға ташланды.

Ғыбайлы француздар нык якынайып, ук атыу мөмкинлеге калмағас, башкорттар кылыстарын, һөңгөләрен эшкә куштылар. Уларзың көслә кысымына француздар түзмәне, артабан Можайскиға инергә маташыузың мөгәнәһезлеген күреп, кире боролоп саптылар.

Қараңғы төшкәс, Йәнтүрә әлеге һуғышта атқан уктарын йыйып килергә рөхсәт һораны. Башка һуғышсылар за шул ук теләкте белдергәс, Буранбай асыуланды:

– Француздар канына буялған уктар өсөн үзегез харап булғығыз киләме?

– Иртәгә лә атыш булла, уктарыбыз әз калды, – тип ныкышты башкорт егеттәре.

Яралы һул кулын күкрәгенә кысқан майор Лачин күренде. Буранбай:

– Мин бер нәмә лә белмәйем. Ана, полк командирынан һорағыз, – тине.

Майор Лачин егеттәрзең теләгенә каршы булманы.

– Уктары бөткәс, калайтаһың инде. Барһындар. Тик һак йөрөһөндәр. Мәйеттәр араһында ятыусы француздарзан һак булығыз.

Полк командирынан рөхсәт алғас та, һәр йөз башлығы тарафынан билдәләнгән махсус кешеләр яңыраҡ кына көслә һуғыш булып үткән ергә киттеләр.

Ук йыйырға барыусылар озақ йөрөмәне. Кызыу итеп яғылған усақ тирәләп ултырған һуғышсыларға нимәлер һөйләп торған полк командиры, һүзенән бүленеп:

– Йә, барығыз за исэн-һау әйләнәп кайттымы? – тип һораны.

– Кайттык, майор әфәнде. Үзәбәз менән бергә яралы хрансуздарзы ла алып кайттык, – тине ук эзләргә ебәрелгәндәрзең башлығы.

– Бында, яктығараҡ, алып килегез әле. Берәй офицерзары юкмы икән? – тине майор Лачин.

– Бар, офицерзары ла бар, – тип шаулаштылар егеттәр.

Яралы француздар араһында торған дошман подполковнигын этә-төртә алға сығарзылар. Уның йозрок тиклем булып шешенгән танауын тишеп сыткан уктың бер ятка халынып торғанын күргәс, полк командиры көлөп ебәрзе.

– Кайзан эләктерзегез уны?

Егеттәр зә хахылдашып, көлөшә-көлөшә яуап кайтарзы:

– Быныһы үле ат астынан сыға алмай ята ине!

– Калғандарын да үлеләр араһынан таптык!..

Полк командиры әсирзәрзе берәм-берәм карап сықты ла:

– Подполковниктың, бәлки, кәрәге булыр. Уны генерал Милорадович карамағына озатырға, – тине.

– Дөрөс! – Буранбай шатланды. – Генералдарға ла бер мәрәкә булһын өсөн, уның танауындағы уғын алмайынса апарырға!

Буранбайзың һүзен майор Лачин оқшатманы:

– Дошман тигәс тә, унан көлөү килешмәс. Яралыларға тейешле ярзам күрһәтергә кәрәк. Ә подполковниктың танауына казалған укты киҫеп алығыз!

– Без эләкһәк, улар беззе иркәләр инеме икән?

Полк командиры тарафынан сақыртылған лекарь француз офицеры танауына казалған укты бысып алырға әзерләнә башлагас, Йәнтүрә катынына асыланып низер әйтте лә бөләкәй генә быскы тотқан лекарзың кулына барып йәбеште.

– Укты быстыртмайым!

Лекарь күзлегә аша Йәнтүрәгә гәжәпләненеп караны.

– Ниңә миңә эшкә кысылаһығыз?

– Ул ук миңеке, миңеке! – тип кысқырзы Йәнтүрә. – Дошман әфисәренең бер танауы өсөн ошондай укты әрәм итергә һинең хақың юк! Быстыртмайым тигәс, быстыртмайым!

– Үзеңдеке икәнән кайзан беләһең?

– Беләм, беләм! Үзем яһаған укты нисек белмәскә ти! Бына, күр, ки сә генә алыштырып куйған бөркөт кауырһыны ла шул көйөнсә! – тип, укты тартып алырға ынтылған Йәнтүрәнең кулы тейгәс тә, танауы һызлауға былай за көскә түзеп тороусы француз подполковнигы ақырып ебәрзе:

– А-а-а!

Егеттәр кысқырып көлөштө. Лекарь, ни эшләргә белмәйсә, бер Йәнтүрәгә, бер дошман подполковнигына караны.

– Бысмайынса нисек алырға һуң укты?

– Бер як осонан тарт та сығар, – тип Йәнтүрә кыбырлау менән, уның һәр хәрәкәтен һағайып күзәткән дошман офицеры тағы ла акырып ебәрзе һәм, ялынып-ялбарып, полк командирына үзенсә нимәлер аңлатты. Лачин французға низер әйтте лә Йәнтүрәне тынысландырырға тырышты:

– Ук һакын түләйем, ти подполковник.

– Нимәгә кәрәк миңә уның аксаһы! – Йәнтүрә полк командирын да тыңларға теләмәне.

– Укты тартып сығарыу мөмкин түгел. Укты осонан тотоп тартканда ла, уның ике як башындағы тупак француздың танауын актарасак!

– Актарһын! Уның сукуш танауы өсөн ошондай һәйбәт укты әрәм иттерергә ни... – тип Йәнтүрә тағы уғына йәбеште. – Быстыртмайым тигәс, быстыртмайым!..

Полк командиры кушыуы буйынса бер төркөм егеттәр Йәнтүрәне меһкен подполковник янынан ситкә алып киткәтә, ул озақ кысқырҙы:

– Уның танауына қазалған уктың үземдеке икәнлеген юлда белһәмсе!.. Хрансуздың сукуш танауы өсөн ниндәй һәйбәт ук әрәм була бит!..

Кысқырышқан тауышты ишетеп, бер төркөм юғары дәрәжәле офицерҙарҙы әйәртеп килгән генерал Милорадовичты күргәс кенә, Йәнтүрә тынысланды.

1. Тексты өләшләп, тасуири итеп укып сығығыз. Аңлашылмаған һүззәр, һүзбәйләнештәрзең мәғәнәнән асықлағыз.
2. Текстағы вақиғалар ниндәй һуғыш осоронда бара? Был һуғыш тураһында һез нимәләр ишеткәнегез, укығанығыз бар?
3. Текста байтақ кына тарихи шәхестәрзең исемдәре телгә алынған. Кемдәр улар? Һез улар тураһында нимәләр беләһегез?
4. Шул тарихи шәхестәрзең үзегезгә иң окшағаны тураһында белешмә төзөгөз. Белешмәгеҙзе руссаға тәржемә итегез.
5. Текста Буранбайҙың исеме телгә алына. Кем ул? Уның шәхесенә бәйлә мәғлүмәттәр эзләгез.
6. Француз кавалеристарының, башкорт яугирҙарын күргәс, «Амурҙар! Амурҙар!» тип куркып кысқырыныуҙарына аңлатма бирегез.

7. Уғын быстыртмаҫка тырышкан Йәнтүрәнең образына характеристика бирегеҙ. Башланғыс кластарға өйрәнгән «Йәнтүрә хикәйәһе»н иҫегеҙгә төшөрөгөҙ. Уның катынының һуғышта ни эшләп йөрөүен аңлатып карағыҙ.
8. Өзөктөң йөкмәткәһен үз һүҙҙәрегеҙ менән һөйләгеҙ.
9. Яныбай Хамматовтың тормош юлы тураһында кескәй белешмә төзөгөҙ.

49-сы күнегеү. Тасуири укығыҙ.

ЕЛ

Ел һуғалыр, дауыллатып торалыр,
 Ҡойон булып, көслө буран кылалыр.
 Ҡай сак буран, кай сак дауыл-ғәрәсәт,
 Ҡай сак акрын, яй булалыр, тыналыр.

(Ажмулла)

50-се күнегеү. Фонетик күнегеүҙәрҙе дәрәжә укығыҙ.

боззоң	боzzo	боzza	боzzан
қағыззың	қағыззы	қағызза	қағыззан
мөгөззөң	мөгөззө	мөгөззә	мөгөззән
һүззең	һүззе	һүззә	һүззән
көтөүсе	королок	королош	
болонлок	һөтсөлөк	көйөнөс	
боролош	көтөүлек	солосолок	
әүрәү	йыйылыу	ауырыуы	
көйләү	юйылыу	ауыуы	
әүәләү	йәйләү	ййлауы	
әйеләү	өйөләү	ййуылыуы	
карағас	Ҡарабай	Ақтырнак	
карағош	Ҡараяҡуш	Аҡтүш	
Ҡаризел	аҡкош	аҡһаҡал	
карағойрок	Ағизел	Аҡкүл	

51-се күнегеү. Текста Йәнтүрә французды *хрансуз* тип атай. Ниңә икән?

52-се күнегеү. Шиғырҙы яттан язығыз.

Бер караһаң, ишелеп-ишелеп,
Болоттар ергә ауа;
Бер караһаң, үс иткәндәй,
Ямғыр катыш кар яуа.

(Т. Йосонов)

53-сө күнегеү. Һүзәрҙе башкорт теленә тәржемә итегез.

Север, юг, запад, восток, головоломка, ледакол, треугольник, полуостров, двухстволка, чайная ложка, яблоня, подсолнечник, жаворонок.

54-се күнегеү. Һәйләмдәрҙе тәртипкә килтерегез.

1. Бик тиз яҡынлаштылар француздар һыбайлы.
2. Йәнтүрәне егеттәр бер төркөм подполковник меҫкен янынан алып киттеләр ситкә.
3. Париж калаһы уратып алынған ҡоймалар бейек менән.

КУТУЗОВ

(Башкорт халыҡ йыры)

Полководец батыр ир Кутузов
Уттар, һыузар кисте, куркманы,
 Һай, Кутузов,
Полководец икән Кутузов.
Наполеондың баҫкынсы яуарын
Көтөү кеүек әйзәп тукманы,
 Һай, Кутузов,
Полководец икән Кутузов.

Рәсәй ҙә генә иле, һай, киң икән,
Донъяла иң гүзәл ер икән,
 Һай, Кутузов,
Полководец икән Кутузов.

Ирзәре лә батыр ирзәр икән,
Ил дошманын яуза еңә икән,
 Һай, Кутузов,
Полководец икән Кутузов.

1. Текстты тасуири итеп кысқырып укығыз. Шигри юлдарзың рифмалашыу үзенсәлектәренә игтибар итегеҙ.
2. *Утты, һыузы кисте* һүзбәйләнешен руссаға тәржемә итегеҙ. Русса һәм башкортса һөйләм төҙөп язығыз.
3. Текстта кабатланған *һай* һүзенә игтибар итегеҙ. Ул ниндәй һүз төркөмөнә карай? Йырза ниндәй функция үтәй? Башкорт халык йырҙарында ошондай ук максатта кулланылған тағы ниндәй һүзҙәр беләһегеҙ? Рус халык йырҙарында бындай һүзҙәр бармы?
4. Кем ул Кутузов? Ни өсөн башкорттар уның тураһында йыр сығарғандар?
5. Йырҙың тәүге ике куплетын ятлағыз. Фоноязмаға әйреп, уны йырлап өйрәнегеҙ.

КАҢЫМ ТҮРӘ

(Риүәйәт)

Бер заман француз батшаһы Наполеон, Рәсәйгә каршы һуғыш асып, рус батшаһы Александрҙы Мәскәүҙән кыуып сығарған. Александр батша, үз ғәскәрҙәре менән Мәскәүҙе кире кайтарып алырға ни тиклем тырышһа ла, һис булдыра алмаған. Көн уйлаған, төн уйлаған был. Уйлай торғас, шундай фекергә килде, ти:

– Минең кул астымда башкорт тигән халыҡ бар бит әле. Шуларҙан ғәскәр һорап караһам, һисек булыр икән?

Уның ярҙамсылары ла:

– Дөрөс әйтәһең, батша, был эште булдырһа, шулар ғына булдырыр, – тигәндәр.

Шулай кәңәшләшкәс, башкорт иленә илсе ебәргәндәр. Батшанан хәбәр алғас, башкорттарҙың аҡһаҡалдары, йыйылышып, кәңәш-төңәш иткәндәр.

– Барайыҡ, тукмайыҡ шул дошмандарҙы, күрһәтәйек батырлығыбыҙҙы, – тигәндәр. Тирә-яҡка һөрән һалғандар, дошманға каршы һуғышырға теләгән кешеләрҙе, коралдарын алып, атка менергә сақырғандар.

Күз асып йомғансы бик күп ғәскәр йыйылған. Уларға башлык итеп Каһым түрәне һайлағандар. Юлға сығкандар шулай. Ашамағандар, эсмәгәндәр, ун көн, ун төн барғандар.

Шулай бара торғас, Мәскәүгә барып еткәндәр. Башкорттарҙы күреү менән, Наполеон Мәскәүгә ут төрткән дә ғәскәрен алып қаса башлаған. Быны күргәс, башкорттар, дәртләнешеп китеп, Наполеондың артынан бақтыра башлағандар. Ун көн, ун төн бақтырғандар. Наполеондың ғәскәрен тукмай-тукмай, рус батшаһы еренән бөтөнләй сығарып ташлағандар.

Шунан һуң Каһым түрә бер алдына қараған, бер артына қараған, тик сит батша еренә инергә базнат итмәгән. Ғәскәрен әйәртеп, кире Мәскәүгә қилгән. Қилһә, Александр батша, дошмандар китте инде тип иркенләп, тәхетендә йәйрәп тик ултыра, ти. Каһым түрә бының былай ултырыуын оқшатмаған. Батшаға қарап:

– Йә, ниңә былай вайымһыҙ ултыраһығыҙ, батшам? Ул мөлгүн француздарҙы былай ғына қалдырмайыҡ, үзәрәнен қылыктарын үзәрәненә күрһәтәйек: улар Мәскәүгә алһалар, без Парижды алайыҡ! Миңә сит батша еренә сығырға рөхсәт итегеҙ, мин ғәскәрем менән китәм, – тигән.

Бик оҙақ уйлағас, батша:

– Рөхсәт бирәм, әйзә барығыҙ! – тигән.

Шулай рөхсәт алғас, башкорт ғәскәрҙәре киренән француздарҙы қыуа киткән. Улар артынан рус һалдаттары әйәргән. Башкорттар:

Бәһлеуән башкорт халкын дан итеп,
Батша хәзрәт алды қашына,
Һай, илкәйем, нәзек билкәйем.
Атабызған қалған уҡ-һаҙақты
Яузырайыҡ дошман башына,
Һай, илкәйем, нәзек билкәйем! –

тип йырлап барғандар. Урал тауы ла уларҙы:

Ишетмәйҙәрме икән сит илдәрҙә
Урал улдарының, һай, данын.
Ниндәй яуға қаршы барһалар за,
Һис күрмәнем еңмәй қайтқанын! –

тип дәртләнәдереп торҙо, ти. Быны ишеткән башкорттар тағы ла батырланыбырақ алға елдерҙе, ти.

Юлда быларға Австрия тигән батшалыктан аша үтергә тура килгән. Австрия халкы, быларзы күреп:

– Һез ниндәй халык? – тип һорағандар.

– Без – башкорттар, – тигәндәр былар. Австрия халкы башкорттарзы электән үк ишетеп белә икән:

– Ә, теге йылкы ите ашай торған халык икән, – тигәндәр.

Австрия ерен үтеп, башкорттар француз еренә килеп еткәндәр. Француздар быларзы күргәс, тырым-тыракай каса башлағандар. Башкорттар, дошмандың касканын күреп, уларзы кыуа төшкән. Дошманды кыуа-кыуа, бер заман Парижға ла барып еткәндәр. Барып етһәләр, ни күззәре менән күрһәндәр – Париж калаһы бейек коймалар менән уратып алынған, ти. Наполеондың бөтә ғәскәре шунда инеп билкәнгән, ти. Койманың мылтык куйып ата торған тишектәре лә бар, ти. Француздар шул тишектәрзән генә мылтык менән атып яталар, ти.

Быны күреп, Каһым түрә:

– Мылтыкка – мылтык! – тип, рус ғәскәренең алға сығыуын һораған. Рус ғәскәрзәре бер көн, бер төн мылтыктарзән атқандар. Ә башкорттар уктарын һауаға қарап ата башлағандар. Үргә атылған уктар, кире әйләнәп, койма артында босоп ултырған француздарға төшөп қазала башлаған. Быны күреп, француздар түзмәгән, койма янынан каса башлаған. Уларзың касканын күреп, беззәң ғәскәрзәр капка янына сабышып килеп еткәндәр зә шул ыңғайға капкнан бәрәп инеп тә киткәндәр қалаға. Париж қалаһының бөтә урамдарын каплап алғандар, ти.

Беззәкеләр, Парижды алып, уның батшаһын баш һалдырғас, унда бер нисә көн байрам иткәндәр. Унан һуң Александр батша әйткән:

– Әйзәгез, Мәскәүгә қайтабыз, шунда барығызға ла бүләк бирермен, – тигән.

Бөтә ғәскәрзәр Мәскәүгә қайтып киткәндәр. Қайтқан сакта башкорттар ошо йырзы йырлағандар:

Урал таукайзары сағыллы,
Урал тауы беззә һағынды,
Һай, илкәйем, нәзек билкәйем.
Бөгән үлһәбез зә, үкәнмәйбез,
Дошман еңеләп, мақсат табылды,
Һай, илкәйем, нәзек билкәйем.

Бөтә ғәскәрзәр Мәскәүгә йыйылғас, Александр батша һуғышта батырлық күрһәткән кешеләрзе үз тирәһенә сақырып алған да:

– Йә, батырлығығыз өсөн ни һорайһығыз? – тигән. Башкалар мал, мизал, түрәлек һорағандар. Батша уларға һорағандарын биргән. Шунан һуң башкорттарзан һораған:

– Һез бик күп батырлық күрһәттегеҙ. Йә, һезгә ни кәрәк?

Таһым түрә уға шулай тип яуап биргән:

– Без ярзамға ғына килдек. Бер нәмә лә һорамайбыз.

Батша бындай яуаптан бик аптырап калған, ти. Озақ уйлағандан һуң, ул былай тине, ти:

– Мин һеззең теләгеһеззе ишетмәнем. Улайһа, мин һезгә теләгән тиклем ер бирәм, һине, Таһым түрә, генерал-майор итәм. Сәйфетдин, Мортаза, Насир исемле батырҙарығызды есаул итәм, Әбүбәкер, Ярулла тигән батырҙарығызға хорунжийлык бирәм, – тигән.

Шунан һуң башкорттар үз ерҙәренә – Уралға кайтып киткәндәр.

1. Текстан үзегеҙ тәүгә осратқан һүзәрзе күсереп алып, мәғәнәләрен асыҡлағыз, руссаға тәржемә итегеҙ.
2. Риүәйәттә кысқырып, интонация менән укып сығығыз. Һүзәрзең дәрәжә әйтелешенә иғтибар итегеҙ.
3. Риүәйәттәң йөкмәткеһен һөйләгеҙ. Телмәреһеззе яңы һүзәрзе кулланырға тырышығыз.
4. 1812 йылғы Ватан һуғышында башкорт ғәскәрҙәренә катнашыуы тураһында белгәндәреһеззе ирегеҙгә төшөрөгөҙ. Был вакиғаларҙың риүәйәттә һисек һүрәтләнеүенә иғтибар итегеҙ, ундағы әкиәткә хас урындарҙы табып укығыз.
5. Парижды алыу вакиғанын тасуирлаған урынды бәләкәй генә изложение итеп язығыз.

ИСЕМДӘРЗЕҢ КИЛЕШ МЕНӘН ҮЗГӘРЕҮЕ

Башкорт телендә исемдәр килеш менән үзгәрә. Рус телендәге кеүек, башкорт телендә лә алты килеш бар. Башкорт телендә килеш формаларының мәғәнәһе күп түгел, һигеҙҙә, бер, ике генә.

Рус телендә иһә бер килеш формаһының мәғәнәһе предлогтар ярзамында әллә һисә төрлө була. Мәсәлән, башкорт

телендә төшөм килештең мәғәнәһе берәү генә – эштең объекты, йәғни эш төшә (килештең исеме лә шуға күрә төшөм бит). Ә рус телендә уға тап килгән винительный падеж объектты ла (книгу), урынды ла (за стол, под стол), урын менән объектты ла бергә (об стол) белдерә.

55-се күнегеү. Башкорт телендәге килештәрзең исемдәрен, уларзың һорауҙарын укығыз, мәғәнәләренә иғтибар итегеҙ.

Төп килеш – кем? нимә? (кто? что?)

Эйәлек килеш – кемдең? нимәнәң? (кого? чего?) – Предметтың нимәгәлер эйә булыуын белдерә.

Төбәү килеш – кемгә? нимәгә? кайза? (кому? чему? куда?) – Эштең кемгә, нимәгә төбәлгән булыуын йәһиә эштең йүнәлешен белдерә.

Төшөм килеш – кемде? нимәнә? (кого? что?) – Эш төшә торған объектты белдерә.

Урын-вакыт килеш – кемдә? нимәлә? кайза? – Эштең урынын йәһиә вақытын белдерә.

Сығанаҡ килеш – кемдән? нимәнән? кайзан? – Эштең башлануы урынын йә башлануы объекттын белдерә.

56-сы күнегеү. Килеш формаларындағы исемдәрзең мәғәнәүи айырмаларын билдәләгеҙ.

Төп килеш – Малай, китап.

Эйәлек килеш – Малайзың тубы, китаптың тышы.

Төбәү килеш – Малайға әйттем, китапка язма.

Төшөм килеш – Малайзы күрҙем, китапты алды.

Урын-вакыт килеш – Малайза бар, китапта язылған.

Сығанаҡ килеш – Малайзан ал, китаптан өйрән.

Килеш исемдәрен һәм уларзың һорауҙарын ятлағыз.

Башкорт телендә бөтә исемдәр зә килеш менән үзгәрә ала, һәм уларға яңғырауы буйынса ғына айырылған окшаш ялғауҙар кушыла. Мәсәлән, эйәлек килештең окшаш 16 ялғауы бар:

-зың, -зең, -зоң, -зөң;

-тың, -тең, -тоң, -төң;

-ның, -нең, -ноң, -нөң;

-дың, -дең, -доң, -дөң.

Ә рус телендә килеш ялғаулары, күп булғалар за, бер төрлө булмайҙар. Мәсәлән, эйәлек килештең ялғаулары (окончания родительного падежа): *у рек-и, сад-а, вод-ы, мат(ь)-ери, воробь-я, рабоч-его* һ. б.

Башкорт телендә килеш ялғауларының ниндәйен һайлау түбәндәгеләргә карай:

– һүз ниндәй хәрәфкә бөтә;

– калын һүзгә, әллә нәзек һүзгә;

– һуңғы ижекте *о* йәки *ө* бармы?

Рус телендә иһә күплек ялғауын да, килеш ялғауын да алмай торған байтак һүз бар: *кино, метро, кофе* һ. б.

Килеш һәм күплек ялғаулары таблицасы

Һүз бөткән хәрәф	Килештәрҙең ялғаулары					Күплек ялғаулары
	Эйәлек килеш	Төбәү килеш	Төшөм килеш	Урын-вақыт килеш	Сығанак килеш	
а, ы, о, я, ю, е, и, ә, ө	-ның, -нең, -ноң, -нөң	-ға, -гә	-ны, -не, -но, -нө	-ла, -лә	-нан, -нән	-лар, -ләр
л, м, н, ң, з, ж	-дың, -дең, -доң, -дөң	-ға, -гә	-ды, -де, -до, -дө	-да, -дә	-дан, -дән	-дар, -дәр
р, й, ҙ, у, ү	-зың, -зең, -зоң, -зөң	-ға, -гә	-зы, -зе, -зо, -зө	-за, -зә	-зан, -зән	-зар, -зәр
к, қ, п, с, ҫ, т, ф, х, һ, ц, ч, щ, б, в, г, д, ш	-тың, -тең, -тоң, -төң	-ка, -кә	-ты, -те, -то, -тө	-та, -тә	-тан, -тән	-тар, -тәр

57-се күнегеү. Һүззәрзе рус теленә тәржемә итегез.

<i>кайза?</i> (где?)	<i>кайза?</i> (куда?)
урманда	урманға
ауылда	ауылға
өйзә	өйгә
клубта	клубка
катокта	катокка
калала	калаға

58-се күнегеү. Бирелгән һүззәрзе килеш менән үзгөртегез. Ялғаузарзың төрлөлөгөнә иғтибар итегез.

Бала, кәмә, тау, һүз, тыш, һөт, моң, тән.

59-сы күнегеү. Түбөндәге ялғаузарзың нимә аңлатканын билдәләгез. Нөктәләр урынына тейешле исемдәр куйып язығыз.

...дың, ...ка, ...нән, ...зар, ...гә, ...һы, ...ем, ...та.

60-сы күнегеү. Еләк-емеш исемдәрен русса варианты менән тап килтерегез.

еләк	черника
кайын еләге	смородина
ер еләге	ягода
курай еләге	калина
бөрлөгән	брусника
кара көртмәле	рябина
кызыл көртмәле	костяника
карағат	малина
балан	земляника
мышар (миләш)	клубника

61-се күнегеү. Шиғырзы тасуири укығыз.

Ике һүззең береһендә – ят тел һүзе,
Җолағымды ярып бара, бөттө түзем.
Җыйналғанмы, кыйланғанмы башкорт теле?
Кем ғәйепле? – Заманыммы? Әллә үзем?

(К. Аралбай)

1. Шиғыр нимә тураһында?
2. *Колагымды ярып бара* һүзбәйләнеше нимә аңлата?
3. *Кыйналғанмы, кыйланғанмы* һүзәрәнең синонимдарын табығыз.
4. Ошо шиғыр буйынса бер-берегезән интервью алығыз.

РУС-ФРАНЦУЗ ҺУҒЫШЫ БӘЙЕТЕ

Наполеонға тәхет кәрәк, үз еренә һыймаған,
Без Мәскәүгә кергәстен, ул да үзен һынаған.

Француздар, бында кергәс, танынылар үзәрән;
Уңда башкорт, һулда типтәр – таба алмайзар эзәрән.

Француздың күпере, тимер икән селтәре,
Башкорт, типтәр тыуған икән француздан элгәре.

Француздарзың аттары кырын ерзә тулайзыр,
Башкорт менән типтәрзәр французды турайзыр.

Башкорт, типтәр уктары, тура бара күптәре,
Без һуғышта күргәндәр әле бында бөтмәне.

Француздың илдәре, түңәрәк тизәр күлдәре,
Француздарзы кыуған сакта, үттек без күп илдәрзә.

Мәскәүгә лә керзек без, Наполеонды күрзек без,
Французды еңгәндә, ер емереп йөрөнөк без.

Французды кыузык без, үз иленә һөрзөк без,
Французды кыуғанда, күп һыузарза йөззөк без.

Наполеондың эшләпәһе канға тапланған ине,
Без һуғыштан кайтканда, илдәр шатланған ине.

1. Бәйеттә ниндәй һуғыш тураһында һүз барғанын асыҡлағыз.
2. Был һуғышта башкорттарзың катнашыуы тураһында белгәндәрегезгә таянып, әңгәмә ойштороғоз.
3. Бәйетте тасуири итеп, бәйет стилиндә дәрәс итеп уккы күнекмәләре үткәрегез.

БЭЙЕТ ТУРАҢЫНДА ТӨШӨНСЭ

Бэйет – ауыз-тел ижадының бик үзенсәлекле жанры. Ул ауыз-тел ижады менән язма әзәбиәт араһындарак тора: язып та, телдән дә ижад ителә.

Бэйет, ғәзәттә, берәй вакиғаны хикәйәләүгә корола. Шуға уны шигри хикәйә тип атарға мөмкин. Ниндәй вакиғаны хикәйәләүенә карап, уларҙы **тарихи бэйеттәргә** һәм **тормош-көнкүреш бэйеттәренә** бүлөп йөрөтәләр. Тарихи бэйеттәр төрлө тарихи вакиғаларҙы (һуғыш, ихтилал һ.б.), ә тормош-көнкүреш бэйеттәре кешеләрҙең көндәлек тормошонда булған вакиғаларҙы хикәйәләй, һуңғыларында һүз күбәһенсә кемдәңдер берәй бәхәтһезлеккә оһрауы (һуға батып, янып үлеүе һ.б.) тураһында бара. Улар араһында өгөт-һәһихәткә королғандары («Ололарҙың йәштәргә бер һәһихәте»), сатирик йөкмәткелеләре лә («Хәйлә тураһында бэйет») оһрай.

Бэйеттәр көйләп башкарыла.

62-сә күнегеү. Мәкәлдәрҙә укығыз. Мәғәнәләрен аңлатығыз.

1. Баһымһакты баһмалаткан күп булыр.
2. Ир булған ир егерме биштә баш булыр, ир булмаған ир иллелә лә йәш булыр.
3. Айыуған курккан бүрегә тарыған, доһмандан курккан үлемгә тарыған.
4. Куззы кузғатма – кулың бешер.
5. Куркак куй башынан да куркыр.

63-сә күнегеү. Йомактарҙы укығыз.

1. Уны тукмайғар, һуғалар,
Ул иламай, һикерә генә.
2. Шыма табанлы сана
Атһың алға саба,
Етез булһа аяктар,
Кулда булһа таяктар.
3. Үзе үһемлек, унан да моңло һәмә юк.
4. Йәнле йәнһезҙә кыйнай, йәнһез кыскырып илай.

Яуаптары: *курай, туп, барабан, саңғы.*

Утлы йылдар ауазы

Шәйехзада БАБИЧ

БАШКОРТ ХАЛКЫНА КӨЙЛӨ ХИТАП

(Өзөк)

Башкорт халкы, һиңә бер һүз әйтәм,
Минең әйткән һүззе тыңлаһаң,
Зәки һеззе һаткан, тигән һүзгә
Ышанмаһың, алыот булмаһаң.
Уйыңа ла алма, башкорт булһаң,
Әхмәтзәки беззе һатыр, тип!
Көрһән үбеп, Зәки ант иткән,
Уйлай күрмә, антын тапар, тип.
Башкорттағы намыс, иман менән
Ярһып тибә Зәки йөрәге,
Колак асма дошман коткоһона!
Зәки – Башкортостан терәге.
Башын һалып Зәки эшкә кергән
Етем Башкортостан бәхетенә,
Валлаһи, ул һатмаһ Тыуған илен
Донъя аксаһына, тәхетенә.
Ышан, ышанһандай бер Аллаңа,
Зәки һинең тоғро уғылың!
Утка бешер Зәки, һыуға төшөр,
Әммә һатмаһ намыс-күңелен...
Без кушылдык кызыл тарафына,
Кызыл безең яклы булһанға.
Азат Башкортостан йөмһүриәтен
Таныйым тип хуплап торһанға...

Большевиктар әйтә: был донъяла
 Ярлы халык хөкөмә йөрөһөн, тип.
 Ярлы, эшселәрзең хас дошманы
 Буржуйзарзың тамыры короһон, тип.
 Дутов, Колчак әйтә: эш башына
 Алтын тажлы батша менһен, тип.
 Батша менеп, һаман Николайзай,
 Ярлыларзың канын имһен, тип.
 Большевиктар әйтә: коллок бөтһөн,
 Ярлы халык рәхәт йәшәһөн,
 Ирек көнө тыуып, был донъяла
 Тигез, якты көндәр яһаһын...

1. Һүзлек эше башкарығыз. Тексты иғтибар менән укып, таныш булмаған һүзәрзе язып алығыз, мөгәнәләрен асыклағыз. Улар араһынан искергән һүзәрзе табып, мөгәнәләренә төшөнөгөз, хәзерге вақытта ни өсөн кулланылмауын йәки бик һирәк кулланылыуын аңлатығыз. Бындай һүзәрзе нимә тип атайзар?
 2. Текста һезгә аңлашылмаған тағы ниндәй һүзәр осраны? Күмәкләп уларзың мөгәнәләрен асыклағыз.
 3. *Утка бешер Зәки, һыуға төшөр* тигәнде һез нисек аңлайһығыз? Һөйләмде руссаға тәржемә итеп язығыз. Кемдең тәржемәһе якшыраҡ? Ни өсөн?
 4. Әсәрҙә һүз кем тураһында бара? Һез уның шөхөсө, эшмәкәрлегә тураһында нимәләр ишеткәнегез, укығанығыз бар? Автор уны ни өсөн яклаша? Улар араһында ниндәй уртаҡлык бар?
 5. Шиғырҙа кайһы осор тураһында һүз бара? Ул заман тураһында һезҙең тағы ниндәй әсәрҙәр укығанығыз, кинолар карағанығыз бар? Белгәндәрегезгә һөйләгез.
 6. Һез Ш. Бабичтың тағы ниндәй әсәрҙәрен беләһегез? Уның руссаға тәржемә ителгән берәй әсәрән табып укығыз, уны башҡортсаһы менән сағыштырығыз. Һезҙеңсә, уларзың кайһыһы якшыраҡ? Ни өсөн?
- 64-се күнегү.** Калын хәрәфтәр менән бирелгән һүзәргә баһым төшөрөп, һөйләмдәрҙә дәрәс укығыз.

1. Без бөгөн саңғыла **йөрөнөк**.
2. Без бөгөн **саңғыла** йөрөнөк.
3. Без **бөгөн** саңғыла йөрөнөк.
4. **Без** бөгөн саңғыла йөрөнөк.

ИСЕМДӘРЗЕҢ ЭЙӘЛЕК ЗАТЫ МЕНӘН ҮЗГӘРЕҮЕ

Башкорт телендәге исемдәргә уларзың ниндәйзер бер заттыкы (I, II, III) икәнән белдерәүсе ялгаузар кушыла ала: (минең) *кәләм-ем*, (һинең) *ручка-ң*, (уның) *кусты-һы*, (беззең) *атай-ыбыз*, (һеззең) *өй-өгөз*.

Был ялгаузар рус телендәге *мой, твой, его, наш, ваш, их* һүзәрәнә тура килә. Мәсәлән, *мой пенал – пеналым*.

Ә III заттың ялгауы йыш кына эйәлектә белдермәй, бер һүзә икенсенәнә бәйләп кенә килә. Мәсәлән, *Өфө кала-һы*, *Урал тау-ы*, *Салауат Юлаев проспекты*, *Бирзегол ауыл-ы*.

65-се күнегәү. Һүзбәйләнештәрзе башкорт теленә тәржемә итегез.

Моя рубашка, твой карандаш, наш дом, его сумка, наш сад, их улица, мой город, их город, твоё пальто, его велосипед.

66-сы күнегәү. Йәйә әсендәге һүзәрзе кәрәкле формаға куйып, һөйләмдәрзе күсереп язығыз.

1. Таштуғай за, һинең (йылғакай)
Тоноп кына аккан һыу икән.
2. Илкәймә лә шул кайтыр инем,
(Аяктар) талһа, имгәкләп.
3. Ерән кашка (аткай) да, башын сайкай (малкай).
Алдарында (һоло) бөтһә, һызыла йөрәк (майкай).
4. Табак та ғына табак, ай, ак кағыз –
Буранбайзың язған да (хаттар).
5. Без һуғышқа ингәндә, бәхилләштек барыбыз.
Без һуғыштан сыкканда, алдан сыкты (дан).

(Башкорт халык йырзариан)

67-се күнегәү. Бирелгән хәрәфтәр араһына калған хәрәфтәрзе алфавит тәртибендә язығыз.

1. Н, ... Ф.
2. Е, ... М.

68-се күнегеу. Бирелгән һүзбәйләнештәрҙе рус теленә тәржемә итегеҙ. Айырмаға игтибар итегеҙ.

минең кәләм – кәләм минеке
безҙең ат – ат безҙеке
һинең дәфтәр – дәфтәр һинеке

69-сы күнегеу. Түбәндәге һүзҙәргә эйәлек заты ялғауҙары өстәп язығыҙ.

Апай, ағай, атай, әсәй, олатай, өләсәй.

Өлгө: *атайым, атайың, атаһы, атайыбыҙ, атайығыҙ, атаһы.*

70-се күнегеу. Шиғырҙы яттан язығыҙ.

Әйзә, бейе, бабушка,
Бейе, безҙән калышма;
Спасибо, кәргәнһең,
Дөбөрлөгән тауышка!
(*Ш. Бабич*)

Башкорт телендә туғанлыҡты белдереүсе һүзҙәр, ғәзәт-тә, эйәлек заты формаһында кулланыла. Сағыштырығыҙ:

Рус телендә: *Папа приехал. Иду к бабушке.*

Башкортса: *Атайым кайтты. Олатайым (жарта-тайым) янына барам.*

Рәшит СОЛТАНГӘРӘЕВ

ОСТО БӨРКӨТ...

(Повестан өзөк)

Таңғы сәғәт дүрттә башкорт бригадалы частары, казак корпусының төп кәстәре торған урындарҙы уратып алып, позицияға сыҡкайны һәм фарман ғына кәтә ине. Бәтәһе лә алдан уйланғанса барҙы. Ибраһимов карамағындағы йә-йәүле дивизион, караңғынан һәм казактарҙың ғәмһезлегенән файҙаланып, һизҙермәй генә ерҙән шыуышып барҙы ла,

дошман позицияһына йөз сажин самаһы калғас, куйы үлән араһына йәшеренеп ятты. Тауыш сығармаҫ өсөн, окоп қаҙырға рөхсәт ителмәне, һөйләшеү, тәмәке тартыу тыйылды. Хәйер, башкорт бригадахында тартыусылар юк та ине.

Разведка күрһәтеүенсә, казактар нығклы позиция ала алмаған, нығытмалар ҙа яһалмаған – был яҡ тыл иҫәпләнә, башкорттарға һөжүм башлау уңайлы буласаҡ.

Төп көс иҫәпләнгән Йәнбулатов полкы Берёзовканы ура тып үттә лә, Яйыҡты кисеп, урманға йәшеренде. Икенсе полк уң яктан урын алды – ул казактарҙың сигенәү юлын бикләргә тейеш. Мортазин үзе ошо полкка яҡын торорға булды. Тау башындағы карт имән башына күзәтеү пункты эшләттә, шунда телефон һуҙырға бойорҙо. Һөжүм итеүсә ғәскәрҙәр бынан ус төбөндәге кеүек күренәсәк.

Сәғәт теүәл дүрт тулғас, ул элемтәселәргә үзен корпус командиры менән тоташтырырға кушты. Генерал йоклап яткандыр, ахыры, телефонға көттөрөп кенә килде. Асылы тауыш менән:

– Генерал Бакич тыңлай! – тине.

– Генерал әфәнде, комбриг Мортазин һөйләй! Вәғәзәмде үтәнем: мин килдем! – Муса быны бер кинәйә менән әйтте.

Көтөлмәгән тауыштан генерал бер аҙға юғалып калды ши-келле, ни әйтергә лә белмәне. Әммә бер аҙған үзен кулға алды һәм командирға хас тауыш менән:

– Мортазин әфәнде?! Комбриг, әле һез кайҙа? – тип хораны.

– Алыҫ түгел! Оҙакламай осрашырбыҙ! – Муса трубканы һалды ла икенсе телефондан фарман бирҙе:

– Аҡ казактар позицияһына – фугас снарядтары менән!

Августың һалкынса аяз төнә уртаға ярылды – тау итәгенән атылған снаряд, әсе һыҙғырып, казактарҙың тылына барып төштө. Күркә ут ялқындары, кыҙғылт төтөн, тупрак урғылды. Шунан икенсәһә, өсөнсөһә... Артынса йәйәүлеләр атакаға күтәрелде, үзҙәре күренмәй, тик башкортса һөрәнләгәндәре генә ишетелә. Күп ғәскәр килә, тип уйлаһындар өсөн ата-ата, ақыра-ақыра киләләр.

Йоклап яткан казактар таң һарыһынан ҡупкан ғәрәсәт-тән ҡаушап калды. Байтаҡ ваҡыт улар яғынан бер һиндәй ҙә яуап булманы. Бер аҙған ғына пушка, пулемёттары телгә килде. Тик казактар, кемдең кайҙа икәнлегенә айышына төшөнә

алмайынса, бушлыкты дөмбөслөй, уныны ла үззәренең рухын күтәреү өсөн генә ине.

Бер азған команда биргән, һөрәнлөгән тауыштар ишетелә башланы. Казактар Ибраһимов дивизионына жаршы ките. Улар алданды, әммә егеттәрзең дә хәле мөшкөл: озакламай башкорт һалдаттары өстөндө казак кылыстары уйнай башлаясақ.

Мортазин телефондан фарман бирзе:

– Йәнбулатов, башла! – Фарманды башкортса биреп торзо ла русса өстәне. – Лавой!

Казактар, гөмүмән, кавалерия, үз өстөнлөгөнә, атаканың уңышлы тамамланырына ныклы ышанған сағында, «лава», йәғни «ташкын» тигән тактиканы куллана. Хәтәр күренеш! Бейек таузар араһында күпсеп ятқан даръяның капыл быуаһы бүселеп китеп, һыу ташкыны тау астына ишеләме ни! Кара яу булып торған һыбайлылар, кылыстарын кындарынан һурып, бер юлы күтөрелә һәм катлы-катлы булып елә. Калын стена, уны мылтык менән дә, туп менән дә тишерлек түгел – алда килгән һыбайлылар тәгәрәй икән, улар урынын шунда ук арттағылары ала – стеналағы ярык үзенән-үзе ямала тора. Ысын ташкын – уны бер һиндәй көс тә туктата алмай. Һыу ташкыны юлындағы бөтә нәмәнә ватып, кырып, һепереп алып китһә, кавалерия ташкыны донъяны ут, кан, тупрак менән бутап үтә. Тик, был тактиканы кулланғанда, дошманды бер һелтәүзә тәгәрәтергә тейешһең. Бер һелтәүзә йыға һукмаһаң, ул үзе, кайзалыр йәшереп тотқан көсөн килтереп сығарып, иң йомшак ереңә һуғыуы һәм үзеңде түңкәреп һалыуы бар. Мортазин менән Йәнбулатов үз көстөрәнә ышана ине, шуға ла ошо тактиканы һайланылар. Башкорттарзың кәйеф шөп, позиция уңайлы, корал, боеприпас етерлек.

Һуғыш кызғандан-кыззы. Казактарзың касып котолорға самалауын күргән башкорттар тағы ла ярһыбырак саба башланы: камарға ла ошонда кырып бөтөрөргә! Ах, кәһәр! Кайзандыр, пулемёт һөйрәп, өс казак килеп сыкты ла тау итәгендә сурайып сығып торған таш артына барып ятты. Пулемёт – кавалерияның кан дошманы.

Пулемёт тыкылдай ға башланы – бер һисә кавалерист аттары менән сәсрәп барып төштө. Шунан тағы бер һисәү. Тегеләрзең күңел үсте, пулемёттары йәпле урында, атып кына алырлык түгел, ә артиллерия кузғалғылағансы, бар гәскәрең-

де түшөп һаласак. Казактарзың пулемёты озон-озон итеп һиптерә. Күберәк аттарға ата – әлегә хәлдә шулай якшырак улар өсөн. Атыз кавалерия – ғәскәр түгел! Казактарзың күңел үстә – қасызуы онотоп, үззәре башкорттарзы уратырға самалай башланы. Уратып алып турақларға ла пулемёт ышығында ысқынырға! Әш хәрт! Муса бер ниндәй зә қарарға қилә алмай. Артиллеристар тураға төзөп ата алмаясақ – пулемётты күрмәйзәр!

Шул сак башкорт һыбайлылары араһынан берәу айырылып сықты ла уң яктан урата биреберәк тауға қилеп менде һәм туп-тура пулемётқа қарап сапты. Пулемётсылар быны әллә күрмәйерәк қалды, әллә күрһәләр зә, һарық көтөүен боғазлаған бүре шикелле, қанығып, ғәскәргә атыуын дауам итте. Ә һыбайлыһы бер дыуамалдыр инде – пулемётты бороп, үзенә бер һиптереу генә етә бит!.. Ғүмерен генә әрәм итәсәк! Кәүзәһе менән атының муйынына һылашқан да саба ғына!

Муса күзен биноклдән алмайынса тора. Кем булды һуң был дыуамал? Бригадаһындағы егеттәрзә якшы белә бит. Әллә ят кавалерисмы? Тукта, был теге Заһизулла бит! Әйе, шул! Икенсе полктың беренсе эскадронынан. Көйөргәзә буйындағы Таймақ тигән ауылдан. Бригада Тор йылғаһы буйында торғанда, қилеп қушылғайны уларға. Пулемётсылар һыбайлыһы күрөп қалды. Әммә бер кеше өсөн пулемёттарын бороп, вақыттарын әрәм итеп маташманылар. Беренә, аяқ үрә тороп бақты ла, төзөп тә тормайынса, атып та ебәрзә. Оқта атығусылыр – кавалерист елгә осқан ише генә булды. Харап иттеләр егетте!

Әммә сәйер ине: кешенә юк булды, ә ат пулемётсыларға табан сабыуын дауам итте! Бәй! Тегеләргә ике-өс сажин ғына қалғайны, «үле» кавалерист қапыл әйеренә менеп ултырзы, шул ыңғайға бар ғәйрәте менән қылысын һелтәнә. Пулемёт қапыл тамағына торғандай тонсоқто – яланды һыбайлы башкорттарзың һөрәнләуе бақты. Ә Заһизулла, атын қапыл туктата алмайынса, ары сапты.

– Молодец, Заһизулла! – Муса қысқырып ебәрзә. – Вот циркач!

Алдаған был казакты, үлгән булып қыланған бит! Өзәңгегә бер аяғы менән генә асылынып барған да қире менеп ултырған.

Заһизулла бының менән генә хушһынманы, пулемёт яһында қалған ике казакты ла бөтөрөргә уйланы. Аһ, өлгөрә алманы, аттылар! Пистолеттан аттылар! Офицерзәр булған-

дыр. Заһизулла акрын ғына ергә коланы. Быныһы инде уйын түгел ине.

– Сволочтар! – Муса йозроғон йомарланы. Бындай егеттәр йыш тыумай донъяға! Пулемётсыларҙы тереләй эләктерергә!

Йәшен тизлегендә Тор йылғаһы буйындағы бер хәл күҙ алдына килде.

...Манежда яңы килгән һалдаттарҙы уйнаталар. Бының менән полк командирының урынбаһары шөгөлләнһә лә, ул көндә манежға комбриг үҙе лә сыжҡайны.

Манеж тигәс тә, кавалерия ғәскәрҙәрен өйрәтәү өсөн бәтә шарттарына килтереп эшләнгән манеж түгел инде. Йылға буйындағы бер зур тигезлектә кәртәләр, сокорҙар яһап, сабыу өсөн тал сыбыҡтары қазап сыжтылар, хәлдән килгәнәнсә шартына килтерергә тырыштылар. Ошонда төрлө яктарҙан йыйылған башкорт егеттәрен кылыс сәнғәтенә өйрәтәү бара.

Муса, һөнәре буйынса артиллерист булһа ла, үҙен кавалерист итеп тә ирәпләй һәм уға хаклы ла ине. Атта оҫта йөрөй, кылыс менән оҫта саба. Был көндә ул һалдаттарҙы үҙе өйрәтәргә булды. Атына атланып, манеж уртаһына сыжты ла кылысты һисек тоторға, дошманға яқынайғас, өзәңгегә һисегерәк баһырға – кәүзәнәң ауырлығын саба торған кул яғына күсерергә лә, беләкте бөкмәйәнсә, бар көс менән һелтәргә кәрәклеген аңлатырға тотондо.

– Кайһы берәүҙәр, эфестан дәрәс тотмағанға, сапканда кулының быуынын сығарып куя, ә бешмәгәнерәктәре атының қолағын, хатта үзәнәң кулын, аяғын саба... Һелтәгәндә, тәнендә һиндәй көс бар, шуның менән һелтәргә кәрәк: таш тура килә икән – таш, баш тура килә икән – баш уртаға арылырлыҡ булһын...

Һүҙен тамамлағас, күзҙәрен баһлатып карап торған һалдатты янына сажырҙы. Дыуамаллығы йөзөнә сыжкан, бажыр шикелле ерән сәсле егет күп уйлап торманы:

– Иптәш командир, кәрәк икән, һин һинәң үзәңдә өйрәтә алам! – тип һалдырҙы. Һалдаттың кыйыулығы комбригға оқшаны, шуға ла дорфалығына иғтибар итмәне:

– Әйзә, өйрәт! – тине. Сыжһа, бына ошондайҙарҙан сыға инде!

Егет фарман биргәндә көтмәне, әллә үзәнә, әллә арғымағына дәрәт бирер өсөн, яман итеп һөрәнләне лә сабып сығып китте. Бының аты ла үзә кеүегерәктәр, бер ынтылыуҙан ук

йөзрә кеүек атылды, һалдаттар һағайзы, юкка ғына тәүәккәл-ләмәгән был еҙ баш, бер ғилләһе бар. Эйәрҙә ултырыуҙары ук икенсе бит.

Ерән һыбайлы сапкан ыңғайына жылысын һурып сығарҙы, уныһы ла бик матур, оҫта килеп сыҡты. Сығарҙы ла, йөзөн қояшта ялтлатып, юлдың ике яғына тезелгән «лоза»ларҙы киҫергә тотондо. Оҫта! Шундай саба – киҫелгән тал ергә туп-тура казалып қына төшә. Был инде кавалерияла хезмәт итеүселәрҙең ирешә алмаҫ хыялы. Егеттәр ауызҙарын аскандар за үз-үзәрән онотоп күзәтәләр, һәр эш, ситтән карағанда ғына еңел күренә, кайһылай ауыр икәнән башына төшкән кеше үзе генә белә.

Сыбыктарҙы сабып бөткәс, Заһизулла арқаһынан асыулы карабинын алды. Программала мылтықтан атыу каралмағайны. Сәп юк. Шуға ул, сабып барған килеш, алыстағы ағас башына тәҙәп атып ебәрҙе. Былай күрһәтер өсөн генә атты. Ағастан карғалар күтәрелде, береһе ергә қолап төштө. Моғайын, яңылыштан эләккәндәр, әммә бик хәтәр күренеш булды. Манеж геү итеп калды.

Халықтың таң калыуы бының дәртен генә арттырҙы. Заһизулла карабинын асып қуйҙы ла ат өстөндә егетлектәр күрһәтергә тотондо. Баш кейемен ырғытып ебәрә лә, кире әйләнеп килеп, шуны ерҙән әйелеп ала, сабып барған килеш ат бауыры астынан әйләнеп сығып, кире әйәренә менеп ултыра. Қыланмағаны калманы.

Һөнәрен күрһәтте-күрһәтте лә, шулай итәләр ул, қустыларым, тигән киәфәт менән, атын яй ғына атлатып, сафка килеп торҙо.

Мортазин егеткә нык һокланды, шунда ук янына сақыртты.

– Кем өйрәтте быны һиңә? – тип һораны унан.

– Кем өйрәтһен, үзем! Мин бит башқорт! – Хәҙер ул бөтөнләй қыйыуланғайны.

– Башқорт булғас, һиңә ерәнһең? – Мортазин уйынлы-ысынлы һораны.

– Уныһын инде, Мортазин ағай, атайымдан һора!

Комбригка һалдаттың қыйыулығы окшаны:

– Рәхмәт, башқорт! – Ул, һокланыуын йәшермәйенсә, тегегә карап торҙо ла қосақлап алды. Шунан билендәге жылысын ук сисеп бирҙе.

– Башкортка хезмәт итәм! – Заһизулланың яуабы шулай булды.

Көйөргәзә егетән харап ителәр, ахырыһы...

Мортазин телефонға икенсе полк командирын сакырҙы:

– Хәҙер һиндә булам!

Ул килеп еткәндә, полк егеттәре, аттарына атланып, һуғышсан сафка тезелгән һәм фарман ғына көтә ине. Комбриг күренеү менән, йөзәрләгән күз уға текәлдә, һалдаттар ситтә һуғыш, кырылыш барғанын күрә һәм казактар менән һуғышка атлыға ине.

Бригада командиры сабып килгән ыңғайға кылысын кынынан һурып сығарҙы, ыңғайына һөрәнләп ебәрҙе:

– По-о-олк!

Командирҙың тауышынан һыбайлылар ғына түгел, аттар за тертләп куйғандай итте. Ғәскәр, тартылған керешкә куйылып, шыйлап осоп китергә әзәр уҡ кеүек тора. Куш кына!

– Башкорт еренең азатлығы өсөн! Минең арттан!

Кереш ыскынды – йөзәрләгән уҡ туп-тура алға атылды. Иртәнге һауаны тағы ат тояктары тауышы капланы. Йөзәрләгән тамактан сыккан оран бөтә тауышты күмдә. Башкорт егеттәре атакаға китте, ерзә тағы бер мөхшәр купты, һыбайлылар, дошманына күркүу һалыу, үззәренә ғәйрәт биреү, арғымактарына дәрәт биреү өсөн, бар көсөнә кысқыра, һөрәнләй, әллә кайзағы казактарҙы яман һүззәр менән һүгә.

Бригада командиры атакаға йөрөргә тейеш түгел, һәр хәлдә, әле ярамай. Ошондай хәл иткес мөлдә бригада яҙмышын, үз гүмерен бизмәнгә һалырға һақы юк уның. Командир, хәуефһез урында тороп, алышқа етәкселек итергә тейеш. Әммә Мортазин – Мортазин индә, әллә Заһизулланың бөтә ғәскәрзә таң калдырған кыйыулығы, әллә башкорттарҙың кысқыра-кысқыра казактарҙы кыуыуы ярыһытты ла ебәрҙе. Муса ғәскәренең алдында килә. Һуғышсыларына дәрәт өстәр өсөн генә түгел, ә кинәнес өсөн кылыс менән сабышырға әзәрләнә.

Көтмәгәндә резерв килтереп сығарып, шуның менән дошманды атакалау – һәр армияға ла таныш хәйлә. Уны күптән кулланғандар һәм кулланалар. Әммә күшмә генә таныш тактика булмаһын, көтөлмәгәндә яңы ғәскәр килеп сығыуы дошманға шаңкыткыс тәһсир итә. Әле лә, уйламаған ерзән атакаға ташланған башкорт егеттәрен күргәс, казактар каушап калды. Үз-ара һөрәнләргә тотондолар:

– Башкиры окружают! Спасайся!

– К обозам!..

Казактар аттарын кире ятка бора башланы. Ух, был кәбәхәт Мортазин!

Был ни?! Нәзек тояклы Дон арғымагына атланған казак сабыулашқан һыбайлылар араһынан сықты ла тура Мортазинға ташланды. Япа-яңғызы! Ни эшләргә уйлай был?! Уның кыйыулығы яу яланындағы бөтә кешене аптыратты, хатта башкорттар ға базап калғандай булды.

Һыбайлы казак туп-тура Мортазинға табан килә, үзе йылмая, әйтерһең, күптәнге дуһын осраткан:

– А-а, Муртазин, попался! Я тебя давно искал! – Ҙызыл тирәсле фуражкаһынан кара бөзрә сәстәре өлтәйеп сығып торған һылыу офицер тигез ак тештәрен йылтыратып йылмая.

Мәсьәлә асыкланды: казак офицеры башкорт атлы бригадаһы командирын күзмә-күз кылыс һуғышына сақыра. Икәүзән-икәү генә! Бөтә ғәскәр алдында егетлек күрһәтергә – башкорттарзың атаклы командирын тураклап ырғытырға дәртләнә. Казак өсөн шунан да зурырак дан юк!

Көсөнә, таһыллығына таянған, үзенең өстөн сығырына сак кына ла шикләnmәгән был һыбайлы ат өстөндә ошта йөрөүе, мылтыктан тура атыуы, кылыс һуғышында бер кемгә лә ал бирмәүе менән генә түгел, хатта һылыулығы, ыспайлығы менән дә бөтә Урал казактары араһында дан тотқан егерме дүрт йәшлек сотня командиры есаул Калюжный ине. Кем ул Мортазин Калюжный өсөн?! Йөк аты, пушкары! Ул кылысын бер һелтәгәнсе, есаул ун мәртәбә уйнатып аласак! Ошо ошталыктары өсөн войсковой атамандан көмөш һаплы кылыс менән бүләкләнгән кеше лә ул!

Калюжный тәүзә, сысканды уйнатқан бесәй шикелле, Мортазинды албырғатып йөрөтәсәк. Үзе лә һукмаясак, тегене лә һуктырмаясак, йәнен ашаясак был башкорттоң. Уңайлы мәле еткәс, шундай һелтәйәсәк – башы гильотинала киҗелгән кеүек кенә буласак. Ҙылысының ошталығы шунда: сабылған баш, ағасынан өзәлгән алма шикелле, ергә туп-тура төшөргә тейеш. Сәнғәт!

Әлбиттә, башкорттар уны ғәфү итмәйәсәк. Йә башын киҗәсәктәр, йә арканлап алып китәсәктәр. Уның карауы, даны бөтә Урал казактары араһына тараласак: есаул Калюжный Мортазиндың башын өзгән!

Төрлө якка сабыулаған казактар эште һизеп алды ла аттарын яйлатты, былар яғына карап акырыша башланы:

– А-а, Калюжный, покажи этому басурману его же голову!

Алыш, үлтереш онотолғандай булды, бөтәһенә күзе ошо икәүзә. Командирҙарының хәуефле хәлдә калғанын башкорттар аңламай түгел, бер нисә һыбайлы шунда ук былар яғына укталды. Мортазинды әрсәләп алырға иттеләр.

– Иптәш Мортазин! Муса ағай! Былай килегез! – Береһе хатта уның атының тезгененә ынтылды.

– Кит! – Мортазин кот осорлок тауыш менән екерҙе лә атын шпорланы. Хәзер сигенергә урын юк. Ошонда казактан куркканыңды белдерҙеңме, ғәскәреңде ташла ла кит! Мусаның әле бер қасан да әлеге шикелле сәмләнгәнә булмағандыр. Арғымак атылып алға сықты, һағауылдар артта қалды.

Мортазин есаулдың үзенән күпкә өстөн икәнә белә; әгәр зә көсөнә ышанмаһа, алышқа сығып та тормаҫ ине. Қазак – казак инде, уны тыуғандан алып кеше үлтерергә өйрәткәндәр. Муса қылысты үзә лә насар белмәй, әммә есаулға еткерә алмайзыр. Ул икенсегә – беләгенә таяна. Комбригтағы көстә әле берәү зә белеп етмәй – ул бит бер һелтәүзә аттың муйынын өзә саба, кешенә қап урталай яра ала. Көс хәтәр унда!

Һыбайлылар араһы яқыная, икеһенә дә беләктәрә бөгөлмәҫ қылыс шикелле қатқан. Мөләйем казактың һылыулығы юғалды, ул бер йыртқыс рәүешенә инде. Ә Мусаға қарауы курқыныс!

Һыбайлылар икеһе лә уң як өзәңгеләренә тороп баҫты, кәүзәләрен шул якка қыйшайтты. Қем кемде?! Әгәр есаул комбригтың башын қиһә, қасырға йыйынған казактар, кире боролоп, башкорттар өстөнә ябырыласақ! Ә инде комбриг Калюжныйзы сәсрәтә икән, тегеләрзәң береһе лә имен қалмаясақ!

Бына тиңләштеләр. Қылыстар ялтланы... Әммә бөтә кеше көткән йән өшөткөс алыш қилеп сықманы: казак офицеры қылысын уйнақлатып өлгөрмәнә, ялт итеп ергә қоланы. Ни булғанын берәү зә аңғарманы. Муса бер генә һелтәнә – тегенәң шашқаһына шундай қилтереп һукты, махсус қойолған таза қорос та түзмәнә, шартлап һынды. Муса нисек һуғырға белә ине – әфестан сак қына юғарырақ бәрергә! Башта һынык қылыс төштә, артынса есаул қоланы. Кавалеристар белә: бындай хәл бик һирәк була һуғышта.

– Алығыз! – Муса һағауылдарына кысқырзы ла ары сапты. Ерзә ятқан кавалерист – кеше түгел!

Башкорт бригаданың казак корпусы менән алышы озақка барманы. Казактардың иҫән калғандары Верхнеуральск яғына касты, йөзгә яқыны әсиргә төштө. Уларҙан тыш, бригадаға «максим» системаһындағы өс пулемёт, өс гаубица, әллә күпме патрон, снарядтар, азык-түлек, кейем әләкте. Мортазин моразына иреште – кызылдарға башын юғары тотоп сығасак.

Алыш тамамланғас, ул Калюжныйзы штабка килтереүзәрен талап итте. Яқындан күргеһе килә ине был каһарманды.

Ике һалдат әре генә киәфәттә казакты төрткөләп индерзе. Әле генә бер-берәһен үлтерергә йыйынған был ике кеше күззәрен бер-берәһенә текләне. Есаул үзен нимә көткәнән аңлай, әлбиттә, әммә тәкәббер кешенең күзәндә куркыуға, ялбарыуға күрәнмәй ине. Ул ясы битле башкортка һауалы киәфәттә карап тора.

Муса һалдаттарға әсирзең кулын сисергә, үззәренә сығып китергә бойорзо. Улар сығып киткәс, ике стаканға тултырып аракы һалды ла берәһен казакка һондо, икенсәһен үзәһә алды. Бер ни аңламаған һылыу казак офицеры ғорур тора һәм ни әшләргә лә белмәй.

– Тот, есаул! Һинең кыйыулығың өсөн!

Куркыныс Мортазиндың был һүззәре казакка тәбсир итте шикелле. Әммә һаман ышанмай тора бирзе.

– Мин һине тотмайым, ебәрәм! – Муса, әс, тигән шикелле генә ымланы. Ул үзе аракыны яратмай ине, әммә алдындағы казак әллә ни уйламаһын өсөн әсеп ебәрзе. Казактың күзе йәшләнгәндәй булды, куркыныс бәндәнән кире һылыу егеткә әйләнде. Өндәшмәй генә әсте лә кире асқа караны. Муса һағауылды сакыртты ла әсиргә теймәскә, бригада торған ерзән имен сығарып ебәрергә бойорзо.

Казак офицеры сықты. Муса тәзрәгә боролманы. Хәрби хәрбизе аңлай, бындай хәлдең һәр кемгә килеүе бар. Есаул йәһә ине уға.

1. Тексты өләшләп кысқырып укып сығығыз. Унда таныш булмаған һүззәрзе табып, улардың һиндәй мөгәнәлә кулланылғанын асыклағыз.

2. Текста осраған хәрби терминдарзы язып алығыз, уларзың нимә аңлатқанлығын асықлағыз.
3. *Ус төбөндәге керек, харык көтөрөн боғазлаган бүре шикелле, елгә осқан ише, бажыр шикелле ерән сәсле, йәзрә керек атылды, осоп китергә әзер ук керек* һүзбәйләнештөрөн текстан табып, мәғәнәләрен асықлағыз, уларзы тәржемә итегеҙ.
4. *Пулемёттар телгә килде; Баш осондағы кылыстар уйнай; Күңел үсте; Пулемёт озон-озон итеп һиптерә; Пулемёт тамагына торгандай тонсокто* һөйләмдәрен руссаға тәржемә итегеҙ, һөйләмдәрегезең хәбәрән икенсе һүзәр менән алыштырығыз.
5. Башкорт һыбайлыларын тасуирлағыз. Улар нимә өсөн һуғышкандар? Белгәндәрегезгә таянып, ошо турала үз-ара әңгәмә ойштороғоз.
6. Башкорт һыбайлығы Заһизулланың казак пулемётсылары менән алышын тасуирлаған өлөштө бер нисә тапкыр укып, иҫегезгә калғандарға үзегезең дә фантазияны өстөп, кескәй хикәйә төзөгөз.
7. Комбриг Муса Мортазинды һез нисек итеп күз алдына килтерзегеҙ? Уға хас сифаттарзы язып алып, тәржемә итегеҙ.
8. Муса Мортазиндың Калюжный менән алышын тасуирлап һөйлөгөз.
9. Нисек уйлайһығыз, Мортазин казактар атаманын иреккә ебәреп, дәрәс эшләгәнме?
10. Текстың йөкмәткәнен һөйлөгөз. Телмәрегезгә 3-сө, 4-се эштәрзә бирелгән һүзбәйләнештәрзә һәм һөйләмдәрзә кулланырға тырышығыз.
11. «Осто бөркөт» повесынан алынған был өзөктә тасуирланған вакиға тураһында Муса Мортазиндың «Башкортостан һәм башкорт ғәскәрзәре граждандар һуғышында» тигән китабынан ентекләрәк мәғлүмәт табырға мөмкин.
12. «Комбриг Муса Мортазин» тигән белешмә язығыз.

71-се күнегеү. Башкортостандың иң бейек тауы, иң зур күле, иң зур калаһы, иң зур районы, иң озон йылғаһы исемдәрен укығыз за уларзы русса язығыз.

Ямантау, Асылыкүл, Өфө, Белорет, Ағизел.

Өлгө: *Ағизел – Агидель.*

72-се күнегеу. Башкорт фамилияларының һәм исемдәренең башкортса һәм русса язылышын сағыштырығыз.

Бикмухаметов – Бикмөхәмәтов	Расуль – Рәсүл
Каримов – Кәримов	Ильдар – Илдар
Гадельшин – Гәзелшин	Тагир – Таһир
Кульчурин – Колсурин	Гульдар – Гәлдәр
Уметбаев – Өмөтбаев	Зульфия – Зөлфия
Наиль – Наил	Джамиля – Йәмилә

73-сө күнегеу. Үзегезең кластағы укыусыларзың исем һәм фамилияларын башкортса язығыз.

74-се күнегеу. Башкортостандың 20 географик атамаһын башкортса һәм русса парлап язығыз.

Өлгө: *село Ново-Белокатаево – Яңы Балакатай ауылы.*

75-се күнегеу. Кайһы бер географик атамаларзың мәғәнәһе русса тәржемәлә бозолған йә бөтөнләй икенсе мәғәнә алған.

Сағыштырығыз:

Төйәләс (йылға) – Худолаз, Малаяз (ауыл) – Малояз, Ейәнсура (район) – Зианчура, Күгәрсен (ауыл) – Кугарчи, Асы (ауыл) – Ассы, Куянтау (ауыл) – Куянтаево, Аргужа (күл) – Аргази.

Был исемдәрзе русса кайһылай языу дөрөсөрәк?

76-сы күнегеу. Башкортса яңғырашы бик матур булған түбәндәге исемдәрзе русса нисек язырһығыз?

Гәүһәр, Йәүһәриә, Гәлсәсәк, Йыһаниә, Көнһылыу.

77-се күнегеу. 75-се күнегеүзәге атамаларзы түбәндәгесә язып йөрөтөү дөрөс булыр ине.

Төйәләс – Туяляс (хәзер Баймак, Сибай калаларында шулай тип язалар за)

Ейәнсура – Еянсура
Малаяз – Малаяз

Күгәрсен – Кугарсин, Кугарсен
Асы – Асы
Куянтау – Куянтау
Аргужа – Аргужа

ХИТАП ТУРАҒЫНДА ТӨШӨНСӘ

Хитап – халыҡҡа йәки айырым шәхескә поэтик мөрәжәғәт. Был жанр боронғо сәсәндәрҙән килә: ил, халыҡ алдында уның яҙмышы, киләсәге өсөн куркыныслы хәл килеп тыуғанда, улар, халыҡты берҙәмлеккә, үз бәхетте өсөн көрөшкә саҡырып, шигри һүз менән мөрәжәғәт иткәндәр. Шуға ла хитаптарҙың күпләп ижад ителеүе халыҡ тарихындағы һынылышы мөлдөргә тура килә. XIX быуатта был жанрға М. Аҡмулла («Башкорттарым, укыу кәрәк!»), XX быуат башында Ш. Бабич, Д. Юлтый, Ғ. Хөзаяров һ. б. шағирҙәр мөрәжәғәт итә. Бөйөк Ватан һуғышы осоронда ла поэтик өндәмә формаһындағы хитаптар осрай. Р. Ниғмәтиҙең «Үлтер, улым, фашисты!» әсәре быға миҫал.

Уралып яткан Уралтау

Дижкәт БУРАКАЕВ

УРАЛ ТАУЗАРЫ

Урал – мөһабәт таузар, текә каялар, көмөштәй саф һыулы йылгалар иле.

Урал – кара урмандары, сал кылғанлы битләүзәре, күкрәп үскән үлэндәре, хуш есле сәскәләре, күп төрлө кейектәре һәм балыктары булған бай ер.

Урал – ер астында һанһыз күп хазиналар һаклаған таузар теҙмәһе.

Урал – ике зур континентты – Европа менән Азияны бүлеп яткан ғәйәт озон сик һызаты.

Шуға ла Урал таузары бөтә донъяға билдәле.

Ғәжәп озон таузар теҙмәһе – ул Урал. Был таузар теҙмәһенең озонлоғо ике мең километрҙан ашыу. Урал Төньяк Бозло океан ярынан башлана, көньякта Ҡазақстандың алыс далаларына барып тоташа. Ә шул бик озон тау теҙмәһенең иңе әллә ни зур түгел. Поляр, Төньяк һәм Урта Уралда уның киңлегә һикһән-йөз километрҙан артмай, ә кайһы бер ерҙә егерметүҙ километрға тиклем тарая. Ә бына Көнъяк Уралда иһе, безең республикабыҙ территорияһында, таузарҙың иңе кыртка арта – йөз илле километрға тиклем етә. «Ҡанат йәйгән саманһыз зур кошқа окшай Урал тауы», – тип яза Мостай Кәрим.

Көнъяк Уралдың тәбиғәте айырыуса бай һәм матур. Бында тиҫтәләгән һәм йөзәрләгән километрҙарға һузылған бейек һырттар ҙа, шулар араһында күккә артылып калкып торған гигант түбөләр ҙә күп.

Көнъяк Уралдың тәбиғәте бик матур. Бында ылыслы һәм киң япраклы ағастарҙан торған калын урмандар ға, мул үләнле үзәндәр ға, сал кылғанлы битләүҙәр ға, текә каялар ға, тәрән мәмерйәләр ға, тау баштарында яланғас таштарҙың зур өйөмдәре лә орай.

Көнъяк Уралдың матурлығы борон-борондан халык күңелдә илһамлануы тыузырған. Сәсәндәр, таузарғы мактап, һанһыз күп йырҙар, ялҡынлы шиғырҙар, гүзәл кобайырҙар сығарған.

1. Текстан географик атамаларҙы язып алығыз. Уларҙың русса һәм башҡортса язылышын сағыштырығыз.
2. Мостай Кәрим Уралды нимәгә окшата? Картанан Уралды табып, бының дөрөслөгөн тикшерегез. Һез уны, бәлки, икенсе нәмәгә окшатаһығыҙмы?
3. Уралдың байлығын һанап сығығыз. Ул байлыктар әле лә бармы?
4. Һез Уралдың кайһы ерендә йәшәйһегез? Картанан үзегез йәшәгән урынды табығыз, уның тәбиғәтен тасуирлағыз.
5. Уралға арналған һиндәй әсәрҙәр беләһегез? Бер әсәрҙе башкарып (йырлап, һөйләп) күрһәтегеҙ.
6. Тәүге өс һөйләмдә диктант итеп язығыз. Бер-берегеҙҙең эштәрен тикшереп, баһа бирегез.
7. Ололарҙан, ата-әсәләрегеҙҙән һорап, үзегез йәшәгән төбәктәге берәй тау тураһында йыр, риүәйәт йәки бүтән жанрға қараған халык ижады әсәрҙәренең булыу-булмауын асыҡлап қарағыз.
8. Тыуған төйәк тураһында үзегез әсәр (шиғыр, йыр, хикәйә, нәсер) язығыз.
9. «Минәң тыуған төйәгем» тигән дәйөм класс альбомын булдырығыз, халык араһынан тапқан һәм үзегез ижад иткән әсәрҙәрҙе шунда туплағыз. Альбомығыҙҙы фото, рәсемдәр менән дә даими рәүештә тултыра барығыз.

78-се күнегеү. Шиғырҙы ятлағыз.

Туған теләм тыуған еремдә
Яңғыраһа мәңге йыр булып,
Һис үкенмәс инем, гүремдә
Ятканда ла қара ер булып.

(*Р. Ғарипов*)

79-сы күнегеу. Һөйләмдәрҙе дәрәҫ интонация менән укығыҙ.

1. Был йортта кем йәшәй?
Был йортта **Наил** йәшәй.
Наил **кайза** йәшәй?

2. Бөгөн дүшәмбе.
Бөгөн шәмбеме?
Иртөгә йәкшәмбе!

80-се күнегеу. Азналағы көн исемдәрән башкортса язығыҙ.

УРАЛ

(Башкорт халыҡ йыры)

Күгәрәпкәй яткан Урал тауы –
Атай-олатайзарзың да төйөгө.
Ерен-һыуын һаҡлап корбан булған
Шунда ята батырҙар һөйөгө.

Ай, Уралым, һинән кыркып алһам,
Ат кыуырҙай яңғыҙ за талдарың,
Тамып та ғына кала, кырккан сакта,
Јуза үлгән батыр за кандары.

Уралкайҙан бейек, ай, тау булмаҫ,
Уралкайҙы һөймәҫ тә йән булмаҫ.
Үз илкәйе өсөн корбан булған
Ир-егеттең ғүмере йәл булмаҫ...

Јкшы атка менеп, кулына алған
Ук-һазақкай тигән коралын,
Аямаған йәнен, түккән канын,
Һис бирмәгән башкорт Уралын.

1. Йыр тексын игтибар менән укып сығығыҙ. Аңлашылмаған һүзәрҙе табып, уларҙың мәғәнәһен асыҡлағыҙ.
2. Текста осраған кушма һүзәрҙе күсереп алып, уларҙың яһалышын аңлатығыҙ.

3. Курайсы йәки йырсы башкарыуында йырзы (көйзә) тыңлағыз. Ул кыска йырзарзан нимәһе менән айырыла?
4. «Урал» йырын башкорт халкының милли гимны тип йөрәтәләр. Ни өсөн икән, һез нисек уйлайһығыз?
5. Йырзың тексын ятлағыз, һуңғы куплетты яттан язып, бер-берегеҙең эшен тикшерегеҙ, баһа куйығыз.
6. Һезең тағы һиндәй оҙон йырзар тыңлағанығыз бар? Берәйһен йырлап (тексын яттан һөйләп) күрһәтегеҙ.

81-се күнегеү. Тасуири укығыз.

Эткара ла тигән тау башында
 Ятып калды уйнаған таштарым.
 Ете менән туғыз араһында
 Азашты ла минең баштарым.

Һакмар һыуы аға кибла табан,
 Урал тауы буйлап, көн битләп.
 Илкәйемә лә шул кайтыр инем,
 Аяктарым талһа, имгәкләп.

(*Башкорт халык йыры «Ғилмияза»*)

Башкорт телендә бөтә исемдәргә лә тип әйтерлек күплек ялғауын кушып була. Күплек формаһы кайһы сакта күплекте белдермәй. Ул һүзгә бизәк бирер өсөн кулланыла. Мәсәлән, «*Ағизелкәйзәрзең, ай, буйзары...*», «*Өфөләргә барған сакта...*» (халык йырзариһан).

Ауыл, кала, район исемдәренә күплек ялғауы кушылһа, был форма шул ерзә йәшпәгән халыкты белдерә. Мәсәлән, *баймактар, учалылар, инйәрзәр, өфөләр* (өфөлөләр, сибайлылар тип һөйләү – хата).

Рауил БИКБАЕВ

УРАЛЫМА

Таш һыныңды, Урал, окшатамын
 Тандан кынға кергән кылыска –
 Кулдарына һине алмак булып
 Күпме дошман ерзә тырышқан.

Ил басырға килгән һәр килмешәк
Был кылыстан ауған туралыш.
Күпме генә һиңә караһам да,
Күзем тала белмәй, Уралым.

Шишмәләрең минең йөрәк аша
Сылтыр-сылтыр ағып үтәләр.
Йөрөгемә, гүйә, каным түгел,
Шул шишмәләр йәшәү илтәләр...

Һиңә бакһам, күңелем күтәрәнке,
Киләсөгем шат та, тыныс та,
Сөнки беләм:
Иңдәрәндә илдең
Урал тигән һынмаҫ кылыс бар.

1. Таныш булмаған һүззәр буһа, мәғәнәләрен асыкһағыз, улар менән һөйләмдәр төзөгөз.
2. Уралды шағир нимә менән сағыштыра? Һез уның менән килешәһегезме?
3. Һуңғы строфаның мәғәнәһен аңлатығыз. Шағирзың ни өсөн күңеле тыныс?
4. Уралды һез нимәгә окшатаһығыз? Уның тураһында шиғыр яҙһағыз, нимә менән сағыштырыр инегез?
5. Шиғырҙы тасуири укыу күнекмәләре үткәрегеҙ.

Яныбай ХАММАТОВ

САМОРОДОК

(«Бөртөкләп йыйыла алтын» романы буйынса)

Бигерәк тә йәмле шул был тирә! Карайһың – күрәп танһығың канмай. Тыңлайһың – тыңлап туя алмайһың. Низәр генә юк был яктарҙа! Йәшел шәлгә бөркәнгән ағас ботактарына кунған коштар сутылдаша. Ниңәләр зарығып кәкүк сақыра. Сак кына ят тауыш сыктым, коштар шунда ук пыр тузышып, урындарын алмаштыралар ҙа, һәр кайһыһы үз йырын дауам итә. Ҙара башлы тумыртка кыйкылдап ағастан ағаска осто, ботактан ботакка һикерзе, үзенә кәрәкле

азык таба алмағас, осоп барып, ялан уртаһында торған кыу карағайға асылынды. Тырнағы астындағы кайыр киҫәктәре ергә койолдо. Тумыртка, башын бороп, ергә караны. Куркырлык нәмә һизелмәгәс, кыйк-кыйк тип, озон сукышы менән ағас ботағын ары-бире тукылдатты ла кыйкылдап һайысқандар кәтәүе яғына осто.

Ер өстә байрамса бизәлгән. Куйы йәшел япраклы ағас ботактары араһынан сак беленер-беленмәс үткән яктыға үлән өстөндәге ысык тамсылары ялтырай. Сәскәләр есә аңкый. Иңкеш, бал корттары һәм тағы ла әллә нисәмә төрлө бөжәктәр геүләшә. Азык эзләп, сәскәнән сәскәгә күсәләр. Үтәнән-үтә күренгән күм-күк һауа тағы ла юғарырак күтәрелгәндәй тойола.

Тәбиғәттең ошо күренешенә мауығып, бызаузар кәтәүе артынан улын эйәртеп килгән Хәйретдин капыл туктаны. Кәпәсен сисеп, тирле такыр башын ең осо менән һыпырзы ла алда йәшел бәрхәт һымак йәйелеп яткан киң яланға күрһәтте.

– Һин, улым, бызаузарзы ошонда кәт. Бик аулак урын. Мин киҫә башлаған тырансамды ярып бәтәрәп куяйым.

Атаһынан айырым калып өйрәнмәгән Ғәйзулла күңелһезләнеп:

– Тыранса ярған урын алысмы? – тип һораны.

– Юк. Балта тауышы һиңә ишетелеп торор. Төшкә сәйгә килерһең.

– Бызаузарзы унда кәтөргә ярамаймы ни?

– Унда малға ярамаған аҡһырғаҡ, казаяк үләне күп шул. Һууға ла алысырак. Бында йылға эргәһендә. Эсермәй кәтһәң, Хажисолтан бай, бызаузары өсөн әрләп, теңкәгә тейәсәк. Аңдып кына йөрөй.

– Атай, бызаузарзы төшкә сәйзән һуң эсерһәм, ярамаймы ни?

– Ярауын ярай ға ул, улым. Мин эшләгән урында малға ярарлык үлән юк, тинем бит инде. Шыр урман. Әллә куркаһыңмы?

– Әйе.

– Әй, алайот, кем тейһен һиңә? – Хәйретдин иркәләп, улының башынан һыйпап, аркаһынан һөйзә. – Мин эргәңдә генә бит. Куркма. Иптәшкә бызаузарың бар.

Билбау астына балтаһын кыстырып, урман араһына инеп киткән атаһы күззән юғалғас та, Ғәйзулла, сыбырткыһын шартлата-шартлата, бызаузарын йылға буйына кыуаланы.

Бызаузар туйғансы һыу эстеләр зә, ярға сығып, рәхәтленеп үлән ашай башланылар. Ғәйзулла нисек вақыт үткәрергә белмәне. Озақ кына һыуға карап, ярға якын ғына йөзөп йөрөгән вак балыктарзы күзәтеп ултырзы. Йока ғына таштарзы һыу өстөнән кәйкәләттә. Йәйелгән түңәрәктәр ни тиклем һыуза күберәк күренһә, Ғәйзулла ла шул кәзәр нығыраҡ кыуанды һәм, мауығып, таш артынан таш ырғытты.

Үзенә кәрәкле таш эзләп йөрөгәндә, Ғәйзулланың күззәре кырсын өстөндә ятқан йөзрөк зурлығындай ялтырауыклы һары ташка төбәлдә. Уны кулына алды. Бик ауыр һәм мауыктырғыс күрендә был таш. Усында өйрөлттә. Ныклабыраҡ карай торғас, уны мөгөзлө кәзә тәкәһенә окшатты. Юрамал берәйһә эшләп ташлап киткәнме ни? Бер яғы мөгөз һымағыраҡ ослайған, аҡ таш катнашқан урыны һакалға окшаған. Койрөк һымак күтәрелгән киçәген онтарға теләп, таш менән һуғып караны. Онталманы. Таш менән тейгән урыны еңел генә йәмшәйеп, яп-ялтыр булып калды. Быға гәжәпләнгән Ғәйзулла уны тешләп караны. Был юлы ла онталманы. Теш тейгән урыны еҙ самауыр һымак ялтыраны. Нимә булырға мөмкин? Әллә самородок тигәндәре ошоноң һымак буламы икән? Улай тиһәң, уны шахтанан қаҙып сығаралар, тизәр. Был турала алтын приискыһында эшләгән Хисмәтулланың үзенән әллә нисәмә ишеткәне бар. Алтындың тутырмауын һәм йәмшәйеуен дә ул әйткәйне. Бәлки, был зур самородоктыр? Шулай булһа, ниңә эшләмәйзәр һуң бында? Ниңә алтын йымайзар? Әллә Юрғашты йылғаһының өс яғында алтын барын берәү зә белмәйме икән? Моғайын, шулайзыр. Әгәр зә кулындағы киçәк алтын булһа, ни эшләр ине икән? Әсәһенә күлдәк, атаһына күлдәк, апайзарына елән, үзенә Хажисолтан бай малайыныкы һымак бумазый ыштан алып за калғанын кәнфиткә алыштырыр ине. Ул, баш бармак зурлығындай алтынға һыйыр һатып алып була, имеш, тигән һүззә иҫенә төшөрзә. Әгәр зә шул дәрәс булһа, был ысын-ысындан байлык бит. Әзәм ишетмәгән, зат-ырыуына теймәгән байлык! Ошо самородок булһа, алтын приискыһының хужаһы Ғәлиәхмәт һәм Хажисолтан бай ни эшләрзәр ине икән?

Озақ хыяллана торғас, Ғәйзулла самородок табыуы тураһында үзен үзә нисек ышандырғанын һизмәй зә калды һәм уйлануған тирләне, хәлә бөттә. Уйзары таркалды. Асығыуы һәм арыуы һизелмәне. Бизгәк тотқан кеше һымак

калтыранды. Йөрөгө дөпөлдөп типте. Төсө касты. Жулындагы һәлмәк металды күкрәгенә кысқан һайын, шатланырға ла, кысқырып көлөргә лә белмәне. Кайһы сакта был күренеш төш һымак күренде. Уяу икәнлегенә ышанмай, үзен үзе семтеп караны. Семтелгән беләге күгәрәп сыкты. Унда ла ышанманы.

– Гәй-зул-ла-а-ау! Әйзә сәй эсергә-ә!

Гәйзулла тертләне. Атаһы кысқырган якка караны. Төш етеуен дә һизмәй калған. Таралышқан бызаузарына игтибар итмәйенсә, әлөгә-йығыла төтөн сыккан якка йүгерзе. Күлдәге һәм ыштанының балактары ағас ботактарына әлөгеп йыртылды. Яланғас аяктары түңгәктөргә төкөлдө. Агастан ағаска һузылған үрмәксе ауы әленән-әле көнгә янған битенә бәреләп өзөлдө. Ә ул, һаман хәл йыймайынса, йүгерзе лә йүгерзе. Карттарзың һүззәрен исенә төшөрөп, азым һайын:

– Хазина, ха-хаз-зина... таптым, ха-зина, – тип бышылданы.

Төтөнгә сирылып, сәйгүндә сәй бешереп маташқан Хәйретдин, мыш та мыш килгән улына карамайынса:

– Ниңә шул тиклем йүгерәһең? Йөрөгөң кыйын була бит. Бызаузарыңды алып килмәнеңме? – тип һораны.

Гәйзулла яуап кайтарманы. Сабышқан ат һымак, көскө тын алып, бер һүз зә өндөшмәйенсә, жулындагы ташты атаһына һондо.

– Нимә ул?

– Алтын шикелле. Кара әле, атай?

Хәйретдин капыл тертләне. Жулынан төшөп киткән сәйгүндәге сәйе түгелде. Йәшел сәйгүн әргәһендәге үлән араһынан бош күтәрелде.

Үзен жулға алырға өлгөргән Хәйретдин, улы алдында тыныс күренергә тырышып, һорауын кабатланы:

– Нимә ул? – Калтыранған тауышы хәйләһен белдерте. – Кайзан таптың?

– Әллә алтын түгелме?

– Алтын.

– Шулай булғас, нимә көтәбез һуң? Әйзә тизерәк китәйек. Мин, мин беләм...

– Сеү! – Хәйретдиндең кобараһы осто, як-яғына әйләнеп караны ла, тауышын түбәнәйтеберәк: – Кысқырма, – тине.

Ул менән ата һүзһез калдылар.

1. Һүзлек эше башкарығыз: таныш булмаған һүзәрзе күсереп алып, мөгәнелерен асыклағыз, ниндәй һүз төркөмөнә караганын билдәлегез, уларзы кулланып һөйләмдәр төзөгез.
2. Тексты иғтибар менән тасуири итеп укып сығығыз, үз һүзәрегез менән йөкмәткелен һөйлөгез.
3. Текстың тәүге ике абзацына иғтибар итегеҙ – автор йәйге тәбиғәтте нисек тасуирлай? Шуға окшатып һез кышкы (язғы, көзгө) тәбиғәтте тасуирлап карағыз. Тасуирламағызға сағыштырыузар, синонимдар кулланырға тырышығыз.
4. Ғәйзулланың атаһы Хәйретдин улының самородок табыуына кыуанмай, киреһенсә, куркып китә. Сәбәбен белгегез килһә, романды алып укығыз.
5. Текст аҙағында Ғәйзулланың атаһы менән һөйләшеуен ролдәргә бүлеп укығыз. Өсөнсә кеше автор һүзәрән укыһын.
6. Башҡорт телендә *ат башындай алтын* тигән төшөнсә бар. Уны, ғәзәттә, бик зур байлык тураһында һүз йөрөткәндә кулланалар. Был төшөнсә халыҡ ижадында ла, мәсәлән, әкиәттәрҙә осрай. Старателдәр, йәғни алтын йыуыусылар уның кеүек зур киҫәкле алтынды самородок тип атай. Һәр старатель шундай самородок табырға хыяллана. Сөнки уны тапкан кешегә самородок етеш тормош, байлык, бәхет алып килергә тейеш кеүек. Әңгәмәләшегеҙ.
7. Самородок таптым, тип хис итегеҙ. Ни эшләр инегеҙ? Хыялдарығыз менән уртаклашығыз, уны кескәй инша итеп язығыз.
8. Самородок һәм, ғөмүмән, алтын йыууу эше тураһында күберәк белгегез килһә, әсәрҙе тулығынса укып сығығыз. Был турала Мәжит Ғафуризың «Шағирзың алтын приискыһында» тигән повесында ла бай мәғлүмәт бар.
9. Иҫегеҙгә төшөрөгез: нимә ул **антоним**? Текстан бер нисә антоним табып язығыз.

82-се күнегеу. Текстан алынған тәүге алты һөйләмде рус теленә тәржемә итегеҙ.

Бигерәк тә йәмле шул был тирә! Ҙарайһың – күреп танһығың канмай. Тыңлайһың – тыңлап туя алмайһың. Низәр генә юк был яктарҙа! Йәшел шәлгә бөркәнгән ағас ботактарына кунған коштар сутылдаша. Ниңәлер зарығып кәкүк сақыра.

83-сө күнегөү. Нөктөлөр урынына кәрәкле исемдәрзе жуйып, һөйләмдәрзе тултырып әйтегез.

Олатаһы ... атка ултыра. Әсәһе ... аш һалып бирә. Укы-
тыгусы ... дәрес аңлата. Малай ... тубын биреп тора. Айнур ...
жайтып килә. Әмир ... менән урамда уйнай. Без класс менән ...
барзык.

84-се күнегөү. Тасуири укығыз.

Ағастарзы япрак бизәй,
Сәскә бизәй акланды,
Төндәрзе көмөш ай бизәй,
Сулпан бизәй ал таңды!

Йылғаны тулкын матурлай,
Кояш нурлай көндәрзе...
Минең дә гөл иткем килә
Тыуып үскән ерзәрзе.

(А. Игебаев)

Һүз күрке – мөкөл

Таузың күрке – таш, әзәм күрке – баш.

Торған ил – якын, тыуған ил – алтын.

Ағизелкәй алкын, һыуы һалкын

БАШКОРТОСТАН ЙЫЛҒАЛАРЫ

Башкортостанда 13 меңгә яқын йылға бар. Уларзың күбеһе Волга йылғаһының бассейнына ҡарай. Тик республиканың көньяғындағы һәм Урал арты райондарындағы йылғаларына Урал йылғаһына ҡоялар.

Иң зур йылға – Ағизел. Уның оҙонлоғо 1430 километр. Ул Учалы районында башланып, Белорет, Бөрйән райондары аша тәүҙә көньякка аға, шунан, Көйөргөҙе районының Бөгөлсән ауылы янында кыртка боролоп, төньякка юл ала. Төньяк-көнбайыштағы Краснокама районында Кама йылғаһына ҡоя.

Ағизел йылғаһы буйында Белорет, Мәләүез, Салауат, Ишембай, Стәрлетамаҡ, Өфө, Благовещен, Бөрө, Дүртөйлө, Ағизел ҡалалары, бик күп ауылдар, ҡасабалар урынлашкан. Йылға унда йәшәгән кешеләрҙе, завод-фабрикаларҙы һыу менән тәьмин итә.

Ағизелдең иң зур ҡушылдығы – Өфө (Ҡаризел) йылғаһы. Уның оҙонлоғо 918 километр. Ағизелгә һәм Өфөгә ҡушылған Дим, Нөгөш, Егән, Езем, Эсем, Танып, Әй, Йүрүзән йылғалары ла бик матур. Ағизел менән Өфө йылғаларында теплоходтар йөрөй.

Башкортостан йылғаларында Павловка, Нөгөш, Иштуған, Ҡарман, Таналыҡ кеүек зур һыуһаҡлағыстар төҙөлгән. Йылға буйҙары йәй көндөрөндө бик күп туристар, сәйәхәтселәр өсөн ял итеү урынына әйләнә.

Ауыз-тел ижадында, әҙәбиәттә, Башкортостан йылғаларына арнап, бик күп әсәрҙәр ижад ителгән.

1. Үрзә телгә алынған йылғаларҙы Башкортостан картаһынан табығыҙ. Һез улар тураһында тағы нимәләр беләһегеҙ, ниндәй әсәрҙәр уҡығанығыҙ бар? Шулар тураһында фекер алышығыҙ.
2. Һез йәшәгән ерҙә ниндәй йылғалар бар?
3. «Безҙең яҡ йылғалары» тигән белешмә төзөгөҙ.

ЙӘМЛЕ АҒИЗЕЛ БУЙЗАРЫ

(Башкорт халыҡ йыры)

Ағизелкәй кайза, ай, туғайза?
Ағизелкәй көүек һыу кайза?
Ағизелкәйзәрзең, ай, һауаһы
Йәнгә рәхәт, тәнгә зур ҫайза.

К у ш ы м т а :

Йәмле Ағизел буйзары ла
Бөтөрөлөр хәсрәтле уйзарҙы, шулар,
Бөтөрөлөр хәсрәтле уйзарҙы.

Ағизелкәйзәрзең, ай, буйында
Һандуғастар һайрай муйылда.
Изел һыуын эскән ир-егеттәр
Яман теләк йөрөтмәс уйында.

К у ш ы м т а .

Ағизелкәй һыуы, ай, тын икән,
Яр ситтәре бигерәк комло икән.
Ағизелдә үскән, ай, кыззарҙың
Тауыштары бигерәк моңло икән.

К у ш ы м т а .

1. Йырҙа Ағизелдең һисек макталғанына игтибар итегеҙ. Унда уның ниндәй сифаттары һанала? Уларҙы яҙып алығыҙ. Был сифаттар Ағизел йылғаһына әле лә хасмы?
2. Йырҙың беренсе куплетын ятлағыҙ, фоноязмаһын тыңлап, йырлап өйрөһегеҙ.

СИФАТ

Башкорт телендә лә сифат (имя прилагательное), рус телендәге кеүек үк, әйберзәрзең, предметтарзың билдәһен белдерә. Тик башкорт телендәге сифат исем алдында торғанда бер нисек тә үзгәрмәй. Исем үзгәрә, ә сифат үзгәрмәй. Мәсәләһ, *красное яблоко – кызыл алма; красная рябина – кызыл мышар; красные карандаши – кызыл кәләмдәр; красному карандашу – кызыл кәләмгә.*

85-се күнегеү. Тексты укығыз, сифаттарзы үззәре бәйләһеп килгән исемдәре менән язып алығыз.

Тышта ғинуар бураны которона, һалкын, котһоз өйзә Емеш яңғызы ғына ултыра. Емеш бәләкәс яктың караңғы мөйөшөндә озақ кына йөн тетеп ултырзы. Уның кескәй, нәзек бармактары талып, һызлап бөттә.

Озақламай, үзәнән зур күнәктәр күтәрәп, Йәнеш һыузан кайтып килде. Уның яланғас үксәләре бузарып күрәнгән тишек итегенең кыйыш үксәләренә боз катқан. Алама яулык астынан сығып торған сәстәре кырауытқан, бейәләйһез яланғас кулдары туңып бөткән.

Аяғына өр-яңы кара быйма кейгән, елкәһенә куйы сәсәклә дебет шәл һалған Сәрбиямал, зур һандыкка ултырып, ғәзәте буйынса, Йәнеш менән Емеште әрләргә, карғарға тотондо.

(З. Бишшева)

86-сы күнегеү. Миҫалдарға карап, рус һәм башкорт телдәрәндә сифаттарзың айырмаларын әйтегез.

голубой цвет – зәңгәр төс
голубое небо – зәңгәр күк
голубая лента – зәңгәр таҫма
голубые карандаши – зәңгәр кәләмдәр
у голубой ленты – зәңгәр таҫманың
в голубом небе – зәңгәр күктә
голубыми карандашами – зәңгәр кәләмдәр менән

Рус телендә сифат **һан, килеш, род** менән үзгәрә, йөгһни үзә бәйләһеп килгән һүзгә яраша. Башкорт телендә сифат, исем менән бергә килгәндә, үз формаһында кала, үзгәрмәй.

Ләкин исемдән башка килһә инде, исем ялғаузарын ала ала. Мәсәлән, *Безҙең батсала ал, һары, ҡызыл розалар үсә. Ҡызылдарын бигерәк яратам.*

Ҡайһы бер сифаттар рус теленә төрлөсә тәржемә ителә. Шулай ук рус телендәге сифаттың ҡайһылары башҡорт телендә әллә нисә һүзгә тап килә.

87-се күнегеү. Ике телдәге сифаттарҙы сағыштырығыҙ.

а) высокий рост – оҙон буй
высокий голос – нәзек тауыш
высокое давление – юғары баһым
высокая гора – бейек тау
высокий лоб – киң маңлай
высокая должность – зур вазифа
высокий гость – дәрәжәле ҡунак

б) калын урман – густой лес
... – низкий голос
... – жирная буква
... – толстое одеяло
... – твердые гласные

Рауил БИКБАЕВ

ҠЫҠАНЫМ, ҠЫҠАР БИРЕГЕҠ!

(Поэманын өзөк)

Ағизелкәй!
Күпме бөгөлөндә
Матурлыктан күзем сағылды.
Ҡаяларҙың ап-аҡ таштарына
Йән серзәшем күреп қағылдым.
Саңкып оскан бөркөттәрең менән
Күктәреңә ҡанат қағындым.

Тик тағы ла хафаларым артты:
– Һауаларҙан ергә төш, туған!

Урал күкрәгендә бер шеш тыуа –
Һызлана бит бөгөн Иштуған.

Бушбоғаззар бында ер язмышын
Һәләкәткә илтәп терәне.
Җолағымды түгел,
Йөрәгемде
Ярып бара котко-һөрәне:

Һайығайып барған Ағизелде
Көслә кулдар безең быуасак!
Юк-бар диңгезендән былайырак
Һыуахлағыс бында буласак!

Ерзең йөзөн яңынан корабыз, тип,
Кәпәренеп низәр әйтмәнек...
Бер кәләмдәш, Иштуғанға арнап
Йыр язам, тип кайтты дәртләнеп.

Ә үзенең тыуған нигезе калған
Нөгөш диңгезенең төбөндә...
Ниңә һуң без шулай һәр һөрәнгә
Йыр язырға әзер бөгөндән? . .

Нөгөш, Җаризелдең быуаларын
Ауыз һыуыбыз короп мактанык.
Уйламанык:
Таш диуарға һуғылып,
Бәгерзәрзе өзә бағрыларым,
Юлы өзөлөп тулай кызыл балык,
Көнә киҗелеп илай аҡ балык.
Уйламанык быуа төптөрөнә
Җатлам-катлам ағас ятканын.
Җыуғын килгән, җыуғын килер,
Җыуғын килмәс – җырғын килер.
Һыу төбөнә баткан ағас –
Ағыулы бер мина һымак –
Йылғалағы тереклекте
Шартлатасак.

Балыктар тонсоккан һыуза
Блымык сәскә атасак.

Шулмы кәрәк һиңә, кеше?
Ошоғамы ирешер өсөн
Барлык эшең?
Яңы һыуһаклағыс төзөйбөз, тип,
Төзөйбөз бит ағыу һаклағыс.
Иштуғанға кушылып,
Күпме ауыл
Күзгә карай бөгөн, саң қағып.

Төрән һуға кутарылыр нигез,
Оран һала өһһөз зыярат.
Мең һауаптар менән акланмаҫлык
Зыяратка кылған хыянат.

Ут-дауылдар үткән ауылдарзы,
Һинең тарих тамам, күс бынан, тип,
Тамырынан йолкоп кыуабыз.
Ағизелде генә быумайбыз бит,
Үзебеззе үзебез быуабыз.

Ни яҙһаң да һыуза эз калмаҫ, тип,
Тере һыузы гәмһез талайбыз.
Ағизелгә элмәк һалмайбыз бит,
Үзебезгә элмәк һалабыз.

Тамсы даръя яһай.
Изел-һылыу
Тамсы-тамсы сәселеп һулырмы?
Ағизелең – илең булмағанда,
Айың-көнөң имен булырмы?..

* * *

Ғүмеремдә һисәмә қат бақты
Күз алдыма Рәшит Нигмәти.
Урал менән Ағизелде данлап,
Бындай һүззе тағы кем әйтер?

«Урал!

Үзе боз диңгезең һыуын эсә,
Ә койроґо койона Аралда.
Быуаттарзың баш өстөнән карап,
Мәғрур тора бында каялар.
Шул Уралдың гранит итәктәрен,
Кара каяларын иретеп,
Ағизелкәй һызылып ағып сыға,
Һалкын терегәмөш шикелле».

Ағизелгә терегәмөш ағып,
Ағыулауын күрһә Нигмәти,
Ниндәй оран һалыр ине шағир,
Әйтер ине бөгөн нимә тип?
Башкаса шул хәзер заман хәле,
Башкаса шул шағир уйзары,
Йәмләме Ағизел буйзары,
Тәмләме Ағизел һыузары?
Күпме вақыт, күпме зиһен китә,
Кисәгенең төзәтеп хатаһын.
Был донъяға хайран булып кына
Бер карарға ине хафаһыз!
Тик барыбер хыялдарзан айырып,
Хафа тынғы бирмәй ақылға.
Йәмләнәрме тағы Аҡ йылға,
Тәмләнәрме тағы Аҡ йылға?

Коткарырға ерзә матурлыкты
Һуң түгелдер әле, һуң түгел...
Сафланырмы тағы был күңел,
Сафланырмы тағы был күңел?

1. Яңы һүзәрзе үзләштерегез: уларзы язып алып, дөрөс итеп әйтергә өйрәнегеҙ, мәғәнәләрен асыҡлағыҙ, ниндәй һүз төркөмөнә карағанлығын (ниндәй һорауға яуап биргәнлеген) билдәләгеҙ. Уларзы файзаланып, үз-ара диалог ойоштороғоз.
2. Өзөктә Башкортостандағы ниндәй һыуһаҡлағыстар телгә алына? Уларзы картанан табығыҙ, ниндәй райондар территорияһында урынлашканлыҡтарын билдәләгеҙ.
3. Автор ни өсөн бындай һыуһаҡлағыстар төзөүгә ҡаршы сыға? Быға һезең ҡарашығыҙ нисек?

4. Һез йәшәгән ауыл (касаба, кала) янында ниндәй йылға (күл) бар? Уның тазалығын, тирә-ягының матурлығын һаклау өсөн нимәләр әшләнә? Һез был әштә катнашаһығызмы?
5. Рәшит Ниғмәтизең «Йәмле Ағизел буйзары» поэмаһын иҫегезгә төшөрөгөз. Ике әсәрзе сағыштырып, шағирзарзы борсоған мәсьәләләрзе асыклағыз.
6. Ыуһаклағыстарзан ниндәй файза? Әңгәмә үткәрегөз.
7. Башкортостан йылғаларының исемдәренән кроссворд төзөп карағыз.

88-се күнегеү. Йомактар.

1. Кара ерзең өстөнә
 Ҙаз мамығы кем һипкән?
 Ак юрганды кем теккән?
 Ап-ак ондо кем түккән?
2. Ак кына,
 Семетеп ала сак кына.
 Ята шым ғына,
 Китер сағы етте ниһә –
 Илап ала тын ғына.

СИФАТ ДӘРӘЖӘЛӘРЕ

Сифаттар предметтың билдәһен төрлө кимәлдә белдерә ала. Билдә бик артык йә аз булырға мөмкин. Билдәләре бер тигеҙ булмаған предметтарзы белдергәндә, сағыштырыу дәрәжәһе кулланыла. Предметта билдәһең гәзәттәгенән артык икәнән күрһәтергә кәрәк булғанда, артыклык дәрәжәһе яһала. Ҙайһы бер сифаттарзың (мәсәләһен, төстө, тәмдә белдерәүсе) аҙһытыу дәрәжәһе формаһы бар. Исеменән күренеүенсә, билдә был осракта әзәрәк була.

Дәрәжә формалары ялғаузар ярҙамында йәиһә һүззең тәүге өлөшөнә, *-н*, *-м* өндәре (хәрәфтәре) өстәлеп, кабатланыу юлы менән яһала. Мәсәләһен,

- зәңгәр-ерәк** – сағыштырыу дәрәжәһе
зәңгәр-һыу – аҙһытыу дәрәжәһе
зәп-зәңгәр – артыклык дәрәжәһе

89-сы күнегеу. Өлгөгө карап, бирелгән сифаттарзың дәрәжә формаларын язығыз.

Өлгө: *кызыл – кып-кызыл, кызылырак.*

Зәңгәр, һары, йәшел, озон, кара, ак, хоро, кыска.

90-сы күнегеу. Бирелгән сифаттарзы рус теленә тәржемә итеgez.

Акһыл, кып-кызыл, йәшелерәк, һоп-һоро, һорғолт, кара-рак, кап-кара, озонорак, туп-тура, зәңгәрһу.

91-се күнегеу. Бирелгән сифаттарзың төрлө дәрәжә формаларын яһағыз.

Бәләкәй, зур, кыска, еңел, йыуан, түңәрәк, калын, сыбар, үткер.

|| Башкорт телендә бер нисә сифаттың, билдәненә гәзәттәгенән әзәрәк булыуын күрһәтә торған формаһы була. Был форманы **азһытыу дәрәжәһе** тип йөрөтәләр.

92-се күнегеу. Укып сығығыз, рус теленә тәржемә итеgez.

Акһыл, зәңгәрһу, карағускыл, көрәнһу, кызылт, йәшкелт, һарғылт, сөскелт, күкһел, әскелт, алһу.

|| Шулай итеп, нигеззә ошо сифаттарзың ғына азһытыу дәрәжә формаһы була. Күренеуенсә, улар төстә һәм тәмдә белдерә торған сифаттар.

93-сө күнегеу. Икенсә бағаналағы һүзәрзә төүге бағаналағы һүзәрзәң формаһына куйығыз.

йәшкелтерәгенә	ак
матурырактарза	һылыу
зәңгәрһуырактарынан	кызыл
кап-караларына	караңғы

94-се күнегеу. Башымдарзы дәрәс куйып укығыз.

Укымайһығызмы?
Укымаңшығызмы?
Укымаңтармы?
Укымаңлыктармы?

95-се күнегеү. Һәр төркөмдә бер хата бар. Шуны табығыз. Аңлатығыз.

1. Матур йыр, йәшел япрак, һулыған япрак, яңы күлдәк, төрлө тауыш.
2. Ауыр мәсьәлә, ауыр юл, ауыр йөк, ауыр һүз, ауыр һулай, ауыр хәл.
3. Йәш ағас, йәш егет, йәш коя, йәш укытыусы.

ЙӘМЛЕ ДИМ БУЙЫ

(Башкорт халык йыры)

Димдә тыузым, Димдә үстем,
Еләк йыйзым туғайза.
Эй, йәмле Дим буйы,
Бик һағындым был юлы.
Матур һыузар бик күп булыр,
Димдәй матур һыу кайза?
Эй, йәмле Дим буйы,
Бик һағындым был юлы.

Димдә үстем, һыуын эстем,
Бесән саптым сабында.
Эй, матур Дим буйы,
Бик һағындым был юлы.
Ожмахтарың – бер яғыңда
Димдә йөрөгән сағыңда.
Эй, матур Дим буйы,
Бик һағындым был юлы.

1. Йырзың тәүге куплетын ятлағыз. Фонограммаһын тыңлап, йырлап өйрөнегеҙ.
2. Картанан табып, Дим йылғаһының кайһы райондар аша аҡканын карағыз.
3. Һезҙең якта ниндәй йылға аға? Уға арналған йыр бармы? Булмаһа, башкорт халык йырҙары традицияларын кулланып, үзегеҙ йыр сығарығыз.
4. Быға тиклем өйрәнгән йырҙарығыҙы иҫегеҙгә төшөрөгөҙ, уларҙың иҫемлеген төзөгөҙ, һәр беренен кабатлап йырлағыз.

96-сы күнегеу. Тексты башкорт теленә тәржемә итегез.

Над глубокими, свежими снегами – синее огромное и удивительно нежное небо. Такие яркие, радостные краски бывают у нас только по утрам в январские морозы. И особенно хороши они сегодня над свежим и зелёным бором.

(И. Бунин)

97-се күнегеу. Һораузарға яуап бирегез. Ғаилә ағзаларының исемдәрен дәфтәрҙәрегезгә язығыз.

Һезең ғаиллә нисә кеше бар? Һинең олатайың (өләсәйең) бармы? Улар кем менән һәм кайза йәшәй? Һинең апайың (ағайың) бармы? Уға нисә йәш? Һинең нисә һеңлең (кустың) бар? Һезең ғаиллә нисә бала? Һезең тағы һиндәй туғандарығыз бар? Улар кайза йәшәй?

98-се күнегеу. Яңы йыл менән котлап, туғандарығызға башкорт телендә открытка язығыз.

99-сы күнегеу. 76-сы күнегеүзәге исемдәрҙең башкортса яңғырашын бик бозмайынса, рус телендә языу өлгөләрен карағыз.

Гәүһәр – Гяухяр, Гаухяр, ...

Йәүһәриә – Яухария, Яухария, ...

Гөлсәсәк – Гюльсясяк, Гюльсасак, Гюльсясяк, ...

Көнһылыу – Кюнхылу, ...

АҒИЗЕЛ МЕНӘН ЯЙЫК

(Риүәят)

Яйык, Һакмар, Ағизел, Ҙаризел, Нөгөш, Әйек – бөтәһе лә бер яктаныраҡ сыткандар. Борон улар һөйләшә лә белгән, ти. Бер ваҡыт былар һүз куйышкандар:

– Бөтәбөз зә бер ятка ағып барайык. Төшлөккә табан ағып китһәк, берәй ерзә осрашырбыз.

Киткәндәр, ти, былар Урал буйлап.

Яйык яй төшөп киткән. Яй барһа ла, юлында җаршылыҡ осрамағас, үзе бер ятка юл ярып, байтак ер киткән, ти.

Эйек менән Һакмарзың юлында аркыры яткан таузар осраған. Шулай за былар, тау-таштарзы үтеп, ялан ергә килеп сыккандар һәм, күп тә бармай, бергә килеп кушылғандар, ти.

Ағизел менән Җаризелдең юлында текә-текә таузар, кая-таштар бик күп осрау сәбәпле, улар, урау-урау юл үтеп, һуңғарак калғандар. Артта калғас, Ағизел тегеләргә кысқыра икән:

– Эй, һез кайһы ятка киттегез?

Эйек менән Һакмар уға тауыш бирергә итеп караһалар за, Яйык уларзы тыйған:

– Өндәшмәгез, өндәшмәгез. Бәзгә кушылмаһын. Китһен әйзә үз юлы менән.

Ағизелгә тау-таш араһында бик күп йылғалар кушылған. Шуға уның һыуы ишәйгән, көсө күбәйгән. Яйык шунан курккан да инде. Был мактаныр, үз исемен тағыр, тип уйлаған.

Ағизел һаман киткән. Былар өндәшмәгәс, ул, Көнгәк тауы эргәһенән қапыл боролоп, икенсе ятка юл алған. Юлында осраған башка бик күп йылғаларзы үзенә куша барған. Барған һайын көсәйеп, Җаризелде лә юлдаш итеп алып, Камаға барып юлыккан, унан тағы ла көсләрәк Изелгә кушылып, Каспийға барып төшкән. Шул вақыт әйләһенә караһалар, Изелдең бик зур икәнлеген, ә шунда ук килеп койған Яйыктың бәләкәй генә булығын күргәндәр.

Шулай итеп, көнләшеү аркаһында Яйык һай булып калған. Унда караптар за йөрөй алмаған. Ә Ағизелдә, Ағизелгә кушылған Җаризелдә пароходтар йөрөп тора. Улар йырзарза ла гел макталып қына йырлана. Боронғолар, ошо риүәйәтте һөйләй зә, көнләшергә ярамай, ти торғайнылар.

1. Әсәрзәң кыскаса йөкмәткәһен һөйләгез.
2. *Һүз куйышыу, тауыш бирерү* һүзбәйләһенәштерән текстан табығыз, мөгәнәләрен асыклагыз. Бүтән осрактарза был һүзбәйләһенәштер тағы һиндәй мөгәнәлә кулланыла? Феке-регеҙзәң дәрәсләгән миһалдар менән дәһилләгез.
3. Текста телгә алынған Яйык, Изел, Җаризел йылғаларының хәзәрге исемдәрән белегез.
4. Риүәйәттә телгә алынған бәтә топонимик атамаларзы күсереп алығыз, русса һисек аталыузарын асыклагыз. Уларзың бәрәйһенә қағылышлы риүәйәт әзләгез.

5. «Минең ауылымдың (касабамдың, каламдың) фольклоры» тигән класс альбомы булдырығыз. Унда үзегезең төбәктә табылған йыр, бәйет, риүәйәт һ. б. әсәрзәрзе теркәп барығыз.
6. Башкортостандағы иң зур биш йылғаға характеристика бирегез: озонлогон, ниндәй таузар араһынан, ниндәй үзәндәр буйлап, ниндәй райондар аша ағыуын билдәлөгез, уларзың буйында ниндәй ауылдар, калалар урынлашыуын күрһәтегез. Булдыра алған тиклем, был йылғаларзың исемдәренең килеп сығышы тураһында ла фекер йөрөтөп карағыз.
7. Башкортостан йылғаларының экологик хәле тураһында фекер алышығыз.

100-сө күнегеу. Текстты укығыз, сифаттарзы табығыз. Уларзы телдән рус теленә тәржемә итегез.

Был киң, тын туғайзың кап уртаһындағы кескәй түбөләстә, кеүәтле ботактарың ғорур япрайтып, карт тирәк ултыра... Әйләнә-тирәлә йылкы кешнәгән, өйөр айғыры уктаған, колонсак сырылдаған тауыштан башка бер нәмә лә ишетелмәй. Йәмшек ай за, диңгез төбөнә ырғытылған ак һуйырташ шикелле, күктең иң тәрән төпкөләнән тын ғына карап тора. Көнъяктан искән йылы, йүгерек ел, эре, йылтыр ысык тамсылары кунған курпы үләндрәң кытыршы бит-тәрән һыйпай-һыйпай, туғай буйлап шаярып йөрөй.

(З. Бишшева)

101-се күнегеу. Бирелгән темалар буйынса һөйләшегез.

Иртәнге, төшкө һәм киске аш ваҡытында һез нимәләр ашайһығыз?

Һез кайза сумка (портфель, альбом, салбар һ. б.) һатып алдығыз?

Башкортостанда ниндәй йорт хайуандары һәм кыр йән-лектәре йәшәй?

ХАЛЫК ХИКӘЙӘЛӘРЕ ТУРАҒЫНДА ТӨШӨНСӘ

Халык хикәйәләре ауыз-тел ижадының зур бер өлөшөн алып тора. Тәбиғәте менән улар әкиәттәргә яқын тора. Әкиәттәрзә булған вақиғалар за булмаған һымак хикәйәләне (барған, ти, килгән, ти, тип). Йәғни уларға шаһитһыҙлыҡ хас.

Ә халык хикәйәләрендә, киреһенсә, хатта кеше ышанмаслык нәмәләргә лә хикәйәләүсә үзем күрҙем, йә, шул кеше күргән, тип, булған хәл һымак итеп һөйләй. Йәғни ул һүз барған вакиғаларзың шаһиты булып сығыш яһай.

Халык хикәйәләрен легендаларға һәм риүәйәттәргә бүлөп йөрөтәләр. Легендалар әкиәттәргә бигерәк тә якын – уларзың нигезендә уйзырма, мөгжизәле вакиғалар, фантастика ята. Риүәйәттәргә хикәйәләү йә берәй тарихи вакиға, теге йәки был йылға, күл, тау исемдәренең килеп сығышы тураһында бара. Шуға карап, уларзы тарихи риүәйәттәргә һәм топонимик риүәйәттәргә бүлөп карайҙар.

«Ағизел менән Яйык» риүәйәтенең төрөн билдәләгез.

Әнүр ВАХИТОВ

ИР КАНАТЫ

(Әсәрҙән өзөк)

Ир канаты ат була.

Боронго мәжәл

I

Мөхәмәтулла бабай ғүмер бакый ат караған. Йәшлегендә кустылыкта тороп караған, олоғая башлагас, колхоз аттарына хужа булған... Аттарзы ни тиклем генә яратмаһын, барыбер уның бер йомшаклығы бар ине: ерән аттарзы айырым бер комарлык менән тәрбиәләй. Абдрахман батырзың француз яуынан әйләнеп кайткан атының нәселе, ти торғайны ул ерән аттарзы. Кем белә, бәлки, киң күкрәкле, лапағырак кәүзәле, һонолоп сапканда ал бирмәй торған был аттарзың берәүһенең, ысынлап та, исеме быуат ярым буйы якташтары теленән төшмөгән шул данлы Абдрахмандың батырлығына кысылышы барзыр. Халык юкты һөйләмәс...

Мөхәмәтулла бабай менән ныкклап танышыуым да һуғыш ваҡытында ошо ерән аттарзың береһе аркаһында булды. Мин һәр ваҡыт Мөхәмәтулла бабай янында була торғайным. Уға

ярзам итергә тырышам. Йомошона йүгерәм. Шуға ла мин уның нимә уйлаганын, нимә әйтерен, ниңә кайгырыуын да белеп бөткәйнем. Йәшем сак унға ғына сыкһа ла, мин тора-бара ысын ат караусыға әйләнеп киттем. Мәктәптән сығам да йүгерәм. Ә бер йылды күрше ауыл мәктәбенә йөрөргә булғас, укыуы бөтөнләй ташланым.

Мөхәмәтулла бабайдың уйы-иҫәбе менән генә янып йәшәнем. Уның канаты йылы ине минең кеүеккә, теле йомшак ине...

Ул телгә бик оҫта ине. Безең якта телдәр кешеләрҙе бик һөйһөнөп етмәйҙәр. Әммә һүз кәзәрен беләләр. Шуға ла икегә бүлеп йөрөтә халыҡ телдәрҙәрҙе. Берәүҙәрҙе – шепшә, ти. Шепшә – иҫәр, бәйләнсек һүзле, тел кәзәрен белмәй, тел осона ни килһә – шуны һөйләп, юкты бушка ауҙарып йөрөй. Улар һөйләгән һүзҙең бото һуҡыр тин, тизәр. Ә бына шырмыйҙардың һүзе – һүз генә! Шепшә – кешенең йәнен көйзәрә, шырмый – күңелде күтәрә. Улар тел төбө менән, бер хикмәт сығарып һөйләйҙәр. Мөхәмәтулла бабайы һүзҙе еткереп һөйләгәнә, һамаклап та ебәргәнә өсөн, шырмый тизәр ине.

Безең өй ат һарайына якын. Унда ни булғаны, Мөхәмәтулла бабайдың ни эшләп йөрөгәнә тәҙрәнән күренеп тора. Бер көндө Мөхәмәтулла бабай, ни эшләптер, аҙбарҙан бик оҙаҡ сыкһманы. Үзенең йән кеүек күргән Саптарын, ауыз эсенән генә низер һөйләнә-һөйләнә, кырғыслап алды. Шунан атты етәкләп, капкаға карай китте. Мин, Мөхәмәтулла бабай Саптарҙы егеп берәй ергә барырға итәлер, тип, йүгереп сыктым. Әммә карт, атын етәкләп, Езем юлына төшөп китте. Мин улар артынан саптым.

– Мөхәмәтулла бабай, кана үзем әсерәм Саптарҙы, «һә» тигәнсе килермен...

– Юк, улым, үзем апарам, бөгөн ул бит һуғышка китә, – тине карт шым ғына.

– Һуғышка?!

Был мине үтә ғәжәпләндерҙе: аттар ҙа китә икән дә һуғышка, бахыркайҙар...

Еземгә еткәс, Мөхәмәтулла бабай, катаһын да һалып тормайынса, катыраҡ аҡкан ергә тиклем барҙы ла, Саптарҙы һызғыра-һызғыра әсерҙе. Уны яҡшылап йууҙы. Шунан яр башындағы сизәмгә сыкты ла, атының түшен һөйә-һөйә,

үлөнгө кушты. Үзе уның ялын тарап уйланып торзо ла шым ғына һөйләнергә тотондо. Саптарзың алдына иң матур үлөндәрзе йолкоп хала-хала, мин карттың һүзенә игтибар итә куйзым.

Мөхәмәтулла бабай, үзе әйтмешләй, шырмыйлана – жобайыр һөйләй ине.

Ай, ат икән, ат икән,
Ир канаты – ат икән.
Канатлы иргә каушау, куркыу,
Артка сигеү ят икән.
Ил канаты – ир икән,
Ир канаты – ат икән.
Ай Саптар ат, Саптар ат,
Саптар тигән толпар ат,
Гөлөм күрөп үстөргән,
Болаң һыртлы Саптар ат,
Арыслан һынлы Саптар ат,
Ялкын йөрөк Саптар ат.
Ир акыллы Саптар ат,
Ай, Саптар ат, Саптар ат,
Әйтеп калайым һүземде,
Яуза бул, тим, түземле...
Хуш, Саптаркай, ифән бул,
Һап-һау йөрөп кайт илгә!
Ашар аштай кәрәкле
Еңеү алып кайт илгә!
Әскән һыузаы кәзерле
Еңеү булып кайт илгә!
Кояш кеүек әйләнөп
Кайт, Саптаркай, кайт илгә!

Шул көндө без Саптарзы һуғышка озаттык. Уның көлтәләй койрогон болғай-болғай киткәнөн күз язғансы карап торзок.

Ошонан һуң Мөхәмәтулла бабай бик бойоғоп йөрөнө. Үзе миңә аттар тураһында бик күп тарихтар һөйләнө. Мин бөтөнләйгә уның ярзамсыһы булып киттем.

II

Һуғыштың өсөнсө кышы ине булһа кәрәк. Ауылға бер ир килеп төштө. Әллә ниндәй кыпыш кына тун кейгән. Һыңар аяғына һылтыкклап атлай. Ул сумкаһынан блокнот алып, низер язғылап, фермаларҙы, келәттәрҙе карап йөрөнө. Аҙаҡ аттар янына барҙы. Тизәк түгеп йөрөгән Мөхәмәтулла бабайға:

– Күрһәт тартыу көсөндө, – тине.

– Бик арыубыҙ, бик иҫәнбөз әле, – тип күзҙәрөн кысып уҡ караны бабай. Теге кеше сирылып куйҙы. Өндөшмәй генә барып һарайҙы асып ебәрҙе.

– Бөтә тартыу көсө ошонда тупланғанмы?

– Әйе, бөтә аттар ошонда, – тине Мөхәмәтулла бабай, – ә һез, мырҙам, кем булаһығыҙ?

– Мин – предколхоза.

– Председатель?! Ә Ғәрифилла корҙашка ни булған?

– Уныһын райондан һора.

– Һы.

Баяғы һылтыкклауын онотоп, теге кеше хужаларса нык башып, һарай эсенә үтөп, керт-керт утлап, теҙелеп торған аттарҙы арттан ғына карап сықты ла, башкаларҙан нимәһе менәндәр айырылып торған Саптарҙы, бынан ике йыл элек һуғышка озатылған саптар бейәһең балаһын, күрһәтеп:

– Миңә шуны егерһегез, – тине.

– Нимә?!

Теге кеше кырт кына боролдо.

– Бөзгә кешенә күрә аты егелә, мырҙам, – тине бабай.

– Шулай булғас, ниңә телеңде озайтып тораһың? Әйткәс, ек. Унан һуң, бынан кире һин сүбөк һаҡалыңды йыйыбыраҡ өндөш миңә, яраймы, – тине лә, эш тә, һүзгә бөтөүөн аңлатып, һылтыкклап қапҡаға йүнәлде. Был, ысынлап та, ауылға яңы килгән буласаҡ председатель Котлогилде Ғәлиәхмәтов ине. Бына ошо тәүге осрашыуҙағы аңлашыу уларҙың артабанғы мөнәсәбәттәрөн билдәләне. Һүзөн һүз итте яңы председатель: Саптар менән Ерән бейәнән башка атка ултырманы. Күпме генә инәлеп караманы Мөхәмәтулла бабай – тыңламаны уны Котлогилде. Әллә ниндәй бер йылтын күз, кыу йөрөк булып сықты ул.

Февраль инеме, март башымы, асыҡ кына хәтерҙә калмаған, Мөхәмәтулла бабай менән яланға бесән кәбәнә аҡтарырға барҙыҡ. Кәбәнде көрт баҫқан. Уны көрөргә кәрәк булды.

Етмөнө, туңы күп сыкты, һөнәк менән куптарыу түгел, балта менән сапкылап сак-сак астык. Мөхәмәтулла бабай арып-талып бер генә юлланы ла кискә карай, аттарына туң бесән таратып, бер аз һарайза йөрөнө. Көтә ине ул. Ерән бейәне ни эшләптер һаман килтермәйзәр. Ана уның урыны һаман буш тора. Мөхәмәтулла бабай уның утлығына туңһызырак бесән һалды.

– Озақ йөрөй, тағы өшәндерер инде...

Шул сак урам осонда йән-фарман сабыусы егеүле ат күренде.

– У-ух, йөзө кара, тағы саба, – тине Мөхәмәтулла бабай, – өйгә еткәс, атты һыуындыра йүнле эзәм...

Бына ат мәктәп эргәһенән былай табан боролдо. Юк, келәт яғына икән. Мөхәмәтулла бабай түзмәне, шул ятка юрғаланы. Келәт янында ярһыған ат сак туктаны. Бөтә төнен калтыратып, ул ауызлыктарын сәйнәй. Мөхәмәтулла бабай юрғалап килеп уның тезгененән алды.

– Ах, дуңғыз, кара йөз, бөтөрәһең бит атты! – Ул санаға караны. Унан кемгәлер окшатырға тырышып, кыланып, ун ике-ун өс йәштәрзәге бер малай төштө. Бәй, Котлогилденең Рәүфиле, имеш. Танымай за торам. Яңы көпө кейгәс ни...

– Һин кем тағы? – тип һораны унан Мөхәмәтулла бабай.

– Председатель малайы.

– Ниңә шул кәзәре кыуаң атты? Яндыраң бит.

– Атайым ашығырға кушты. Ул хәзер Кызәрзыға бара. Келәттән әйбер генә алырға килдем.

– Ниндәй Кызәрзы тағы? Әле кайза барзы һуң?

– Әле ул Какташка Һәби ағайға барзы. Ә Кызәрзыға кунакка сакырғандар...

Малай келәткә инеп китте. Мөхәмәтулла бабай, сананан бесән алып, аттың тирен, күперектәрен һыпырғыланы. Унан кулын һелтәне лә, атты етәкләп, һарайға йүнәлде.

Рәүфил, үсегеп, атаһы менән куркытып, кайтып китте.

Күп тә үтмәне, Мөхәмәтулла бабайзы кәнсәләргә сакырттылар. Ул нимәгә сакырыузарын белә ине, шуға ашыкмайғына кузғалды. Күрәһең, нимә әйтерен уйлап баралыр. Тик унан бер кем бер нәмә һораманы. Председатель урынына ултырған Котлогилде уға карамайғына:

– Қарт, Ерән бейәне кашовкаға ек тә бында килтер, тиз бул! – тине. Уның тауышында ярһыу за, куркытыу за бар ине.

– Һуң уны әле генә арманһыз итеп өшәндереп килтереп ташланығыз бит. Ниндәй төнө менән ашығыс эш тағы? – Җарт ишеккә йүнәлде. – Мин әллә былар йүнле хәбәр әйтерзәрме тийһәм...

Ул ишеккә барып етә алманы, Җотлогилде, һылтыкклауын да онотоп, бер һикерәүзә Мөхәмәтулла бабайзың алдына сыкты.

– Һин ипләп әйткәнде аңлайһыңмы-юкмы? Сүбәк һакалыңды минең эшкә кыстырма, тип тәүзә үк әйттем түгелме?

– Альюсыкка ат кыуа торған сакмы ни, председатель кустым? Бары-югы ай ярымдан һабанға төшөргә торабыз. Бесән бөтөп килә. Ана, тәүзә егеп йөрөгән Саптарзы әллә яндырғанһың инде, мандымай. Аптырак...

Мин, яндырайланып киткән Җотлогилденән куркып, алданырак тайғайным. Ишек төбөндә көтөп торам. Бына Җотлогилде низер кыскырзы. Мөхәмәтулла бабай уға низер һөйләй башланы, тик җарт һүзән әйтеп бөтөрә алманы, Җотлогилде уны елтерәтеп ишектән сығарып ебәрзе. Мөхәмәтулла бабайзың хәлһез аяктары тәнтәрәкләп китте. Ул ишек алдының как бозона йығылды. Ауыртыныузан бигерәк фәрләнеүзән ыңғырашып, тешһез ауызын кымтыны. Мин уға килеп тотондом. Мөхәмәтулла бабай тәнтәрәкләп қайтты ла йығылды. Озақ ятты ул хәрәкәтһез, озақ уйланды. Моғайын, уның уйы, йүгәнһез бер ярһуу булып, гел Җотлогилде эргәһендә уралғандыр. Ул вакыт-вакыт:

– Әх, Җотлогилде, Җотлогилде, – тип көрһөнә ине. Уның колхоз малын туззырыуы, кешеләрзе һанға һукмауы, кәмһетеүе, инде бына кешегә кул күтәрәүгә тиклем шашыуы тураһында уйлағандыр...

Иртәгәһенә мин аттар янына барғанда, ул һарайза ине инде. Мин иң тәүзә Ерән бейәнең урынына күз һалдым. Юк.

– Җарайһыңмы?

– Әйе...

– Җайтмағандар. Бик курккайным. Хәзер әзерәк тынысландым. Төндә қайтһалар, кыуып арманһыз итерзәр ине. Әлдә куна қалғандар икән.

Җарт, гәзәтенсә, кулын һелтәп қуйзы. Шунан тағы көрәгенә тотондо.

– Һай, был беләге, бөгөн, үс иткәндәй, нык һызлай... Анау көндә кәнсәләр ишек алды ташына нығырак йығылдым шул...

Мөхәмәтулла бабай бүртөгә бесән ташланы ла һишкәнеп киткән йәш, кайнар қанлы айғырзың тынысланып керт-керт ашана башлауын күзәтеп торзо. Тағы һөйләп китте. Гөмүмән, ул һуңғы вақытта күп һөйләй башланы был хакта:

– Йәшәмәнем түгел, йәшәнем. Бына бүртә менән ерән аттарзың да бит әллә унынсы быуынын күрәм. Ә бөгөн килеп ошо өйөр кото – бүртөгә Котлогилде камыт һалырға қуша. Ә үзе бер-ике айза Саптарзың башына етергә лә өлгөрзө. Хәзер Ерән бейә. Уныһы ғыжылдай, тип, хәзер, ана, бүртөгә кул һуза. Ниндәй бәндә булып сықты был Котлогилде, бәй-бәй... Ярар, улым, булмаһа, ашап, нығынып киләйек. Әтеү бер зә кәр юк бөгөн. Төн буйы серем итеп булманы шул, бынау Саптарзы, Ерән бейәне кайғыртып. Аб-ба, һаман кайтып етмәй бит әле был...

Без урамға сықтык. Бөгәсә төндә артык буранламай ғына ябалаклап қар яуғайны. Мөхәмәтулла бабай тирә-якты қарап торзо ла, кулын артына һалып, алға бөгөлә төшөп, кайтып китте.

Бер аз киткәс, әйләнәп:

– Ерән бейә кайтһа, ышыкка индереп, септә ябырһың. Мин килеп етмәһәм, йәшелен генә һайлап, бесән һалырһың. Эсерәуен – һуңынанырақ, – тип қысқырзы. Мин «ярар», тинем дә ялан азбарзың ябылмайырақ торған қапка ауызын сапкыларға тотондом. Шул вақыт Мөхәмәтулла бабайзың каты тауышы ишетелде:

– Нимә?!

Мин күтәреләп қараным. Әлегә Рәүфил кайһы аралалыр тағы йүгереп килеп еткән дә Мөхәмәтулла бабайға низер аңлатып тора. Бына Мөхәмәтулла бабай йүгергәндәй итеп атлап китте. Рәүфил уның әле уң, әле һул яғына сығып низер һөйләй. Күрәһең, насар хәбәрзәр. Қарт малайға каты итеп низер әйткәйне, тегеһе артта қалды. Шунан тағы қыуып етте. Қапка ауызын тазартып бөтөрөп, нығытып яптым да мин дә улар артынан йүгерзәм. Мин барып еткәндә, Рәүфилдәрзәң урамында өс-дүрт кеше Ерән бейәне аяғына бастырырға тырыша ине. Мөхәмәтулла бабай аттың әле бер, әле икенсе яғына сыға. Күрәм, ул ни эшләргә лә белмәй, бәлтерәп қалған. Ерән бейә, аяктарын һузып, быялаланған хәрәкәтһез күззәрен бер урынға текләп тик ята.

– Янған шул мал. Шәп қыуғандар.

– Бәй, төндә қайтқандар. Қайтқас та ауған. Берәүгә лә

хәбәр итеү юк, кәргәндәр зә ятқандар. Ә Рәүфиле атты торғоҙа алмаған, – тип һөйләнде кемдер.

– Өс-дүрт сәғәт буйы ятқан.

– Мал булмаҫ был.

– Андыз табырға кәрәк. Андыз барза ат үлмәҫ, тизәр бит.

Ерән бейәне киң төплә санаға һалып ат һарайына килтерзек. Уңарса булмай, күрше ауылдан ветсанитар Зәйнулла карт килеп етте. Ике-өс көн буйы Мөхәмәтулла бабай Ерән бейә янынан китмәне. Өсөнсө көндө төш вақытында ғына ул аттар янына инде. Һүҙһез генә кәртәләр араһынан йөрөп сықты. Капка төбөндөгә ширлеккә ултырҙы ла ауыр, бик ауыр итеп көрһөндө ул. Мин шым ғына уның янына килдем. Мөхәмәтулла бабай оҙаҡ кына ултырҙы. Ахырза ул:

– Мал булмаҫ, ахыры, Ерән бейә, – тине лә башын утарына һалды, – яңғыз ғына калғайны. Абдрахман батырҙың француз яуынан әйләнеп кайтқан атының нәҫеле бит ул. Шуны һаҡлап булманы. Шуны аңлатып булманы анау ерзән һөйрәлеүсә Котлогилдегә...

III

Ерән бейә, ысынлап та, мандыманы. Колон һалды. Быуындары әллә нисек тәзәймәне, кәкрә булып калды.

– Бына шулай, улым, Ерән бейәнең дә нәҫеле короно. Ә һиндәй ат ине бит, һиндәй мал! Абдрахман батыр атының нәҫеле. Бөтә Аурупаны әйләнеп кайтқан ат нәҫеле. Һай, юрғаларҙың юрғаһы булды үззәре! Мин әле уларҙың ун беренсе быуынын күрер инем, бына ун беренсегә үле тыуҙы, һаҡлай алманым...

Карт тынып калды. Күктә язғы қояш қызғыра. Ялан азбарза арық аттар карама кимерә. Безең тирәлә йыла юк. Яз булдымы, шуға йә карама, йә тирәк, кайһы сақта өйәңке қырқабыз. Нақыҫ бесәнгә иш янына қуш булһын, тигән булабыз. Аттар, шуға алданып, язғы қояшта қызына.

– Һаҡлап булманы, – карт һүзән ялғап китте, – миңә был нәҫелдең тарихын олатайым һөйләгәйне. Уларҙы халық элек-әлектән һаҡлап тотқан, нәҫелен қоротмаҫқа тырышқан. Колхозға ул Сәлимгәрәй кулак азбарынан килеп кәргәйне. Мин үзем ул Сәлимгәрәйзә бик күп йылдар қустылықта

торзом, һәйбәт карарға тырыштым мин ерән, саптар аттарзы. Сәлимгәрәйгә күпме аһәйәр, һат, тип килә торғайны уларзы, һаттырманым. Был дан аттарзан байзың үзенең дә язғыһы килмәне инде. Ә бына хәзер килеп, шул аттарзың нәселе короно... Миңә тиклем күпме кеше һаклап тоткан ул аттарзы, коротмаған, миңә кулда короно...

Иртәгәһен Мөхәмәтулла бабай һуңлап кына килде. Уның йөзө яктырып киткәйне. Күззәрәндә йылылык арткан. Йөрөшө лә етезәйгән. Ниңә шулай икәнән мин азақ кына белдем. Ул бөгәсә төндә Һыбай ауылына барған икән. Беззәң ауылда партойошма юк ине. Ауылда ни бары ике коммунист – Ғарифулла бабай за Котлогилде генә. Шуға улар Һыбай партойошмаһында иҫәптә торалар ине. Мөхәмәтулла бабай ана шул партойошмаға барған да инде. Барған да тиргән дә һалған. Котлогилдене алмаһағыз, колхозды тамам әһерәтәсәк, тигән. Килгәнәнә ике ай за юк, инде өсөнсә аттың башына етте. Һорап алған кешебез түгел, алығыз шул Алла бәндәһен беззәң өстән, беззәң үзебеззәң Ғарифулла аһакалыбыз бына тигән еткәсә лә, тернәксә лә, тигән.

Шунан китте эштәр. Райондан да килеп еттеләр. Котлогилде майлаған кеүек йөрөп караны ла бит, һуң ине шул. Мөхәмәтулла бабай һыртын куйып торзо. Китте Котлогилде кайзалыр, юғалды.

– Ана бара юлы, – тип куйзы, ул киткәс, Мөхәмәтулла бабай кулын һелтәп.

Ҡыш үттә. Һуғыш бөттә. Тереләр һуғыштан кайтты. Ауыл йәмләнәп кенә түгел, йәнләнәп киткәндәй булды. Әммә Мөхәмәтулла бабайзың иң зур шатлығы һуғыштан Ерән бейәнең колоно – куйы аһ яллы Саптар бейәнең бер яраһыз көйә кайтып төшөүе булғандыр. Сөнки Ерән бейә имгәнәү сәбәпле колонламаҫ булып калғайны.

Мин мәктәптә инем. «Саптарығыз һуғыштан иҫән-һау кайтып төштә, Өфөнән барып алығыз», – тигән хәбәр алынғас, Мөхәмәтулла бабай, сабий һымак, ихлас итеп бер ултырып иланы, тизәр. Шунан ул хәһезләнәп кайтып тәгәрәгән. Ә атты кем барып ала, тигән һүз сыккас, Мөхәмәтулла бабай түзмәгән – үзе киткән. Ике-өс көндән Өфә һынлы ерзән Саптарзы менеп кайтып төштә был. Атты күрергә бөтә ауыл йыйылды. Хатта күрше ауылдарзан да килгәндәр. Ә Мөхәмәтулла бабай

қояш һымак йөрөп ята. Әйтерһең, Саптар түгел, ул үзе фронта йөрөп, дан алып қайтқан. Кискә тиклем халык өзөлмәне. Қояш кабак һыртына ултырғас, Мөхәмәтулла бабай ялан азбарзың қапка төбөнә куйылған ширлеккә ултырзы ла курайын кулына алды. Ул һуңғы йылдарза курайзы бөтөнләй ташлағайны. Йәштәр һорағанда ла, теш юк, тип кенә куя ине. Ә бөгөн бөтә кешеләрзе аптыратып, курайын еүешләне, деңгелдәтеп ерөп алды ла һиндәйзер бер ят көйгә тартып ебәрзе. Бер аз яңғыз уйнап туктағас, уның янына Ғарифулла бабай килеп бақты. Ул да ошондай көн өсөн тип күптән үк бер курай һаклай ине. Әле Мөхәмәтулла бабайзың һиәтен һизгәс тә ул бер малайзы өйөнә йүгертеп курайын килтерткәйне. Қарттар, йәштәре һикһәнгә еткән, тиң картайған мөһабәт ошо ике бабай, ауылдың ақһақалдары ғына түгел, аталары, үззәре төзөгән, үззәре ғүмер итеп картайған ауыл алдында, уның миһырбанлы, ғәжәп һере күңелле кешеләре алдында йәнәшәләп бақып, кушарлап курай тартып ебәрзеләр. Озон дүрт йыл буйы был ауыл аталары күңеленә һи генә йыйылмаған да һи генә килеп қағылмаған, тиһең...

1. Тексты иғтибар менән укып сығығыз, яңы һүззәрзе күсереп алығыз, мәғәнәләрен асықлағыз.
2. Текстың йөкмәткәһен һөйләгеҙ. Телмәрегеҙзә яңы һүззәрзе файзаланырға тырышығыз.
3. Түбәндәге һүзбәйләнештәрзең мәғәнәләрен асықлағыз: *юкты бушқа аузарыу, һөйһөнөп етмәү, тел кәзәрен беләү, йән көйзәрөү, күңел күтәрәү, һүз оҙайтыу, арманһыз булыу, ипләп әйтәү, һабанға төшөү, һанға һукмау, серем итеү, тиреп һалыу, майлаған кеүек йөрөү, һырт куйыу*. Текстан улар оһраған урынды табып, авторзың уларзы һиндәй мақсатта файзаланғанын асықларға тырышығыз. Уларзы файзаланып, үзегеҙ зә һөйләмдәр төзөп язығыз.
4. *Йылтын күз, кыу йөрәк, йөзә кара* һүзбәйләнештәре һиә аңлата? Қотлогилде тураһында һөйләгәндә, Мөхәмәтулла бабай һи өсөн һәк ошо һүззәрзе куллана икән? Һеҙ үзегеҙгә шулай тип әйткәндәрен теләр иһнегеҙме?
5. Мөхәмәтулла бабай йәш сағында Сәлимгәрәй байза *кустылыкта* торған. Атай-әсәйзәрегеҙзән, өлкән быуын кешеләренән һорап, уның һиә аңлатқанлығын асықларға тырышығыз.

6. Мөхәмәтулла бабай Котлогилдене *ерзэн һөйрәләүсә* тип атай, шуға аңлатма бирегез. Биология дәрәсләгенән *һөйрәләүселәрзәң* ниндәй йән әйәләре икәнлеген карағыз.
7. Нимә ул *аттың яныуы*? Күмәкләп асықларға тырышығыз.
8. Хикәйәлә қайһы осор вақиғалары тасуирлана? Үзегеззәң фекерзә текстан миғалдар менән дәлилләгез.
9. Мөхәмәтулла бабай менән Котлогилде образдарына характеристика бирегез.
10. Үзегезгә окшаған берәй абзацты диктант итеп язығыз.

102-се күнегәү. Һүзбәйләнештәрзә рус теленә тәржемә итегез.

Ауыр кәүзәле ир, иҫ киткес матур яулық, асық йөзлө хужа, бөзрә сәсле малай, алты тәзрәле өй, зур-зур сумағанлы пассажирзәр, күп балалы әсә, көрәк һақаллы бабай.

103-сө күнегәү. Һүз формаларын дәрәс яһағыз.

барырығыз (*иҫкәрмә*: барырығыз түгел)
 килерһегез
 йөрөрһөгөз
 бараһыңмы (*иҫкәрмә*: бараңмы түгел)
 киләһеңме
 йөрөйһөңмө

104-се күнегәү. Шиғырзы тасуири укығыз.

Булыр бала бишәктән,
 Илгә сығыр ишәктән.
 Булырзайға бер әйт тә,
 Булмастайға мең әйтмә.

Озон һүззәң қысқаһы –
 Таш сүлмәкте киңәйтмә.

Киңәйтергә кирге юк –
 Арғы яқта бирге юк –
 Табалмабыз барһақ та,
 Тигез түгел барһақ та...

(*Р. Ғарипов*)

ХАРАКТЕРИСТИКА ТУРАҒЫНДА ТӨШӨНСӘ

Әсәр геройын тулырақ күз алдына килтереу өсөн, языусылар уның тышкы киәфәтен, сәстәренең, күззәренең, танауының һ. б. нисек булуын, кейемен, ғәзәттәрен, донъяға караштарын һ. б. тасуирлай. Ошо тасуирлама **характеристика** тип атала.

С. Агиштың «Кунак һәм намыс» хикәйәһендә, мәсәлән, Тимербулат картка шундай характеристика бирелә: «Күрер күзгә артық зур булмаған, уртасанан олорақ кәүзәле, һөйәктәре сығып торған был карттың ошта хәрәкәте, һәләтлеге мине һокландырзы». Ә Вәли Абуталипов тигән геройын былайырақ күз алдына баһтыра: «Йәш сағында йыйнак кына кәүзәле, урта буйлы матур ғына егет ине. Һуңғы осрашыуза ул бөтөнләй үзгәргән, тазарған, елкәләре калынайған, корһак та байтак үскән, хәрәкәте лә әүәлге кеүек етез түгел, ауыр кузғала. Хатта һөйләшеүендә лә ниндәйзәр һүлпәнлек һизелә. Әйтер һүзен иң әлек уйлап ала ла, кызык итеп үзе өсөн генә көйләп қуйғас, унан һуң ғына башлап китә».

1. Үзегезең бер класташығызға характеристика язығыз. Класташығыззы әзәби герой итеп күз алдына килтерергә тырышығыз.
2. Характеристикаларығыззы укып, күмәкләп баһа бирегез.

Һүз күрке – мәкәл

Ирзең юлдашы ла – ат, моңдашы ла – ат.

Аттың коно (бында: көсә, мөмкинлеге) тауза һынала, егеттең коно яуза һынала.

Тау башында балкый бер кала

ӨФӨ

Өфө – Башкортостан Республикаһының баш калаһы.

Өфө республикабыҙың урта өлөшөндө, Өфө, Дим йылғалары Ағизелгә килеп кушылған ерҙә, урынлашқан. Йөшө дүрт быуаттан ашып китһә лә, ул һаман үсә, йөшөрә, матурлана бара. 1980 йылда уның халкы бер миллиондан артып китте.

Каланың урамдары һәм майҙандары – үзө бер тарих. Уларҙа халықтың үткәне, бөхөт, ирек өсөн көрөшө сағылған. Уларҙың байтағы халык азатлығы өсөн көрөшкөн батырҙарҙың, Ватанды һаҡлап, яуҙа башын һалған геройҙарҙың, атаклы фән һәм мәҙәниәт эшмәкәрҙәренең исемен йөрөтө. Боронғо майҙандарҙың берендө Башкортостандың Рәсәйгә кушылыуы хөрмөтөнә мөһабәт монумент куйылған. Ә Ағизелдең текә ярында, ярыу арғымакка атланып, Емельян Пугачёвтың тоғро юлдашы, башкорт халкының милли геройы, шағир-импровизатор Салауат Юлаев баһып тора. Халықтың күренекле улдарының иҫтәлеген мәңгеләштергән бындай һәйкәлдәр байтаҡ Өфөлә.

Баш калала Салауат Юлаев, Мәжит Ғафури, Мостай Кәрим, Һәзиә Дәүләтшина, Дауыт Юлтый, Баязит Бикбай, Сәғит Ағиш, Жәлил Кейекбаев кеүек әһиптәрҙең исемен йөрөткөн урамдар бар. Милли йөштөр театрына халык шағиры Мостай Кәримдең, «Китап» нәһриәтөнә халык язуһыһы Зәйнәб Бишеваның, Республика милли китапханаһына күренекле ғалим һәм дәүләт эшмәкәрә Әхмәтзәки Вәлиди

Туғандың, Башкорт дәүләт педагогия университетына мәрифәтсе шағир Мифтахетдин Акмулланың, Өфө дәүләт сәнғәт академияһына күренекле композитор Заһир Исмәғилевтың исеме бирелде.

Өфө – юғары үсешкән индустрия үзәге, машина эшләүселәр һәм нефть эшкәртүселәр, химиктар һәм энергетиктар, төзөүселәр һәм транспортсылар калаһы. Ул шулай ук фән һәм мәзәниәт үзәге лә. Унда педагогика, медицина, авиация-техник, нефть-техник, аграр университеттары, Башкорт дәүләт университеты, сәнғәт академияһы, тиҫтәләгән ғилми-тикшеренеү институттары, бик күп мәзәниәт һарайзары, театрҙар, техникумдар, училищелар, йөззән ашыу дөйөм белем биреү мәктәптәре, гимназиялар, лицейҙар эшләй.

Өфөлә йыл һайын яңы заводтар, яңы урамдар калкып сыға, яңы йорттар, мәктәптәр, баксалар, больницаалар, мәзәниәт һарайзары һалына.

Баш калабыҙың матурлығы, унда йөшөгән кешеләрҙең һаулығы, бәхетле киләсәге – безҙең кулда. Бының өсөн без заманса белемгә эйә булырға һәм ул белемебезҙе ватандаштарыбыҙың сәләмәт тормошон тәьмин итеүгә йүнәлтергә, үзөбезҙе ата-бабаларыбыҙың гүзәл традицияларында камил шөхөс итеп тәрбиәләргә бурыслыбыҙ.

1. Текстан аңлашылмаған һүзәрҙе табып, мәғәнәләрен асыҡлағыҙ.
2. Текстың йөкмәткөнөн үзөгөҙ белгән башка мәғлүмәттәр менән тулыландырығыҙ.
3. Өфөлөгә үзөгөҙ белгән урамдарың, кинотеатрҙарың, юғары укыу йорттарының, завод-фабрикаларың исемдәрен язып сығығыҙ. Был исемдәрҙең ниндәй уңай менән бирелгәнөн асыҡларға тырышығыҙ.
4. Өфө тураһында һуңғы йылдарҙа гәзит һәм журналдарҙа язылған материалдарға таянып, баш калабыҙ алдында торған проблемаларҙы билдәләгөҙ, уларҙы хәл итеү юлдарын күрһөтөгөҙ.
5. Өфөнөң берәй музейына экскурсия яһағыҙ, алған тәһсәраттарығыҙ буйынса кескәй хикәйә төзөп язығыҙ.
6. Өфө тураһында материал туплап, «Өфөм – баш калам» тигән альбом төзөгөҙ.

105-се күнегеү. Шиғырҙы тасуири укығыз.

Айырғылап, айырылғанды айыу ашай!
Бүлгеләп, бүленгәнде бүре ашай!
Бәйләмендә батыр еңмәс һеперткене
Сыбығайһа, бер балаң да онтап ташлай!

(Әбүс)

Сыбығайыу – айырым сыбыктарға таралыу.

106-сы күнегеү. Тел көрмәлдергестәрҙе дөрөс итеп укығыз, йомактарҙы сисегеҙ.

- I. 1. Канаттарын қаға-қаға, аҡ ағуна карға сума.
2. Карағура карағускылланмаған.
- II. 1. Шыйыҡ булһа ла, һыу түгел, аҡ булһа ла, кар түгел.
2. Езнәм атын менеп булмай, еҙ камсыһын тотоп булмай.
3. Бейек-бейек таузарҙа, икһез-сикһез кырҙарҙа йүгерә-йөрөй аҡ сәкмән.

Яуаптары: *һарык, һөт, айыу менән йылан.*

ТӨП ҺӘМ ШАРТЛЫ СИФАТТАР

Башкорт телендә бик күп исемдәр, икенсе бер исем алдында килеп, **сифат** мәғәнәһен ала. Бындай һүҙҙәр, күп осрақта, теге йәки был предметтың ниндәй материалдан булыуын белдерә. Мәсәлән, *алтын* балдак – *золотое* кольцо, *тимер* көрәк – *железная* лопата, *ағас* баһма – *деревянный* мостик.

Бындай һүҙҙәр, күренеп тора, ошондай осрақта ғына сифат була алалар. Уларҙы **шартлы** сифат тип атайҙар, йәғни улар билдәле бер шартта ғына сифат ролен үтәйҙәр. Рус телендә бындай сифаттар **относительные прилагательные** тип атала. Относительный, йәғни мөнәсәбәтле сифат. Ул предметтың билдәһен ваҡытка, урынға, материалына мөнәсәбәттә күрһәтә.

Ә төп сифаттар (качественные прилагательные) предметтың үзенең билдәнен (төсөн, формаһын, төмен һ. б.) белдерә.

Төп сифатты шартлы сифаттан айырыузың ябай ғына юлы бар. Сифатты сағыштырыу дәрәжәненә куйып карарға кәрәк. Төп сифаттарзың барыһының да сағыштырыу дәрәжәһе формаһы була. Ә шартлы сифаттың ундай формаһы юк.

107-се күнегеу. Беренсе бағаналағы исемдәрҙе сифат урынында кулланып, икенсе бағаналағы тейешле исемдәр менән парлап язығыз. Һүзбәйләнештәрҙең 3-һө менән һөйләм төзөгөз.

ез	юл
тимер	калак
ағас	күмер
таш	сыбык
кирбес	комған
асфальт	стена

Кайһы бер сифаттарзың артыклық дәрәжә яһай торған ярҙамсы һүзәрә була. Был ярҙамсы һүзәр тәғәйен сифаттарға ғына кушыла ала.

108-се күнегеу. Беренсе бағаналағы ярҙамсы һүзәр, икенсе бағаналағы сифаттарзың береһе менән бергә килеп, артыклық дәрәжәһе яһай. Шуларзы тап килтерегез.

шар	һуқыр
салт	караңғы
дөм	яңғыз
тома	яланғас
шыр	аяз
япа	асык

109-сы күнегеу. Мәкәлдәрҙең йөкмәткеһен аңлатығыз.

1. Үз йортон яманлаған кеше йортонда әрләнер. 2. Батырмын, тип кем әйтмәй – яу килгәндә, йүне юк; сәсэнмен, тип кем әйтмәй – дау килгәндә, өнө юк. 3. Бахыр алдында батыр, батыр алдында үзе бахыр. 4. Һуғыштан һуң йозрок төймәйзәр. 5. Дошмандан илең һакла, ярамһактан серең һакла.

ГҮЗЭЛ ӨФӨМ – БАШ КАЛАМ

*Рәғизә ЯНБУЛАТОВА шигыры
Хөсәйен ӘХМӘТОВ көйө*

Тау башында балкый бер кала,
Был кала Өфө тип атала.
Яктырак яна йондоззары,
Матурзар егет һәм кыззары.

Алмалары бешә алланып,
Ағизел аға бормаланып.
Уға кушыла йәмле Диме,
Ах, Өфөм, өзөлөп һөйәм һине!

Хуш ес бөрккән айлы кистәре
Тирбәлдерә йөрәк хистәрен.
Баксаһында иркен тын алам,
Ах, Өфөм, миңең гүзәл калам!

Урамдары көзгөләй асфальт,
Эшсән халкы күңелле һәм шат.
Күргән һайын һине шатланам,
Ах, Өфөм, гүзәл һин, баш калам!

Һиндә үстем, эстем һыузарың,
Тыңланым йыр, курай моңдарын.
Кайза барһам, һиңә ашкынам,
Ах, Өфөм, һин миңең баш калам!

1. Өфөнөң гүзәллегең шағирә нимәлә күрә? Баш калабыз бөгөн дә шулай гүзәлме? «Өфө кисә, бөгөн һәм иртәгә» тигән темаға әңгәмә ойшоңороғоз.
2. Шигырыңы ятлағыз. Уға язылған көйзә өйрөнөп, йырлап карағыз.
3. Өфө тураһында тағы һиндәй йырҙар бар? Иҫсегезгә төшөрөгөз.
4. Өфө урамдары иҫемдәрәнән кроссворд төзөгөз.

БОРОНҒО БАШКОРТ КАЛАЛАРЫ

Башкортостанда хәзер ике тиштәнән артык кала бар. Халык ханы яғынан уларзың иң зуры булған Өфө 1586 йылда ук кала дәрәжәһен ала. Унан элегерәк төзөлгән кала булып Бөрө иҫәпләнә, уға 1555 йылда нигез һалынған. Ә бынан да элегерәк Башкортостанда калалар булғанмы һуң?

А. Б. Булатов исемле ғалим, урта быуаттарға гәрәп телендә язылған сығанақтарзы өйрөнгән сағында, 1375 йылда төзөлгән Каталон атласында һәм 1459 йылда эшлөнгән бер картала Башкортостандың дүрт калаһын таба. Был калалар Карақыя, Минжан, Мазира һәм Казира тип аталған. Шул ук сығанақтарзы өйрөнгән рус ғалимы Ф. К. Брун Башкортостандың көньяк-көнбайыш өлөшөндә Башкерт исемле бер кала булыуын асықлай. Был кала хәзерге Һарытау өлкәһе территорияһында, Волганың һул яғында урынлашқан булған. Уны Рәсәйҙең тарихи-географик атласын эшлөү өсөн сығарылған карталарға табырға мөмкин.

Әлбиттә, боронғо калалар төзөлгән урыны, зурлығы менән хәзерге калаларҙан нык айырылған, сөнки улар иң тәүҙә нығытма (крепость) бурысын үтөгөндөр. Улар, гәзәттә, тирәяғы текә булған бейек тау баштарына, яр морондарына урынлашқан, ә һөзәк яктан ер стеналар һәм тәрән, киң сокорҙар (урҙар) менән уратып алынған булған. Йәғни улар дошман керә алмаслык булған.

Хәзерге көндә был калаларзың береһе лә юк. Уларзың касындыр булғанлығын телдә һақланып калған һүззәрзән, географик атамаларҙан ғына белеп була.

Рус язма сығанақтарында боронғо калаларҙан калған урындарзы «чертово городище», «чудское городище», «ногайский вал» тип йөрөтәләр. Тәрки сығанақтарға ундай урындар «тура», «кала», «шөһөр», «кәрийә» тип аталған. Тауға урынлашқанға, боронғо нығытмалар урыны боронғо башкорт телендә «калатау», «туратау» тигән һүз менән белдерелгән. Калалы тау, нығытмалы тау тигәндә аңлата был.

Башкортостанда «калатау» һүзә менән яһалған егерменән артык атама бар. Уларзың күбөһендә йә боронғо каласык

(русса әйткәндә – городище), йә уба (русса – курган) асылған.

Илеш районының Йондоз ауылы эргәһендә, мәсәлән, Калатау исемле урын бар. Унда археологтар Йондоз каласығы тапты. Калтасы районының Иске Мошты ауылы янында ла Кыз-Калатау исемле урын бар. Ошондай ук исемле урын Нуриман районында ла бар. Уларза ла археологтар каласык асты.

Археологик комарткы иҫәпләнгән каласык, уба табылмаған хәлдә лә, Калатау исемле таузарзы урындағы халык, боронго яу өсөн эшләннгән королма булған, тип аңлата. Мәсәлән, Бакалы районындағы Куштирәк ауылында «Кала тауы» тигән урын бар. Был тау эргәһенән «Кала шишмәһе» тигән бәләкәй генә йылға ла ағып ята. Элек унда ук башактары табылған. Был тау һуғыш максатында файҙаланылған урын булған, тип һөйләй ауыл халкы. Сакмағош районындағы Иске Калмаш ауылы эргәһендәге Калатауза ла борон крепость булған, тизәр. Тимәк, «Калатау» атамалары үзенең мәғәнәһе менән дә, тарихи ысынбарлығы менән дә боронго кала урынын күрһәтеп тора.

Кайһы бер урындарза боронго нығытмалар, каласыктар урынын «ханкала» тип йөрөтәләр. Хәрби мәсәләләргә хәл итеү өсөн тәғәйенләнгән бындай урындар зур түгел: уларза ғәскәр башлыктары, хандар ғына йөшәй алған. Ә ябай халык, ғәскәр кала тирәһендәге қышлаузарза һәм ауылдарза көн күргән.

Ханкала исеме менән аталған урындар байтақ. Уларза каласык йә уба табылып тора. Мәсәлән, Иглин районының Охлебинино ауылы янындағы Ханкала тауында шундай каласык асылды. Унда борон Кара-абыз тип аталған культураға әйә булған кәбиләләр йөшәгән.

Баймак районындағы Өмөтбай ауылында Ханкала убаһы бар. Ул ерзә лә археологик комарткы – уба табылды. Учалы районының Ташкын ауылындағы Кантүбә калкыулығында ла убалар барлығы беленде.

«Туратау» һүзе лә боронго калаларзың урынына ишара яһай. Өфөнөң тәүге исеме, мәсәлән, Туратау булған. Рус сығанактарында ул «Чертово городище» тип теркәлгән. Өфө крепосы төзөлөп, имән бағаналарзан яһалған стена менән уратып алынғас, ул Имән кала тип аталған.

Азак кына Өфө тип йөрөтөлө башлаган. Өфө калаһы урынында борон зур каласык булган. Шундай каласык Стәрлетамак эргәһендәге Торатауза ла асылды.

Был калалар боронго башкорттарзың цивилизация үзәктәре булган.

1. Тексты игтибар менән укып сығып, йөкмәткәһен һөйләгез. Аңлашылмаған һүззәрзе язып алып, мәғәнәләренә төшөнөгөз. Үз телмәрегеззә археологик терминдарзы кулланырға тырышығыз.
2. Боронго башкорт калаларының исемдәрен язып алығыз.
3. Текстан боронго калаларзың тәғәйенләнешен, төзөлөшөн аңлаткан урынды табып укығыз. Бындай каланы һез нисек күз алдына килтерәһегез?
4. Кайһы бер ер-һыу атамаларына карап, боронго калалар урынлашкан урынды төсмөрләргә була, ти автор. Был атамаларзы текстан күсереп алығыз. Ололарзан һорап, үзегеззең ауыл (касаба, кала) тирәһендә шундай атамалы урындар бармы-юкмы икәнлеген асыклағыз.
5. Башкортостан калаларына арналған китаптар, альбомдар табып, ул калаларзың тарихы, бөгөнгө тормошо, киләсәге тураһында әңгәмә ойшоороғоз.
6. «Минең тыуған калам» темаһына кыска ғына хикәйә язығыз.

110-сы күнегеү. Мәкәлдәрзе күсереп язығыз. Уларзың берәһенәң мәғәнәһен асыклаусы кескәй хикәйә төзөп язығыз.

1. Алайот дустан акыллы дошман артык.
2. Кейемдең яңыһы, дустың искеһе якшы.
3. Йөз һум аксаң булғансы, йөз дусың булһын.
4. Бер тарынан бутка булмаҫ.
5. Күмөкләгән – яу кайтарған.
6. Дуҫ-иштәрең карға булһа, сукығаның емтек булып.
7. Дошманыңдан бер һаҡлан, яман дустан мең һаҡлан.

111-се күнегеү. Кешенә ыңғай яктан һүрәтләй торған сифаттарзы өстәп табығыз.

Уңған, егәрле, ышаныслы...

112-се күнегеу. «Сыбай кашка» йырының өзөгөн яттан язығыз.

Сыбай за ғына кашка, баҫма ташка,
Юлһыз ғына ерзән дә үткәндә.
Был донъяла ауыр яңғыз башка,
Дуҫ-иш кәрәк донъя ла көткәндә.

Сыбай – озон, тезеп тигәнде аңлата; *сыбай кашка* – аттың маңлайынан моронона тиклем төшкән кашка шулай атала (сағыштырығыз: *йондоз кашка* – маңлайзағы ғына кашка).

113-сө күнегеу. Башкорт халык йырҙарының һүзҙәрендә йыш ебөрелә торған хаталарға игтибар итегеҙ.

Ялан да ғына ерзән болан килә,
Уйһыу за ғына ерзән түтә, тип.
(«Зөлхизә»)

Түтә – якын, тура тигәнде аңлата, кайһы бер йырсылар был һүзҙе яңылыш *үтәм* тигән һүз менән алмаштыралар.

Йәйләүзәргә барзык, бейәләр һаузык,
Башкүнәккәйзәрзе лә кулға әлеп.
(«Ерән кашка аткайым»)

Башкүнәк – ялан яктары башкорттары бейә һауыу өсөн күнәкте (бизрәне) аттың баш тиреһенән эшлэгәндәр; кайһы бер йырсылар яңылыш *буш күнәк* тип йырлайҙар.

Йәшәнкә лә сана, зәңгер дуға
Ектерһәнә, Фатимам, тура атка...
(«Сибай»)

Зәңгер – бөлөкәй кыңғырау, колокольчик. *Йәшәнкә сана* – кошевка сана. Әле байтак йырсылар был һүз урынына *зәңгәр* һүзән куйып йырлайҙар. Йәнәһе, санаһы йәшел, ә дуғаһы *зәңгәр* икән. Тантаналы осрактарҙа хәлле башкорттар сананы кыңғыраулы дуға менән егә торған булғандар.

Таштуғайкай, һинен камышыңды
Сор журайкай итеп тартайым.

(«Таштуғай»)

Сор журай – камыштан яһала торған музыка коралы; был һүззе яңылыш *ез журай* тип йырлайҙар.

Һүз күрке – мәкәл

Арғымак ат юл башлар, ақыллы егет ил башлар.
Батыр егет яу башлар, сәсэн егет дау башлар.

Батыр егет – яу күрке, сәсэн егет – дау күрке.

Ебәк билбау – бил күрке, батыр егет – ил күрке.

Батыр тыуһа – ил бәхете, ямғыр яуһа – ер бәхете.

Батырзың улы ла батыр.

Бөркөттөң ояһы бейек каяла булыр.

Үсер илдең балаһы бер-береһен, батыр, ти; бөлөр илдең
балаһы бер-береһен, бахыр, ти.

Яуҙан һуң батыр күбәйер.

Башкорт йолалары

Айрат КОБАҒОШОВ

КАРҒА БУТКАҒЫ ТӘМЛЕМЕ?

Айгәлдә өләсәһе иртән иртүк уятты.

– Йәһәт күзғал, кызым, юғиһә карға буткаһына һуңлайбыз, – тине.

Дөрөсөн генә әйткәндә, Айгәл бутка яратмай. Шуға күрә өләсәһенең хәбәрәнә бик исе китмәне.

– Бутка ашағым килмәй, – тине лә күззәрен йомдо.

– Балакайым, карға буткаһы бит ул – зур байрам. Әле генә мин дә май, ярма биреп ебәрзем. Кыззар, малайзар ауыл буйлап йыйып йөрөйзәр, – тине өләсәһе.

Айгәл тороп ултырҙы.

– Һинең ул байрамды бер зә күргәһең юк бит әле, кызым.

Айгәл менән өләсәһе Ҡарағайлы тауына яҡынлашканда, унда әбей-бабайзар йыйылғайны инде. Малайзар, кыззар за күп килгән. Һабантуйзағы кеүек. Зур қазанда бутка бешеп ултыра.

Ул арала балалар, түңәрәк короп, бейергә төштә, йыр башланы. Тирә-якка курай, кумыз моңо таралды. Ике әбей, йырлай-йырлай, бутка болғата.

Айгәл өләсәһенең итәгенән тартты.

– Өләсәй, ниңә карағайзарға тәңкәләр, тағмалар таққандар ул? Яңы йыл түгел дә инде.

– Бөтә хикмәт тә шунда шул, балакай. Боронго заманда башкорттарза Яңы йыл 1 мартта (хәзергесә – 14 мартта) башланған. Был байрам хатта апрелдә лә дауам иткән. Шуға бөгөн карағайзарзы байрамса бизәгәндәр. Әле яңы ғына курайсы ағайың уйнап бөткән матур көй «Йыл башы» тип атала. Ул да, байрамдың үзе һымак, борондан тороп калған.

Тазандағы бутка бешеп сыккас, уны бөтәһе лә тәмләп караны. Айгөл дә ашап караны. Ул сак телен йотманы. Бындай за тәмле бутканы ашағаны юк ине әле уның.

Үзәрә ашап туйғас, карағай баштарында сабыр ғына көтөп ултырған карғаларзы һыйланылар. Карғалар, тәмле бутканы ашап алғас, кешеләргә рәхмәт әйткәндәй, каркылдаша-каркылдаша һауаға күтәрелде. Улар байрам хәбәрән тизерәк тирә-якка таратырға ашыкты.

1. Текстағы таныш булмаған һүзәрзең мөгәнәләрен асыклап, тасуири укыу күнекмәләре үткәрегеҙ.
2. Тексты укып, һез Карға буткаһы байрамын һисек күз алдына килтерзегеҙ? Байрам күренештәрен һүрәт итеп төшөрөгөҙ.
3. Был байрамды һисек һәм һи өсөн үткәрәләр? Ул һи өсөн «Карға буткаһы» тип атала?
4. Класығыҙ менән Карға буткаһы байрамын үткәрегеҙ. Азақ шул байрам тураһында кескәй хикәйә төзөп язығыҙ.
5. Карға буткаһы байрамына ошо йырзы өйрәнегеҙ.

КАРҒА БУТКАҒЫ

(Башкорт халык йыры)

Лыбыр-лыбыр буткаһы ла,
Етмеш йәшәр корткаһы.
Буткаһының майы юк,
Ашамаға яйы юк.
Ашамағыҙ буткаһын,
Тапамағыҙ буткаһын –
Бутка бешкән дан булып,
Хурламағыҙ корткаһын.
Карғаларға ем булһын да,
Баһыуза иген уңһын.
Бура иген менән тулһын,
Икмәгебәз күп булһын.

КӘКҮК СӘЙЕ

Таң атып, қояш тау башына еткәс, Таңдысаны әсәһе аркаһынан һөйөп уятты.

– Тор, колонсағым. Бөтә донъя йокоһонан уянып бөттө бит инде. Ана, кәкүк тә сақыра...

– Кемде сақыра? Кайза сақыра?

– Таңдысаны «кәкүк сәйе» әсергә алып килегез, ти.

– Бәй, кәкүк тә сәй кайната беләме ни? Ә уның самауыры бармы? – Таңдыса һикереп торзо. Тиз-тиз генә кейенде лә:

– Әсәй, кәкүк сәйзе кайза әсерә? – тип һораны.

– Тауза, кызым. Йәшел үләндәр түшәлгән, ебәк шәлле кайындарзың һәр ботағы һайын коштар һайрап ултырған ерзә.

– Әсәй, сәй әсергә кәкүк беззе генә сақырамы?

– Юк, кызым. Кәкүк шулай һәр йыл һайын йәй башында, ер-һуу һурыккас, ауылыбыззың бөтә инәйзәрен, апайзарын, кыззарын тәбиғәттең иң матур бер урынына сәй әсергә сақыра.

– Ә малайзарзы, атайзарзы, олатайзарзы сақырмаймы?

– Уларзы сақырмай шул. Кәкүк бына һинең кеүек матуркай кыззарзы ярата.

– Һе, кызык икән. Моғайын, ул кыззарзы, инәйзәрзе тәтәй күлдәктәре, төслә тасмалары, укалары, көмөш тәңкәләре, камзулдары өсөн яраталыр...

Таңдыса әсәһе менән тауға килеп еткәндә, унда бик күп инәйзәр, апайзар, кумыз сиртеп, йырлашып ултыралар ине.

– Кәкүк сәйе тәмле булһын! Миңә лә әсерегез әле! – тине Таңдыса.

– Ай әттәгенәһе, кәкүк сәйен без, һин йоклап ятқан арала әсеп бөттөк бит әле, – тип шаяртты бер инәй. Үзә Таңдысаның алдына оло сынаяк сәй яһап ултыртты, тәм-том куйзы.

– Юк, миңә кәкүк сәйе кәрәк, – тип иламһыраны Таңдыса.

– Таңдыса, был бит «кәкүк сәйе» тип аталған байрам ғына. Бәләкәс кенә кош нисек итеп һиңә самауыр кайнатһын? – тип йыуатты уны әсәһе. – Йәһәт кенә сәйеңде әс тә әхирәттәрең менән уйыңға төш.

Шул сак якында ғына өззөрөп кәкүк сакыра башланы. Өлкөндөр, тын калып, уның кыскырғанын һананы.

– Таңдыса, ана, кәкүк һиңә гүмер юрай, – тиеште улар, йылмайышып.

– Әйзә, бергәләп һанайык әле: бер, ике, өс, дүрт, биш!..

– Ә мин йөз йыл буйына кызыккай булып калырмынмы һуң? – тип кыскырзы Таңдыса.

Ә кәкүк, бер кемгә лә игтибар итмәй, сакырзы ла сакырзы:

– Кәк-күк, кәк-күк, кәк-күк!..

Әллә ул кешеләрзә гүмер буйы матурлыкка һокланырға, тәбиғәтте ярата белергә сакырамы икән?

1. Тексты, ролдәргә бүлеп, тасуири итеп укып сығығыз. Унда осраған яңы һүззәрзә язып алып, мәғәнәләрен асыклағыз. Яңы һүззәрзә уларзың синонимдары менән алыштырығыз һәм мәғәнәүи бизәктәренең нисек үзгәрәүенә игтибар итеgez.

2. *Һе, кызык икән* һүззәре менән башланған абзацты игтибар менән укып сығығыз. Унда һиндәй кейем-һалым, бизәнәү әйберзәренең исемдәре бар? Һеззәң уларзы күргәнәгез бармы? Күргәнәгез булмаһа, нисек күз алдына килтерәһегез? Ололарзан һорашып, һүрәттәрен төшөрөгез.

3. Әсәһе Таңдысаны, *колонсағым*, тип ярата. Әсәйзәр, балаларын яратканда, түбәндәге һүззәрзәң кайһыларын кулланылар, кайһыларын – юк? Ни өсөн икән?

колонсағым

карғам

бәпкәм

бәрәскәйем

бызаукайым

бөркөтәм

һандуғасым

һайысқаным

4. Кәкүк сәйе – башкорттарза борондан килгән байрам. Һез уның мәғәнәһе һимәлә, тип уйлайһығыз?

5. Текстан карап, кәкүк сәйе байрамының һиндәй вакытта үткәрәләүен билдәләgez. Ошо осорзоң тәбиғәт күренешен тасуирлағыз.

114-се күнегеү. Бөтә коштар за кәкүк кеүек сакырамы? Коштарзың ни әшләгәнән икенсе бағананан һайлап язығыз.

Өлгө: *Кәкүк сакыра.*

һандуғас	кысқыра
козғон	сыркылдай
карга	қаңкылдай
турғай	саңкылдай
һайысқан	каркылдай
торна	шыкырыклай
бөркөт	корколдай
тауык	һайрай
каз	торколдай
өйрөк	кыткылдай
әтәс	кыжкылдай

115-се күнегеу. Тел көрмәлдергес.

Етегәндә ете кыз,
Ергә якын ул йондоз.
Ергә якын Етегәндә
Ете йондоз, ете кыз.

СИФАТТАРҢЫҢ ЯҢАЛЫШЫ

Сифаттар яһалышы яғынан, исемдәр кеүек үк, тамыр, яһалма, кушма була. Яһалма сифаттар ялғаузар ярҙамында, кушма сифаттар ике һүҙҙе кушыу юлы менән яһала.

116-сы күнегеу. Өлгөгә карап, түбәндәге һүҙҙәрҙән ялғаузар ярҙамында (а) һәм ике нигеҙҙе кушып (б) сифаттар яһағыз.

- Өлгө: 1. *Кәс – көслө; кыш – кышкы.*
2. *Ак, кара – аклы-каралы; зур – зур-зур.*

1. Ос, белем, күңел, тоҙ, тәм, көҙ, яҙ, төш, кис.
2. Ала, кола; озон; бейек; һылыу.

Яһалған сифаттар менән исемдәр парлап яҙығыз:
осло кәләм.

117-се күнегеу. Һөйләмдәрҙе укығыз. Кушма сифаттарҙы үҙҙәре эйәрәп килгән исемдәре менән бергә яҙып алығыз.

1. Емеш быйыл, буйға ап-арыу һузылып, еңел йомро һөйөклә, һылыу кәүҙәлә кыҙ булып үсеп китте. 2. Хисбулла

ағаһы уға бейек күтәрмәле, еҙ дағалы кара күн итек бүлөк ит-кәйне. 3. Башына ябынған шау бизәк зәңгәр кешмир яулығы, төрлө ебәк тағмалар баһып, билдән бөрөп, мул итеп тегелгән һары сатин күлдәге, укалы кызыл бәрхәт камзулы менән ул (Тайба әбей) хәҙер хужа катынға түгел, ә кунак коҙағыйға окшап уҡ тора ине. (З. Бишшева)

БАШКОРТ БАЙРАМЫ

(*Риүәйәт*)

Донъя барлыкка килгәндән алып, кешеләр төрлө ерҙә ил короһ йәшәй башлағандар. Һәр илдең үзенә бер тел бирелгән, үзенсә кейем-һалым, аш-һыу тәғәйенләнгән.

Йәшәү өсөн кәрәк булған бөтә нәмәне өлөшөп бөткәс, бер ваҡыт Хозай ер йөзөндәге барлык халыҡтарға хәбәр ебәрә: «Фәләнсә көндө байрам килеп алығыҙ».

Халыҡтар, иң уңған кешеләрен һайлап, байрам алып кайтырға ебәрәләр. Башкорттан да берәү килә. Һәр халыҡка бишәр байрам әлгә. Алалар ҙа кайтырға сығалар.

Кайтып барғанда, башкорттоң арбаһының күсәре һынып китә. Ни эшләргә? Байрамды ташлап китеп булмаһ бит инде. Башкорт байрамдарын күршеләренә берәм-берәм тейәп ебәрә лә, үзе һыбай ғына кайтып китә.

Бына бер ваҡыт бөтә ерҙә байрам башлана. Күңел асыу, уйын-көлкө китә. Башкорт илендә генә тауыш-тын юк. Халықтың кәйефе юк. Ни өсөн тиһең – байрамдары юк. Ни эшләргә? Аптырағас, теге кешене Хозайға тағы ебәрәләр.

Ул килгәндә, Хозай, эшем бөттө, тип тынысланып, йокларға ятқан була. Әйләнәп тә карамай, һораша башлай:

– Һин кем?

– Мин башкорт иленән булам.

– Мин өлөшәһе нәмәләргә өлөшөп бөттөм. Тағы нимә кәрәк?

– Эй, Хозайым, – ти башкорт. – Кайтҡанда арбам ватылды ла, байрамдарымды башкаларға тейәп ебәрҙем. Илдә күңелһеҙ. Байрам кәрәк ине безгә лә...

Хозай шул сак һикереп тора ла әйтә:

– Миндә байрам бөттө, – ти. – Әгәр байрам кәрәк булһа, кунак саҡырығыҙ. Килгән кунак үзе менән байрамын да алып килер.

Шул көндөн башлап башкортта кунак сакырыу гәзәте киң таралып киткән. Кунак килдеме – илгә байрам килә.

Ана шунан калған ул башкорттоң кунаксыллыгы!

1. Кейем-һалым, аш-һыу, уйын-көлкө һүзәрәненә яһалышын аңлатығыз. Һызыкһаны алып ташлап, һүзәрәне айырым-айырым карағыз – мәгәнә үзгәрәме? Фекерегезе был һүзәрә менән һөйләм төзөп дәлилләгез.
2. Ниндәй кеше ул *уңған кеше*? Уға ниндәй сифаттар хас булырға тейеш? Уңған туғандарығызға характеристика бирегез.
3. Хозайзан алған байрамдарын башкорт күршеләренә таратып биргән. Был, һеззәсә, ниндәй сифат – йомартлыкмы, бер катлылыкмы, ихласлыкмы, әллә алыотлокмо? Уның урынында һез ни эшләп инегез? Фекер алышығыз.
4. Риүәйттә әйтелгәнсә, башкорттоң кунак сакырыузан башка байрамы юк булып сыға. Шулаймы ул?
5. Әле без байрам иткән байрамдарзы барлап, уларзы төркөм-дәргә бүлегез. Мәсәлән:
 - а) Мизгел байрамдары – Яңы йыл; ...
 - б) Хезмәт байрамдары – Һабантуй; ...
 - в) Йола байрамдары – Җарға буткаһы; ...
 - г) Тарихи байрамдар – Еңеү көнә; ...
 - ғ) Шәхси байрамдар – Тыуған көн; ...Тағы ниндәй байрамдар бар – өстәгез. Үзегезгә иң нык окшаған бер байрам тураһында белешмә (сценарий) төзөгөз.
6. Рустарзың, татарарзың, сыуаштарзың, мариҙарзың, удмурттарзың, мордваларзың ниндәй байрамдарын беләһегез? Улар башкорт байрамдарына окшағанмы, әллә бөтәһе лә бер төрләмә? Сәбәптәрен асыклағыз.
7. Байрам кешегә ни өсөн кәрәк? Шул темаға фекер алышығыз.

Сәғит АГИШ

КУНАК ҺӘМ НАМЫҢ

(Хикәйә)

Минең Вәли Абуталипов тигән бик күптәнге иптәшем бар. Йәш сағында йыйнак жына кәүзәле, урта буйлы матур ғына егет ине. Һуңғы осрашыуза ул бөтөнләй үзгәргән, тазарған,

елкәләре калынайған, қорһак та байтак үскән, хәрәкәте лә әүәлге кеүек етез түгел, ауыр кузғала. Хатта һөйләшеүендә лә ниндәйзәр һүлпәнлек һизелә. Әйтер һүзен иң элек уйлап ала ла, кызык итеп үзе өсөн генә көйләп куйғас, унан һуң ғына башлап китә. Уның менән хәзер йыш кына озрашабыз. Озрашкан һайын, һалмак кына итеп үз тормошонан бер вакиға һөйләп ташлай. Шуныңы кызыклы: ни өсөндәр элегерәк булған хәлдә һөйләргә ярата. Күрәһең, уларзы бер нисә урында һөйләгән, «шымарткан» була. Мин уның күргән, белгәндәрен бер вақытта ла «бөгөн, кисә, узған азнала, былтыр» тип башлап киткәнән хәтерләмәйем.

Яңырақ ул райондарза йөрөп кайтты. Район хәлдәрен һөйләр, тип уйлағайным, минең һорауыма кысқа-кысқа ғына яуап биреп ултырзы ла әллә касан булған бер хәлгә төштә лә китте.

Һүз башқорт халкының кунаксыллығы тураһында сықкайны, Абуталипов тиктомалдан көлөп куйзы һәм:

– Бик озонға китеп, ялкытырлык булмаһа, – тине, – мин һиңә безең халықтың кунаксыллығы һәм һамысыллығы тураһында бер вакиға һөйләйем әле.

Мин бик һәйбәтләп тыңларға йыйындым, ултырғысты уға табан шылдырып ултырзым да:

– Һөйлә! – тинем.

– 1935 йылда район мәғариф бүлегендә инспектор булып эшләй инем. Укыузар бөткәс, мәктәп балаларының йәйге эштәре менән танышыр өсөн, ауылдарға сығып киттем. Шуны ла әйтеп китәйем, был минең тыуған район түгел. Башқортостандың тау яқ райондарының береһе ине. Бер ауылға барып төштәм. Мәктәптең хәле менән таныштым. Төштән һуң мәктәп мәдире менән, һауа алыштырып кайтыу өсөн, урамға сығып киттем. Ғәзәттәге әреле-ваклы өйзәрзән торған башқорт ауылы ине был. Такта башлы бер өй тәңгәленән узып бара инек, каршыбызға яурынына костюмын һалған, арыу ғына кызарған бер кеше килеп сықты һәм туп-тура килде лә безең менән күреште. Бер нисә һүз менән минең кемлегемде, ни өсөн килеүемде һорашкас:

– Әйзә, кымыз әсергә инегез! – тип сақырзы.

– Кымыз әсергә? Ниндәй сәбәп менән улай байрам итеп ултыраһығыз әле? – тине минең укытыусы иптәшем. Кызыл кеше миңә карап аңлатырға кереште:

– Бер сәбәп тә юк. Колхоз бейә бәйләне лә, бесәнгә төшкән-сә карттарзы йыйып, һыйлап алырға булдык.

Өйгә индек. Был беззә сақырып индергән бригадирзың өйә булып сыкты. Балаҫ түшәлгән изәнгә унлап кеше ултырган. Арала, ап-ақ һақаллы карттар булған кеуек, ир уртаһы кешеләр, йәш-елкенсәк тә күренә. Минә, һис бер теләмәүемә карамаҫтан, түргә ултырттылар. Етмәһә, аҫтыма мендәр зә һалдылар. Күптән аяк бөкләп тигез ергә ултырмаған кешегә мендәр бигерәк тә яйһыз ине. Шақтай мәшәкәт менән урын көйләнем, ә мендәрзә, һиззәрмәҫкә тырышып, арка менән стена араһындағы бушлыкка тығызлап куйзым.

Кайзан килеүемдә, тыумышым менән кайһы яқтыкы булыуымды һораштылар.

– Улай булғас, тизәк яға торған яқтың башкорто булаһың индә, – тинә бер карт һәм шуның артынан ук, был һүззәң минә хурландырыуы мөмкин, тип уйланы, ахырыһы, төзәтергә ашыққан һымак: – Иллә һеззәң яқта, – тип алып китте, – туйзы шәп яһайзар. Қоғаларзың бүркен алырға қаршы сығыу был заманда ла бармы әле?

– Ғәзәт тиз генә ташланмай индә ул.

– Һәйбәтен ташламаған яқшы, – тинә икенсә бер карт.

Шунан кымыз туҫтақтары йөрөп китте. Колхоз, һунар тураһында һөйләшәлдә. Халықтың кәйефе арыу ғына күтәрәләп алды. Мин дә үзләштем. Үзәбеззәң яқтың кайһы бер күңеллә ғәзәт, йолаларын һөйләп ташланым. Байтақ кына ултырғас, йорт хужаһы баҫты ла:

– Әйзәгез, тын алып инәйек, – тинә.

Без бәтәбәз зә ишек алдына сыктык. Көн кисләп бара, һауа ла бер тикләм еләҫләнгән. Кешеләр, өҫтәгә һауаны еҫкәргә теләгән һымак, баштарын үргәрәк күтәрәп тын алдылар, кайһы берәүзәр йөрөп әйләндәләр, ғөмүмән, кешеләрзә хәрәкәтләнергә теләү һизлә ине, шул теләкте кузғытыу өсөн:

– Әйзәгез, көрәшәп алабыз, – тинә йыуан ғына бер кеше.

Артык қыҫтатыузы ла көтмәйенсә, икә кешә етез генә уртаға сығып баҫты. Китте көрәш! Сәсенә сал инә башлаған Тимәрбулат тигән карт бер нисә кешенә йығып та ташланы. Күрер күзгә артык зур булмаған, уртасанан олорак кәүзәлә, һөйәктәрә сығып торған был карттың оҫта хәрәкәте, һәләтлегә минә һоқландырзы.

– Шәп көрәшә картың, – тинем мин укытыусы иптәшкә. Иптәшем миңә бер төрлө лә яуап кайтарып өлгөрмәне, Тимербулат карт:

– Әйзә әле, кунак, көс һынашып карайың, – тип миңә килеп йәбеште.

Минең, гөмүмән, көрәшкәнем дә юк түгел ине. Мәктәптә укыганда ла, һуңынан да һирәк-һаяк кына көрәштергеләй торғайным. Мактанып әйтеү түгел, һирәк йығыла инем. Бер шулай, техникум бөтөргәс, студенттар, укытыусылар яланға сыккайнык, ситтән дә күп кенә кунактар сақырылғайны. Шунда көрәшәп, батырға сығып, бик матур ғына альбом да алғайным, мөгәр үземдә көрәшсә итеп уйламай инем. «Ни булһа булған, – тинем эстән генә, – йығылһам, ер күтәрер әле, самалап карайым, булмаһа». Тоттом да уртаға сыктым. Халык күтәреләп китте. Уртаға сығып, тастамал баштарын кулға урап алғас, тирә-якты әйләнеп караһам, әллә кайзан бая күренмәгән яңы кешеләр, бала-саға тулып киткән. Ситән ашаһынан буласак кызыкты күрергә йыйылған катын-кыз баштары күренә. Каушау алды үземдә. Ни эшләйһең, кизәнгәс, һуғырға кәрәк бит инде, карттың биленә кул һалдым. Карттың миңә күзгә салынған эре һөйәктәре кулға тимер кеүек каты булып тойолдо. Уртала әле ынтылып, әле алышмай ғына йөрөйбөз. Бер мөл карт билдән кысып алды, һөйәктәр шытырлап киткәндәй булды. «Юк, әлек үзем ынтылайым», – тинем эстән генә һәм, уң аякты ергә нык баһып, карттың билен кыстым, шул ыңғайзан күтәрәп тә ебәрзем, карт һисектер үзе күтәреләп киткәндәй булды. Ошо урында нимә уйлағанымды белмәйем, гөрһ иткән тауышқа күземдә аһып ебәрһәм, карт үлән өстөндә аунап ята, мин үзем дә йығылып киткәнмен, күлдәк салбарзан сыккан, галстук кыйшайып, уң як яурынға погон булып ултырған, халык тағы ла шаулашып китте:

– Һай, батыр икәнһең!

– Калай күтәрәп һалды картты!

Эстән генә горуранып куйзым, ләкин тышка сығармаһса тырыштым. Кабаттан кымыз әсергә индек.

Иртәгәһенә мин был ауылдан киттем. Шул йылды мине икәнсе ауылға укытыу эшенә күсерзәләр. Өс йылдан һуң миңә эшләгән районда һабантуй үткәрелдә. Һабантуйға төрлө райондарзан йүгеректәр, көрәшселәр килделәр. Без зә киттек

Һабантуйға. Һабантуйзы үзең беләһең, сабыштырырға аттар ебәргәс, көрәш башланды. Без иптәштәр менән бергә, үзе-безгә яйлырак урын һайлап алып, көрәшселәрҙе күзәтәбез. Ипләберәк караһам, майзан уртаһында манма тиргә баткан теге Тимербулат карт йөрөй. Шул ук карт – кәүзәһендә лә, йөзөндә лә бер ниндәй зә үзгәреш юк тиерлек. Байтак кешене йығып ташлаған бит был. Мин, диккәт менән карап торғас, анымдағы иптәштәргә:

– Мин ошо картты йыкканым бар, – тип әйтеп һалдым. Тегеләр быға бөтөнләй ышанырға ла теләмәнеләр, хатта көлкөгә, буш бер мактаныуға иҫәпләнеләр.

– Һөйләмә юкты, һинән йығыла буламы һуң?

– Төшөңдә күргәнһеңдер.

Иптәштәрҙең был рәүешле көлөүҙәре мине яйһыҙ хәлгә куйҙы, ысынлап аңлатырға керештем.

– Ысынлап йыкканым бар, юкты һөйләргә бала түгелмен дә баһа мин!

– Был карт яһында балаһың шул, – тизәр. Берәү бөтөнләй мыҫкыл менән:

– Булғандыр, булғандыр, шул карт һинең кулыңдан йығылып барып аунап яткандыр, – тине.

Намыҫка тейзеләр. Ауыр хәлгә куйҙылар. Был һүҙҙе ниңә башлағанымға үкендем. Ә мин үземдең йыкканымды бик яҡшы беләм. Шуныһы ғәрлек, ошо урында шул хәкикәттә иҫбат итергә хәл юк. Ул вакиғаға өс йыл үткән. Был өс йыл эсендә Тимербулат карт бик аз ғына булһа ла картайған. Ә миңең йәштәге кешеләрҙең иң көслө сағы. Халыктың һынауы буйынса ла, утыз ике, утыз өс йәштәр көстөң тамам ултырып еткән сағы булырға тейеш.

– Теләйһегеҙме, – тинем мин қапыл үземә ышанған бер көс менән, – хәҙер майзанға сығам да карт менән көрәшәм!

Билдәле, бындай ваҡытта кем, теләмәйһеҙ, тип әйтер тиһең? Миңең үземә тулы ышаныу менән әйтелгән был һүҙем иптәштәрҙең көлкөһөн ситкә осорҙо, бер тиклем шиккә лә төштөләр.

– Сык әйзә! – ти директор һәм йөзөнән ысын күңелдән әйткәне һизелә. Ә анымда миңең уңайһыҙ хәлдә калыуыма яйһыҙланып торған катыным шөрләп куя:

– Маташма, әзәм көлкөһө булырһың.

«Әзәм көлкөһө булырһың!» Хәзәр майзанға сыкмаһам, алдаксы, кыуык булып әзәм көлкөһөнә қалам, сыкһам, йығып куйыуым бик ихтимал, быға минең ышанысым зұрырак та хатта.

– Һабантуйза йығылыусы ла кәрәк бит! – тип үземсә бағалқылык күрһәтәм, ә әстә, күңелдә, канымды кайнатып елкендергән өмөт осконо яна, башка әсә йүгерә. «Тәүәккәлләгән – таш ярған», – тим дә майзан уртаһына сығам. Кәрәште ойштороусы минең дуҗ кына кеше – Хәйрулла ағай әште тиз айланы, үзе әллә низәр һөйләп китте:

– Мәғариф әшселәренән Вәли вәкил. Был инде укытыусы кеше. Борон беззе хәлфәгә илткәндә: «Ите һиңә, һөйәге миңә», – тип бирәләр ине. Шуның шикелле, карт, итен теләһәң ни әшләт, тик һөйәген генә һындыра күрмә.

Халык укымышлы кешегә ихтирам менән карай бит ул. Гөжләп, тулкынланып торған зур майзан бер ни тиклем баһылғандай булды. Райондың миңә таныш булған яуаплы әшселәре лә алғарак ынтылдылар. Тимербулат карт акрынғына көлөп иһәнләште, хәтеренә төшөрзә, ахырыһы. Әлегәсә билдән алышқас та, қолақка нимәлер шыбырланы. Мин ишетмәнем, дәрәсәрәге, ярыш вақытында кайһы бер алдашыу, мутлашыу за була торған, тип қолақ һалырға ла теләмәнем.

Киттек йөрөп. Өс-дүрт әйләнгәс, карттың биленән алайым, тиһәм, кәүзәһе таш кеүек қатты ла қуйзы бит бының. Бер нисә минуттан кәүзә тағы ла йомшарзы. Алайым инде, тиһәм, был кәүзәһен тағы ла қатырзы. «Был ни?» – тип уйлап өлгөрмәнем, карттың әре һөйәклә қаты кулдары билде шытырлатып қышып алды, минең аяқтар ерзән айырылды, күзгә беззе уратып алған халықтың баштары араһынан егеүле аттар, велосипедтар һәм күргәзмәгә килтерелгән нәсел үгеззәре күренеп қалдылар за шунда ук юк булдылар. Гөрҗ итеп ергә төштәм. Халык йырылған быуа тауышы сығарып, гөрләп көлөп ебәрзе. Мин тиз генә майзан уртаһынан сығып қастым. Ни әйтергә лә белмәйем, үз гәйебемде таныған рәүештә көләкәлә, иптәштәрәм янына барзым, улар за бөгөлөп-бөгөлөп көлөләр.

– Акыллығына кеше инең, ни әшләп ахмақланып йөрөйһөң? – ти берәү. Қатындың төсә үзгәреп киткән. Ул арала ике қулына қызыл башлы тағтамалды йәйеп тотқан

Хәйрулла ағай килеп етте. Ул да көлә, тик шунда ук йыуатыр-га теләй, тастамал буза:

– Йығылғаның өсөн түгел, йөрәгең етеп, майзанға сыкканың өсөн! – ти. Тәбиғи, тастамалды үзем алманым. Бер укытыусы: «Үзем өйөнә алып барып элермен, истәлек булыр», – тип алып калды.

Иптәштәр һаман мысқыл итәләр:

– Был әллә һин йыккан карттың атаһы булып сыктымы? – тизәр.

Мин һаман да һүземде бирмәйем:

– Өсөнсө йыл ысынлап та йыккайным, тик, бәхетһезлеккә каршы, шаһит кына юк, – тип барам. Аранан бер иптәшем һис кем көтмәгән шаһитты табып бирзе:

– Ни эшләп шаһит булмаһын, карт – үзе шаһит.

Аттар килгәс, һабантуй бер ни тиклем һүрелгәс, иптәштәрзе йыйып алдым да:

– Әйзәгез, карт янына киттек! – тинем.

Картты осраттык. Бер тастамалды биленә быуған, бер нисәһен яурынына һалған, биш-алтыһын тәртипһез рәуештә кулына йомарлаған карт мине боронго дуһтарса йылмайып каршы алды һәм үзе миңә табан атланы. Үзен гәйепле итеп һанаһандай:

– Маташма, кустым, тип колағыңа әйтеп караным бит һиңә, – тине.

– Уны әйт тә быны әйт, Тимербулат ағай, бер вақыт мин һеззе йыккайным бит? – тинем.

Карт яуабын миңә генә түгел, иптәштәргә лә аңлатырлык итеп кайтарзы:

– Унда бит һин конак инең, калай булһанда ла, һинең күңелеңде күрергә кәрәк ине, үзенә күрә бер хөрмәт ине ул, ә бында көрәш һамысқа бәйләнгән.

1. Кыскырып, тасуири итеп укыу күнекмәләре үткәрегез.

2. Яңы һүзәрзе күсереп алып, мәғәнәләрен асыклап, улар менән һөйләмдәр төзөгөз. Һөйләмдәрегеззе руссаға тәржемә итегез.

3. *Һауа ескәү, тын алып инеү, һауа алыштырып йөрөү, көс һынашыу, һамысқа тейеү, шиккә төшөү, көлкөгә калыу, гәйепте таныу, төс үзгәрәп китеү, мысқыл итеү, күңелен күрөү, һамма тиргә батыу, колак һалыу һүзбәйләнеш-тәрәнең һәр берәһенең мәғәнәһен ентекләп аңлатығыз. Шулу ук мәғәнәһе икенсе һүзәр менән бирегез.*

4. Хикәйәнең кыскаса йөкмәткеһен һөйләгез, телмәрегезгә яңы һүзәрҙе, үрҙә килтерелгән һүзбәйләнештәрҙе файҙаланырға тырышығыз.
5. Әсәрҙе башкорттарҙың ниндәй гөрөф-ғәзәттәре, йолалары телгә алына? Текстан шуларҙы табып, уларға аңлатма бирегез.
6. Нимә ул *намыс һаҡлау*? Хикәйәнең ниңә шулай аталыуын асыҡлағыз.
7. Тимербулат карт образына характеристика бирегез.

118-се күнегеү. Шиғырҙы тасуири укығыз.

ҺАУАЛАНМА

Һауаланма атаңдың байлығына,
 Ололанма йөзөңдөң айлығына.
 Атаңдың байлығы – төшкән кырау тик,
 Йөзөңдөң айлығы – ялған буяу тик.

(*Акмүлла*)

119-сы күнегеү. Сифаттарҙың артыҡлык дәрәжәһен дәрәжәһеңгә яһағыз.

йәм-йәшел, йәп-йәшел (*искәрмә*: икеһе лә дәрәжә)
 сөм кара
 күм-күк, күп-күк
 дөм караңғы
 тома һаңғырау (тома һуҡыр)
 шыр һазан (шыр тиле)
 шар асыҡ
 салт аяз

Факиһа ТУҒЫЗБАЕВА

ҺЫУ ЮЛЫ

Ауыл осо – саукалык,
 Саукалыкта – бар халыҡ.
 Киленсәк һыу юлы башлай,
 Хәйер-фатиха алып...

Шарлама ырғый каянан,
 Йүгерә уйһулыҡтан.
 Теште камаштыра һыуы,
 Көс алаһың һыуыҡтан.

Инэйзэр шарлама һыуын
Тоталар сөйгә генә –
Мәтрүшкә сәйен әстеңме,
Йәшәйһең йәйзә генә...

Һирпеп һыузар ала килен,
Талмаһын беләккәйе.
Беләгенә сызар за ул,
Талмаһын йөрәккәйе!

Кейәүебез бөркөт икән –
Эт-кош теймәс киленгә.
Кейәүебез алып төштө
Кәләшкәйен бейергә.

Бейе, килен! Бейе, кейәү!
Такмак әйтә еңгәләр.
Шарламаға кояш-айзай
Алтын тәңкә һибәләр.

Бүләкһез калмай бер кем дә –
Һәр кемдең үз өлөшө,
Һәр кемдең үз алтыны ла,
Һәр кемдең үз көмөшө.

Җыззарға – алтын тарак,
Йөрөһөн сәскә казап.
Егеттәргә – һөлгәләр,
Һабантуйза еңһендәр.
Инэйзәргә – шәльяулык,
Теләп иҗәнлек-һаулык.

Малайзарға – башалтай,
Уны кейгән шәп атлай.
Алъяпкыс – бикәстәргә,
Ипле көләкәстәргә...

Килен бүләктәр өләшә,
Әй якты йөзгөнөһе!
Һоклана ил ағалары,
Һоклана ил инәһе!

Килен китте вак-вак атлап,
Җулбашында – көйәнтә.
Олатайзар доға кыла,
Инэйзәр теләк әйтә.

Юлына гөлдәр һибелә,
Йыр һибелә юлына.
Таш булып батһын киленсәк
Бер төшкән урынына.

Итәк тулы балалары
Тупылдап тыуып торһон,
Тупылдап үсеп торһон да,
Үззәре оя корһон.

Ауыл осо – саукалык,
Саукалыкта – бар халык,
Һөйөнсә ала малайзар
Килендән алда сабып.

1. Яңы һүззәрзә табып үзләштерегез. Мәғәнәләрен асыклап, руссаға тәржемә итеп куйығыз.
2. Килендең тараткан бүләктәренең исемдәрен язып алығыз. Һеззәң ул әйберзәрзә күргәнегез, бүләк итеп алғанығыз бармы? Бүләктәрең исемдәрен руссаға тәржемә итеп язығыз.
3. Килендең кемгә нимә бүләк итеүенә игтибар итегез. Һәр бүләккә бында ниндәй мәғәнә һалына. Һез нисек уйлайһығыз, бүләк биреүең берәй тәртибе бармы? Шул турала фекер алышығыз.

4. *Киленсәк төшкән урынына таш булып батһын*, ти, шағирә. Һез быны нисек аңлайһығыз? Әңгәмә ойштороғоз.
5. Һезең *һыу юлы башлау* йолаһында катнашканығыз бармы? Хәзер ул йола үтәләме? Ғөмүмән, ул йоланың мөгәнәһе нимәлә? Фекер алышығыз.
6. Шиғырҙа һыу юлы башлау кайһы осорҙа бара, уны ниндәй билдәләргә карап белдегеҙ? Ошо осорҙоң тәбиғәтен тасуирлап күрһәтегеҙ.
7. Кәләш әйттереүгә, килен төшөрөгә, туй үткәреүгә бәйле тағы ниндәй йолалар барлығын ишеткәнегеҙ йәки күргәнегеҙ бар? Берәй йола тураһында белешмә төҙөп язығыз.
8. Ғөмүмән, бындай йолалар ни өсөн кәрәк? Уларҙың тормоштағы урыны, әһәмиәте нимәлә?
9. Тормош өзлөкһөҙ үзгәрәп тора. Шуға бәйле рәүештә, йолаларҙа үзгәрә – иҫкергәндәре онотола бара, улар урынына яңылары тыуа. Атай-әсәйҙәрегеҙҙән, ололарҙан һорап, хәзерге ваҡытта ниндәй яңы йолалар барлығын асыҡлағыз, улар тураһында кескәй белешмәләр төҙөп язығыз.

Һүз күрке – мөкәл

Кунаксылдың табыны буш булмай.

Аштың бәрәкәте кунак менән.

Бәхетленең кунағы бергә.

Кунак кәзерле булһа, казан тиз кайнай.

Татлынан татлы – яҡшы һүз, затлынан затлы – яҡты йөз.

Берең өсөн барың тор, барың өсөн берең тор.

Башкорт аштары

МИЛЛИ АШТАР

Башкорттардың тукланыу рационасында һөт азыктары мөһим урын тоткан, һөт менән сәй әсеу киң таралған. Каймак менән аш тәмләткәндәр, май бешкәндәр, һәр ерзә катык, эремсек, ойоткан эшлөгәндәр. Озақ файзаланыу өсөн, кайнагып киптерелгән кызыл эремсек (әжекәй), корот әзерләгәндәр. Йәй көндәре кымыз, һыуға катык йәки йәш корот туқып яһалған айран эскәндәр.

Башкорт милли аштары араһында итле аштар за күп. Бишбармак, куллама, өләш, итле аш традицион һый иҗәпләнә. Был азыктарзы йылкы йәки һарык итенән әзерләгәндәр. Кунак һыйлағанда, иткә кушып кәкләгән кәзы ултырткандар. Иттән һуң туҗтак менән коротло һурпа биргәндәр. Таулы-урманлы яктарза йәшәгән башкорттар сел, кор, һуһыр, өйрәк кеүек кыр коштарының, кыр кәзәһе, мышы кеүек кырағай хайуандардың итен дә киң файзаланған.

Иген культураларынан башкорттар курмас курғандар, талкан яһағандар. Камырзан кәлсә, табикмәк, бауырһак, йыуаса, әсикмәк, төрлө бәләштәр бешергәндәр. Йәй көнө балтырған, йыуа, кузғалак, мәтрүшкә, һары мәтрүшкә һ. б. үләндәрзән өйрә бешергәндәр, уларзы ашқа тәмләткәс итеп файзаланғандар, сәй итеп бешереп эскәндәр.

Кайын еләгенән, ер еләгенән, карағаттан, көртмәленән, курай еләгенән кәк койғандар, төрлө бәләштәр бешергәндә файзаланғандар.

1. Тексты иҗтибар менән укып сығығыз. Унда телгә алынған эсемлек, аш исемдәрен язып алығыз, уларзың нисек эшләнеүе (бешерелеүе) менән кызыкһынығыз. Ул эсемлек-тәрзең, аштарзың кайһылары һезгә таныш?
2. Был аштарзың кайһылары әле лә беззең рационда, ә кайһылары бик һирәк әзерләнә, йәки бөтөнләй онотолған. Ни өсөн?
3. Әсәйзәрегеҙҙән һорап, һөт, ит йәки камыр азыҡтарынан берәй рецепт язып алығыз. Шул рецепт буйынса уны бешереп, ашап карағыз, туклыклығына, тәменә баһа бирегеҙ.
4. Кайһы кыр коштарының һәм кырағай хайуандарзың итен ашамайҙар? Ни өсөн? Фекер алышығыз.

БАШКОРТ КЫМЫЗЫ

*Кадир ДАЯН шигыры
Заһир ИСМӘФИЛЕВ көйө*

Кемдәр һауа бейәләрзе,
Әллә Һакмар кызымы?
Көс тә бирә, дәрт тә бирә,
Һай, кымызы, кымызы!

Кушымта:

Әх, кымызы, кымызы ла,
Был кымызға ни етә!
Күңелдәрзе елкендереп,
Йырлата ла бейетә.

Әсеп ебәр шул кымыззы,
Һыуһындарың баһылыр.
Күңелдәрең бойок булһа,
Балкып-балкып асылыр.

Кушымта.

1. Йырзың тексын ятлағыз.
2. Язмаһынан йырзы тыңлап, үзегеҙҙең кушылып йырлағыз.

3. Кушымтаның башкарылышына игтибар итегез, йырза уның урынын, ролен билдэләргә тырышығыз.
4. Көйзөң авторы Заһир Исмәғилев тураһында нимә беләһегез? Кескәй генә белешмә төзөп язығыз.

Мөхәмәтсәлим ӨМӨТБАЕВ

БАШКОРТ КОРОТО

Башкорт корото әсегән һөттән түбәндәгесә эшләнә.

Һөт өстөн алғандан һуң да әсемәгән булла, унан сыр кайна-
талар. Әсей башлаған куйы һөт бары әремсек яһау өсөн китә.
Коротто иһә өстә алынған һәм әсегән һөттән, генә яһайзар.
Бының өсөн әсегән һөттә бер нисә күнәк һыйзырышлы көбө-
гә, тәпәнгә йә башка төрлө зур һауытка йыялар, һуңынан уны
зур қазанда йылыталар һәм яңынан шул ук көбө, тәпәндәр-
гә қоялар. Унда әсеп, катыкка әйләнгән һөттә өстөнә һыуы
калкып сыққансы тоталар. Шунан был йәшкелт төстәге
һыуы түгәләр. Был эш ике тапқыр қабатлана. Қалған ка-
тықтың өстөнә яңы әсегән һөттә өстәйзәр. Бер нисә көндән һуң
был катыкты зур қазанға һалып, талғын утта ййлап қына
һорғолт төстәге шыйықсаға әйләнгәнсе қайнаталар. Әммә уны
қызғылт төскә ингәнсе қайнатырға ярамай. Қайнап торған
был шыйықсаны әркет тип атайзар. Әркеттән корот яһау
өсөн, уны қулаша тип аталған қабық һауытка қоялар. Унда
әркеттең һыуы ағып бөтә һәм ярмаланып торған корот қына
тороп қала. Уны, тоққа тултырып, бер нисә көнгә асып қуя-
лар, һуңынан был коротло тоқто алып, изәнгә һалалар һәм
ауыр әйбер менән бастырып қуялар. Уны шул қилеш корот-
тоң һыуы бөтөнләй һарқып бөткәнсе тоталар. Шулай итмә-
гәндә, еүеш корот қипкәнсе үк бозола башлай. Тоқ өстөндәге
ауырлықты алып ташлағандан һуң, коротто яңынан қулашаға
бушаталар һәм, яқшы һақланһын өсөн, тоз менән бутап, ка-
мыр кеүек куйы массаға әйләнгәнсе бақалар. Шунан һуң, уны
йомғақлап, уларзы алдан әзерләп куйылған ылашқа тезәләр.
Ылаш сыра кеүек теленгән тырансаларзан (ағастарзан) рәшәт-
кәләп эшләнә. Был ылаш астындағы усаққа башкорттар,
ғәзәттә, қазан ақалар һәм аш бөшерәләр, әркет қайнаталар.
Ә өстә, ылашта, усақтан сыққан йылыла һәм төтөндә корот
қибә һәм ықлана...

1. Ололарзан һорап, текста исемдәре телгә алынған һауыттарзың һисек, һимәнән эшләнәүен, тәғәйенләнәшән беләгез. Был һауыттарзың хәзәрге заманда булығын-булмауын асыклағыз.
2. Тексты иғтибар менән укығыз. Корот яһау серзәре менән танышығыз.
3. Башкорттарзың һөттән (һыйыр, бейә, кәзә һөтөнән) тағы һиндәй ашамлыктар, әсемлектәр әзәрләүен беләһегез? Берәй ашамлықтың (йәки әсемлектең) һисек яһалыуын аңлатып язығыз.

120-се күнегеү. Текст менән танышығыз, үзегез бешереп карағыз.

Таза итеп йыуып әзәрләнгән каз итен вак итеп турағыз.

Ярманы (дөгө, тары, карабойзай) әзәрәк йомшарғансы кайнатып алығыз һәм һыуын һаркытығыз. Камырзан йәймә йәйегез, уны табаға һалығыз. Йәймәгә йока ғына бер кат ярма һалығыз. Уның өстөнә бер кат каз ите, унан тағы ярма, тағы каз ите, иң өстән тағы бер кат ярма һалығыз. Бәләкәйерәк йәймә менән табаның өстөн каплағыз за астағы йәймәнең ситтәре менән бәрәп тоташтырып сығығыз. Бер бәләш өсөн түбәндәге азыктар алына:

1,5 кг каз ите, 500 г ярма, 2 – 3 баш һуған, тоз, борос, лавр япрағы.

(Н. Сафин «Башкорт аштары» китабынан)

121-се күнегеү. Һәйләмдәрзә дәрәс интонация менән укығыз. Баһымды калын хәрәфле һүззәргә төшөрөгез.

Язғы каникул **мартта** башланамы? Мартта **язғы** каникул башланамы?

122-се күнегеү. Иң билдәле үләндәрзәң башкортса исемдәрән русса тәржемәһе менән тап килтерегез.

әрем	щавель
һары мәтрүшкә	кислица
мәтрүшкә	борщевик
бәпкә (каз) үләне	тысячелистник
балтырған	полынь

бысала (меңьяпрак)	зверобой
юл япрағы	дягиль
айыу көпшәһе	свербига
кымызлык	душица
кузғалак	подорожник
какы	спорыш

Василий ВЛАСОВ

БАШКОРТ БАЛЫ

(Өзөк)

Көнъяк Урал урмандарындағы умарталыктарҙан алынған йүкә балы үзенең ғәжәп һәйбәт сифаттары менән дан тота. Үзе тәмле, үзе туклыклы, үзе шифалы был тәбиғәт бүлөгөн кеше бик боронғо замандарға уҡ юғары баһалаған, уның тураһында бик күп әсәрҙәр ижад иткән.

Башкортостан тәбиғәте умартасылыкты үстөрөргә бик уңайлы. Безҙә бының өсөн баллы үсемлектәр бик күп. Башкортостан урмандарының яртыһынан күбәһен йүкә, саған, тал ағастары тәшкил итә. Быларҙан тыш, баһыуҙарға карабойҙай, көнбағыш үсә. Ғөмүмән, сәскәле үсемлектәрҙең күбәһе бал корттары өсөн йөшөү сығанағы булып тора. Сәскәнән сәскәгә күнүп, корттар татлы һут, һөркә йыя. Улар һутты – балға, һөркәһе һитәгә әйләндерә. Былар икәһе лә кеше өсөн ифрат файҙалы. Быларҙан тыш, корт елеме (прополис), корт һөтө (пчелиное молоко) лә кеше өсөн бик кәрәк – уларҙан дарыуҙар яһайҙар.

Балдың химик составы катмарлы. Башкорт балында, мәсәлән, 18 процент һыу, 35 процент виноград шәкәре (глюкоза), 40 процент емеш шәкәре (фруктоза), 2 процент сахароза, 0,1 процент аҡһым бар. Балда шулай уҡ ферменттар, витаминдар, 20-ләп төрлө аминокислота, ароматлы матдәләр һәм буйау матдәләре бар. Балдың тәме, хуш есле булуы ла шунан килә.

Балдың составы һәм сифаты уның кайһы үсемлектән йыйылуына, был үсемлектен кайһы тупракта һәм һиндәй климат шарттарында үсәүенә бәйле. Балға баһа биргәндә, уның өлгөрөүенә (куйылығына), унда һыуҙың күпме булуына,

кайһы үсемлектәрзән алыныуына, төсөнә, төменә һәм есенә игтибар итәләр. Өлгөргән балдың удель ауырлығы (һауа температураһы плюс 15 градус булғанда) 1,429 килограмға тигез.

Балда ауырыу таратыусы бактерияларҙы үлтөрөүсә йәки уларҙың таралуын тоткарлаусы матдәләр бар. Шуға ла бал менән күп кенә башка продукттарҙы консерваларға мөмкин.

Халык араһында йүкә балы айырыуса киммәтле булып иҫәпләнә. Уның бер ни тиклем кыркыуыраҡ, әммә татлы есен һәм төмөн, аҡһыл төсөн һәм үтә күрәнмәләгән белгестәр юғары баһалай.

Дала райондарындағы умарталыктарҙа карабойҙай балы алына. Ул кызғылтыраҡ төстә була. Шулай ук юғары сифатка эйә. Унда тимер, аҡһым башка төрлө балдарға карағанда күберәк була. Туғай үсемлектөрөнән, карабойҙайҙан, көнбағыштан, кандала үләнәнән, йылкы борсағынан алынған катнаш бал да шифалы, тәмле.

Балды бөтәһе лә ярата. Корт ныҡ саға, әммә уға үпкә юк, сөнки, медиктарҙың әйтәүенсә, корттоң сағыуы, бал кеүек үк, бик файҙалы. Бал йыйыу осоронда умарталыкта һауа ла шифалы кеүек. Унда бал, корт елемә, сәскәләр есә аңкый. Безҙең тоғро дуҫыбыҙ – бал корто – ана шулай ғәжәп сифаттарға эйә.

Башкорт балы бөтә донъяла билдәле. Бик тәмле юғары дауалау сифаттары өсөн ул төрлө халык-ара күргәзмәләрдә өс алтын мизал алды, ә ошо ғәжәп балды йыйыусы башкорт корто көмөш мизалға лайыҡ булды.

1. Текстан бал биреүсә үсемлектәрҙең исемдәрән язып алығыҙ. Был үсемлектәр һеҙҙең якта үсәме? Уларҙы күргәнгегеҙ бармы?
2. Балдың төсө, төмөн һ. б. үзенсәлектәре буйынса белешмә язығыҙ.
3. Ололарҙан һорашып, балдың ниндәй ауырыуларҙы дауалағанда кулланылыуын асыҡлағыҙ.
4. Башкорт балы ни өсөн данлыҡлы? Уның ниндәй наградалары бар?
5. Башкорт телендәге умартасылыҡка бәйле терминдарҙы язып сығығыҙ, уларҙы руссаға тәржемә итегеҙ.
6. Хәҙерге ваҡытта умартасылыҡты үстерергә нимә камасаулай? «*Мин умартасы булһам...*» тигән темаға әңгәмә ойштороғоҙ.

7. Һезең башкорт балы тураһында ниндәй әҙәби әсәр (шиғыр, хикәйә һ. б.) укығанығыз бар?
8. Башкорт балы тураһында үзегеҙ әҙәби әсәр (шиғыр, хикәйә, нәсер һ. б.) ижад итегеҙ. Әсәрҙәрегеҙҙе күмәкләп тикшерегеҙ, фекер алышығыҙ. «Безең ижад» тигән альбом (йыйынтыҡ) булдырығыҙ, иң һәйбәт тип табылған әсәрҙәрегеҙҙе шунда теркәп куйығыҙ.

Наил САФИН

БИШБАРМАК

Бишбармак, ғәзәттә, һарык итенән бешерелә, һарык ите булмаһа, һыйыр, йылкы итенән дә бешерергә мөмкин.

Итте, әре киҫәкләп, әҙер булғансы бешерәләр. Бешеп сыҡҡас, уны һоҫоп алып, һыуынмаһын өсөн, йылы урынға куйып торалар, һөзлөгөн алып, һурпала һалма бешерәләр.

Һалма өсөн йомортка һытып, тоҙло һыуҙа сөсө һамыр баҫалар. Һамырҙан уҡлау менән бер миллиметр калыңлығында йәймә йәйелә. Йәймә әҙер булғас, уны сама менән 1,5×2 сантиметр зурлыктағы дүрткелдәр яһап турайҙар. Һалма ни тиклем вағыраҡ булһа, шул тиклем һәйбәтерәк иҫәпләнә.

Бешкән һалма һурпанан һоҫоп алына. Уны ваҡлап туралған ит менән кушып, өҫтөнә дүңгәләкләп туралған һуған һибеп, һөзлөк һалып бирәләр. Ә һурпаны, корот, ваҡ кына итеп туралған һуған, борос һалып, кәсә, бокал йәки сынаяҡ өҫтө кеүек һауыттарға айырым куюлар.

1. Бишбармакты бешереү тәртибен иҫегеҙгә калдырығыҙ, һөйләгеҙ.
2. Аш-һыу, һауыт-һаба иҫемдәрән язып алып, руссаға тәржемә итегеҙ. Ата-әсәләрегеҙең, ололарзың һөйләшеүенә игтибар итегеҙ – улар был һүзҙәрҙе кулланалармы?
3. Өйөгөҙгә, әсәйҙәрегеҙ менән бергәләп, бишбармак бешереп карағыҙ.
4. Бишбармактың ни өсөн шулай аталғанын аңлата алаһығыҙмы?
5. Һеҙ тағы ниндәй башкорт милли аштарын беләһегеҙ? Уларзың иҫемдәрән язып сығығыҙ, нимәнән һәм һисек бешереләүен әйтеп бирегеҙ.

123-сө күнегеү. Һүзбәйләнештәрҙе дәрәҫ уқығыз. Беренсе һүз-
зең аҙағындағы йә икенсе һүззең башындағы [к], [к] өндәренең
[з], [з] өндәренә сиратлашыуына игтибар итегеҙ.

ка́з канаты (ка́зғанаты)

кы́р ка́зы

я́з килә

кы́зыклы кита́п

ише́к асылды

кы́зык икән

ая́к а́сты

сере́к а́ғас

124-се күнегеү. Башкорт телендә [а] өнө иренләштереп әйтел-
мәй. Һүзәрҙе дәрәҫ уқығыз.

алма

карағат

балалар

тамсы

кала

һакал

даға

ярағанат

мамык

125-се күнегеү. Әсәй, өләсәйзәрегеҙҙән һорашып, берәй рецепт
язып алығыз.

Һүз күрке – мәкәл

Бал балсык ашата, балан камыр ашата.

Балан бал менән тәмле, бал баланһыз за тәмле.

Бутка майзан туймай.

Бөлеш булһа, белеш табыла.

Әсәм теле – сәсән теле

БАШКОРТ ТЕЛЕ

Хәзерге башкорт теле – башкорт халкының милли теле. Ул төрлө ырыу-кәбилә телдәренең берләшеүе һөҙөмтәһендә барлыкка килгән.

Башкорт теле **төрки телдәр** ғаиләһенең Урал – Волга буйы (йәки Көнбайыш кыпсақ) төркөмөнә инә. Грамматик төзөлөшө, һүз байлығы буйынса ул *татар, казак, кыргыз, карагалпак, кумык, нугай, карасай, балкар, үзбәк* телдәренә яқын **кәрзәш** һанала. Башкорт теле *әзербайжан, төрөк, төрөкмән, караим, уйғыр, хакас, ойрот, тува, шор, кырым, кырым татарҙары, якут, сыуаш* телдәренә лә кәрзәш, тик уларҙа, тәүге кәрзәш телдәрзәгегә карағанда, айырмалы яктар күберәк.

Хәзергесә милли тел булып өлгөргәнсе, башкорт теле быуаттар һузымында бик зур үзгәрештәр кисергән. Ләкин ул бик боронғо замандарҙан килгән үзенсәлектәрҙе лә һаҡлап калған. Был уның бик боронғо телдәрҙән булыуы тураһында һөйләй.

Башкорт телендә өс диалект бар – көньяк, көнсығыш һәм төньяк-көнбайыш диалекттары. Был диалекттар үзәре һөйләштәргә һәм һөйләшсәләргә бүленә.

Көнъяк диалект Башкортостандың үзәк, көньяк һәм көньяк-көнбайыш райондарына, Ырымбур, Һарытау, Һамар өлкәләренә таралған. Был диалектка зур биш һөйләш инә: *урта һөйләш, Дим һөйләше, Әйек-Һаҡмар һөйләше, Өршәк һөйләше, Егән һөйләше.*

Көнсығыш диалект Башкортостандың төньяк-көнсығыш, Урал арты райондарына, Силәбе, Турган өлкәләренә таралған. Был диалект алты һөйләште үз эсенә ала: *Аргаяш, Салйогот (Салйот), Әй, Мейәс, Асыузы, Жызыл һөйләштәре.*

Төньяк-көнбайыш диалектына Башкортостандың төньяк-көнбайыш һәм көнбайыш райондарында, Пермь крайы, Свердловск өлкәһендә һәм Татарстанда йөшөгән башкорттардың теле инә. Былар татар һөйләштәренең һәм әзәби теленең йөгөнтоһон кисергән һөйләштәр булып тора: фонетик яктан татар теленә тартым, ә лексик һәм грамматик йөһәттән башкорт теленә нығырак якын.

Октябрь революцияһына тиклем башкорт халкы ғәрәп графикаһына нигезләнгән төрки язма теле менән файҙаланды. Безҙең көндөргә ошо телдә язылған шәжәрәләр, төрлө тарихи документтар, эш қағыззлары, әзәби әсәрҙәр килеп еткән. Был язма тел халықтың йәнле һөйләү теленә нигезләnmәгән, унда ғәрәп, фарсы телдәренән ингән һүззәр бик күп кулланылған, ябай халыкка бигүк аңлайышлы булмаған, шуға ла ул, рәсми тел буларак, күбәһенсә укымышлы кешеләр араһында таралған булған. Салауат Юлаевтың шиғырҙары, бойороктары, мәрәжәғәттәре, мәсәләһ, ошо телдә язылған. Батша хөкүмәтенең әмерҙәре лә ошо телгә тәржемә ителер булған. XIX быуатта Мөхәммәтсәлим Өмөтбаев, Мифтахетдин Аҡмулла һәм башка мәғрифәтсә әзиптәр зә ошо телдә ижад иткәндәр. Халықтың бай ауыз-тел ижады йөгөнтоһонда, сәсәндәрҙең, прогрессив карашлы әзиптәрҙең, ғалимдардың ижади эшмәкәрлегә һөзөмтәһендә был тел акрынлап демократлаша, йәғни бөтә халыкка аңлайышлы була бара.

Октябрь революцияһынан һуң бөтә илдә, әзәби телдәрҙә халықтың йәнле һөйләү теленә нигезләп, яңы язма әзәби телдәр булдырыу әше киң йәйелдерелә. Башкорт әзәби теле лә үзгәртеп корола – башкорт теленең фонетик, грамматик нигезҙәрен сағылдырған, уның төп диалекттарына нигезләһеп королған яңы язмаһы қабул ителә. Был язма 1923 йылдан бирле ғәмәлгә ашырыла. Шуны әйтергә кәрәк: был язма әзәби телдең нормаларын эшләгәндә, кызғаньска каршы, көнбайыш диалекттың үзәнсәлектәре иҫәпкә алынмай. Шул аркала был як башкорттары, башкорт әзәби теле йөгөнтоһонан ситләһеп, татар әзәби теле йөгөнтоһона бирелделәр, мәктәптәрҙә укытыу за татарса алып барылды һәм барыла. Телдәре татарсаға әйләһеп барған күп кешеләр үззәренең милләтен дә татар тип иҫәпләй башланы.

Башкорт әзәби теле үз тарихында өс язма алмаштыр-зы. Борон-борондан кулланылып килгән гәрәп графикаһы 1928 – 1929 йылдарға латин языуы менән алыштырыла, ә 1940 йылда рус графикаһына нигезләнгән алфавит төзөлә.

Хәзерге вақытта башкорт теле иң нык үсешкән, камил формалашкан милли әзәби телдәрзән иҫәпләнә. Был телдә әзәби әсәрзәр ижад ителә, гәзиттәр, журналдар сыға, фәнни китаптар, төрлө һүзлектәр баһыла, ул театр сәхнәнәндә, радио һәм телевидение буйынса яңғырай. Был телдә мәктәптәрзә, колледждарға, юғары укыу йорттарында укыу-укытыу әштәре алып барыла.

1. Тәрки телле халыктарзың исеMLEген төзөп, улар араһында башкорт теленә иң яқындарын билдәләгез.
2. Был төрки телдәрзәң қайһыһын аңлайһығыз, ә қайһыларын бөтөнләй аңламайһығыз? Бының сәбәбен аңлатығыз.
3. Башкорт теленәң ниндәй диалекттары бар? Ул диалекттарға қараған һөйләштәрзә язып сығығыз.

126-сы күнегеу. Қайһы бер үсәMLEктәрзәң төрлө урындарғағы атамалары. Беренсе бағанала әзәби телгә ингән вариант бирелгән.

мышар	миләш
муйыл	шоморт
бәшмәк	мәшкәк, гәмбә
қурай еләге	әберсә, торна еләге
қарағат	қарлығын
әлморон	әтморон, гөлийемеш
қартуф	бәрәңге

127-се күнегеу. Һүзбәйләнәштәрзә дәрөс укығыз. Ике һүз араһындағы һузынкыларзың беренсе, һүззәр шәп әйтәлгәндә, төшөп қала.

килә \frown алманы (киләлманы)

бара \frown ине

атаһы \frown алдында

ала \frown айғыр

килдә лә \frown алды

өйгә \frown әш

сәскә \frown ат

арғы \frown урам

128-се күнегеу. Һүзбәйләнештәрҙе дәрәс укығыз. Ике һүзҙе бергә укығанда, ижек сиктәре күсә.

урман $\overbrace{}$ әсендә (ур-ма-не-сен-дә)
Инейәр $\overbrace{}$ ауылы
барыр $\overbrace{}$ инем

Сәлим $\overbrace{}$ ағай
кайын $\overbrace{}$ урманы
йыр $\overbrace{}$ ишетелә

Зәйнәб БИИШЕВА

БАШКОРТ ТЕЛЕ

Моң шишмәһе һандуғастай йырсы ла һин,
Ғығылма бил тал сыбыҡтай нәфис тә һин,
Аллы-гөллө гөл-сәскәләй һазлы ла һин,
Эй, илһамлы, эй, хөрмәтле башкорт теле.
Күгөрөп ятқан Уралыңдай бай, йомарт һин,
Серле ҡамыш ҡурайыңдай ҡарт, олпат һин,
Күптә күргән сәсенәңдәй йор, зирәк һин,
Эй, һөйөклө, эй, ҡәҙерле башкорт теле.
Диңгеззәргә тиңләмәйем – тәрәннең һин,
Айға-көнгә тиңләмәйем – гүзәлнең һин,
Ҡаяларға тиңләмәйем – бөйөкһең һин,
Эй, хикмәтле, мәрхәмәтле башкорт теле.
Күп быуаттар һин йырланың ҡурай моңон,
Күп быуаттар һин йырланың яугир юлын,
Инде азат. Шат. Йырлайһың еңеу йырын,
Эй, бәхетле, эй, ҡәҙерле башкорт теле.
Иң тәү миңә һин күрһәттең дуслыҡ юлын,
Минең өсөн һин бит йәшәү, бәхет үзең.
Мәңге йәшә, эй, һөйөклө башкорт теле,
Атам теле, әсәм теле – минең телем.

1. Шиғырҙан башкорт телен тасуирлаусы эпитеттарҙы язып алып, руссаға тәржемә итегеҙ.
2. Күсереп алған эпитеттарығыҙға ҡарап, шағирәнең туған теленә мөнәсәбәтен билдәләгеҙ. Туған телегеҙгә ҡарата һеҙ ошо эпитеттарҙы ҡуллана алаһығыҙмы?
3. Шиғырҙы тасуири укып өйрәнегеҙ, ятлағыҙ.
4. Башкорт теленә арналған әсәрҙәрҙе иҫегеҙгә төшөрөгөҙ, исемдәрен язып куйығыҙ.

5. Рус һ. б. телдәргә арналған шиғырҙар беләһегеҙме?
6. Зәйнәб Бишеваның тағы ниндәй әсәрҙәрен беләһегеҙ, иҫсегеҙгә төшөрөгөҙ.
7. Шиғырҙан күсереп алған эпитеттарҙы файҙаланып, кроссворд төзөгөҙ.

Ғайса ХӘСӘЙЕНОВ

ӘСӘМ ТЕЛЕ – СӘСӘН ТЕЛЕ

(«Донъя» китабынан)

Донъяла һәр кемгә кәҙерлеһе – үз туған теле. Үз туған теле барҙың үз туған рухы бар.

Туған телгә күпме мактау һүҙҙәре яузырылған:

Әй туған тел, әй матур тел,
Атам-әсәмдең теле.
Донъяла күп нәмә белдем
Һин туған тел аркылы, –

тип, Ғабдулла Тукай һүҙҙәрен без бала сактан ятлап көйләп үстек. Әсәм теле – сәсән теле, ти шағир Рәми Ғарипов туған башкорт теле хақында.

Әсә телендә кеше донъяны, донъя матурлығын белә башлай. Уның шул телдә фекерләү мәҙәниәте, зауығы формалаша. Уй күрке – тел икән, тел күрке – һүз. Һүзе яғымлының үзе лә яғымлы, теле матурҙың күңеле лә матур.

Минең туған башкорт телем – әсә һөтө менән каныма һеңгән әсә телем – донъяны таныткан, кешеләр менән аралаштырған, белем, ғилем биргән ғәзиз телем. Шул телем мине киң донъяға алып сытқан, бүтән телдәрҙе белергә, рус телен икенсе туған телдәй өйрәнергә юл асқан. Бөйөк рус теле мине бөтә кешелек ғилеменә, мәҙәниәт донъяһына алып инде, бүтән халыктар менән уртаҡ телдә аралашырға мөмкинлек бирҙе.

Үҙен аңлар һәм үзе тураһында һөйләр өсөн халыҡ үз ул-кыҙҙарын – сәсәндәрен, йырсыларын, аҡыл әйәләрен, яҙғусыларын тыуҙыра. Һабрау йырау қобайырҙары менән ул хан замандарының ыза-яфаһын һөйләй.

Байык сәсэн Салауаттай ир-егеттәрзең ирек яулар батырлыктарын ололай.

Салауат Юлаев үзе халықтың батыры һәм сәсәне булып яузарға оран хала, батырлык, дуслык үрнәктәрен сағылдыра.

Париждарзы урап кайткан Буранбай ише курайсылар Рәсәй илен һаклаған улдарының дан азаматы һәм йырсыһы булып алға баһа.

Өмөтбай, Акмулла үз шиғырҙары аһа ғилем, мәғрифәт нуры сәсә.

Дауыт Юлтый заман поэзияһы булып революция һәм социалистик төзөлөш фронттарын киһә.

Рәшит Ниғмәтиһәр, Баязит Бикбайһар булып илебезгә дан йырлай.

Мостай Кәримдең дуслык, туғанлык тауышы булып ил-китғаларға шиғри моңон ишеттәрә.

1. Автор байтақ күренекле әһиптәрзең иһемдәрен телгә ала. Һез уларзың кайһыларын беләһегез? Шуларзың берәһне тураһында белешмә төзөп язығыз.
2. Нимә ул *яғымлы һүз*? Һүз тағы ниндәй була?
3. Язығусы, *Шул телем мине киң донһяға алып сыткан*, ти. Ул нимәне күз уңында тотто икән?
4. *«Әсә телендә кеше донһяһы...»* тип башланған абзақты ятлағыз.
5. *«Минең туған телем»* тигән кескәй белешмә төзөгөз.

129-сы күнегеү. **Кара** сифаты менән төзөлгән һүзбәйләнеш-тәрзең мәғәнәләрен аңлатығыз һәм рус теленә тәржемә итегез.

Кара төһ, кара урман, кара хәбәр, кара йөрәк, кара мунса, кара яғыу, кара йөззәр, кара көн, кара айғыр, кара халык, кара ақыл, кара көстәр, кара алтын, кара икмәк, кара тир.

Һәр бер тел һүззәрзе фонетик яктан бер аз үзгәртеү юлы менән дә тел байлығын арттыра. Алдарак яңы һүззәрзең ялғау өһтәү, ике тамырзы кушыу юлы менән яһалыуын әйткәйнек инде. Инде хәзәр фонетик үзгәрештәр нигезендә яһалған яңы һүззәрзе карайык. Мәһәлән, *тары* (ярма) – *дары* (порох), *һеперә* – *һыпыра*, *туған* (тел) – *тыуған* (ил), *ырғый* (һикерә) – *урғый* (урғып кайнай).

130-сы күнегеү. Тексты укығыз. Сифаттарзы үззәре эйәрәп килгән исемдәре менән язып алығыз за рус теленә тәржемә итегез.

Кискә табан вак күзле ямғыр быскаклап торзо. Еле лә әллә ни һалкын түгел ине. Ә төн урталарында капыл һалкынайтты. Дымлы ер өстө шыкырлап туңды. Төнъяктан үзәккә үтмәле көслә, һалкын ел иҗте. Ул Алатау артынан калын һоро болоттарзы кыуалап килтерзе лә ер өстөнә тәүге кар бөртөктәрен түңкәреп бәрергә тотондо. Ел көсәйгәндән-көсәйзе. Тәүзә әр-бәк-һәрбәк кенә яуған кар таң алдынан көслә буранға әйләнде.

(Н. Мусин)

131-се күнегеү. Бирелгән һүзбәйләнештәрзән һөйләмдәр төзөгөз.

Яғымлы һүз, мөһабәт карағай, тоғро дуҗ, бына тигән китап, уңған кыз, һөлөктәй ат.

132-се күнегеү. Дөрөҗ укығыз.

ауылда	безең укыусыбыз
ауыл да	без – укыусыбыз
кайткандә	йыяһығыз
кайтқан да	йыялар

ЯКШЫ ҺҮЗ – ЙӘН АЗЫҒЫ

(Башкорт халык әкиәте)

Бер ярлы кеше, тимерсегә ялланып, егерме йыл буйына уға тырышып хезмәт иткән. Тәүзә өйзәгеләрен бик һағынған, торарак бындағы тормошка өйрәнәп киткән. Олоғая килә, үзенең иҗәбе менән, ат алырлык акса тупланғас, тыуған ауылына кайтырға булған да, тимерсегә киләп:

– Әш хактарымды түлә инде. Тыуған еремә, балам, бисәм янына кайтайым, уларзы күрмәгәнгә егерме йыл булды бит инде хәзер, – тигән.

– Мин һине үз улым кеүек күреп яраттым, һиңә бик нык өйрәнгәйнем бит әле. Тағы ла бер-ике йыл ғына эшлә инде, – тигән тимерсе.

– Юк, юк, башкаса кала алмайым. Мин киткәндә, бисәм: «Ғине теп-теүәл егерме йыл көтөрмөн», – тип калғайны. Егерме йыл тулғас, ул миңең йортомдо ташлап сығып китәсәк, – тигән, ти, ярлы.

– Улайһа, бер ни зә эшләп булмай инде, алырһың эш хакыңды, – тигән дә, ти, тимерсе, һандығынан өс алтын сығарып, ярлыға тотторған.

– Ғинең хезмәтең өсөн күберәк тейеш тә бит, миңең шуһан артык малым юк шул. Быны ла кара көнгә тип кенә һаклағайным. Аз булһа ла, ихлас күңелемдән бирәм. Кәрәк булһам, тағы килеп сык. Асык сырайым менән каршы алырмын. Үзем донъя куйғанда, тимерлекте һиңә мирас итеп калдырырмын, – тигән, ти, ул.

Ярлы шул өс алтынды алған да, тимерсе менән хушлашып, кайтырға сытқан. Юлда ул өс юлсыны осратқан. Уларзың икәүһе йәш, береһе бик оло йәштә булған. Ярлы юл буйынса йәштәр менән һөйләшәп килгән, ә карт ауыз асып бер һүз зә өндәшмәгән, һораузарға ла яуап бирмәгән. «Йә һаңғырау, йә телһезер был», – тип уйлаған ярлы. Килә торғас, түзмәгән, йәштәрзән:

– Был һиндәй карт? – тип һораған.

– Беззәң атай, – тигән егеттәр.

– Ниңә ул йә йылмая, йә бик моңһоу күренә?

– Сөнки ул коштар телен аңлай. Бәлки, ана тегендә, урман әсендә, һайрашқан кошсоқтарзың йырын тыңлайзыр за улар менән йә шатлана, йә кайғыра торғандыр.

– Ә ниңә ул бер һүз зә өндәшмәй, әллә һөйләшә белмәйме? – тип һораған ярлы.

– Ул бушқа ғына ауызын асмай.

– Ауызын асып, берәй һүз әйтһен өсөн, уға күпме түләргә кәрәк һуң?

– Бер өндәшһен өсөн, бер алтын түләргә кәрәк.

Кеҫәһендә өс алтын тәңкә ятқан ярлы: «Донъя тишеген былар менән генә томалап булмаҫ барыбер, бирәйем шул тәңкәһең береһен, исмаһам, бер якшы һүз ишетермен», – тип уйлаған да, бер тәңкәһен алып, картка һуҙған. Карт, аксаны алыу менән:

– Бурьяк һыуға кермә! – тигән дә йәнә тынған.

Улар бергәләп юлдарын дауам иткәндәр. Ярлы, таяк таянып акрын ғына атлаған картка карап: «Кызык карт.

Коштарзың телен аңлай, үзенең һәр һүзе өсөн акса талап итә. Икенсе тәңкәмде лә бирһәм, ни тиер икән?» – тип уйла- нып килгән дә, мин бөлгәндән кем кәлгән, тип, картка икенсе тәңкәһен дә биргән. Карт аксаны кеҗәһенә һалған да:

– Бөркөт һауалаған ерзә ем булыр, – тигән дә йәнә тынған.

Ярлы, елкәһен тырнап: «Күпме тапкыр бөркөттөң һауа- лағанын күргәнем бар, шул ерзә ниндәй ем бар икәнән караға- ным юк. Берәй карарға кәрәк әле», – тип уйлаған да һуңғы тәңкәһен дә картка биргән.

– Ашыккан – ашқа бешкән, – тигән карт.

Бер аз барғас, өс юл сатында айырылышкандар, ти, быллар: карт улдары менән үз юлын дауам иткән, ярлы тыу- ган яктарына табан киткән. Бер аzzан ул бер йылға буйына килеп сыккан, һыуы шундай буръяк икән, бик шәп аға, ти. Йылғаны кисеп сығайым тип, итеген сисә башлаған икән, теге карттың «Буръяк һыуға кермә!» тигән һүzzәре иҗенә төшкән. «Тукта, әзерәк ашап, хәл йыйып алайым әле, шунан йә ки- сеү, йә берәй күпер эзләп китермен», – тип уйлаған, ти, был һәм, токсайынан икмәк сығарып, ашай ғына башлаған икән, эргәһенә бер һыбайлы саузагәр килеп сыккан, ти.

– Әй, дуҗ кеше, – тип кыскырған ул. – Ниңә аръякка сыкмай ултыраһың?

– Буръяк һыуға кергем килмәй, – тип яуап биргән, ти, был.

«Бына акылһыз өзәм», – тип уйлаған да саузагәр атын йылғаға табан кыуалаған. Көслә ағым һыбайлыны аты-ние менән әйләндереп-тулғандырып ағызып алып киткән, ти. Сау- загәр батып үлгән, ә ат ярға йөзөп килеп сыккан. Теге ир уны йүгәнәнән эләктереп алған, ти. Ә бер аzzан ул йылға аша һа- лынған күперзе лә эзләп тапқан, ти.

Батып үлгән саузагәрзең атын менеп кайтып килә, ти, был шулай. Килә торғас, Ирәндек тауы буйында һауалаған бөркөттө күреп калған. Теге карттың һүзән хәтерләп: «Нимә бар икән унда, барып карайым әле», – тип, барып караһа, ни күзе менән күрһен, унда ике мәйет ята, ә улар янында ал- тын тултырылған токсай ята, ти. Төндә был ике юлбәсар теге саузагәрзе талағандар икән дә, табыш бүлешкәндә, еңешеп китеп, бер-берәһен аткандар за үлтергәндәр, ти. Ярлы токсай- зы алған да, тегеләрзең пистолеттарын кеҗәһенә тығып, юлын дауам иткән.

Кискә табан ауылына кайтып еткән, ти, был. Емерелеп барған өйөнөң кескәй генә тәзрәһенән килеп караһа, өйзә бының бисәһе бер йәш кенә егет менән әңгәмәләшеп ултыра, ти. «Алдаксы! Мине көтмәйенсә, кейәүгә сығып, нисек рәхәтләнәп ултыра!» – тип, ярлы асыуынан кеңәһендөгә пистолетын нисек тартып сығарғанын һизмәй зә калған, ти. Шул сак йәнә теге карттың һүззәре иҫенә килеп төшкән. «Ашыккан – ашка бешкән!» Шунан был: «Тукта, тәүзә нимә һөйләшкәндәрен тыңлайым әле», – тип, колак һалһа, теге егеттең: «Әсәй, иртөгә атайымды эзләргә китәм, миңә юл кәрәк-ярактарын әзерлә. Бик күп бит инде сығып киткәнәнә, һаман юк», – тигән һүззәрен ишеткән. «Егерме йыл – аз ғүмер түгел инде, улым. Ул сығып киткәндә, һиңә ни бары өс кенә ай ине бит. Бәлки, иҫән дә түгелдер. Иҫән булһа, бер кайтыр ине», – тип бисәһе үкһей башлаған, ти. Быны ишеткән ярлы, ишекте шар асып, өйгә йүгереп килеп ингән, ти.

Шулай итеп, теге карттан һатып алған өс ауыз һүз аркаһында был кеше үлемдән котолоп калған, зур байлыкка әйә булған һәм бисәһен, улын һәләк итеүзән тыйылып калған, ти. «Якшы һүз – йән азығы» тигәндәре ошолор инде.

1. Әкиәтте иғтибар менән укып сығығыз. Аңлашылмаған һүззәрзә, һүзбәйләнештәрзә күсереп алып, мөгәнәләрен асыклагыз.
2. Әкиәттең исеме һиндәй мөгәнәне аңлата? Уны руссаға тәржемә итегез.
3. Карттың ярлыға әйткән өс һүзән дә язып алығыз. Ярлы, уларзы һуңғы аксаһына һатып алып, дөрөҫ эшләгәнме? Уның урынында һез ни эшләр инегез?
4. Нимә ул *асык сырай менән каршы алыу*? *Асык сырай* һүзбәйләнешенә синонимдар, антонимдар табығыз. Уларзың барыһын да бер үк һөйләм контекстына куйып язығыз. Мөгәнә үзгәрзәме?
5. Нимә ул *кара көн*? Ак, кызыл, зәңгәр һ. б. көндәр зә буламы?
6. *Донъя куйыу* һүзбәйләнешенә синонимдарын табып, уларзы руссаға тәржемә итеп язығыз.
7. Ата-әсәләрегеззәң, ололарзың үз-ара һөйләшеүзәренә, һезгә әйткән һүззәренә иғтибар итегез. Уларзың һезгә файҙаһы тейгән, фәһемлә йәки ғибрәтлә һүззәрен дәфтәрегезгә язып барығыз.

8. Ололарзан үзегез ишеткән берәй ғибрәтле һүзгә әкиәт уйлап сығарығыз.

9. Мәкәлдәрзең мәғәнәләренә төшөнөгөз.

Уңған эшләшергә килер, ялкау ашашырға килер.

Уңғандың яланын кар баһыр, ялкаузың аранын кар баһыр.

Ялкауға эш өйрәтһең, ул һиңә аһыл өйрәтер.

Калған эшкә кар яуа.

Эшле килер – эш арттырыр, эшһеҙ килер – эш калдырыр.

Эше юктың ашы юк.

Рәми ҒАРИПОВ

ТУҒАН ТЕЛ

Эй туған тел, әй матур тел,
Атам-әсәмдең теле!

Ғ. Тужай

Мин халкымдың сәскә күңеленән
Бал кортондай ынйы йыямын.
Йыямын да – йәнле ынйыларзан
Хуш есле бер кәрәз қоямын.

Шуға ла мин беләм тел кәзерен:
Бер телдән дә телем кәм түгел –
Көслө лә ул, бай за, яғымлы ла,
Кәм күрер тик уны кәм күңел!..

Халкым теле миңә – һаһлык теле, –
Унан башка миһең илем юк;
Илен һөймәс кенә телен һөймәс,
Иле юктың ғына теле юк!

Әсәм теле миңә – сәсән теле –
Унан башка минең халкым юк,
Йөрәгендә халкы булмағандың
Кеше булырға ла хақы юк!

1. Таныш булмаған һүзәрзе табығыз, мәғәнәләренә төшөнөгөз, дөрөс әйтергә, үзегезең телмәрегеззә кулланырға өйрәнегез. Был һүзәр менән һүзбәйләнештәр, һөйләмдәр төзөп язығыз, һөйләмдәрегеззе руссаға тәржемә итегез.
2. *Сәскә күңел, йәнле ынйылар, кәм күңел* һүзбәйләнештәренәң мәғәнәләрен аңлатығыз, уларза шағирзың нимәнә күз уңында тотканлығына төшөнөгөз.
3. Туған телдең бөйөклөгө, уның кеше тормошондағы әһәмиәте ниндәй юлдарза асык күренә?
4. Шиғырзы башка шағирзарзың туған телгә арналған шиғырзары менән сағыштырығыз, улар араһында окшаш һәм айырмалы яктарзы табырға тырышығыз.
5. Туған телегез тураһында шиғыр язығыз, унда туған телегезгә мөнәсәбәтегеззе белдерергә тырышығыз.
6. Шиғырзы ятлағыз.
7. «*Әсәм теле – сәсән теле*» тигән темаға кыска ғына инша язығыз.
8. Рәми Ғарипов тураһында белешмә төзөп язығыз.

Әнүр ВАХИТОВ

ҺҮЗ ХАҚЫНДА БАЛЛАДА

Без тормошта шуға игтибар итмәйбөз: кеше үз гүмерендә күпмә якшы әш әшләй, башкаларзы кыуандыра, хатта бәхетле итә – ул ниндәйзер дәрәжәлә һүзгә, без һөйләгән хәбәргә, әйткән һүзгә бөйләнгән. Әзәм балаһы хата яһай икән, был да кайһы сакта ул әйткән һүзгә әйәреп сыға. Һүззең кәзере, көсө-көүәте лә шундалыр, моғайын. *Кеше һүзе кеше үлтерә*, тип юкка әйтмәгәндәрзер, күрәһең. Ә бит ысынында һүз кешене һәр яклап дауаларға, якшыға илтергә тейеш...

Әле мин бына Әхмәзулла бабайзан якты, бай күңелле кешеләр – көрәшселәр йәки кара эсле бәндәләр хақында күпме хикәйәт ишетһәм, уларзың барыһы ла ана шул һүззә, телебеззә һакланған. Әхмәзулла бабай уларзың күбәһен боронғоларзан аманат итеп кабул иткән һәм аманат итеп миңә тапшырҙы. Ә кайһы берзәренә үзе шаһит булған. Әммә кешегә йәшәй белеү нисек кәрәк булһа, һүззә башкаларға еткерә белеү зә шулай ук мөһим. Еңел-елпе һөйләшкән кешенең үзен дә халык юкка ғына еңел ақыллы тип атамайзыр, моғайын. Тимәк, һүз әйтә белеү – үзе ақыллылык билдәһе, боронғоларзың тәжрибәһен күңелендә һаклай белеү оҫталығы икән. Был фекерем, Әхмәзулла бабайзың хикәйәттәрен тыңлағас, тағы ла нығынды. Китер сақта ул миңә һүз көсә, һүз һөйләй белеү хақында тағы бер хикәйәләһе. Мин уны **баллада** тип атаным...

* * *

Миңә китергә вақыт еткәйһе инде. Хушлашырға тип барһам, Әхмәзулла бабай кайзалыр китергә тора.

– Һау бул, Әхмәзулла бабай, – тинем мин, уның яһына барып, – миңә китергә лә вақыт.

Бараһы ауылымды әйткәс, Әхмәзулла бабай:

– Бәй, мин дә шул яткарак барырға тип йыйынып торам бит. Әйзә, улайһа, «Туғандар кәберлегә» нән тура юл өйрәтер зә ебәрермен, – тине.

Без юлға сықтык. Әхмәзулла бабай һүзһез генә атлай. Бер аз барғас, ул, миңә карап:

– Асыуланмаһаң, бер нәмә әйтәйһем әле, улым, – тине.

– Йә, йә, әйт, бабай!

– Һез, йәштәр, шулай за һүззәң кайзан килеп, кайза киткәнән онотоп ебәрәһегез. Бына миһең балаларым мәктәптә укыһы, радио ла һөйләп тора, үзем дә иҫкесә лә, яңыса ла һу-палайым. Әммә бер нәмәгә эсем боша. Мәжит Ғафури хақында ла, Тукай менән Бабич хақында ла күп язалар. Тик, әллә ни эшләп, Аҡмулла тураһында – ләм-мим. Эш кайзан башлана, кайза бәтә – шуһы онотканлыктан был. Аҡмулла һүзен дауам иткән кеше ул Ғафури, белгең килһә. Башкалары ла шул... Боронғолар үззәренең кобайырында һүззә бик ололағандар. Уһы йәштәргә аманат итеп калдырғандар, хыянат итмәскә васыят иткәндәр уға. Ә һез хыянат итәһегез...

Карт, тынып, бер аз уйланып барзы, тәрән итеп көрһөндө лә мине аптырауға һалған һүзен дауам ите:

– Бына мин дә, улым, һиңә боронғолар тураһында халык һүззәрен генә һөйләнем. Аманат итеп кенә тапшырҙым. Шуны әйткәм килгәйне миңең. Әгәр язып сыкһаң, һүземде бозма, һүз – ғәжәп нәмә ул. Шул хакта бер ғибрәт һөйләйем әле үзеңә. Бәлки, фәһемен алырһың...

Революцияға тиклем безең ауылда кеше менән бик катышмай, шым ғына йәшәп яткан бер ағай бар ине. Дәүләт-бай исемле ине ул. Ғәзәттә, ауыл кешеләренең кушаматы була торғайны элек. Әллә был, тәрән йылға кеүек, тын ғына кеше булғанға, уға кушамат бирмәгәйнеләр. Ул иртәнән кара кискә тиклем үз ояһында быстырлай, хатта төрлө йыйындарҙа, мир сходтарында да тауышланмай торғайны.

Бына революция булып китте. Кайзандыр ақтар килеп сыкты, ауылдар буйлап әле ақ, әле кызыл сабып йөрөнө. Замана катмарланды, юлға сығыу – әтлеккә, һүз әйтеү баш ашауға әйләнде.

Шулай, ун һигезенсе йыл ине. Язмы, көзмө – асык кына хәтерләмәйем. Әммә һалкынсарак көн ине. Кайзандыр ер һелкетеп, ауылға ақтар килеп тулды. Тулдылар ҙа, өй беренсә йөрөп, халыкты сходка кыуа башланылар. Камсылар уйнап кына тора, карышкандарзың баш осонда кылыстар ялтырай. Бына шулай халыкты йыйзылар ҙа үззәре, йыйынға қаршы тезелеп, яр һалдылар:

– Һезең ауылдың кешеләре безең походный штабты туззырған. Шулар үззәре баш һалһын.

Халык өндәшмәй. Тәүзә аптырап калдылар. Йөззәренән шикләнеү, шунан һуң икеләнеү шәүләһе йүгереп үтте. Күптәр, ақтарзың холкон белгәнгә, сираттағы «батырлыктарын» күрһәтергә кулдары кысыйзыр, тип уйлай.

Һүззе тегеләрзең ас күзле, яшык бер атамандары тағы кабатлай:

– Әгәр ҙә бандиттар шайкаһы үзе теләп баш һалмай икән, бәлки, уларзы белеүселәр барзыр? – Шунан теге халыктың тыныслығы уның күңеленә тейзе булһа кәрәк, ул ақырып ебәрзе: – Һез барығыз ҙа бер сыбыктан кыуылғанһығыз!..

Халык һаман тын. Кешеләрзең йөзөндә әллә яңы кабарып сыккан болот қараңғылығы сағыла, әллә нахакка рәһнетел-

гөн күңел шулай һөрөмөн коя. Улар, тотош бер өйкөм булып, тотош бер стена булып торалар за торалар.

Мулла түзмәне:

– Йө, йәмәгәт, ауызығызға һыу уртламағанһығыззыр бит, гәйеплеләрзе тотоп бирергә кәрәк, – тип тынлыкты боззо.

Мулланың һүзен кеүәтләп, байзар за куштанланды. Ә халык тора бирә. Ул мулласа уйламай.

Халык төркөмөнөң бер як ситендә әлеге Дәүләтбай тора. Ул был фажигәле минуттарзы үзенсә кисерә. Үзенсә уйлай. Куйы, бөркөт канаты кеүек каштары астынан ул бер аз кысык, үткер күззәрен әле халыкка, әле муллаларға күсерә, һалдаттарға һөзөп карап ала. Уның да эсе яна.

«Һуң, был тиклем халыкты ни эшләтә ала был бандиттар? Бер төптән булырға ла, бөтәбез зә катнаштык, тиергә лә куйырға ине... Могайын, бөтөн халыкка хаслык кылырға намыстары етмәс ине», – тип уйлай Дәүләтбай агай.

Сходта шулай өс төркөм тора, өс төркөм өс төрлө уйлай. Ә вакыт үтә. Актар тынышсылана бара.

– Һуңғы тапкыр искәртәм, – тип кыскыра атаман, кылысын кынынан һурып, – һуңғы тапкыр. Үкенерлек булмаһын!

Халык тын тора. Атамандың һүззәре, гүйә, уларға килеп етә лә кире каклыға... Байзар төркөмө ығы-зығылана, ә Дәүләтбай үзен сак тыйып тора. Офицер һалдаттарға һизер әйтте. Мылтыктар шылтыраны. Кешеләрзең йөзө тертлөгәндәй булды. Тик кузғалыусы булманы. Ә көбөктәр халыкка карай ине.

Мулла тағы:

– Йәмәгәт... – тип һүз башлағайны, уның бисәләрзеке кеүек нәзек сыйылдауын, ер астынан ишетелгәндәй, гөрләп сыккан тауыш күмеп китте:

– Был эш обще эшләнде. Гәйеплеләр юк!

Кешеләр быны кем әйткәнен абайларға ла өлгөрмәһеләр, атамандың усал шатлыктан карлыккан тауышы ишетелде:

– Әһ-һә, обще! Обще и үлегез! Атырға!

Залп яңгыраны. Ыңгырашыу, йөззәрсә кеше тауышынан сыккан аһылдау тирә-якты тетрәтеп ебәрзе. Карғыш, һүгеш, шау-шыу, илаш, йүгереш – гөмүмән, зур ығы-зығы башланды. Шуны ғына көткән кеүек, ямғыр яуа башланы. Актар аттарына атландылар за кайзалыр саптырып китеп юғалдылар. Ерзә үлектәр, яралы кәүзәләр ятып калды. Улар араһында

берәү, ақылынан шашқан шикелле, сәстәрен йолткколап, ерзә аунай, үзен үзе белештермәй, үкереп илай. Был – Дәүләтбай ағай ине.

Бер аззан майзандан үлектәрзе йыйып алдылар, яралыларзы алып кайттылар.

Иртәгәһенә үлгәндәрзе күмергә булғас, мулла уларзы элекке зыяратка ерләргә рөхсәт итмәне. «Улар кафыр киттеләр», – тине. Шуға халык бына ошо имәнлекте яңы зыярат яһаны, – тип, Әхмәзулла бабай бейек, матур имәнлеккә күрһәтте, – күмергә бөтә халык килде. Яралы булыуына карамастан, Дәүләтбай ағай за килгән. Бер көн эсендә ул шул тиклем үзгәргәйне. Төз, нык көүзәһе бөкрәйеп, йокарып киткән, кисә генә кара булған сәсе хатта һакал-мыйығына тиклем ап-ак булған. Элекке мөһабәт ирзән олпат картка әйләнгәйне ул. Һүзһез генә ярзамлашып йөрөнә лә ул, кәбер тупрағына әйелеп, ерзе үпте һәм, бөтә кешеләргә ишеттерерлек итеп:

– Мин һеззәң алдағы гәйебемде каным менән йыуырмын, туғанкайзар, – тине. Шунан азақ был кәберлекте «Туғандар кәберлеге» тип йөрөтә башланылар...

Әхмәзулла бабай туктаны. Үзе, тәрән уйға батқан кеүек, тирә-яғына һөзөп караны.

Мин түзмәй инем.

– Шунан, азақ ни булды? – тип һорағанымды һизмәй зә калдым.

– Ни булһын? Дәүләтбай ағай ақтарға күрмәгәндәрән күрһәтте. Йәшен булды ул уларға. Беззәң тирәлә Граждандар һуғышы осоронда орден алған кеше ул ғына булды. Тик үзе ошо көндәрзе күрә алманы...

– Ни эшләп?

– Донъя тынысланғас, ауылға бөтөнләйгә кайтып килгәндә, Ямас тигән урманда уға әллә кайзан эзәрләп килгән бандиттар һөжүм итә. Дәүләтбай ағай тыныс кына йырлап килә икән. Күп ер үтеп, аты ла талытқан булған. Шул вақыт бының каршыһына теге юлбаһарзар килеп сытмаһынмы! Бандала унлап кеше була, теге вақыттағы атаман да бар икән.

– Әһ-һә, – тип кысқырған атаман, – «обще» абзый, күптән һағындырғайның, кулдарзың кысыуын баһырға була, былай булғас...

– Ах, аяклы имгәк, һин һаман тереме ни әле?! – тип тегенең үзенән дә яман ақырған Дәүләтбай ағай һәм кынынан кылысын һурған.

Һуйыш башланған. Шул тиклем ярһып һуғышқан Дәүләтбай ағай – офицерҙы уртаға ярып төшөргән, тағы өс-дүрт бандитты дөмөктөргән. Шунан, уңайлы мәлде генә һайлап, атына кысқырып ебөргән.

Кош булып оскан улар. Тик бер пуля кыуып еткән уны. Тап күкрәгенә инеп ултырған. Ләкин туктамаған Дәүләтбай ағай. Үлерен белгән, шуға һуңғы тапкыр тыуған ауылын күргәһе, «Туғандар кәберлегә» нә баш эйгәһе килгән уның.

Йәйге матур көн ине. Ауылға һуңғы сиккә етеп ярһыған атының ялына һуңғы көсө менән тононоп елеүсә бер һыбайлы килеп инде. Атты кәнсәләр янында торған ирҙәр сак тотоп алды. Кешенә эйәрҙән алһалар – Дәүләтбай ағай! Уның йөзө сепрәк төслә ағарған, кан әсәре юк. Аркаһына ла, түшенә лә кан һаркып сытқан. Бер нисә көндән уға сак кына хәл керҙе, һәм ул «Туғандар кәберлегә» нә барып баш эйҙе.

– Әйткән иҫәр һүҙем менән тарыған оло ғәйебемдә йууып бөтөрә алмаған булһам, кисерерһегез, туғандар. Инде үзәмә лә һезҙең янға... килергә калды... – Ул, кәбергә ятып, тағы ла ерҙе үптә.

Иртәгәһенә уны зур хөрмәт менән «Туғандар кәберлегә» нә күмделәр...

Әхмәзулла бабай һүзен бөтөрдө, һөйләгән вакиғалар тәҫсирендә бер аз тын ултырҙык. Шунан ул, миңә карап:

– Бына, ысын ир һүҙе шулай була, – тине. Ул ниңәлер моңһоу бер тантана менән йылмая ине. Бер аздан тағы өстәп куйҙы:

– Анау йүнһез көтөүсә малай кәберлектә малынан тапатқан. Шуға кәртәһен йүнәтергә килгәйнем.

Ул урынынан торҙо. Мин дә, уға рәхмәт әйтеп, юлымды дауам иттем.

1. Һүҙлек эше башкарығыз: таныш булмаған һүҙҙәрҙе язып алығыз, уларҙың кемгә йәки нимәгә карата ниндәй осракта кулланылғанын асытлағыз. Ата-әсәләрегезҙең, ололарҙың телмәренә иғтибар итегез – улар был һүҙҙәрҙе кулланамы-юкмы икәнен һәм уның сәбәбен асытлағыз.
2. Кемдәр ул *кара әсле бәндәләр*? Ҙызыл, йәшел, һары йәки зәңгәр әсле кешеләр зә буламы? *Кара* һүҙенең төрлө осракта төрлө мөгәнәлә кулланылыуына иғтибар итегез, миҫалдар килтерегез.

3. Нисек була ул *еңел-елле һөйләшер*? *Һөйләшер* һүзенә тағы ниндәй эпитеттар кушып була?
4. *Еңел акыллы* тигәндең мәгәнәһенә төшөнөгөз. Кешенең акыл кимәлен белдереүсә тағы ниндәй һүззәр бар?
5. *Искесә лә, яңыса ла һупалайым*, ти Әхмәзулла бабай. Ул нимәнә күз уңында тоткан? Ниңә ул *танийым (укыйым, язам)* тиер урынға *һупалайым* тип кенә әйтә?
6. *Юлга сыгыу – этлеккә, һүз әйтеү – баш ашауға әйләнде* тигән һөйләмдең мәгәнәһен аңлатығыз. Ошонан сығып, шул заман тормошон тасуирлап карағыз.
7. *Кулдары кысый; Бер сыбыктан кыуылганһыгыз; Ауызына һыу уртлаган; Һөзөп карай; Ғәйебемде каным менән йыуырмын; Күрмәгәндәрен күрһәтте* һөйләмдәрен үзегезсә үзгәртеп, тултырып язығыз. Килеп сыткан язмағыззы руссаға тәржемә итегеҙ.
8. Әсәрҙе автор ни өсөн *баллада* тип атаған? Һүзлектән карап, балладаның билдәләмәһен бирегеҙ.
9. Әхмәзулла бабай авторға кайһы осор вакифаларын һөйләй? Һез быны нимәгә карап белдегеҙ? Текстан үзегезҙең фекерегеҙҙе дәлилләүсә миҫалдар килтерегеҙ.
10. Дәүләтбай ағай үзен нимәлә ғәйепле һанай? Текстан ошо урындарҙы табып укығыз.
11. Дәүләтбай ағай образына тулы характеристика бирегеҙ. Уға хас сифаттарҙы дәфтәрегеҙгә язып, руссаға тәржемә итегеҙ. Был сифаттарҙың кайһыһы һеззә бар, кайһыһы – юк?
12. Әхмәзулла бабай авторға ниндәй үпкә белдерә? Текстан шул урынды табып укығыз. Нисек уйлайһығыз: ул һезгә лә шулай үпкәләр инемә икән?
13. *Абайламай әйткән – ауырымай үлгән* тигән әйтемдең мәгәнәһе нимәлә? Был әйтем безҙе нимәгә өйрәтә? Һөйләй белеү, һүз кәҙере, һүз баһаһы тураһында һез үзегеҙ ниндәй мөкәлдәр, әйтемдәр беләһегеҙ? Китаптарҙан карап, ололарҙан һорашып, дәфтәрегеҙгә ошондай мөкәл, әйтемдәрҙе язығыз. Кемдеке күберәк булыр?
14. *Ысын ир һүзе шулай була*, ти Әхмәзулла бабай. Текстың йөкмөткөһөнән сығып, быны асыҡлағыз.

15. Һүзәң тағы ниндәйҙәре була? Язығыз:

ир һүҙе
егет һүҙе
ололар һүҙе
... һүҙе

16. *Кош булып оскан улар* тигәнде һез нисек аңланығыз? Ошо абзацты диктант итеп язығыз. Эштәрегеҙҙе үзегеҙ баһалағыз.

17. Әхмәзулла бабай ниндәй шағирҙарҙың исемдәрен телгә ала? Улар тураһында белгәндәрегеҙҙе иҫегеҙгә төшөрөгөҙ.

18. Әнүр Вахитов Әхмәзулла бабайҙан тағы бик күп хикәйәттәр язып алған. Һеҙҙә уларҙы ла укыу телгә уяһна, авторҙың «Якты күңел» китабы буйынса бергәләп укыу ойштороғоҙ.

Һүз күркә – мәкәл

Ауызһағы һүзгә һин әйә, ауызһан сытқан һүз һиңә әйә.

Белгәнеңде һөйләмә, һи һөйләгәнеңде бел.

Көйзөргән дә тел, һөйзөргән дә тел, бөлдөргән дә тел, көлдөргән дә тел.

Туған телен кәзәрләгән һалык кәзәрле булыр.

Оһта барһа кулың тһй, сәсән барһа телең тһй.

Телдәр белгән – илдәр белгән.

Башкорттар китте һуғышка

Яныбай ХАММАТОВ

БАШКОРТТАР КИТТЕ ҺУҒЫШКА...

(Өзөк)

Егерме икенсе гинуарзың төн уртаһы еткәс, лейтенант Атаев үз яугирҙары менән гитлерсылар кулындағы калкыулыҡты штурмлай башланы.

Был кышкы төн үтә һалкын һәм караңғы ине.

Тирә-як тып-тыныс. Бер-бер артлы барған яугирҙарзың аяғы астында кар ишетелер-ишетелмәс шығырлай.

Төньяк Донецтың йока бозо өстөнән һаклык менән генә икенсе ярға сытҡас, Атаев:

– Бик һак булығыз, иптәштәр. Минерҙар билдәләгән юлдан ғына барығыз, – тип искәртте.

Яугирҙар, текә ярзың һөзөгөрәк урынын карап, тәрән көрткә бата-сума юғарыға ыңғайланы. Өс-дүрт километр самаһы араны узып, калкыулык түбәһендәге дошмандың ут нөктәләренә яҡынлаша башлагас, лейтенант Атаев ерзән шыуышып барырға кушты.

Взвод командирынан калмаһка, һисек тә булһа уға якыныраҡ барырға тырышып, Зәки Байдәүләтов төгөрмәстәрә кыһка ғына саңғыға беркетелгән станоклы пулемётты кар өстөнән һөйрәтеп килтергән Мөхәммәтказы дуһына ярҙамлашты.

Куйы караңғылыкка сумған 79,9 калкыулығында һаман тыныс. Дошман ракеталары һауаға күтөрелгән вақытта дзоттарындағы пулемёттары ут бөркөп татылдай-татылдай за йәнә тыныслана.

Яугирзәр, өс катлы сәнскеле тимерсыбыкты киһеп, артабан шыуған сакта, дошман дзотына якынлашыусы гитлерсыларзың шәүлэләре күренеп калды. Унда смена алмашынырға тейешлеген аңлап алған взвод командиры Атаев, яугирзәрҙын эйәртеп, алға шыуышыуын белде. Ике дзот эсендәге гитлерсыларзы хәйһәрзәре менән сәнсеп үлтергәс, егеттәрзең бер төркөмө траншеяларза бер-береһенә һыйынышып йоклап яткан дошман пулеметсыларын, калғандары – блиндаждарза һәм землянкаларза ял итеүсе һалдаттарын кыйратырға тотондолар.

Блиндаждарзың береһендә йыйылған немец офицерзәры тереләй бирелергә теләмәне. Быны күреп, Атаев:

– Гранаталар – яуға! – тип бойорзо.

Ике сәғәткә һузылған аяуһыз кул һуғышынан һуң, яугирзәр калкыулыкка хужа булды.

– Дуһтарым, калкыулык хәзәр беззең кулда, – тине лейтенант Атаев. – Уны кулдан ыскындырмай тотоуы бик кыйын буласак. Калкыулыкты кабат үз кулына төшөрөү өсөн, фашистар барлык көсөн һаласак. Эммә беззең урын ошонда! Төп көсөбөз килеп еткәнсе, ошо урындан бер генә азым да сиһенергә һакыбыз юк!

Яугирзәр, сак кына ла ял итмәйенсә, дошмандың кыйратылған һығытмаларын түңәрәк оборона өсөн әзәрләргә тотондо.

Таң беленгәндә һапыл көслө күк күкрәгәндәй булды. Шул ук минутта калкыулык өстөнә бер-бер артлы снарядтар, миһалар төшөп ярыла башланы. Тирә-як калтыранды, геүләне.

Тупка тотоу тукталыу менән, Зәки Байдәүләтов йәшеренгән урынынан сықты.

– Әзәрләнергә! – тигән команда яңғыраны.

Күп тә үтмәне, калкыулыкка күтәрелеүсе ике рота саһаһы дошман һалдаты күренде. Улар, автоматтарынан ата-ата, өскә үрмәләй башланы. Уларзы кул гранаталары ташларлык якынлыкка ебәрмәскә кәрәк ине. Байдәүләтов гашеткаға баһты. Пулемөт ярһып татылдарға тотондо. Уға кушылып, башка язаштарының да қоралдары телгә килде.

Алдан килгән дошман һалдаттары саһқан үлән һымак кырыла торзо, уларзы арттағылары алмаштырзы, бер-береһен каһаландырып, кыскырыша-кыскырыша килеүсе немецтарға егерме-егерме биһ азымдар саһаһы калғас, улар

өстөнө гранаталар осто. Араларында үлеүселер күбөйгөн найын, гитлерсылар нығырак которондо. Улар һаман үрмөләнеләр, һәр метр ер өсөн өйөрө-өйөрө менән кырылдылар.

Дәһшәтле алыш бер генә минутка ла басылманы. Взводтағы кешеләр кәмегәндән-кәмей барзы. Михаил Олейник бер үзе ун ике гитлерсының башына етте, ун өсөнсөнө менән бергә үзе лә қоланы. Улар артынса Әмир Баджанов, Исмаил Азаматов, Фуат Бәшәров, Мәхмүт Кәримов, Рәхмәт Әзимов, Малик Атаханов, Сәфәр Зыяев, Дәүләт Талағанов, Алексей Молчанов, Юлай Ситдиқов һәләк булды. Ләкин алыш тукталманы. Тере қалған яугирзәр тағы ла аяуһызырак һуғышты.

Ике сәғәткә һузылған алышта гитлерсылар, лейтенант Атаев взводты тотқан рубежды һуғышып ала алмайынса, кире сигенде. Яңырак қына утлы өйөрмә уйнаған қалқыулықта тып-тын булып қалды.

Әммә дошман озақ көттөрмәне. Күп тә үтмәй, қалқыулықка үрмәләүсе уксылар батальоны күренде...

Гитлерсылар, һөмһәзләнеп, бер туктауһыз атақаға қилә торзо, атаевсылар уларзы шундай ук нықышмалылық менән кире қаға торзо. Қалқыулық бите немецтарзың үләкһәләре менән тулды. Ләкин, күпме генә тырышһалар за, дошмандар лейтенант Атаев взводынан қалған бәләкәй генә төркөм һаклаған рубежды ала алманылар. Уларзың өзләкһөз атақалары, қараңғы төшә башлағас қына, тукталды.

Иртәгеһенә, 24 ғынуар көндө, гитлерсылар таң менән тағы атақаға күтәрелде. Атаевсылар был атаканы ла кире қакты. Дошман көслә артиллерия уты асты. Бер-бер артлы төшөп ярылған снарядтар ерзең астын-өскә қилтереп ақтарзы. Қалқыулықтағы бөтә дзоттар за қыйратылды. Дәүләт Әлибаев, Әкрәм Абдрахманов, сержант Александр Барсуқов һәләк булды. Взвод командиры лейтенант Атаев шунда ла қалқыулықты қалдырырға теләмәне. Арналәт бөтөп, төтөн, тузан басылып та өлгөрмәне, дошман яғынан ун танқының, ер йыргып, үкереп қилгәне күренде. Улар артынан бик күп гитлерсылар ябырылып қилә ине.

Атаев үз командалығындағы кешеләрзе азаққы тапқыр йыйзы.

– Дустарым, – тип өндәште ул уларға. – Беззең сафта ни бары алты ғына һуғышсы қалды. Беззең һәр беребезгә икешәр дошман танқыһы, унарлаған фашист һалдаты тура қилә.

Әммә безгең сигенергә хакыбыз юк! Без актык минутыбызга саклы гәзиз тыуған еребез өсөн алышырға бурислыбыз!

Југирзәр шым ғына үззәренә билдәләнгән урындарға таралыштылар.

Бик күп һалдаттарзы әйәрткән дошман танкылары һаман якынлаша. Уларзың хатта пулемёт көбәктәре, тәреләре лә ап-асык күренә ине. Шул сак Байдәүләтовтан ун-ун биш азымда ғына урынлашқан Келуб Беймуратов взводта иҫән калған берзән-бер ПТР-зан (противотанковое ружьё) ут асты. Дошмандың иң алдан килгән танкыһы яна башланы. Уның артынса икенсәһе лә, кара төтөнгә күмелеп, туктап калды, ләкин өсөнсә танк Келуб Беймуратовтың үзен ПТР-ы менән бергә изеп тапап китте. Мөхәммәтказы, яйын тура килтереп, уның астына гранаталар бәйләмә ырғытты. Танк, кара-кызғылт ялкын сығарып, дәрләп яна башланы. Уның артынса килгән дүртенсә танк Мөхәммәтказыны изеп китте. Был танкыны лейтенант Атаев дәмәктәрзә. Янған танкыларзан һикерешеп сығыусы фашистарзы автоматтан кырыусы Рәхим Баджаев бишенсә танкының астында калып һәләк булды. Ләкин был танк та йырак китә алманы, брустверға һикереп менгән лейтенант Атаев уны гранаталар бәйләмә менән «һыйланы». Лейтенант үзә лә, граната ярсығы тейеп, яраланып йығылды. Яраһынан хәлһезләнәп барһа ла, Атаев тағы ике танкының башына етерлек көс тапты үзәндә. Тик шунан һуң ғына ул канһырап аузы һәм мәңгегә хәрәкәтһез калды.

Взвод командирының һәләк булығы Байдәүләтовты тетрәтте. Ул тиз токана торған шыйыкса тултырылған шешәләрен, гранаталарын барлап, калған дошман танкыларына каршы һуғышырға әзәрләнде. Танкыларзың береһе, пушкаһынан ата-ата, Байдәүләтов йәшеренгән якка ыңғайланы. Уның моторы геүләүе, гусеницаларының шығырлауы һаман якынырак ишетелде. Танк килеп етергә дүрт-биш метр самаһы калғас, капыл калкынған ыңғайына гранаталар бәйләмә ташланы ла Зәки траншея төбөнә сүкәйзе. Жолак тондорғос көслә шартлау тауышы яңғыраны. Зәки брустверзан башын сығарып карағанда, танк туктағайны. Шул сак уң яктан йәнә бер танкының якынлашып килгәнә күренде. Зәки траншея буйлап уға каршы йүгерзә. Уңайлы ерзә һайлап алып, гранаталар бәйләмә һәм шыйыксалы шешә менән уныһын да яндырзы. Дошмандың бер генә танкыһы калды.

Ул туп-тура килә. Танкының якынлашыуын көсөргөнөшлек менән көткән Байдәүләтов кашыл үзенең быуындары йомшауын, хәлһезләнә башлауын тойзо. Уның башы әйләнә, коҫкоһо килә башланы. Ул, барлык көсөн йыйып, гранаталар бәйләмән ырғытты. Ләкин гранаталар танкыға барып етмәйенсә ярылдылар. Ярсык тейеүзән яраланып, Зәки траншея төбөнә аузы. Траншея өстөн шымартып узған танк гусеницаһынан койолған тупрак менән капланғас, кыбырларлык та мөмкинлегә калмаған Байдәүләтов һауаһыз тонсокто. «Бына қасан қилде минең ысын үлемем!» – тигән қот оскос уй менән ул иҫенән яззы...

Үлемдән нисек қотолоуын, лейтенант Атаев взводынан тере йән әйһе калмаған 79,9 қалқыулығына қабаттан хужа булған гитлерсылардың қыйратылыуы, башқорт егеттәренең үзен қазып алыуы һәм санитария эскадронына озатыуы һақында азақтан, иҫенә қилгәс кенә белде Байдәүләтов. Фронттағы барлык гәзиттәрзең сираттағы һанында Украина ерендә панфиловсылардың батырлығын қабатлаусылар тураһында язылыуы, ә корпус гәзитендә «В бой, кавалеристы!» тигән баш астында фронтовик-шағир Виктор Головановтың атаевсыларға бағышланған шиғыры бағылып сығыуы Байдәүләтовты бик нық тулқынландырҙы.

1. Тексты иғтибар менән укып сығығыз, һораузарға яуаптар рәуешендә уның йөкмәткәһен үзләштерегез.
2. Текстан һуғышқа қағылышлы бөтә һүзәрзе һәм һүзбәйләнештәрзе язып алып, руссаға тәржемә итегез. Улардың рус телендә һәм башқорт телендә кулланылышында ниндәй окшашлык һәм айырма күрәһегез?
3. «Башқорттар китте һуғышқа...» – 112-се Башқорт кавалерия дивизияһы тураһындағы әсәр. Был дивизия тураһында һеззең нимәләр укығанығыз, ишеткәһегез бар ине? «Башқорт кавалерия дивизияһы» тигән темаға кескәй белешмә төзөп язығыз.
4. Ололарҙан һорашып, Бөйөк Ватан һуғышы йылдарында башқорттарҙан тағы ниндәй милли частар ойшторолоуы тураһында белегез. Башқа халықтарҙан да шундай милли частар булғанмы?
5. «Дәһшәтле алыш...» тип башланған абзацты диктант итеп язығыз. Диктанттарығызды алмашлап тикшерегез, хаталарығыздың сәбәптәрен асықлағыз, эшегеззе үзегез баһалағыз.

6. Яныбай Хамматовтың тағы ниндәй әсәрзәрен беләһегез? Улар һезгә окшанымы? Исемдәрен язып куйығыз.
7. Башкорт языусыларының Бөйөк Ватан һуғышы тураһында тағы ниндәй әсәрзәрен беләһегез? Үзегезгә яҡшы таныш булған берәй әсәр буйынса фекер алышығыз.
8. Мәкәлдәрҙе укығыз. Мәғәнәләрен аңлатығыз.
 1. Дауға барғансы, яуға бар.
 2. Егет күрке дан менән, айғыр күрке ял менән.
 3. Батыр кәрәк яу килгәндә, түрә кәрәк дау килгәндә.

Башкорт телендә сифат, исем алдында килгәндә, уның менән я р а ш м а й, йәғни үзгәрмәй. Ә рус телендә сифаттар, исем алдында килгәндә лә, исемдән башка кулланылһа ла, төрлөсә үзгәрәләр.

Башкорт телендә сифаттар, исемдән башка килһә генә, эйәлек заты, һан, килеш, хәбәрлек заты менән үзгәрә ала.

133-сө күнегеү. Диалогтарҙы укығыз, калып хәрәф менән бирелгән сифаттарҙың кулланылыу формаларын күзәтегеҙ.

1. – Кәләмеңде биреп тор әле!
– Һиңә ниндәй кәләм кәрәк? Минең **йәшел, зәңгәр, кызыл** кәләмдәрем бар.
– **Зәңгәрен** биреп тор.
2. – Был кофтаңды **йәшел** төскә буйтаһыңмы?
– **Юк, көрөнгә.**
3. – Һез урманға **һалкын** көндә барҙығыҙмы?
– Әйе, һалкында.
4. – Һин **йәш** кеше бит әле. Әйе, **йәшһең** әле.
5. – **Зур, кызыл** алмаларҙы ғына һайлап алғанһың икән.
– Һин дә **зурҙарын, кызылдарын** ғына ал.

134-се күнегеү. «Аҡһаҡ ҡола» йырының һүззәрен укығыз. Аттарҙың төстөрөн белдергән һүззәргә иғтибар итегеҙ.

Иртән дә тороп ҡараһам,
Аралап йөрөп байкаһам,
Мундаһы бейек **күк ат** юк,
Алма ла сыбар дүнән юк,
Ҡарлуғас бот **ҡара ат** юк,
Балауыҙ төслө **һары ат** юк.

байкау – тирә-якка карау

мунда – аттың кулбашы өстөндөгө ерзән иң бейек урыны;
холка

дүнән – дүрт йәшлек айғыр

балауыз – воск

Искәрмә: Түбөндөгө һүззәрзе дәрәс укығыз.

күк ат – *кугат*

кара ат – *карат*

һары ат – *һарат*

135-се күнегеу. Һәр төркөмдә кайһы һүз артык? Ни өсөн?

Матурым, бәләкәйем, аккошом, һылыукайым.

Йәшкелт, зәңгәрһыу, ап-ат, күкһел.

Тәмле аш, итле аш, бешмәгән аш, тоҙһоҙ аш.

ШАЙМОРАТОВ ГЕНЕРАЛ

Кадир ДАЯН шигыры
Заһир ИСМӘФИЛЕВ көйө

Башкорттар китте һуғышка,
Озатып калды күк Урал;
Ат уйнатып, алдан бара
Шайморатов генерал.

Шайморатов яу кырында
Дошмандарзы көл иткән;
Утта янмай, һыуза батмай –
Һай, батыр за ир икән.

Ватан өсөн йән кызғанмай
Һинең улдарың, Урал;
Шулар менән дошман кырзы
Шайморатов генерал.

1. Тексты иғтибар менән укып сығып, ундағы фразеологик һүзбәйләнештәрзе күсереп алығыз, руссаға тәржемә итегеҙ.

2. Кем ул генерал Шайморатов? Уның тураһында һеҙең нимәләр укығанығыҙ, ишеткәнегеҙ бар? Белгәндәрегеҙҙе дөйөмләштереп, «Генерал Шайморатов» тигән темаға белешмә төзөгөҙ.
3. Текст өстөндә тасуири укыу күнекмәләре үткәрегеҙ.
4. Йырҙың тексын ятлап, көйөн өйрөнөп, хор менән йырлағыҙ.

136-сы күнегеү. Хәрәфтәр араһына калған хәрәфтәрҙе алфавит тәртибендә яҙығыҙ.

А, ... К.

137-се күнегеү. Түбәндәге һүзәрҙең мөмкин тиклем күберәк синонимдарын табығыҙ.

Матур, алайот, кыйыу.

Әнүәр БИКЧӘНТӘЕВ

БӨРКӨТ ҒАУАЛА ҮЛӘ

(Өзөк)

...Дзотка каршы көрәшеүең еңел түгел икәнен Саша якшы аңлай. Уның менән дзот араһында мең үлем һағалап тора. Ләкин иптәштәреңдең күз алдында барыу ниндәй бәхет! Бындай зур бәхет һәр ваҡытта ла һәм һәр кемгә лә эләкмәй.

Бына ниндәй ул – һуғыш майҙаны! Иптәштәре һалған эззәр күптән инде артта калды. Алда – Чернушкиға тиклем кар диңгезе ята. Анау кыуактарға тиклем йүгереп кенә барып етке килә. Саша ул кыуактар артында йәшеренергә теләмәй. Юк, уның өсөн ул кыуактар тик якындағы максат кына. Уға тиклем, күп булһа, кырк метр барзыр. Был яуаплы сәғәттә, еңеү өсөн көрәш барғанда, бер генә метрға ла, хатта секундтың бөлөкәй генә өлөшөнә лә, яңылышырға ярамай...

Фашистар бик һак торалар. Улар Сашаны күрөп калдылар, бугай. Ул, карға йәйеләп ятып, автоматтан ата башланы. Кулын һузып, аяктарын айыра – тик үлектәр генә шулай ята торғандыр. Баш осонан пулялар оса, улар төрлө якта – әле уңда, әле һулда, әле баш өстөндә, әле аяк осонда кар бураны күтәрәләр. Пулемёт шундай буран күтәрә алыр, тип ул бер ваҡытта ла уйламағайны.

Аяктарын йыйып, башын кар эсенә тәрәнерәк йәшергәне, туптай йомарланғыһы килә. Ләкин кыбырларға ярамай. Үзенән алда китеп һәләк булған иптәштәре кеүек, кузғалмай ятырға кәрәк.

Үлем һаман янда ғына йөрөй. Ошондай мәлдә дошманға ут менән яуап бирмәй ятыу кыйын. Ләкин түзәргә кәрәк, башка сара юк. Иренәнде сәйнә лә тын ғына ята бир, Сашок... Уға оса торған балаһ та, үзе йөрөй торған итек тә, хатта Т-34 танкыһының броняһы ла кәрәкмәй. Тик бер генә минут атмай торһондар ине.

Сашаның башында ниндәйҙер өзәк-өзәк уйҙар кайнаша. «Бөгөн Рәшиттең тыуған көнө...» – тип уйланы ул капыл. Гәжәп кеше ул Рәшит. Өфөнән киткән көндө Иҫке Өфөләге тау башында торғанда: «Бәхил бул, Өфөм!» – тигәйне. Мин уға: «Бәхилләшмә әле, хушлаш кына...» – тигәйнем. Бәхилләшеу менән хушлашыу араһында айырма зур шул...

...Лидаға тигән хатты ла язып бөтөрмәнем. Чернушкиза язып бөтөрөргә тура килер. Хәзәр Өфөлә нисек торалар икән? Бына миңең һуғышыуымды күрһендәр ине. Ерән Митька көнләшеуенән шартлар ине. Ольга Васильевна, озатканда: «Һезең хакта быға тиклем бөтә әсәләрең әсәһе – Тыуған ил хәстәрлек күрзе. Хәзәр инде һез уны үзегең ятларға тейешһегеҙ...» – тигәйне. Сашаны күрһә, ул ни әйтер ине икән?..

Сит уйҙарҙы кыу, Саша, Өфөнә онотоп тор. Алда – дошман!

Саша кар өҫтөнән һаклык менән генә күтәрелә лә автоматтан ата башлай.

«Нимә шартланы унда? Әллә артиллеристар ата башланымы икән? Улай булһа, орудиелар бер атыу менән генә сикләнемәстәр ине. Тимәк, шартлау миңең атыуымдан булған! Моғайын, пуля шундағы берәй минаға тейгәндәр... Фашистар позицияларын миналар менән уратып алырға яраталар шул. Һезгә шулай кәрәк. Әйзә, шартлағыҙ!..»

Саша арттан, рота ятқан урман ситенән, «Ура!» тип кысқырған тауыштар ишетеп, артына әйләнеп қараны. Тимәк, улар за шартлау тауышын ишеткәндәр. Хәзәр улар йүгереп килеп етерзәр зә Чернушкиға һөжүм башларзәр...

Тик был шатлык оҙакка һузылманы. Дошман пулемёты тағы ата башланы. «Тағы кайзан аталар? Бына һиңә кәрәк булһа! Дзот тағы йәнләнгән дә баһа!»

Атакаға күтәрелгән рота туктап қалды. Пулемётка қаршы йүгереп булмай. Фашист пулемётчиктары хәйләкәр

булып сықты: ротаны урмаңдан алдап сығарзылар за асык ерзән йүгерешкән һалдаттарзы рәхәтләненп кырырға тотондолар... Егеттәрзе үлтерәләр, күпме кеше һәләк була!

«Моғайын, иптәштәрәм мине әрләйзәрзәр, – тип уйлап алды Саша, автоматын уң кулынан һул кулына күсереп. – Автоматтың хәзәр кәрәге юк: дискылар буш. Ни эшләргә? Тукта, гранаталар бар бит әле!»

Саша алға табан бик кызыу шыуыша башланы. Ара якыная. Хәзәр, гранатаны ырғытһаң, дзотка тиклем еткереп булыр кеүек. Тағы әз генә шыуырға ла...

Саша, терһәгенә таянып, күтәрелде лә, бер аяғына тубыкланып, бер-бер артлы өс граната ырғытты. Шунда ук өс шартлау ишетелде. Дзот бер минутка тынып калды.

Ләкин күп тә үтмәне, дошман пулемёты тағы ла ата башланы.

«Ни эшләргә һуң? Иптәштәрзе, атакаға күтәрелеп, апасык яланда туктап калырға мәжбүр булған иптәштәрзе, коткарырға кәрәк!»

Сашаның башында кыйыу һәм тәүәккәл уй тыуы: «Автоматтан ата алмайым, сөнки дискылар буш... Гранаталарзы ырғытып бөттөм... Ләкин миңең гүмерем бар бит әле. Дзот яп-якын. Йүгереп барып етеп, шул кәһәр һуккан амбразураны каплап була ла баһа!.. »

Саша капыл һулға ташланды. Хәзәр амбразуранан уны күрмәйзәр. Саша әре азымдар менән алға йүгерергә тотондо. Ул дошман уты астынан сықты, уға бер кем дә камасаулай алмай хәзәр. Чернушкизағылары атып еткерә алмастар – пулемёт өсөн алыс...

Дзотка тиклемге ара Сашаға бик озон булып тойолдо... Ниһайәт, бер генә ынтылаһы калды. Ана, амбразура!.. Унан татылдап, кызарған пулемёт көбәге сығып тора. О, ни тиклем усаллык ул көбөктә! Ул үлем сәсә!.. Егеттәрзе унан коткарырға кәрәк. Улар Чернушкизы азат итергә һүз бирзеләр бит!

Саша тәүәккәл рәүештә аяк үрә басты ла капыл дзоттың карайып торған амбразураһына ташланды.

«Бына якшы булды, тәки килеп еттем!.. »

Ун туғыз йәшлек Өфө егете гвардия рядовойы Александр Матросовтың һуңғы һүззәре шул булды...

1. Тексттың йөкмөткөһөн һөйлөгөз.
2. Текстан һуғышҡа, хәрби хеҙмәткә ҡағылышлы һүзәрҙе күсереп алығыҙ, уларҙың нимә аңлатҡанлығына төшөнөгөз.
3. Александр Матросов образын тыузырған кинофильмдарҙы, картиналарҙы, һөйкәлдәрҙе иҫегегә төшөрөгөз, улар буйынса әңгәмә ойшоthroғоз.
4. «Башҡортостан батырҙары» исемле альбомығыҙға А. Матросов тураһында материалдар туплағыҙ.
5. Текста ҡарата һеҙ ниндәй һорауҙар ҡуйыр инегеҙ?

138-се күнегеү. Бирелгән сифаттарҙан кылымдар яһағыҙ.

Ҡара, алһыу, озон, йәшел, йәш, кызыл, нәзек, тура, һыуыҡ, матур.

Өлгө: *ак – ағара.*

139-сы күнегеү. Беренсе бағаналағы һөйләмдәргә ҡарап, икенсе бағаналағыларын тултырып язығыҙ.

1. Гинуарҙа көндәр
бик кысҡа булды.	Февралдә көндәр ...
башлай.
2. Гинуарҙа ҡояш йылытмай.	Февраль аҙағында
ҡояш ерҙе ... башлай.
3. Гинуарҙа ҡар ап-ак була.	Февралдә ҡар ...
башлай.

140-сы күнегеү. Һеҙ – репортёр. Иптәшегеҙҙән алдағы ял көндөрөн һисек үткәрергә, нимәләр эшләргә йыйыныуын һорашығыҙ.

Рәүеф НАСИРОВ

ИЛ БАЛАҒЫ – ШАКИРЙӘН

(«Кайҙан һин, Матросов?» китабы буйынса)

Һуғышҡа тиклем үк була был...

Вокзалдан вокзалға күсеп, кайҙа тура килде шунда ҡунып, һисек етте шулай тамаҡ асрап йөрөй торғас, Ғәзнәүи бер заман Өфөгә килеп сықты. Көтмәгәндә-уйламағанда, урам

сатында осраған бер төркөм үсмер малайзар араһында бик тә таныш йөзгә күреп калды ла, кыуанысын тыя алмай, кыскырып ук ебәрзе:

– Наумы, Шакир!

Шакир тигәне ялт итеп боролоп караны, әммә кемдеңдер халык алдында үзенә шулай һөрән һалып өндәшеүен окшатманы, ахырыһы, каштарын йыйырҙы ла ымлап кына Ғәзнәүизе ситкә сакырҙы.

– Безҙең закондарҙы оноттоңмо ни, Ғәзнәүи? Малайзар алдында ниңә улай бакыраһың? Мин бит хәҙер Шакирийән түгел, ә Шурик Матросов.

– Матросов? – Һис окшатманы Ғәзнәүи күптәнге дуһы Шакирийән Мөхәмәтйәновтың был кыланышын. – Уныһы ни тигән хәбәр тағы?

Ләкин шунда ук башында бер уй келт итте: «Ә үзең һуң? Тыумыштан башкорт булһаң да, кем һине Ғәзнәүи Ирғәлин тип белә? Рус малайзары алдында, мин – Ғәзнәүи, тип тороп булмай бит инде, эстәрен тырнап көлөргә. Шуға күрә Гриша, Григорий Черников булып киттең түгелме? Шуның кеүек, Шакирийән дә Шурик, Александр тигән исем алғандыр...»

Өстә бөтөн генә ине Шакирийән-Шуриқтың: иңбашында – кара костюм. Асык изеүенән аркыры-буй һызыклы тельняшкаһы күренеп тора. Аяғында ярым ботинка. Салбарының балак остарын төрөп, ак ойокбашының куңысына кыстырып куйған. Харап икән!

Хәйер, элек тә бөхтә йөрөргә тырыша торғайны. Ғәзнәүи үзенең өс-башына күз һалды. Күпкә хөрт ине үзенең өс-башы. Хөрт кенәме ни, әләм-һәләмдәре койолоп тора. Шакирийән дә иғтибар итте ахырыһы был хәлгә – иптәшенең иңбашына кулын һалды:

– Әйзә, безгә, безҙең колонияға, ә? Исмаһам, бергә-бергә көн итербез. Минең командала булырһың.

– Кайза һуң ул колония тигәнең?

– Якында ғына, Ағизел буйында. Сиған туғайын үттеңме – безгә килеп еттең тигән һүз. Ашаталар, ваҡытында йоклаталар. Уҡыталар, дүрт кенә сәғәт эшләтәләр, – тип һөйләп алып китте Шакирийән. Үзе һис тыныс тормай, туктауһыҙ тышырысына, боролоп-боролоп иптәштәренә карап ала. – Мин бит активист хәҙер. Күп нәмәне ышанып тапшыралар... Ҡасқан малайзар артынан да ебәргеләйҙәр. Тотоп килтергәнем бар

үззөрөн. Бына эле бер нисә колонисты киноға алып килдем. Әйзә, ә?

Ғәзнәүи сак кына ризалык биреп куйманы. Шакирийәнгә табан ынтылып-ынтылып куйзы, тик хәл иткес азымды яһарға нимәлер камасауланы. Каккан бағаналай торзо ла калды. Шакирийән үз юлы менән китте. Ғәзнәүиҙең уны һуңғы тапкыр күреүе ине.

Бына ошоллай исем, фамилия алмаштырыу һуңынан икән дә яҙмышташ итәсәген, күп аңлашылмаусанлыҡка килтерәсәген, тиз генә үзенең кире Ирғәлингә күсә алмаясағын белмәй ине эле Ғәзнәүи. Шакирийәнгә килгәндә инде, уның менән бөтөнләй буталсык килеп сығасағын башына ла килтермәне ул...

Хәкикәттә аякка бастырырға уйлап, 1986 йылда Ғәзнәүи һуғышта зур батырлыҡтар күрһәткән ауылдашы Фуат Әсәзуллинға ике хат язып ебәрә.

Беренсе хат

«Һаумыһығыз, хөрмәтле Фуат!

Тажикстандан күп сәләм кабул итегез. Шулай уҡ миңең туған-тыумасаларға ла сәләм күндерегез...

...Хәҙер мин, Шурик йәки Шакирийән тураһында нимә беләм, шул хакта һөйләргә теләйем.

Ул безең ауылдан 1934 йылда сығып китте. Ике йыл үткәс, 1936 йылда, кире кайтты, безең кеүек үк бер аз эшләп алды. Бәлки, хәҙер Учалы қалаһы ултырған урынды хәтерләйһеңдер? Уның эргәһендә һазран урын булып, унда колхоз иҫке такталарҙан һарай төзөп, без шунда йоклап йөрөй торғайныҡ. Ул да, киләһе уңышҡа тип, безең менән бергә ер тырматты. Шул сакта уҡ ул, миңе Шакир тип түгел, ә Шурик тип атағыз, ти торғайны. Ул сакта, үзең беләһең, күп кеше үз телен оңотто. Уның менән дә шул хәл килеп сықты. Ә кулына рус гәзите килеп эләкһә, шул хәтлем яҡшы укыр ине, хатта өлкәндәр аптырап китә ине.

Туған яғын қалдырырға йыйынғас, ул миңе лә үзе менән китергә өгөтләй башланы: әйзә, ти, китәйек, берәй балалар йортона барып урынлашырбыз, ни тиһәң дә, бергә булырбыз. Тик мин ни өсөндөр шөрлөнәм, өйзә тороп қалдым. Бер аз вақыт үткәс, мин дә йыйындым, әлбиттә, һәм бер үзем сығып

киттем, ил гиззём. Йөрөй торғас, Ҙарғалы балалар йортона барып элөктем, ул Ырымбур өлкәһендә. Был балалар йортонда мин 1939 йылға тиклем йәшәнем, ләкин өйөмдә һағынғас, детдом директорына атайым менән әсәйем барлығын әйттем. Улар ауыл советынан быны раҘлаған яуап алғас, озатыуысы кеше биреп, мине өйөмә үк килтереп тапшырып киттеләр.

Ләкин мин тағы сығып киттем. Бер мәл Өфөлә йөрөй инем – бына шунда Шурик (Александр) менән осраштым да инде. Ул миңә кайҙалыр Өфә әргәһендә балалар колонияһында йәшәуен, хәҙер Матросов Александр булып йөрөуен, активист булығын һөйләнә...

1986 йылдың 5 декабре».

Икенсе хат

«...Фуат, һинең һорауыңа яуап итеп, иң тәүҙә үзем тураһында хәбәр итәм. Мин, Г. И. Черников, хәҙер рус милләтле булып йөрөйөм. Әгәр миңең менән дә шул ук хәл килеп тыуһа, миңең дә касандыр Ирғәлин Ғәзнәүи Ғәли улы икәнлегемдә берәү зә белмәс ине. Ә бит быларҙың барыһы ла безең карауысы, тәрбиәсе булмауҙан килеп сықты. Аҙ булдымы ни: балалар кабул итеү пунктының берәһенән ҡасаһың, икенсәһенә барып элөгәһең, башыңа ни тура килә, шул иҘемдә әйтәһең. Бына ни өсөн алдым мин хәҙерге фамилиямды.

Ә унан һуң безең кеүек ҡарауһыҙ йөрөгән малайҙарҙың үзҙәренең законы бар ине, әгәр һин рус түгел, ә башка милләт малайы икән, һиңә ышанманылар, хатта ситләшә торғайнылар. Шуға күрә без үз фамилиябыҙ, иҘемдәрәбезҙе алмаштырырға тырыша инек.

Хәҙер Шурик хақында.

Без укый башлағас, 2-се класта шикелле, Шакирйән өйҙәренән кызыл тауар килтерҙе – белмәйем, әллә атлас, әллә ебәк. Тауарҙы киҘкеләнә лә балаларға тарата башланы, бигерәк тә кыҙҙарға... Күпмелер ваҡыт үткәс, мәктәптә кино күрһәттеләр. Иртәгәһенә ул, мәктәпкә бөтәһенән дә алдарак килеп, кинотаҘма һалынған ҡумтаны алып китеп, тәнәфес ваҡытында тураклап, киҘәктөрөн малайҙарға таратты.

Шунан һуң китте ул ауылдан.

Йыл ярыммы, әллә ике йылдан һуңмы, ул әйләненп кайтты һәм шунда, миңә Шурик тип өндәшегез, тине.

Һин һорайһың, күззәре, танауы һисек ине, тип. Ентәкләп хәтерләмәйем, әлбиттә. Ә бына өскә тештәре киң, һирәгерәк ине. Быныһын яҡшы исләйем... Ул сакта без күл буйында әшләй инек – күлдәң исеме Юшалы ине шикелле.

Өфөлә осрашҡанда, улар алтымы, етеме кеше ине...

Григорий Черников.
1986 йылдың 23 декабре».

Ғәзнәүи Ирғәлиндең хаттары бәтә Кунаҡбай халкын аяҡка баһтырҙы, һуғыш бәтәү менән үк, укытығысы Сания Ғирфанованың, 50-се йылдарҙа пионер вожатыһы булып әшләгән Лиза Бакыеваның, Саша Матросов тигәндәре безҙең ауыл егетә Шакирйән дә баһа, тип Учалыға, унан Өфөгә барып юллап йөрөгәндәрен матбуғатка яҙып сығалар. Һәр кем Шакирйәнде иҫкә алырға тотона.

Мирғәзим Кәримов (Учалы районы, Кунаҡбай ауылы):

«Шакирйән менән миңә 1941 йылдың июнь башында осрашырға тура килде. Ул ваҡытта миңә ун өс йәш ине. Ул безҙең һыу ингән ергә килде. Уның тиҫтерзәре: «О! Шакирйән кайтқан!» – тип геүләшеп киткәс, ул тыныс кына: «Егеттәр, ағайығыҙ инде Шакирйән түгел, мине Саша, Саша тип йөрөтөгөз», – тине. «Кайһы яҡтарҙан ел ташланы?» – тигән һорауға ул уйсан ғына: «Әх, егеттәр, миңең булмаған ер калмағандыр инде ул, – тине лә, – ә бында Украина яҡтарынан кайттым», – тине. «Ә һин бит детдомда инең?» – тигәс, ул: «Ә мин бөгөн – бында, иртәгә – тегендә. Минең кайҙа икәнлегемдә үземдән башка бер кем дә белмәй», – тип өстәне.

Комда кызынған сакта: «Теләйһегеҙме, мин һезгә фокус күрһәтәм», – тине лә ике усын асты. Унда сөй, асҡыс, йәкәл, ашыҡ кеүек нәмәләр ята ине. «Кемдеке, танып алығыҙ», тигәс, малайҙар салбар кеҫәләрен капшарға тотондо. Ундағы әйберзәр Шакирйән-Сашаның кулында булып сықты. Малайҙар, ауызҙарын асып, хайран калды... Өлкәндәр менән һөйләшкәндә, рус һүззәрен катнаштырып һөйләшә ине. «Цы-

ганская» һүзе иҗтә калған... Ошо килеүендә бер азна самаһы ғына булды, артабан һуғыш башланып китте...

...Хәтеремдә, 1939 йылдың йәйендә, июнь айында, миңә ул сакта 11 йәш ине, миңә ике туған ағайым – Ирғәлин Ғәзнәүи Ғәли улы, паспорты буйынса Черников Григорий Иванович, Мөхәмәтйәнов Шакирйән менән кайтып, миңә Рәсәй буйлап ил гизергә йәки берәй балалар колонияһына барырға өгөтләй башланы. Сөнки безҙең ауылда йәшәүе бик ауыр ине.

Өсәүләп безҙең ауылдан 35 сакрым ерҙә булған Ильинка алтын йууу приисқыһына сығып киттек. Уйыбыҙ – мәғдән ташыған машина шоферзари менән килешеп, Миәс калаһына барып етеү. Юлда тегеләр тик русса һөйләште, бер-береһенә «Саша», «Гриша» тип өндөшөләр ине.

Алтын йуууһылар мул йәшәй, өйҙәре лә һәйбәт була торғайны. Бына без касабаға барып индек. Урамдарҙың береһендә бер матур йорт каршыһында йөк машинаһы тора ине, без шул өйҙең ишек алдына индек. Йорт хужаһы рус булып сыҡты. Шакирйән уның менән, «Миәскә тиклем алып бармашығыҙмы икән», тип һөйләшә башланы. Ошо ваҡыт ул, солан тәҙрәһе аша стенала әлеүле торған гитараны күрөп калып, уйнап карарға рөхсәт һораны. Хужа сығарып бирҙе, Шакирйән уны сирткеләп караны ла шул тиклем һәйбәт итеп уйнарға тотондо, хатта хужа ла хайран калды. «Ғез, егеттәр, кайҙан булаһығыҙ һуң, исеһдәрегез һисек?» – тип һораны ул. Быға миңә ағайым Черников Григорий Иванович исеһенә паспорт күрһәттә. Ә Шакирйән, миңә Саша Матросов буламы, тине. Миңә барыһы ла кызык күрөнһә лә, һиңә улай тип яуап кайтарыуҙарын аңламаным. Тағы бер аз гәпләшкәндән һуң, без ашханаға киттек».

Чкалов (хәҙер Ырымбур) өлкәһенәң Краснохолмск хәрби-пехота училищеһында бергә укыған һәм бергә фронтка киткән Мисбах Сәйфетдинов (Салауат районы):

– Матросов менән миңә училищеһа таныштым. Ул безгә: «Кемдәр кайҙан килгән, кемдәр Уралдан?» – тип мөрәжәғәт иттә. Миңә үземдәң Уралдан икәнәңдә әйттем. Шунда ул миңә бик яҡын тойолдо, сөнки безҙең училищеһа Советтар Союзының бәтә мөйөштөрөнән дә барҙар ине, ә Урал яғын Сашанан башка берәү ҙә иҗкә алманы. Башта миңә уның кайҙан икәнән белмәй инем, без Өфөнән, Башҡортостандан, тигәс, ысынлап та якташтар булып сыҡтыҡ.

Был иҫтәлектәрҙең барыһын да Башкортостан кешеләре һөйләне. Ә Украинаһа иһә, Саша малай ваҡытында балалар йортоңда тәрбиәләһенеп киткән Ульяновск өлкәһендә, ни тизәр һуң?

Бер һиндәй ҙә документ таба алмағанлыҡтан, Украинаһың етәксә органдары башта ук: Александр Матросов безҙең егет түгел, ул Башкортостанда тыуған булһа кәрәк, тип белдерҙе. Ульяновск өлкәһендә лә быға қаршы булманылар.

Уның тәүге тәрбиәһенә Анфиса Урманова (Мәләкәс қалаһында йәшәй иһе), «Саша һезгә қасан килгәйһе?» – тигән һорауға:

– 1934 йылда булды был, – тине. – Бер қыз бала менән икәһен йорт коридорында қалдырып киткәйнеләр. Көн һыуык, ә балалар бер генә қат күлдәктән. Малай өҫтән одеял менән уранып алған. Балаларҙы индерҙек. Шулай итеп, Саша безҙә йәшәй башланы.

– Ә Мәләкәстән қайҙа китте ул?

– Ивановқаға озаттык. Өс малай иһе улар: Саша, Женя Карпухин, Леня Лямин. Иң үткер малайҙар. Әле лә иҫемдә, директорыбыҙ Сафонов Макар Петрович сақырып алды ла: «Саша, һине икәнсе, яқшырақ детдомға күсерәбез, бараһыңмы?» – ти. «Кем менән?» «Бына, Анфиса Владимировна менән». «Уның менән булһа, барам», ти был. Мине ярата иһе шул. Фронттан да өс хат язғайһы, мин уларҙы музейға биргәйһем, Мәскәүҙән И. Шкадаревич алып киткән... 1935 йылдың азағымы, әллә 1936 йылдың башы иһемә икән, Ивановқаға киткән ваҡыты, һалкын иһе. Көз булды, ахырыһы.

Мин һизҙермәй генә Қунаҡбайҙан алып килгән фотоны сығарам, Анфиса Владимировнаһың алдына һалам. Ул һүрәттә уңдан һулға табан бик ентәкләп қарап сыға һәм... бармағын Шакирйәнгә туктата:

– Бына ул, Саша, – ти.

– Яңылышмайһығыҙмы? Һезҙең һүзегеҙ безҙең өсөн бик мөһим. Уны күрәп белеүселәр хәҙер бик аз.

– Юк, яңылышмайым, – ти Анфиса Владимировна. – Тик бәләкәйерәк икән бында.

Анфиса Владимировна артабан Матросовтың Краснохолмск хәрби-пехота училищеһында комсомол билеты алған

мәлде сағылдырған һәм Ивановкала күгәрсен тотоп төшкән фотоларын да алып қараны.

– Былар барыһы ла Саша, – тине.

1935 йылда «Саша»ны Ивановка балалар йортона (Ульяновск өлкәһе) күсерәләр. Бында ул мал-тыуар қарарға, баксала эшләргә өйрәнә.

Ивановка балалар йортона килеп теркәлгәндә, уның «Сашка» тигән кушаматы булған. Ә фамилияһы урынына «Бесфамильный» тип язғандар. 1937 йылда ил буйынса паспорттарҙы тәртипкә килтерәү, караусыһыз балаларҙы урынлаштырыу, берәзәклекте бөтөрөү буйынса кампания башланғас, Ивановкаға килгән район ЗАГС-ы комиссияһы, Сашаның кушаматы «Сашка Бесфамильный» булгузан файҙаланып, уға тотала «Матросов» тигән фамилия бирә.

Ивановка балалар йортонда ете класс тамамлаған Матросовты 1939 йылдың көзөндә Һамар калаһына алып барып, паровоз ремонтлау заводына эшкә урынлаштыралар. Ләкин бында ул оҙаҡка тоткарланмай, Һарытау калаһына юллана. Бында паспорт режимын бозоуға ғәйепләнеп, ул 1940 йылдың сентябрөндә Өфө хезмәт колонияһына озатыла.

Яңы урында Александр Матросов күпселеге катын-кыз булған тәрбиәселәрҙең ышаныслы ярзамсыһына әүерелә, тәртип булдырыуға ныклап қатнаша. 1942 йылда ул, бер нисә тапқыр ғариза биргәндән һуң, Қызыл Армия сафына алына һәм Чкалов өлкәһенең Краснохолмск хәрби-пехота училищеһына ебәрелә. Курсанттар тейешле вақытты үтеп өлгөрмәй – фронтта кеше етмәү сәбәпле, училищенан бер нисә төркөмдә Калинин фронтына озаталар. 1943 йылдың ғинуарында була был. Александр Матросов И. Сталин исемендәге 91-се Тымык океан доброволец комсомолецтар бригадалына (һуңынан – 56-сы гв. уксы дивизияһының 254-се гв. уксы полкы) ебәрелә. Рота командирының ординарецы була ул.

Александр Матросов Псков өлкәһенең Локлян районы Чернушки ауылын алыу өсөн башланған һуғышта қатнаша һәм 1943 йылдың 27 февралөндә Чернушкизан бер километр ситтәрәк Плетень ауылы эргәһөндә, дошман дзотын күкрәге менән қаплап, һаләк була һәм подразделение һөжүменә уңыш килтерә.

Зур қаһарманлыҡ күрһәткәне өсөн, 1943 йылдың 9 июнөндә А. Матросовка СССР Юғары Советы Президиумы Указы менән Советтар Союзы Геройы исеме бирелә.

1943 йылдың 8 сентябрҙә 56-сы гв. уксы дивизияһының 254-се гв. уксы полкына Матросов исеме бирелә. Герой мәңгелеккә ошо полктың 1-се ротаһы яугирҙары исемлегенә индерелгән. Өфөлә 1951 йылда А. Матросовка, ә 1980 йылда А. Матросов менән М. Гөбәйзуллинға һәйкәл ҡуйыла. Өфөнөң бер урамы, кинотеатры, балалар хезмәт колонияһы уның исеме менән йөрөтә.

1. Таныш булмаған һүзәрҙе күсереп алығыҙ, мәғәнәләрен асыҡлағыҙ. Уларҙың кайһыларын һез үзегеҙҙең телмәрегеҙҙең кулланаһығыҙ, ә кайһыларын – юк?
2. Шакирйән Мөхәмәтйәновтың – Александр (Шура) Матросов, Гәзнәүи Ирғәлиндең Григорий Черников булып китеүенең сәбәптәрен аңлатығыҙ. Һезеңсә, был ыңғай күренешме? Хәҙер шулай булыуы мөмкинме? Фекер алышығыҙ.

141-се күнегеү. Һәйләмдәрҙе рус теленә тәржемә итегеҙ (телдән).

Февраль – ҡыштың һуңғы айы. Ҡояш бер аз йылыта башланы. Яз яҡынлаша. Ҡыйыҡтарҙан тамсы тама. Тик ҡапыл һыуыҡ ел өрҙө, ҡар яуып, буран сықты. Тотош ай буйына йә буран булды, йә ҡояш йылытты.

(В. Бианки)

142-се күнегеү. Башҡортса шулай әйтәләрме? Хаталары булһа төзәтегеҙ.

Бейек буйлы кеше, ҡалын бүрәнә, ҡиммәтле ҡунак, йыуан ҡитап, йомро алыот, осло бысак, ҡараңғы кеше, шәкәрле һүз, әсә сәләм, юғары кейем.

143-сө күнегеү. Иптәшегеҙгә хат язығыҙ. Унда үзегеҙҙең уның янына килергә теләүегеҙҙе һәм ни эшләргә йыйыныуығыҙҙы белдерегеҙ.

144-се күнегеү. Алдағы күнегеүҙеге миҫалдарҙың дөрөс варианттары.

Оҙон буйлы кеше, йыуан бүрәнә, ҡәҙерле ҡунак, ҡалын ҡитап, тулы алыот, үткер бысак, һазан кеше, татлы һүз, ҡайнар сәләм, өскө кейем.

145-се күнегеү. «Сифат» темаһы буйынса һораузар.

1. Сифат менән имя прилагательное араһында окшашлыҡ бармы? (Әйе, бар...)
2. Улар араһында ниндәй айырма бар?
3. Сифат исемдән башка кулланыла аламы?
4. Сифаттың ниндәй төрҙәре бар?
5. Бөтә төр сифаттарҙың да аҙһытыу дәрәжәһе буламы?
6. Төп сифаттарҙың бөтәһенәң дә ниндәй дәрәжәһе була ала?

■ **Үз күрке – мәкәл**

Ат даны – егет кулында, егет даны – үз кулында.

Ат дағаһыҙ булмаҫ, батыр яраһыҙ булмаҫ.

Айыу алыр егетте атынан танырмын, бүре алыр егетте бүркенән танырмын.

Егет күрке дан менән, айғыр күрке ял менән.

Толпарға тиң ат булмаҫ, ил һаклаған – ят булмаҫ.

Башкорт халык ауыз-тел ижады

БАШКОРТ ХАЛКЫНЫҢ АУЫЗ-ТЕЛ ИЖАДЫ

Башкорт халкының ауыз-тел ижады бик бай. Узған быуаттың 70–80-се йылдарында уның 18 томлығы басылып сыкты. Әле ғалимдар 55 томлык «Башкорт халык ижады» серияһын сығарыу өстөндә эшлэйзәр. Уның тәүге томдары донъя күрзе инде.

Башкорт ауыз-тел ижадында халык хикәйәләре (легендалар, риүәйәттәр), әкиәттәр, эпостар, йырзар, такмактар, бәйеттәр, мөнәжәттәр, көләмәстәр, афористик жанрзар (мәкәлдәр, әйтемдәр, йомактар) бар. Уларзың күбеһе хәзерге көндә йә бөтөнләй ижад ителмәй (мәсәлән, халык хикәйәләре, эпостар, әкиәттәр, мөнәжәттәр), йә бик һирәк ижад ителәләр (йырзар, такмактар). Тик көләмәстәр генә күпләп сығарыла.

Ауыз-тел ижадын өйрәнәүсе фән *фольклористика* тип атала. Башкорт ауыз-тел ижадын өйрәнәүгә Әхнәф Кирәев (Кирәй Мәргән), Марат Минһажетдинов, Салауат Галин, Мөхтәр Сәғитов, Фәнүзә Нәзәршина, Әхмәт Сөләймәнов кеүек фольклорсы ғалимдар зур өләш индерзе.

1. Белешмәне игтибар менән укып сығығыз. 5-се класта ауыз-тел ижады буйынса алған мәғлүмәттәрегеззе иҫегезгә төшөрөгөз.
2. 5-се класта ауыз-тел ижады жанрзарына бирелгән билдәләмәләрзе иҫегезгә төшөрөгөз, һәр жанр буйынса үзегез белгән берәй әсәрзе һөйләп ишеттерегез.

УРАЛ БАТЫР

(*Башжорт халык әкиәте*)

I

Борон-борон заманда, Уралтау менән Ағизел дә, Яйык менән Ыракмар за юк сакта, шыр урман эсендә йәшәгән, ти, бер бабай менән бер әбей. Байтак гүмер иткәс, Шүлгән менән Урал тигән ике улын йәтим калдырып, әбей үлеп киткән. Беренән-бере теремек, беренән-бере шук ике малайзы бабай үзе генә карап үстәргән. Ул үзе шәп һунарсы булған. Йәйен дә, кышын да көндәр буйы һунарза йөрөгән. Айыу тиһәң – айыузы, бүре тиһәң – бүрене, арыслан тиһәң арысланды тере көйө тотоп алып кайтыузы бабай уйын шайы ла күрмәгән, ти, ул шулай көслә булған. Ни өсөн тиһәң, бабай һунарға гел бер генә калак януар каны эсеп китә икән. Шул канды эсеп алдымы – уға ана шул йырткыстың көсә өстәлер булған. Өй көтөп калған Шүлгән менән Уралға турһыктағы канды ауыз иттермәгән, гел генә: «Бәләкәйһегез әле, кейек ауларға йәшегез етмәгән; минән күрмәксә, турһыктағы канды ауызлайһы булмағыз, һәләк булырһығыз», – тип киңәтә торған булған. Ни өсөн тиһәң, йола буйынса, йырткыс кейекте үз кулы менән үлтергән кешегә генә уның канын татып карарға яраған.

Аталары һунарза сакта, берзән-бер көндә Шүлгән менән Урал янына бик һылыу катын килеп ингән. Ингән дә:

– Атайығыз менән бергә һунарға йөрәмәй ни! Ниңә өйзә ултыраһығыз? – тип һораған, ти. Шүлгән менән Урал:

– Йөрөр инек тә, атай беззә алып бармай шул, йәшегез етмәгән әле, тип өйзә калдыра, – тигәндәр икән, теге катын:

– Өйзә ултырып, йәш еткереп булалыр шул! – тип көлгән, ти.

– Нимә эшләп карайык һуң?

– Анау турһыктағы канды эсергә кәрәк, – тигән, ти, теге катын. – Шуны бер генә калак эсеп алдыңмы – бер көн эсендә үк ир еткән егеткә әйләнәнәң, арысландай көслә булаһың.

Шүлгән менән Урал:

– Атайыбыз кан һалынған турһык янына якын барырга ла кушманы. Әшәгез – һәләк булаһығыз, тине. Без атай һүзенән сыкмайбыз, – тигәндәр, ти.

Шунан теге катын:

– Бөлөкөйһегез шул әле. Атайығыз ни тihә, шуға ышана-
һығыз, – тигән, ти. – Был канды эсһегез, һезгә арыслан көсө
инәсәк тә, егет булып етәсәкһегез. Унан инде рәхәтләнәп һу-
нарға йөрөй башлаясаҡһығыз. Атайығызға өй һаҡлап ул-
тырырға тура киләсәк, ул бына шуны яҡшы белә. Шуға ла
турһыктағы канды үзе генә эсә, һезгә ауыз за иттермәй.
Ихтыяр үзегеззә, әйттем – бөттөм, бөттөм дә киттем, – тип,
теге һылыу катын юк булған.

Шул катындың әйткөнөнә ышанып, Шүлгән канды тәм-
ләп карамаксы булды, ти. Урал, атаһының һүзенән сыҡмай,
турһыкка яҡын да барманы, ти.

Шүлгән турһыкты алды, ти. Турһык ауызын асты, бер
калак кан қапты, ти. Ә кан шундай татлы, ти. Канды қабып
йотоуы булды – айыуға әүерелде, ти. Шул саҡ катын йәнә
килде, ти. Инә килеп, Уралға:

– Бына күрзеңме, туғаның ни эшләне! – тип һыны катып
көлдө, ти. – Хәҙер мин уны бүре итәм, – тип әйтте, ти.

Катын айыузың маңлайына бер сирткәйне – бүрегә
әйләнде, ти, тағы бер сирткәйне – арыслан булды, ти. Шунан
теге катын арысланға атланып алды ла саптырып сықты ла
китте, ти. Катын тигәнәбез юха һылыу булған икән. Катын
киәфәтенә ингән ана шул юханың хәйләһе арҡаһында Шүл-
гән үзенә кешелеген ғүмергә юғалтып, кейек булып калған;
бер караһаң – айыу, икенсе караһаң – бүре, арыслан булып
йөрөгән-йөрөгән дә бер күлгә батып үлгән, ти.

II

Ата һүзен йыҡмаған Урал тиңдәше юк батыр егет булып
үсеп еткән. Атаһы кеүек, һунарға йөрөй башлаған. Шул мәлдә
генә тирә-якты үлем курқынысы солғаған: күлдәр, йылғалар
короған, үләндәр кыуарған, ағас япрактары һарғайып бөт-
кән. Һауа тынсыуланған. Тын алырлык та булмаған. Әзәмдәр,
йәнлектәр зә күпләп кырылған. Донъяны кызырып, бөтә те-
реклекте коротоп йөрөгән Әжәлгә каршы бер кем дә дауа таба
алмаған.

Урал батыр, үлем сәсәүсә Әжәлдең үзен тотоп үлтереп бул-
маймы икән, тип уйлана башлаған, ти. Был уйын атаһына ла
әйткән. Атаһының һелтәгәндә йәшен уттары сығара торған ал-
мас кылысы булған.

– Был кылыс – олатайыңдан калған комарткы, – тип әйтөп, уны Уралға биргән, – бының менән бөтә нәмәнә кыйратып була, тик Әжәлдә генә үлтөрөп булмай. Шулай за ал, кәрәгә тейер, – тигән. – Кайзалыр, бик алыста, Терехуу тигән бер шишмә ағып ята икән. Ана шул Терехуузың бер тамсыһы ла үлөп ятканды терелтә, ауырып йығылғанды аяғына баһтыра, ә Әжәлдә еңә, ти. Әжәлдән котолоу өсөн башка әмәл юк, – тигән, ти.

Атаһы биргән кылысты биләнә тағып, Урал башы һуқкан яқка сығып китте, ти. Әй китте, әй китте, ти, был, бара торғас, ете юл сатына килөп етте, ти. Шунда уға ақ һақаллы бер қарт осраны, ти:

– Әссәләмәғәләйкүм! – тинө, ти, Урал үзә башлап.

– Вәғәләйкүмәссәләм! Олоно ололоқлауыңа рәхмәт! Юлдаһың уң булһын, балам. Кәңәш кәрәкһә, кәңәш бирәйөм, ярҙам һораһаң, ярҙам итәйөм.

– Бабай, Терехууға қайһы юл менән барырға?

Бабай ете юлдың берөнә күрһәткән.

– Бынан алысмы? Нисә көнлөк юл?

– Уныһын индә, балам, әйтә алмайым. Қырк йыл буйы мин ошо ерзә һәр уҙғынсыға Терехуу юлын күрһәтөп торам, иллә-мәғәр ошо ғүмөр әсәндә унан әйләнөп қайтқан кешенә күргән юк әлө, – тигән, ти. Бабай йәнә шулай тип өһтөп қуйған, ти: – Бара торғас, йылкы өйөрө осрар. өйөр башы Ақбузат булыр. Булдыра алһаң, шуны тотоп мен, улым.

Урал батыр, бабай менән хушлашып-аманлашып, Терехуу юлы менән китөп барзы, ти. Китө торғас, тегә бабай әйткән йылкы өйөрөнә барып сықты, ти. Қараһа, йылкы өйөрө араһында:

Башы йүгән күрмәгән,
Һыртына әйәр теймәгән,
Қолағын беззәй қазаған,
Ялын қыззай тараған,
Қарсыға түш, тар бөйөр,
Еңел текә тояқлы,
Қыйғас қамыш қолақлы,
Айғыр бүрө күзәндәй,
Күз бәбәгән сылатыр,
Елһә, қоштай елпенөп,
Артында саң уйнатыр...

Акбузат тора ине, ти. Урал Акбузатка исе китеп карап торзо-торзо ла әкрен генә янына барзы, ти. Акбузат бер борлоп караны ла ятһырамай-нитмәй тик торзо, ти. Шунан Урал йәһәт кенә Акбузаттың башына суклы йүгән кейзереп, һыртына көмөш эйәр һалған да һикереп менеп тә ултырған. Акбузат унда ла тик торған. Саптырып китмәксә генә булғайны, Уралды сөйзә лә ебәрзә, ти. Шул тиклем бейеккә сөйөп ебәрзә, ти, батыр атылып төшөп, биленә тиклем ергә батты, ти. Тырышып-тырмашып баткан еренән сыкты ла, ти, Урал яңынан Акбузатка атланды, ти. Акбузат йәнә сойорғотоп ебәрзә, ти. Был юлы ергә төшкәс, Урал тубыктан батты, ти. Тағы тырышып-тырмашып сыға һалды ла йәнә атланды, ти, Акбузатка. Атланды ла талпан һымак йәбеште, ти. Акбузат арт һанын да сойорғотто, үрәсеп үрә торзо, ти – күпмә генә тырышмаһын, был юлы Уралды осорта алманы, ти. Шунан баш тарткан якка елдереп сығып китте, ти.

Эй бара, ти, Урал, эй бара, ти. Йәйрәп яткан яландарзы, күккә ашкан таузарзы, убып алыр упкындарзы үтте, ти. Бер кара урмандың уртаһына еткәс, Акбузат туктаны, ти. Ни булды икән тип, Урал ергә һикереп төштө, ти. Шул вақыт Акбузат, телгә килеп:

– Без хәзәр Терәһыу юлын быуып ятыусы туғыз башлы дейеү бәрәйе янына килеп еттек, һиңә уның менән алышырға тура килер. Ялымдан өс бөртөк кылымды алып кал. Кәрәк булһам, шуларзы өтөрһөң – мин килеп тә етермен, – тип әйтте, ти.

Урал Акбузаттың өс бөртөк кылын өзөп алды, ти, – Акбузат шунда ук юк та булды, ти.

III

– Ни эшләргә, кайза барырға?

Шулай аптырап торғанда, Урал бик һылыу бер кыз узып барғанын күрәп калды, ти. Ул ауыр ток йөкмәгән ине, ти. Урал, кыззы туктатып:

– Әй, һылыу, кайза китеп бараһың? Тоғонда нимә ул? Бик һәлмәк күренә, – тип һораны, ти.

Шунан кыз, илай-илай, үз кайғыһын һөйләп бирзә, ти. Карағаш исемле был кыззы күптән түгел генә дейеү урлап алып килеп, үзенә кол иткән. Ул, туғыз башлы дейеүзең туғыз

балаһы уйнаһын өсөн, йылға буйынан иртәнән кискә саклы кырсынташ ташый икән. Урал, кыззы йәлләп:

– Кана, һылыу, тоғоңдо үзем күтәрәйем, – тигәйне, Карағаш:

– Юк, юк, егет, миңең менән бергә бараһы булма, һизеп калһа, дейеү башыңа етер! – тип әйтте, ти.

Әммә Урал үзенекен итеп, таш тултырылған токто туғыз башлы дейеүзең туғыз балаһы йыйылышып торған урынға хәтле күтәрәп алып барҙы, ти. Урал ташты ергә куйыуы булды – дейеү балаларының таш атышып уйнап китеүзәре булды, ти. Улар атышқан арала, эргәләге бер карама ботағына Урал ат башы хәтле бер ташты асып куйҙы ла үзе боша-боша туғыз башлы дейеү йәшәгән мәмерйә ауызына үтте, ти.

Дейеү балаларының уйындары оҙакка барманы – таштары төрлө якка атылып, юғалышып бөттө, ти. Шунан улар оҙон бау менән карамаға асып куйылған зур ташты күреп калдылар, ти. Шунда йүгерештеләр, ти. Мәркә күреп, береһе ташты атындырып ебәргәйне, таш, кире килеп, тегене һуғып йықты, ти. Дейеү малайы тора килеп, асыу менән йәнә осорта һуккайны, таш уның башын изә һукты ла куйҙы, ти. Башы ярылған туғанының үсен алмак булып, ташты дейеүзең икәнсе малайы һуғып ебәргәйне – уныһы ла, башы ярылып, йән бирҙе, ти. Дейеү балаларының туғызы ла бына шулай береһе артынан береһе кырыла торһон, без дейеүзең үзенә киләйек.

Урал батыр эзләп барған мәмерйә бейек тауҙы юл киҫеп үткән ерҙә генә ине, ти. Туғыз башлы дейеү караңғы мәмерйәнең ауызында ғына ята ине, ти. Тирә-йүне әзәм һөйәктәре менән тулы ине, ти. Урал батыр алыстан ук:

– Әй, дейеү, юл бир, мин Терәһыуға китеп барам! – тип һөрәнләне, ти.

Быға дейеүзең бер зә иҫе китмәне, ти, юлға аркыры төшкән көйө ята бирҙе, ти. Урал батыр йәнә:

– Юл бир! – тип кысқырғайны, дейеү, асыуы килеп, тыны менән үзенә тартып ала башланы, ти. Урал батыр уның эргәһенә килеп баҫканын һизмәй зә калды, ти. Шулай за жаушап калманы:

– Алыш бармы, көрөш бармы? – тине, ти.

Дейеү, кыйыу егеттәрҙе бик күп күреп тә, бығаса һис тә еңелмәгәнлектән, бер зә иҫе китмәй генә:

– Миңең өсөн барыбер. Нисек үлергә теләһәң, шулай булһын, – тип яуап кайтарҙы, ти.

Шунан былар тау һыртының иң қалкыу еренә менеп бақтылар за тирләп-бешеп көрәшә башланылар, ти. Эй көрәшәләр, эй көрәшәләр, ти. Көрәшә торғас, төш ауып, көн кискә һаркты, ти. Бына бер заман дейеу Уралды күтәреп алып тороп ырғытты, ти. Урал биләнән ергә батты, ти. Дейеу уны тартып сығарзы – көрәш йәнә башланды, ти. Дейеу Уралды йәнә атып бәрзе, ти. Был юлы инде Урал муйынынан ергә батты, ти. Дейеу уны ике қолағынан тартып сығарзы, ти.

Көрәш яңынан башланды, ти. Эй көрәшәләр, эй көрәшәләр, ти, былар, көрәшә торғас, кис булып, эңер төшә башланы, ти. Бына бер заман әллә кем булып ирайеп йөрөгән дейеүзе Урал, елтерәтеп күтәреп алып тороп, бырақтырып ебәрзе, ти, теге мөлгүн биләнән ергә батты, ти. Батқан еренән Урал тартып сығарзы, ти, көрәш йәнә башланды, ти. Урал дейеүзе тағы әлеп алды, тағы һелкеп һалды, ти. Был юлы дейеу муйындарынан ергә батып, туғыз башы туғыз якка һерәйеп тороп қалды, ти. Туғыз башты берәм-берәм қолақтарынан тартқылап, Урал дейеүзе тартып сығарзы, ти, – көрәш өр-яңынан қызып китте, ти. Дейеу алан-йолан қаранырға ла өлгөрмәне – Урал уны қапыл әлеп алды, ти, туғыз башын туғыз якка борғолап, йән асыуы менән тағы атып бәрзе, ти, дейеу ергә һенде ла қуйзы, ти. Яуыз дейеүзең башына қиәмәт килеүе шул булды, ти.

Қарағаш, бисара егеттең һөйәктәрен йыйып алып, күмеп қуяйымсы тип, тау башына менһә, Уралды һау-сәләмәт көйә күреп, шатлығынан илап ебәрзе, ти. Дейеу күренмәгәс, ғәжәпкә қалып:

– Дейеу қайза китте һуң? – тип һораны, ти.

Урал батыр:

– Мин уны ергә һендерә һуктым, – тип әйтеп тә өлгөрмәне, улар бақып торған урындан өс-дүрт азым ғына ситтәрәк бөркөлөп-бөркөлөп төтөн күтәрелеп сықты, төтөн артында ялкын сыға башланы, ти.

Быны күреп, Қарағаштың:

– Был ни хәл? – тип һорауына, Урал батыр:

– Мин ошо урында дейеүзе ергә һендерә һуккайным. Ер был хәшәрәттең емтеген үзенең қуйынына алыуған ерәнде, буғай. Шуғалыр, моғайын, янып, төтөнә сығып ята, – тип яуап бирзе, ти.

Был тау ошо яныуынан туктамақ булды, ти. Шул көндән алып уны Янған тау тип йөрәтә башланылар, ти.

IV

Дейеүзең башына еткәс, Урал батыр Янғантау булыр тау башында озак торманы, ти. Кеҫәһенән теге өс бөртөк қылды алды ла өтөп ебәрзе, ти. Өтөүе булды – Акбузаттың тып итеп қаршыға килеп баҫыуы булды, ти. Шунан Урал батыр Қарағашты менгәштереп алды ла Тереху юлы менән осортоп сығып китеп тә барзы, ти.

Эй баралар, ти, эй баралар, ти. Йәйрәп ятқан яландарзы, күккә ашқан таузарзы, убып алыр упкындарзы, алкынып аққан даръяларзы осоп үттеләр, ти. Бара торғас, Акбузат йәнә туктаны, ти. Туктаны ла, телгә килеп:

– Без хәзәр Терехуға яқынлаштык. Мәгәр уның юлын ун ике башлы дейеү быуып ята. Һиңә уның менән алышырға тура килер. Ялымдан өс бөртөк қылымды алып қал. Кәрәк булһам, шуларзы өтөрһөң – мин килеп тә етермен, – тип әйтте, ти.

Урал Акбузаттың өс бөртөк қылын өзөп тә алды – ат шунда ук юк булды, ти. Шунан Урал Қарағашка:

– Һин ошо ерзә мине көтөп тор. Дейеүзең башына еткәс, килеп алырмын. Бына һиңә қурайымды қалдырам. Юлым уңһа, қурай осонан һөт тамыр, уңмаһа, қан тамыр, – тип, дейеү менән алышырға китте, ти.

Бына алда Тереху сылдырап ағып ята, ти. Шишмә бейек тау астынан ғына ағып сыға ла шунда ук әллә қайза, ер астына инеп китә икән, ти. Йәһәне сыққанға йән биреүсә, ауырыу йыққанды аяқка баҫтырыуы Тереху тирәһә өйөм-өйөм, тырым-тырақай ятқан әзәм һөйәктәре менән тулған ине, ти. Был шишмәһә, бер тамсы һыуын да бирмәйенсә, ун ике башлы қарт дейеү һақлап ята икән, ти. Урал батыр күз күрәме ерзән үк:

– Эй, дейеү, юл бир, мин Тереху алырға қилдем! – тип һөрәнләһә, ти.

Дейеү, бер зә ыжламайынса, Тереху алдында қузғалмай ята бирзә, ти. Урал батыр йәнә: «Юл бир!» тип қысқырғайны, дейеү, асыуы килеп, Уралды тыны менән үзәнә тартып ала башланы, ти.

Урал батыр дейеү қаршыһына килеп баҫқанын һизмәй зә қалды, ти. Шунда ла қаушап қалманы:

– Алыш бармы, көрәш бармы? – тине, ти.

Дейеү, бындай егеттәрзә байтақ күреп тә, бығаса һис еңел-мәгәнлектән, бер зә иҫә китмәй генә:

– Минең өсөн барыбер. Нисек үлергә теләһәң, шулай булһын, – тип яуап кайтарҙы, ти. Урал батыр:

– Ярай улай булһа, – тип, билендәге алмас кылысын һурып алып, уңлы-һуллы сатрашлап һелтәгәйне, тирә-якка йәшен уттары сәсрәп китте, ти. Дейеүзең күззәре, шунан сағылып, асалак-йомалак булып торҙо, ти.

Урал:

– Ярай улай булһа, – тип йәнә бер тапкыр әйтте лә кылысы менән дейеүзе тураклай башланы, ти. Һелтәгән һайын дейеүзең бер башы кыйылып торҙо, ти.

Был вақытта Ҡарағаш кулындағы курай осонан һөт тамды, ти. Ҡарағаш быны күреп, бик һөйөндө, ти. Әммә күп тә үтмәне, дейеүзең яман үкереүен ишетеп, тирә-яктағы вағырак дейеүзәр, аждаһалар уға ярҙамға килде, ти. Урал батыр уларына ла бирешмәне, ти, аяктарын кирә баһып, башы болотка тейерзәй булып, йәшен ялтлатып, алмас кылысын уңлы-һуллы һелтәй торҙо – һонолған берен кыя торҙо, ти.

Бына бер заман, дейеүзе лә, аждаһаларҙы ла кыйратып бөттөм тигәндә генә, Урал батырҙың өстөнә һанһыз күп ен-бәрейзәр көтөүе ябырылды, ти, тын да алдырмай, егетте бөрөп алып бара башланы, ти.

Был вақытта баяғы курайҙың башынан кан тамып-тамып куйҙы, ти. Быны күреп, Ҡарағаш бик нык борсолдо, ти. Шунан ул һизелер хәтеренә төшөргәндәй торҙо ла курайҙа ишетер қолакка яғымһыз әллә һиндәй бер бейеү көйө тарта башланы, ти. Теге ен-бәрейзәргә шул ғына кәрәк икән: Уралды яңғыз калдырып, курай тауышы ишетелгән якка йүгерештеләр зә шунда барып, тыйыла алмайынса, бейергә керешеп тә киттеләр, ти. Бакһаң, был уларҙың бейеү көйө булған икән. Шул форсаттан файҙаланып, Урал батыр ун ике башлы дейеүзең генә түгел, уның ярҙамсыларының да башына етте, ти.

V

Урал батыр: «Ен-бәрейзәр донъяһын кыйратып, Терехуы шишмәһен дейеү кулынан коткарҙым, хәҙер инде уның тереклек һыуы кешеләргә булыр», – тип шатланып, шишмә эргәһенә килһә, унда бер тамсы ла һыу юк ине, ти. Ни өсөн тиһәң, был һуғышта иһән калған дейеү бәрейзәре, өзәм затына

калмаһын тип, Терехузы эсеп короткандар икән. Урал батыр шишмә янында күпме генә ултырмаһын, бер тамсы ла һыу сыкманы, ти.

Урал батыр быға бик көйөндө, ти. Шулай за уның дейеү-зәрзе, аждаһа-йыландарзы пыран-заран килтереп кырып ташлауы файзаһыз булманы: бөтә тирә-якка йән керзе, үлән-дәр, ағастар йәшәрзе, коштар һайрашты, кешеләр йөзөндө шатлык балкыны, ти.

Урал батыр үзенең Акбузатына менеп, алдына Карагашты ултыртып алды ла Терехузы ташлап китеп тә барзы, ти. Был урында Урал тураклаган дейеү бәрейзәре, аждаһа-йыландар кәүзәненән зур бер тау өйөлөп калды, ти. Ана шул таузы халык телендә Ямантау тип йөрөтә башланылар, ти.

Урал менән Карагаш, ирле-катынлы булып, донъя көтә башланылар, ти. Уларзың өс улы булды, ти: өлкәне – Изел, уртансыһы – Яйык, кинйә улдары – Һакмар.

Хәзер инде был тирәгә Әжәл һирәк килә торған булып китте, ти. Ни өсөн тиһәң, ул бәһлеүән Урал батырзан, уның йөшен уты сығара торған кылысынан шөрләй ине, ти. Бына шул аркала халык бик ишәйеп китте, ти. Шул тиклем күбәйзе, хатта эсер һыу за етмәй башланы, ти. Урал батыр, был ауыр хәлдә күрөп, берзән-бер көндө кылысын қынынан тартып алды ла, баш өстөндә өс тапкыр һелтәп, ергә сапты, ти. Сапты ла:

– Бына ошо ерзә зур һыузың башы булыр! – тип әйтте, ти. Үзе шунда ук өлкән улы Изелде сакырып килтереп: – Бар, улым, аяғың тартқан якка сығып кит, халык араһында йөрө, иллә-мәгәр, берәй зур ағым һыуға барып етмәйенсә, артыңа әйләнеп карайһы булма! – тип әйтте, ти.

Атаһы һымак зур кәүзәле Изел, аяғының тәрән эзен калдыра-калдыра, төшлөккә карай сығып китте, ти. Атаһы уның артынан күз йәштөрөн мөлдөрөтөп карап калды, ти. Сөнки ул Изелдең кире әйләнеп кайтмаясағын белеп тора ине, ти.

Әй бара, ти, Изел, әй бара, ти, туктап хәл йыйыузы ла белмәй, ти. Бара торғас, уңға қайырылып китте, шунан төньякка йүнәлде, ти. Әй китте, ти, Изел, әй китте, ай китте, йыл үтте, ти, шунан ул көнбайышқа юл тотто, ти. Бара торғас, камышы қама менән тулған зур бер йылғаға килеп етте, ти. Шунан Изел артына әйләнеп караһа, уның эзенән киң йылға булып ап-ақ һыу урғылып ағып килеп, ошо камалы йылғаға қоя башланы, ти.

Йәмле Ағизел йылғаһы ана шулай барлыкка килде, ти.

Изел батыр озон юлға сығып киткән көндө Урал калған ике улын да шундай ук шарт менән илгә сығарып ебәрҙе, ти. Ләкин улар ағаларына карағанда кыйыуһыҙыраҡ, түҙем-һезерәк булғандар, ти: Изел батыр һымаҡ, бер үзәрәнен генә ауырлыҡтар менән тулы озон юлды үтергә йөрәктәре етмәне, ти. Һакмар үзенең тыуып үскән еренән алыслаша башлағас, яманһулап китеп: «Ни эшләп әле мин әллә ниндәй ят ерҙәрҙә япа-яңғызым кызырып йөрөйөм? Яйыҡ ағайыма барайым да кушылайым, бергә йөрөүе еңел дә, күңелле лә булыр», – тип, Яйыҡка барып кушылды, ти.

Кайһылай ғына булмаһын, халыҡ Изелгә генә түгел, Яйыҡ менән Һакмарға ла бөткөһөҙ рәхмәт укыны, шундай данлы улдар үстергәнә өсөн, Урал батырға озон ғүмер теләне, ти.

Ләкин йөз зә бер йөшкә еткән Урал батырҙың ғүмере күп калмағайны: уның қартайып, хәлһезләнә башлауын күптән көтөп йөрөгән Әжәл яқынлашқайны инде, ти. Бына хәҙер Урал батыр хәл эсендә ята. Уның янында, изгелекле батырыбыҙҙан айырылабыҙ инде, тип кайғырышып, бөтә халыҡ йыйылған, ти. Шул вақыт әле генә әллә қайҙан қайтып төшкән ир уртаһы бер кеше йыйылған халықты икегә айырып үтте лә, үлем түшәгендә ятқан Урал батырға қарап:

– Әй батырҙың-батыры Урал атлы атабыҙ, һин түшәккә ятқан көндө үк мин, халыҡ үтенеүе буйынса, теге заман ен-бәрәйзәр әсеп бөтөрөп киткән Терәһуға барғайным. Ул қоробаған булған икән: унда ете көн, ете төн ултырып, һуңғы тамсыларынан бына бер мөгөз тереклек һыуы йыйып алып қайттым. Шуны халыҡ исеменән һиңә тапшырам. Қәҙерле атабыҙ, һин шул һыуы әсеп ебәр зә, үлемдең ни икәнән дә белмәйсә, халқың бәхетенә мәңге йәшә! – тип мөгөзгә түшәктә ятқан Урал батырға һондо, ти.

– Тамсыһын да қалдырмай әс, Урал батыр! – тип үтенде, ти, халыҡ та.

Урал батыр өкрән генә тороп, аяғына бақты, тере һыуың һуңғы тамсылары һалынған мөгөзгә уң қулы менән алды, шунан халықка баш әйеп, рәхмәтен белдерзә лә мөгөззәге һыуы уртланы, ти. Ләкин һыуың бер тамсыһын да йотманы, бер алдына, бер артына әйләнәп, бер уңға, бер һулға қарап, бөтә тарафка ла бөркөп сықты, ти.

Шунан:

– Мин – бер кеше, һез – күп кеше; мин түгел, ер-һыу үлемһез булһын; быуынға быуын бөйләнһен, әзәм заты ишәйһен, бар тереклек йәшәһен. Минең үлемһезлегем шул булыр, – тине, ти.

Урал батыр шулай тип әйтеп бөтөрөүгә, тирә-якка йәм инде, йән инде, ти: аяк асты сизәмләнде, ағастар йәшелләнде, төрлө еләк-емеш өлгөрзө, гөлдәр сәскә атты, асыл коштар һайрай башланы; сылтырап шишмәләр акты, куйы камышлы күлдәр барлыкка килде, шул күлдәрзә, Ағизелгә, Яйыкка, Һакмарға килеп кушылған яңы йылғаларзә ақкоштар қаңғылдашып йөзөргә, баш осонда ақсарлактар сырылдашып осорға тотондо, ти.

Кешенең бына шул йәмле донъяла йәшәгәндән-йәшәгәһе килде, ти. Шунда тукһан йәшлек бер сәсән халык алдына сығып, калкыуыраҡ ергә баһып алды ла былай тип һамакланы, ти:

Ай, тыуған ер, тыуған ер,
Олатайҙар торған ер,
Дүрт аяклы януарға
Төйәк булған тыуған ер.
Туғайҙары түшәктәй,
Талы, муйылы курсактай,
Балтырғаны беләктәй,
Һарыһаһы силәктәй,
Сәскәләре мең төслө,
Иҫертерлек хуш есле,
Йәйрәп ятқан еребез!
Алпан-толпан атлаған
Айыуы күп еребез;
Алырын аңдып йөрөгән
Бүрәһе күп еребез;
Кыҫка койрок, шеш колак
Кужаны күп еребез;
Ыһпай баһып йөрөгән
Төлкөһө күп еребез;
Балығы аттай тулаған,
Каманы куйҙай һулаған,
Һыуы ярына һыймаған

Йылғаһы күп еребез!
Ай, тыуған ер, тыуған ер,
Олатайзар торған ер,
Атам кейәү булған ер,
Әсәм килен булған ер,
Кендегемде кишкән ер,
Тәмле һыуын әскән ер!

Карт сәсэн ана шулай, үзе йәшәгән ерҙең байлығына, матурлығына һокланып, кобайыр әйтте, ти. Халык кыуанысына кыуанып, Урал батыр шул мәлдә донъя куйзы, ти.

Халык Урал батырҙы бик зурлап, хөрмәтләп, калкыу ергә күмдә, ти. Һәр кем уның кәбере өстөнә бер ус тупрак һалып сыкты, ти. Был йола быуын-быуын туктаманы, ти. Көн үттә, йыл үттә, ти. Урал батырҙың кәберенән кеше өзөлмәс булды, ти. Уның кәберенә ушлап һала торғас, шул тиклем күп тупрак өйөлдө, кәбер өстөндә хатта бик зур тау барлыкка килде, ти.

Ана шул тауға халык Урал тигән исем биргән, ти. Унда Урал батырҙың һөйөктөрө әле лә һаҡлана икән: Урал тауынан сыға торған бөткөһөз күп алтын-көмөш, төрлө-төрлө асыл таштар тигәнебөз ана шул Урал батырҙың һөйөктөрө икән ул.

1. Һүҙлек әше башкарығыз: таныш булмаған һүҙҙәрҙе күсереп алығыз, мәғәнәләрен асыҡлағыз. Был һүҙҙәрҙең текста кулланылышына иғтибар итегеҙ.
2. *Ауыз итеү, татып карау, һәләк булыу, сөйөп (сойорготоп) ебәрәү, үс алыу, иҫ китмәү, атып бәрәү, башына етеү, пыран-заран килтерәү* һүҙбәйләнештәрөнөң мәғәнәләренә төшөнөгөҙ. Үзегеҙҙең телмәрҙә был һүҙбәйләнештәрҙе кулланығыҙмы?
3. Кем ул ир еткән егет? Һезҙеңсә, ир еткән егет булыр өсөн, ниндәй сифаттарға эйә булырға кәрәк? Фекер алышығыз.
4. *Атай һүҙенән сыҡмау, ата һүҙен йыҡмау* тигәндә нисек аңлайһығыз? Атайзариғыз менән шул турала һөйләшегеҙ.
5. Рус әкиәттәрөндә терәһыу бармы? Ниндәй әкиәттә? Иҫегеҙгә төшөрөгөҙ. Был окшашлыҡтың сәбәбен аңлатығыз.
6. *Ете юл саты, туғыз (ун ике) башлы дейәү, өс бөртөк кыл* һ. б. тағы ниндәй әкиәттәрҙә бар?
7. Әкиәттә Ағизел, Яйык, Һаҡмар йылғаларының, Янғантаузың, Ямантаузың, Уралтаузың, Уралдағы ер асты байлыктарының килеп сығыуын халык нисек аңлата? Был турала һөз нисек уйлайһығыз?

8. Урал батырдың каһарманлығы тураһында фекер алышығыз.

9. Әкиәттең йөкмәткеһен һөйләгеҙ.

10. Карт сәсэн әйткән «Тыуған ер» кобайырын ятлағыз.

146-сы күнегеу. Шиғыр өстөндә тасуири укыу күнекмәләре үткәрегеҙ. Шиғыр йөкмәткеһе буйынса ижади эш эшләгеҙ.

ЯПРАК

Шишмә кырында
ак кайын,

Ак кайын үсә,
Йылы елдәр назлай уны,
Яй ғына исә.

Бына бер көн йәш
бер япрак

Шишмәгә бакты,
Хыялы ташкындай акты,
Йөрөгә какты!
– Их, һыуға бер

сумаһы ла

Йөзәһе ине.

Их, ошо ботак-бығаузы
Өзәһе ине!

Ел иҫте, япрак тертләне
Һәм төштө һыуға:
Теләге – яңғыз язмышы
Бирелде уға.

Һыу уны кымтып алды ла
Йырак ағыззы.

Ни көтә унда яңғыззы –
Аңһыззы?!

(Р. Назаров)

АЛДАР МЕНӘН ШАЙТАН

(Башкорт халык әкиәте)

Әлек Алдар исемле бер кеше булған. Ул үзенең әзәм затынан булған барлык дошмандарын – байзарзы, мулла-ларзы, хандарзы алдап бөткәс, тукта әле, шайтан затынан берәйһе тура килмәһе, тип, тау башына, урманға менеп киткән. Урманға килгән дә был, бер ағасты йығып, кайырын һызыра ғына башлаган икән, зур ғына бер шайтан килеп тә сыккан.

– Һин кем? – тип һораған шайтан Алдарзан. – Ни эшләп безең урманда балта тауышы сығарып йөрөйһең?

– Мин Алдар булам, – тигән был, – һезҙе алдарға тип килгәйнем.

Шайтан бынан бик каты көлгән дә:

– Шайтанды өзәм балаһы алдай алғаны юк әле, – тигән. –
Без үзебез кешеләрҙе алдайбыз, юлдан яззырабыз.

Шунан Алдар теге шайтанға:

– Улай булғас, һин эҙ генә көтөп тор. Мин бынау бүрәнәне
генә кыркып бөтөрәйем дә, шунан һуң көс һынашырбыз, – ти-
гән, ти.

Шайтан быны көтөп ултыра башлаған. Алдар һаман үз
эше менән була икән. Бик оҙаҡ ултырғас, шайтан түзмәгән:

– Әй, Алдар, тизерәк маташ, – тигән, – миңең бит әле
башка ерҙәргә лә бараһым бар.

– Ярай, – тигән Алдар, – эшең улай бик ашығыс булһа,
миңә бер аз булыша тор.

Шайтан риза булған:

– Әйҙә, тизерәк бөтөрәйек эшеңде, – тигән.

Алдар шайтанды бүрәнә өстөнә ултырткан да:

– Һин кулыңды бынау ярыкка тығып тор, – тигән. – Мин
шынаны ғына һуғып сығарайым да көрәште башларбыз.

Шайтан бүрәнәнең ярығына кулын тыткан. Алдар
шынаны һуғып сығарыуы булған, кулы кысылған шайтан
яман итеп ақырып та өбәргән. Алдар иһә, быға һис кенә лә
иҫе китмәйенсә, балтаһын биленә кыстырып, кайтыу яғына
йүнәлгән.

– Шуны белеп кал, – тигән ул шайтанға, – миңең исемем
Алдар түгел, ә Былтыр булыр.

Алдар кайтып киткәс, был шайтандың кысқырыуын
ишетеп, башкалары йүгерешеп килеп еткән.

– Кем кысты? – тип һорағандар улар, аптырап.

– Былтыр кысты, – тип яуап биргән быныһы, илай-илай.

– Һай, йүнһез, – тигәндәр быға шайтандар, – былтыр кыс-
қанға быйыл кысқыралармы ни?

«Былтыр кысқанға быйыл кысқырмайҙар» тигән һүз
бына шунан тороп калған, ти.

Икенсе бер ваҡыт Алдар, тағы шул тауға килеп, бер
кәкре кайынды кырқайым ғына тип торһа, әлегә шайтан
килеп сытқан.

– Әһә, килдеңме, Былтыр, – тигән был шайтан, – инде
хәҙер эләктең!

– Килеүен килдем дә, – тип яуап биргән Алдар, – тик һин
миңең исемемдә дөрөс әйтмәнең бит әле. Мин бит Былтыр
түгел, ә Алдарҙың үзе булам. Бына һине алдарға тип килгәйнем.

– Юк инде, – тигән шайтан, – хәзер минең кулымды бүрәнәгә кыстыра алмашың.

– Ярай, улай булһа, – тигән Алдар, – кыстыртмаһаң, кыстыртмашың, ошо ағасты ғына терәп тор әле, мин, өйгә кайтып, алдар тоғомдо алып киләйем. Шунан алышырбыз.

Шайтан, икеләнеберәк:

– Һин тағы ла минең кулды кыстырырға уйлайһыңдыр әле, – тигән.

– Юк, юк, – тип яуап биргән Алдар. – Ышанмаһаң, бына үзең кара: был ағаста ярык әсәре юк.

Шайтан килеп караһа, ысынлап та, кайында бер ниндәй зә ярык юк, тик бер якка ауышыңқырап тора, ти.

– Бына шул кәкре еренән терәтеп торорға кәрәк, ауып китмәһен. Мин тиз килермен, – тигән Алдар.

Шайтан шулай, үзе риза булып, кәкре кайынды терәп тороп калған, ти. Алдар иһә, балтаһын яурынына һалып, кайтып киткән дә кабат урманға барыу тураһында уйлап та бирмәгән, ти.

«Кәкре кайынға терәтеү» тигән һүз шунан тороп калған, ти.

Бер заман Алдар урманға тағы килгән. Эшкә генә тотонған икән, балта тауышына әлегә шайтан тағы килеп сытқан.

– Эй, Алдар! – тигән был шайтан. – Хәзер һин мине кәкре кайынға терәтеп китә алмашың. Эйзә, көс һынашабыз. Алып килдеңме токсайыңды?

Алдар, шайтанды күргәс, уфтанған булып:

– Һай, короғор икән! – тигән. – Алдар тоғон кистән санаға сығарып куйғайным. Санаһы-һие менән капка төбөндә онотолоп калған. Булмаһа, һин, бер нәмә эшләмәй генә, ошо кыркылған ағас төбөндә ултырып тор. Мин, тиз генә кайтып, алып киләйем.

Шайтан, икеләнәп:

– Ярык ере юкмы? – тип һораған.

– Юк, юк, – тигән Алдар, – бына, ышанмаһаң, килеп кара, шып-шыма!

– Кәкре ере юкмы? – тигән шайтан.

– Юк, юк, – тигән Алдар, – ышанмаһаң, бына, үзең кара, төп-төз.

Шайтан, шикләнерлек нәмә тапмағас, төп башына менәп ултырған, ти.

– Һин бер ергә лә китмә, – тип киҫәтеп ҡуйған, ти, Алдар шайтанды. – Ҡуҙғалмай ғына ултыр. Мин хәҙер килеп етермен.

Шайтан ултырып ҡалған, ә Алдар өйөнә ҡайтып киткән дә ҡабат шайтан янына килергә уйлап та ҡарамаған, ти.

«Төп башына ултыртыу» тигән һүз ана шул ваҡыттан тороп ҡалған, ти.

Бер сак Алдар тауға санаһын да алып килгән, ти. Урман-дан утын ҡырҡып, санаһына тейәп бөтөп кенә торһа, бының янына тағы әлеге шайтан килеп сыккан, ти.

Алдарҙы күргәс, шайтан:

– Эй, Алдар! – тип ҡысқырған. – Хәҙер һин мине ҡырҡылған ағас төбөнә ултыртып китә алмаһың! Ташла эшендә, башлайыҡ алышты!

Алдар, тағы нығыраҡ уфтанған кеше булып:

– Эй, шайтан дуҫ, һин аз ғына алданыраҡ килһең булмай инеме ни? – тигән булған. – Бына миңең алдар тоғом сананың төбөндә ине, утын астында ҡалды. Булмаһа, был утынды икәүләп алып ҡайтып бушатайыҡ та шунан һуң алышып ҡарарбыҙ. Әйҙә, ултыр.

Шайтан, риза булып, санаға менеп ултыра. Былар икәүләп тау башынан выжлатып шыуып төшөп киткәндәр. Шайтан аптырай.

– Был ниндәй сана? – тип һорай.

– Үҙе йөрөй торған сана был, – тип яуап бирә Алдар. – Тау башына менеп, башын түбән яҡка ҡаратып ултырһаң, үҙе ала ла китә.

Шайтанға бындай сана бик окшап ҡалған.

– Бир миңә! – ти.

– Ал әйҙә, – ти Алдар. – Тик шуның өсөн һин мине бер тапҡыр елкәңә атландырып йөрөтөрһөң.

Шайтан риза була. Алдар, шунда ук утынын бушатып, санаһының ҡарамаларын ҡырҡып ташлай ҙа шайтанға тоттора. Үҙе утынын йөкмәп ҡайтып китә. Ә шайтан, сананы тау башына һөйрәп мендереп, ултырайым тиһә – сананың төбө юк, ти. Сана түбәнгә шыуып төшөп китә, ә шайтан, һәмәйеп, тау башында ултырып ҡала.

«Төпһөз санаға ултыртыу» тип һөйләү ана шунан тороп калған, ти.

Шайтан, күпме генә алданһа ла, Алдарға һис тынғылыҡ бирмәгән: кайҙа ғына барһа ла, тегенең алдына килә лә сыға, ти. Тора-бара был Алдарҙы ялҡыта башлаған. Шунан бер сак, шайтан килеп ингәс, Алдар быға әйтте, ти:

– Минең алдар тоғом бик алышта булып сыҡты бит әле. Әгәр түҙең етһә, әйзә, бергә барып алып киләйек.

Шайтан риза булды, ти. Былар икәүләп сығып киттеләр, ти. Эй баралар, ти, былар, эй баралар, ти. Бара торғас, арып, хәл алырға ултырҙылар, ти. Бер аз ултырғас, Алдар әйтә:

– Мин ни эшләп йәйәү киләм әле, – тигән була, – һин бит мине елкәңдә күтәрәп йөрөгә тейешһең.

Шайтан әйтә:

– Ни өсөн? – ти.

Алдар әйтә:

– Мин һиңә бер ваҡыт санамды бирҙем бит. Биргәндә, әйтеп бирҙем түгелме?

Шайтан әйтә:

– Юк, ул дәрәҫ түгел, һинең санаң мине ултыртманы. Шуның өсөн мин дә һине күтәрәп йөрөтмәйем.

Алдар әйтә:

– Улай булғас, әйзә, яңынан алышабыҙ. Быныһында кем еңелә, шул еңеүсене елкәһенә ултырта, – ти.

Шайтан әйтә:

– Кем йәшкә олораҡ, шул еңә, – ти.

– Һин нисә йәштә һуң? – тип һорай Алдар.

Шайтан әйтә:

– Мин тыуғанда, күк табактай ғына, ер калактай ғына ине, – ти.

Алдар, быны ишеткәс, илап ебәрә. Шайтан, аптырап:

– Ниңә илайһың? – тип һорай.

Алдар әйтә:

– Тап шул йылды минең кесе улым үлгәйне. Шуну хәтергә төшөрҙөм, – ти.

Шулай итеп, Алдар, бик йәтешләп кенә шайтандың елкәһенә менеп ултыра ла, озон көйгә һузып кына йырлап

тик бара, ти. Шайтан ах та ух килә, ти, быныһы йырлауын белә, ти. Бик оҙаҡ шулай барғас, хәлә бөткән шайтан Алдарзан һорай, ти:

– Тағы оҙаҡ барабыҙмы әле?

Алдар әйтә:

– Бынау йыр бөткәнсе барабыҙ әле, – ти. Үҙе оҙон көйөн һуҙа, ти.

Әй баралар, ти, былар шулай, әй баралар, ти. Көн баралар, төн баралар, азна баралар, ай баралар. Шайтан атлай, Алдар һаман йырлай, ти. Шунан шайтан, тамам хәлдән тайғас, Алдарзан тағы һорай:

– Бөтәмә һинек шул йырың, юкмы?

Алдар әйтә:

– Ашыҡма, шайтан, ашыҡма, – ти. – Башҡорттоң йыры оҙон була ул. Әле мин көйләгәнә йырҙың башы ғына.

«Еңгән еңелгәндек елкәһенә менгән» тигән әйтем ана шунан бирле йәшәй икән.

Шулай итеп, шайтан Алдарҙы ғүмер буйы елкәһендә йөрөткән, ти. Башҡортта оҙон итеп йырлау ғәҙәте лә шунан башланған, ти.

1. Әкиәттә игтибар менән укып сығығыҙ, уны өлөштөргә бүлөгөҙ. Һәр бүлеккә исем бирегеҙ, йөкмәткәһен һөйлөгөҙ.
2. Тырнактар эсенә алынған *әйтемдәрҙе, фразеологик берәмектәрҙе* күсереп алығыҙ, үзегеҙҙең тормош тәжрибәһенән сығып, уларҙың дөрөслөгөн дәлилләүсә миһалдар килтерегеҙ.
3. *Шайтан заты, әҙәм заты* һүзбәйләнештәрәнә аңлатма бирегеҙ.
4. *Юлдан яззырыу* һүзбәйләнешенек мәғәнәһенә төшөнөгөҙ, руссаға тәржемә итегеҙ. Тексттан башка һүзбәйләнештәрҙе лә табып алып, ошо ук әште башкарығыҙ. Улар менән үзегеҙ бер нисә һөйләм төҙөп язығыҙ.
5. Үзегеҙгә окшаған бер бүлекте изложение итеп язығыҙ.
6. Башҡорт әкиәттәрәндә Алдар кеүек йыш осраған бүтән образдар ға бар. Кемдәр улар? Улар тураһында белгән әкиәттәрәгәҙең исемдәрән язып куйығыҙ.
7. Алдар менән шайтан тураһында үзегеҙ әкиәт уйлап сығарып язығыҙ. Әкиәтегәҙең исем кушығыҙ, класта укып күрһөтегеҙ.

ЙОМАКТАР

- а) Калаһы бар – халкы юк,
Диңгезе бар – һыуы юк.
- б) Ағас түгел – япраклы,
Тун түгел – тегелгән.
- в) Бер алмағаста – алты ботак,
Ботак һайын – һигез сәтләүек,
Бәтәһе нисә сәтләүек?
- г) Яратам һине, яратам һине,
Яраткан өсөн тукмайым һине.
- ғ) «Тей!» – тиһәң, теймәй,
«Теймә!» – тиһәң, тейә.
- д) Тарағы бар – сәсен тарамай,
Урағы бар – иген ура алмай.

з) Бер кеше төшөндә диңгезгә балык тоторға сығып китә. Диңгеззә дауыл куба ла, кәмә бата башлай. Кеше кысқыра, ярҙам һорай – уға һис ярҙам итеп булмай. Нисек котҡарырға?

е) Һыуы кәсан иләк менән ташып була?

Яуаптары: карта; китап; алмағаста сәтләүек үсмәй; туш; ирендәр; әтәс; йокоһонан уятырға; кар булғас.

1. Йомактар предметтың йә күренештең һиндәй билдәләренә карап койолған?
2. Нимә ул **йомак**? Уның тураһында ентекләберәк һөйләгез.
3. Класта бер-берегезгә йомак койоһоғоз.
4. Ата-әсәләрегезҙән, ололарҙан һорашып йомактар язып алығыз. Ул йомактарҙы, үзегез белгәндәрҙе лә кушып, «Минең ауылымдың фольклоры» тигән альбомығыҙға индерегез.
5. Йомактар.

- а) Астында беләк була,
Кабырғаһында әйәк була,
Өстөндә күз була,

Үзе төз була.
Йүткерә, төкерә,
Төкерһә – үлтерә.

б) Яртыһының яртыһы –
Үскән ағас яртыһы.
Яртыһының яртыһы –
Тос тимерзең яртыһы.
Яртыһының яртыһы –
Оскан коштоң яртыһы.

в) Дуға тиһәң – ағас түгел,
Урак тиһәң – тимер түгел,
Айға окшаш, йәнгә хас.

Яуаптары: ук, ян; кылыс; мылтык.

КУРАЙ

(Башкорт халык йыры)

Урал ғына таузың, ай, башында
Урай-урай үскән бер курай.
Шул курайзы алып, тартты ниһәң,
Кайғы-хәсрәт басыла бер талай...

Такыя ғына башлы кырлы курай,
Моңло ғына итеп уйнайым.
Курайкайым еңел, көйө ауыр,
Еңел көнкөйзәрзе уйлайым.

Тартсы әле, егет, курайыңды,
Ауыр донъя еңел тойолһон.
Эскенәйем тулы кайғы-хәсрәт
Курай моңо менән койолһон.

1. Курай кайза үсә? Һеззең үсеп ултырған курайзы күргәнегез бармы? Уны ни өсөн *такыя башлы* тизәр? Курай үләненең һүрәтен төшөрөгөз.

2. *Курай кайым еңел, көйө ауыр* тигенде һез нисек аңлайһығыз? Көйзөң ауыр булыуы бында нимәгә ишаралай?
3. Курай үләне табып, үзегез курай эшләп карағыз. Ғ. Сөләймәновтың «Курай» тигән китабын файзаланырға мөмкин.

147-се күнегеү. Шиғырҙы яттан язығыз.

Һыҙзырт, курай, үткән кайғыларҙы,
Өззөрт, курай, йөрәккәй кылдарын;
Һиззөрт, курай, кайнар тойғоларҙы,
Һөйзөрт, һөйләп башкорт моңдарын.

(Ш. Бабич)

148-се күнегеү. Һүззәрҙе укығыз, [y], [y] өндәрөн дөрөс әйтегез.

ауыр	вакиға	вак	тау
ауыш	вакыт	вайымһыз	яу
әүәл	вәғәзә	ватан	көтөү
тәүлек	ватык	вазифа	килеү

АЛМАШ

Башкорт телендә лә, рус телендәге кеүек, айырым предметты, билдәне, иҫәпте, эште белдермәйенсә генә, шуларға күрһөтөүсә һүззәр бар. Улар **алмаш (местоимение)** тип атала.

Алмаштың төп билдәне – күрһөтөү.

149-сы күнегеү. Һөйләмдәрҙе укығыз. Тәүге бағаналағы калып хәрәф менән бирелгән һүззәрҙе икенсе бағаналағы ниндәй һүззәр алмаштыра? Ул һүззәрҙе парлап язып алығыз.

1. Кустым әле бәләкәй.	Ул балалар баксаһына йөрөй.
2. Бөгөн кис һыуык.	Бындай көндә балалар күберәген өйзә ултыра.
3. Класыбыҙҙа егерме биш укыусы бар.	Бөгөн класыбыҙың бөтә укыусылары ла киноға бара.

4. Без тиззән Өфөгә
барасакбыз.

Унда беззе төрлө
урындарға экскурсияға
йөрөтәсәктәр.

150-се күнегеү. Текстан алмаштарзы табығыз. Уларзы үззәре алмаштырған һүззәр менән парлап язып алығыз.

1. Атайымды, ағайымды бик күргем килгәндә, ағайымдың гармунын кулыма алғылай башланым. Ул инде искергән, уның ниндәй төстә икәнән дә әйтеп биреү мөмкин түгел. Ағайым фронтка киткәнсе лә, бер аз уйнай торғайным да. Гармун тоторға ул өйрәтте.

Булаша торғас, үзем белгән башка йырзар за өйрәнелде.

2. Арып-талып еңгәм эштән кайтып инде шулай. Бер аз хәл алды ла миңә өндәшә. Уның бойок күззәрендә өмөт сағылды, матур ак йөзөнә нур ишараты йүгерзе.

(Ә. Хәмәтдинова)

151-се күнегеү. Һөйләмдәрзе тултырып язығыз.

1. Һыйыр ... бызауын ялай башланы. ... бызауы хәзер зурайзы инде. (Уның, үзенең.) 2. ... күрмәгән Мәскәүзе, ... күрергә теләй. (Улар, кемдәр.) 3. ... китабым өстәлдә ята. Мин ... китабымды алдым. (Үземдең, миңең.) 4. Без ... катогыбыззы карзан тазартып торабыз. (Үзебеззең, беззең.)

ЖУРАЙ МОҢО

(Башжорт халык әкиәте)

Борон заманда бик данлыклы бер курайсы йөшөгән, ти. Үз гүмерендә бик күп туйзарза, күп йыйындарза курай уйнап, бөтә Уралда дан алған кеше булған, ти, был. «Атанан күргән – ук юныр, әсәнән күргән – тун бесер» тигәндәй, бының ике улы ла ошта курайсы булған, ти. Бер вакыт карт курайсы, әжәл етеп килгәнән һизеп, улдарын сакырып алған да былай тигән:

– Балакайзарым, мин күп йөшөнәм, күпте күрзәм. Курайым менән кайғылының күңелен астым, моңһоззо моңландырзым, дәртһеззе дәртләндерзәм, бәхетленең бәхетен бүлештем.

– Шулай, атай, шулай, – тиештеләр, ти, улдары.

– Кайза барһам да, урыным түрзә булды. Донъя кыуманым. Бына атай-олатайзар янына озон юлга сығырға вақыт етте. Һезгә бүлеп калдырыр малым да юк. Башкалар һымак, бай мираҫ калдыра алмайым. Ғәйеп итмәгез, балалар. Хозай тәүфик бирһен үзегезгә...

– Шулай, атай, шулай, – тиештеләр, ти, улдары.

– Кәзәрән белһәгез, минән калған менән дә кәм-хур булмашығыз. Березгә, ана, йорт менән ат, икенсезгә ез курайым булып. Йә, кемезгә нимә калдырайым?

– Тәүзә ағайым әйтһен, – тине, ти, кинйә улы.

– Курай тартып үзең дә мандымағанһың. Әй менән ат миңә булһын, – тине, ти, оло улы.

– Һин шуға ризамы, Кинйә? – тип һораған атаһы. (Кинйә улдың исеме лә Кинйә булған икән, ти.) Кинйәһе:

– Риза, атай, риза, – тине, ти.

Атаһы, быны ишеткәс, Кинйәһенә курайын бирзә, ти. Бирзә лә:

– Йә, бәхилләшәйек инде, уландар... Кинйә, һин курайыңды тартып ебәр әле... Ез курайым тауышын ишетәйемсе...

Кинйә моңло итеп бер көй уйнап ебәрзә, ти. Шул моңдо тыңлап ятып, ойғандай итте лә, ти, карт кабат кайтмаҫ ергә китте, ти.

Атаһы үлгәс, ағаһы бай ғына бер катынды кәләшлеккә алды, ти. Бай еңгә Кинйәһенә тәүгә көндән яратманы, ти. Ә балаһы булғас, Кинйәгә бөтөнләй көн күрһәтмәй башланы, ти. Бала караған да, мал артынан йүгергән дә, утын, бесән ташыған да шул Кинйә, ти. Көнө-төнә эшләһә лә, өстөндә алама сәкмән, аяғында тишек итек булды, ти. Күп түзгән Кинйә еңгәһенәң ызалатыуына. Бик күп түзгән. Аулак сактарза, ез курайын уйнап, күңелен йыуатыр булған.

Шулай йылдар үткән. Кинйә бынамын тигән егет булып үсеп еткән. Бер вақыт был ез курайын алған да ағаһының йортон ташлап сытқан да киткән. Китеп бара торғас, Йүрүзән буйына килеп сытқан. Көн кисләп киткәс, шунда бер мәмерйә табып, уның эсендә ял итеп китмәк булған. Курайын ко-саклап, бер ясы таш өстөнә менеп ятқан да, ята торғас, йоклап киткән. Бер вақыт бик нык кыскырып һөйләшкән тауышка уянып, күзән асып караһа, шак ката: бер өйөр шайтандар үзәрәһенәң кәсептәре тураһында һөйләшә икән. Берәүһе әйтә:

– Мин хандың кызын ауырыттым.

– Унан нисек котолорға? – тип һорай икенсеһе.

– Кыззы курай моңо ғына коткара ала. Янына килеп, еҙ курайға уйнаусы булһа, ул иҫән-һау килеп торасак.

Әһә-ә, эшегез былай икән әле, тине лә, ти, Кинйә, иртән торғас, китте, ти, әлеге хан кызын эзләп. Бара торғас, бер калаға барып етте, ти. Ә унда – калаға инә торған капкала бер түгел, ике әмер әленеп тора, ти. Уларзың берендә: «Хандың берзән-бер кызы ауырыу сәбәпле, калала йыр йырлау, курай уйнау, күңел асыу тыйыла. Был әмерҙе үтәмәгән кешеләрҙең башы киҫеләсәк», – тип, икенсендә: «Кем дә кем хандың ауырыу кызын һауықтыра, хан кыззы шул кешегә кейәүгә бирә, кызға өстәп, ярты ханлығын да бирә. Ә кем, һауықтырам, тип тә һауықтыра алмай, шул кешенең башы киҫеләсәк!» – тип язылған, ти. «Ай-һай, закун каты икән быларзың!» – тип уйлаған, ти, Кинйә. Шулай ҙа үҙе, курайын куйынына йәшерҙе лә китте, ти, кала эсенә инеп. Кала урамдары буйлап йөрөй торғас, Кинйә хан һарайы янына барып сықты, ти. Шунда торған һаксыларға:

– Ханға әйтегез, мин уның кызын һауықтырырға килдем, – тип әйтте, ти.

Быны ишеткәс, һаксылар һахылдашып көлөргә тотондолар, ти:

– Әй, йолкош, йолкош. Хан улдары, батша улдары һауықтыра алмағанды, һин ни эшләй алаһың инде?! Һа-һа-һа!..

Шул сак тауышҡа хан үҙе килеп сықты, ти.

– Ни булды, ниңә шулай кешнәшәһегез?

– Нисек көлмәйһең? Бынау йолкош һине сакырта, кызыңды һауықтырам, ти.

– Үтәп кара, егет. Тик үкәнерзән булмаһын. Минең шартым каты, – тине, ти, хан, Кинйәгә карап.

– Беләм. Кызыңды күрһәт, – ти Кинйә.

Барып инһәләр һарайға, кыз ята, ти, ауырып бер ҙур, матур бүлмәлә. Тирә-яғында әбей-һәбей, катын-кыз ултыра, ти.

– Минең бер шартым бар, ханым. Мин дауалағанда, бүлмәлә кызған башка кеше булмаһын, – тине, ти, Кинйә.

– Һин әйткәнсә булһын, – ти хан. Бүлмәнән бәтәһе лә сығалар.

Кинйә ишекте эстән бикләп алды ла, куйынынан курайын сығарып, моңло бер көйзә уйнап ебәрзе, ти. Бер көйзә уйнап бөтөүгә, кыз күззәрен асты, ти. Ә икенсе көйзә уйнауға, тороп ултырзы, өсөнсө көй тамамланыуға иһә, изәнгә төшөп, бейеп үк китте, ти. Қызға һоқланып ултырған егет, онотолоп китеп, уйнаны ла уйнаны, ти, курайза.

Бер аzzан бүлмәгә хан килеп ингән дә аптырап калған, ти.

– Рәхмәт, егет, кызымды һауықтырыуыңа. Мин вәғәзәмдә торам: кызымды ал, кейәүем булырһың. Быға өстәп, ярты ханлығым да һинеке булыр. Тик, егет, мин һине хөкөмгә лә тарттырмаксымын. Курай тартып, миһең әмерзе бозғанһың.

Хандың шулай тип әйтеүе булған, ике һаксы ике яктан Кинйәне тотоп та алды, ти.

– Ханым, бер генә һүз әйтергә рөхсәт итсе, – тип үтенде, ти, Кинйә.

– Әйт.

– Қызыңды һауықтырыусы ошо курай моңо булды, һинең әмереңде беләм. Ул әмер кызың ауырыған сакта бирелгән. Қыз һауыккас, әмерзең көсә лә бөтөргә тейеш бит, – тигәйне, ти, Кинйә, хан:

– Һинеке һак, – тип, Кинйәне кейәү итте, ти. Кинйә менән хан кызының туйы кырк көн, кырк төн барзы, ти. Туйза булмаған, һыйланмаған кеше калманы, ти.

1. Әкиәтте иғтибар менән укығыз. Әкиәткә хас һиндәй үзәнсәлектәр таптығыз?

2. *Донъя кыуыу, кәм-хур булыу, күңел йыуатыу, күңел асыу* һүзбәйләнештәренең мөгәнәләрен асыклагыз. Уларзың кайһыларын һез үзегезгә карата кулланыр инегез, ә кайһыларын – юк? Ни өсөн?

3. Курайсы уландарына *кайза барһам да, урыным түрзә булды*, ти. Һез быны һисек аңланығыз? Үзегеззең урынығыз түрзә булыуын теләр инегезме?

4. Әкиәт ни өсөн «Курай моңо» тип аталған? Әкиәттәрзә ошолар сихри көскә әйә булған тағы һиндәй музыка коралдары осрай? Уларзың исемдәрен язығыз, кайһы әкиәттән икәнән иҫегезгә төшөрөгөз.

5. Күренекле башкорт курайсыларының исемлеген төзөп, улар тураһында мәғлүмәттәр йыйығыз.

152-се күнегеу. Түбәндә аңлатмалағы һәм белешмәләге туғанлыкты белдергән һүзәрзе тап килтерегез. Әгәр һезең якта икенсе һүзәр кулланылһа, уларзы ла өлгөлөгесә һөктәле өтөр аша, әргәһенә язығыз.

- а) Гаиләләге иң кескәй бала.
- б) Минән оло ир туғаным.
- в) Минән кесе кыз туғаным.
- г) Әсәйемдең әсәһе.
- д) Әсәйемдең ағаһы.
- е) Апайымдың ире.
- ж) Еңгәмдең әсәһе.
- з) Еңгәмдең һеңләһе.

Белешмә өсөн һүзәр. Өләсәйем, бабайым, козаса, һеңлем, кинйә, козағый, езнә, ағайым.

Өлгө: *миһең кесе ир туғаным – кустым, әһем, мыртый.*

153-сө күнегеу. Өлгөгә карап, бирелгән һораузарзың һәр беренә тап килгән бер һисә алмаш язығыз.

Өлгө: Кем? – Мин, һин, без, һез, улар, тегеләр, бөтәһе лә һ. б.

Кайза? Ниндәй? Нисек?

154-се күнегеу. Калын хәрөфтәр менән бирелгән алмаштар урынына һиндәй һүзәрзе куйып булыр?

1. **Ней** башына **ней** кунған, **нейтәйем** тигәйһем, **нейте** лә китте.

2. **Үзәрә** генә һишләрзәр икән унда улар?

3. **Касан** ғына әле **һез** зә **шунда** ошолай итеп **нейтә** торғайһығыз.

4. **Үзәрәнән** әллә кемдәр теләһә **кайза**, һимә теләһә, **шуны** әшләп йөрөгәндәр, безгә **нейтеп** тә тормағандар.

5. **Үзәрә** улайтып йөрөгәс, без **һи** әшләргә тейеш һуң?

Бөтә алмаштар урынына ла икенсе һүзәр куйырға кәрәкме?

АЗАМАТ

(*Башкорт халык йыры*)

Алыстарзан, ай, күренгән
Ирәндеккәй тауының ак ташы.
Кайза бармай, низәр күрмәй
Ир-егеткәй менән ат башы.

Ир-азамат менгән аттың
Бәкәлдәре уның ак булыр.
Асыл егет кайза йөрөһә лә,
Кылған әше уның хак булыр.

1. *Ир-егеткәй, ир-азамат* һүззәренең яһалышын аңлатығыз. Улар араһында айырма бармы? Ошондай типтағы бер нисә һүз уйлап язығыз: катын-кыз, карт-коро һ. б.
2. Йырҙың тексын ятлағыз, фоноязманан тыңлап, йырлап өйрәнегеҙ.

Мостай КӘРИМ

«АЗАМАТ»

(*«Ғүмер миҙгелдәре» китабынан*)

1970 йылда Украинала башкорт әҙәбиәте көндәре уҙы. Хайран калырлык аяҙ азна, якты көз ине. Күк көмбәзе, әйтерһең, зур көмөш кыңғырау, һауала осоп барыусы торналар тауышынан ул зыңғырлап тора. Днепрҙы мин йылдың төрлө миҙгелендә күргәнем бар, әммә уның был ваҡыттағы асыҡ зәңгәрге хатта күктөң үзе менән тиңләшә ала. Ошо мәшһүр даръяның буйҙарында азна буйына башкорт һүзе, башкорт моңо яңғыраны.

Әйтергә кәрәк, ул замандарға әле украин әзиптәренең, сәнғәт әһелдәренең һәм бүтән укымышлыларының Башкортостанға карата, хәтерзәре йомшарып, хөрмәттәре кәме-мәғәйнә, һуғыш йылдарында безҙең тупрағыбыҙға төйөк табып, йән асрап калған оло ижадсыларҙың исемдәре йыш телгә алына. Павло Тычина, Максим Рыльский, Владимир

Сосюра, Юрий Яновский, Петро Манч... Кайза барнак та, хужаларзың тәү әйткән һүзе – сәләм, икенсәһе – рәхмәт, өсөнсәһе – мөхәббәт булды. Хәзер донъялар үзгәрзе. Якшылыкты оноту, яманлыкты, берәм-берәм сокоп сығарып, өзлөкһөз хәтерләү гәзәткә инде, тормош кағизәһенә әйләнде. Кешеләр һәм халыктар касандыр бер-береһенә эшләгән изгелектәр хакында искә төшөрөргә тартыналар, оялалар һымак. Ә теге йылдарза!.. Өстәлдәр тулы һый, йөрәктәр тулы һөйөү ине.

Һуңғы кистә Киевта Украина Язгыусылар союзының рәйесе Олесь Гончар затлы ресторандарзың береһендә безең хөрмәткә зур мәжлес үткәрзе. Күренекле язгыусылар, музыканттар, рәссамдар, артистар менән табындаш булдык, һүз күп һөйләнмәһе, әммә йыр күп йырланды. Украин, башкорт, татар, рус көйзәре бер-береһен алмаштырып торзо. Күмәкләп, кара-каршы йырлашыу за, яңгыз башкарыу за булды. Әргәмдә ултырған Олесь Гончар безең көйзәрзе шул тиклем йотлоғоп, онотлоп тыңлай, гүйә, уны сәңгелдәктән бирле озата йөрөгәндәр.

Өстәлдең урта бер ерендә ултырған Муса Ғәли бер мәл аяк үрә басты, куш усы менән сал сәсен һыйпап, тамағын кырзы. Минең һынағаным бар: табында ул тороп сәсен һыйпанымы... Тимәк, йырлаясак. Уйлауым раҫка сыкты. Ул «Азамат»ты башлап ебәрзе. Күрше-күләһе менән һүзгә мауығып, гөж килгән кызмаса кунактар капыл шымып калды. Ошондайырак катнаш мәжлестә тәүзә Муса йырына русса аңлатма бирә торғайны, был юлы әллә онотто, әллә кәрәк тапманы. Йырлаусының күкрәген ярып сыккан моң тулкын-тулкын булып залға әркелде. Муса Ғәли бөгөн айырыгуса илһам кисерә. Тауышы үзенән-үзе ағыла. Тыйырға теләһә лә, тыя алмас ине. Уның иркендә түгел.

Алыстарзан ғына, ай, күренә
Ирәмәлкәй таузың ак ташы.
Кайза ла ғына бармай, низәр күрмәй
Ир-егеткәй менән ат башы.

Йырсы туктағас та, йыр тынманы һымак. Байтак ара ул кешеләрзе айнытмай арбап тотто.

- Бөйөк йыр. Тәү тапкыр ишетәм, – тине Олесь.
- Әйтәйемме ниндәй йыр был? Был йыр...
- Тукта, әйтмә. Үзем аңлағанымды һөйләйем.
- Йә.

– Ул бынан йөз йыл, бөлки, ике йөз йыл әуәл генә тыуғандыр. Әммә унда боронго скиф далаларының кеүәтле ауазы бар. Әлекке һалынған батырлык ойоткоһо бызырлай. Мин шуларҙы ишеттем. Иҫ киткес инде: бер үк вақытта ул, үзенең тәү сығанағына әйләнеп кайтып, алыс тарихтың төпкөлөн айкәй төслө.

– Гәжәп...

– Гәжәп шул. Бөйөк әсәрҙәр, миңә калһа, ғаләм менән бергә яралған да донъя күрергә үз вақытын, үз сиратын көтөп яткан. Мәле еткәс, кемдеңдер йөнен ярып, көнгә сытқан. Йөнә ошоно һиземләнем: һезең халык батырлығы, һуғышсанлығы менән дан тота, ләкин был йыр яуға өндәмәй. Оран һалыусы йырҙың был тиклем иркен тынлы, һузынқы һәм бизәкле булыуы мөмкин түгел.

Бына шулай асты үзе өсөн безең «Азамат»ты Украинаның бөйөк кешеһе. Бына нимәләргә ишетте «ят қолак». Йырҙы, ихтимал, яу юлдарын үтеп, иленә кайтып килеүсә яугир сығарғандыр. Әммә ул яуға ла саҡырмай, батырлыҡка ла өндәмәй. Ә бар булмышы батырлыҡка дан булып яңғырай һәм һағыш...

Мин Олестың һизгерлегенә, һескә зауығына һокландым:

– Рәхмәт, дуғым. Йырыбыҙҙы аңлап, зурланың.

Ул гәзәтенсә тыйнак кына йылмайҙы.

Иртәгәһен без осоп киттек. Аэропортка озатырға Олесь Гончар, Борис Олейник, Дмитрий Павлычко, Иван Драч, Платон Воронько, тағы байтаҡ кеше килде. Муса Ғәли трапка менеп еткәс, түбәндән Олесь кысқырҙы:

– Хушлашыу йыры итеп «Азамат»ты йырла әле, Муса!

Муса инәлтмәне. Траптың иң өскө баһкысында тороп йырлап ебөрҙе:

Алыһтарҙан ғына, ай, күренә...

Күк йөзө саф. Ерҙә һары нур уйнай. Донъя шундай аяз. Йыр һауаларға аша. Аша ла торыйк-торыйк торналар торколдауына кушыла.

Ир-егеткәй менән ат баһы...

Стюардесса йырсыны салонға сақыра. Ишек ябыла. Без китәбез. Без китәбез, йырыбыҙ кала. Хатта яманһыу...

1. Тексты иғтибар менән укып сығығыз. Аңлашылмаған һүз-зәрзе табып, уларзың мәғәнәләрен асықлағыз, урындарына синонимдарын куйып карағыз.
2. *Хәтер йомшарыу, йән асрау, күкрәк ярып сыткан моң* һүз-бәйләнештәрәнең мәғәнәһенә төшөнөгөз. Авторзың ни өсөн нәк ошо һүзбәйләнештәрзе кулланғанын аңлатығыз.
3. Автор украин әзиптәрәнән кемдәрзең исемдәрән телгә ала? Улар тураһында, белгәндәрегезгә таянып, әңгәмә үткәрегез.
4. Олесь Гончарзың «Азамат» йырына биргән аңлатмаһын иғтибар менән укып сығығыз, һез уның менән килешәһегезме? Был йыр тураһында үзегез ниндәй фекерзә? Шул турала әңгәмәләшегез.
5. Берәй башкорт халык йырын тыңлап, тәһсәраттарығыз менән уртақлашығыз.

КӨЛӘМӘСТӘР

* * *

Хужа Нәсрәтдиндан:

– Һинеңсә, қояш файзалырақмы, әллә аймы? – тип һорағандар.

Хужа:

– Ай, – тип яуап биргән.

– Ни өсөн? – тип һорағас, Хужа:

– Сөнки қояш күндөз, былай за яқты вақытта яктырта, ә ай төндә – қараңғы вақытта яктырта, – тип яуап биргән.

* * *

Хужа мәктәптә укып йөрөгән сакта, укытыусыһы унан:

– Хужа, тәүлек озонлоғо нисә сәғәт? – тип һораған.

– Бөгөн егерме биш сәғәт, – тип яуап биргән Хужа.

Укытыусыһы:

– Егерме дүрт сәғәт! – тип тәзәткәс, Хужа уға:

– Үзегез кисә күн бер сәғәткә озайзы, тигәйнегез түгелме һуң? – тигән, ти, аптырап.

1. Көләмәстәрзе укып, йөкмәткеләрен һөйләгез, уларзың ни өсөн көлкө тыузырыуын аңлатығыз.

2. Үзегез белгән көләмәстәрзе язып сығығыз. Язган көләмәстәрегезге укып ишеттерегез.
3. Рустарза, татарзарза һ. б. халыктарза *көләмәс* нисек атала? Үзегез белгән берәй телдә көләмәс һөйләгез.
4. Үзегез көләмәс уйлап сығарып карағыз. Һәйбәт көләмәс сыкһын өсөн нимә кәрәк?
5. Иҫегезгә төшөрөгөз – нимә ул *көләмәс*? Уға хас булган үзен-сәлектәрзе атағыз.
6. Бүтәндәрзән ишеткән йәки үзегез уйлап сығарған көләмәстәрзе «Минең ауылымдың фольклоры» тигән альбомығызга туплағыз.

Һүз күрке – мөкәл

Акыллыға һүз әйттем – уйланы ла белде, акылһызға һүз әйттем – тыңланы ла көлдө.

Алйоттан акыл һорама.

Иҫәр менән иҫәр булма.

Тиле үзен мактар.

Тинтәккә көн дә туй.

Йүлөргә талкан да бер, шалкан да бер.

Боронго әзәби комарткыларыбыз

БАШКОРТ ӘЗӘБИӘТЕ ТАРИХЫНАН

Башкорт әзәбиәтенең йөзәрсә йылға һузылған бай тарихы бар. Уның сығанактары XI быуаттағы төрки телендәге язма комарткыларға барып тоташа. Бәзгә килеп еткән күренекле язма комарткыларзың иң боронгоһо – «Йософ киссаһы» әсәре. Уны 1233 йылда Җол Ғәли исемле шағир ижад иткән. Был әсәр башкорт һәм татар халыктарының уртақ әзәби мирасы булып тора.

Алтын Урза дәүләте осоронда башкорттарзың илбаскынсыларға каршы көрәшен сағылдырған әсәрзәр ижад ителә. Бошман Җыпсақ тураһында риүәйәт, «Һуңғы Һартай» әсәрзәре, мәсәләһ, шундайзар. «Ек Мәргән» әсәрендә халықтың Җазан хандарына каршы көрәше күрһәтелә.

XIX быуатта йәшәгән һәм ижад иткән мәғрифәтселәр халықты укырға, тәрбиәлә, белемлә, һөнәрлә булырға өндәгән. Мифтахетдин Акмулланың «Нәсихәттәр», «Башкорттарым, укыу кәрәк!» исемле шиғырзәры быға асыҡ миһал.

XIX быуатка тиклем әзәбиәт җулъязма рәүешендә йәшәгән. Йәғни җитаптар җулдан җулға күсерелеп таралғандар. Җитаптарзы җулдан күсереп языу менән шөгәлләнгән кешеләр – каллиграфтар булған.

1812 йылда Җазан университетының типографияһында «Җузыйкүрпәс» повесы басылып сыға. 1839 йылда шунда ук Җол Ғәлизең «Йософ киссаһы» әсәре донъя күрә. Шунан һуң язма әзәбиәт акрынлап басма әзәбиәткә әйләнә.

Бөгөнгө көндө башкорт әзәбиәте нык үсешкән милли әзәбиәт булып тора. Йыл һайын тиҫтәләрсә роман, повесть, бик күп хикәйәләр, поэмалар, шиғырҙар, драма әсәрҙәре баһылып сыға.

1. Тексты укып, башкорт әзәбиәтенең тарихы тураһында аңлагандарығыҙы һөйләгеҙ.
2. Кулъязма әзәбиәт менән баһма әзәбиәтте сағыштырып, уларҙың окшаш һәм айырмалы яктары тураһында фекер алышығыҙ.
3. Ни өсөн әһпитәрҙең берәүҙәрен *языусы* тип, икенселәрен *шағир* тип, өсөсөләрен *драматург* тип йөрөтәләр?
4. Һезгә һиндәй әсәрҙәр нығыраҡ окшай – прозамы, поэзиямы әллә драма әсәрҙәреме?

Кол ҒӘЛИ

ЙОСОФ КИССАҒЫ

(Өзөк)

Бала сактан Йософ нәби бер төш күрҙе
(Уны алдан һезгә һөйләп биргән инек),
Һуңынан бик күп кайғы-хәсрәт күрҙе,
Төрлө-төрлө миһнәттәргә төштө имде.

Шунан ғына Хозайзан рәһмәттәр килде,
Ябраил аша сәләмдәрен ебәрҙе:
«Йә, Йософ, был миһнәттәрең һизән инде –
Алла һиңә мәғлүм итә, бел һин имде...

Миһнәт бөттө, Алла һиңә рәхәт бирҙе,
Өстәүенә, сикһез оло мөлкәт бирҙе,
Батшалыҡ кылырға һиңә форсат бирҙе.
Аманат: яҙыҡ эштән һаҡлан имде».

Йософ нәбигә ысынлап рәхәт килде,
Мысырҙа хөрмәтле оло батша булды,

Алла уға бөтә мөлкәтте лә бирзе,
Бар эште якшылык менән эшләр имде.

Ай тулып, һәр яңыны тыуғанында,
Ғәскәр йыйылып, бергә-бергә килгәнендә,
Атка менеп, Йософ һунар сытканында,
Һигез мең кеше оҙата барыр имде.

Ҡөзрәте менән Хак уны итте барлы,
Хөкөмө ғәзел, акылы теүәл, үзе ғәрле,
Дине бөтөн, ғилеме тамам, йөзө нурлы,
Йөзөн күргән йәнен физә итер имде.

Зөләйха зәғифләнде, күзе күрмәс,
Ашау-эсеу, кейенеүгә күңел бирмәс,
Ныт картайзы, Йософ уны күреп белмәс,
Ә Йософто ул һис тә онотмаҫ имде.

Йософ йөрөгән юлдарзан китмәс булды, –
Ғүмерен уға бағышларға ниәт кылды –
Бисара Зөләйхаға бары шул калды,
Ғишыклығы уның һаман артыр имде.

Шулай бер көн, сираттағы ай тулғанда,
Аттар кешнәп, ғәскәр тағы йыйылғанда,
Ғәзиз Йософ сәхрәләргә йыйынғанда,
Зөләйха юлында илап торор имде.

Зөләйханың бындай хәлен Йософ белмәс,
Зирәк Йософ Зөләйхаға яқын килмәс,
Илағаны колағына ишетелмәс –
Барабан, борғо тауышы каплар имде.

Зөләйха хәсрәт йотоп кирегә китер,
Ҡайғы-хәсрәт уттары бәгерен өтөр;
Илай-илай Йософ эргәһенән үтер,
Шулай ға қауышыу өмөтөн өзмәс имде.

Зөләйха озақ көндәр шулай йөрөнө,
Хәлдән тайзы, башы миңрәүләнде...

Тағы ла ай тулып, яңыһы тыузы,
Йософ йәнә сәхрәгә атын кыузы.
Зөләйха, кыскырып, уға тауыш бирзе:
«Йә, Йософ, миңә бер күз һалың имде...»

Ул арала Йософ та яқынлашты,
Янына килеп, хәл-әхүәлдәрен һорашты,
«Кемһең һин, ни кәрәк һиңә? – тип белеште, –
Әйт аңлатып, йомошоңдо үтәйем имде».

Зөләйха әйтер: «Әй, һөйөклә шаһым,
Хәлем зәғиф, күзем күрмәй – бел һин асык:
Мысыр батшаһы катыны – Зөләйха карсык,
Бына хәзәр ошо хәлгә төштәм имде.

Исеңдәме, һине һатып алған инем,
Бөгөн малым һиңә физә кылған инем,
Һиңә ғишкымдан мин хайран калған инем,
Бына бөгөн ни хәлгә төштәм имде!

Кулдарымдан китте инде аш-һыу, ниғмәт, –
Һис калманы, юкка сықты бар мал-мөлкәт.
Әммә ләкин көмемәне ғишкым-хәсрәт,
Бер туктауһыз яндыра, арта имде...»

Йософ, Зөләйханы күреп, бик йәлләне,
Уның ғишкы-хәсрәтенә гәжәпләнде,
Әйткәненә ысынлап ышанманы,
Һынар өсөн кабатлап һорар имде:

«Йә, Зөләйха, кайза һинең һанһыз малың,
Зифа буйың, озон сәсең, нескә билең?
Тулған айзай балкыр ине матурлығың –
Нисек итеп ошо хәлгә төштөң имде?»

Зөләйха әйтер: «Матурлығымды, малымды бирзем,
Һинең өсөн бөгәһен дә физә кылдым.
Бәхетемдән, тәхетемдән мин төңөлдәм,
Һинең ғишкың мине әсир итте имде».

Йософ әйтер: «Әгәр зә ысынлап ғашик булһаң,
Ғашиклыкка тоғролокто һаклай алһаң,
Ғашиклыкка ысынлап дәғүә кылһаң,
Был дәғүәң берәй дәлил кәрәк имде».

Зөләйха әйтер: «Әйзә, якынырак кил,
Рәхим итеп, камсыңды, Йософ, миңә бир,
Ғашик булһам, ул хәзәр һиңә белдерер,
Күрһәтмәһә, был дәғүәм урынһыз имде».

Йософ уға камсыһын урап тотторзо,
Катын камсыға бер өрөп кире бирзә,
Камсыға ут токанмышын Йософ күрзә,
Уты Йософтоң кулын көйзәрәр имде...

Зөләйха әйтер: «Йә, Йософ, ышандыңмы,
Камсы һизән кабыныуын аңланыңмы?
Әллә кулың янғанын да тойманыңмы?
Кырк йыл ул ут мине көйзәрә имде».

Йософ нәби был эшкә бик ғәжәпләнде,
Зөләйхаға нәсихәттәр, өгөт бирзә:
«Һин өмөтләң, көткән вәғәзә көнә килде,
Михнәт үттә, рәхәт килде, аңла имде».

Шул мәлдә Ябраил тағы осоп килде,
Хак сәләмен Йософка ул еткерзә...

Ябраил әйтер: «Мәүләм сәләм ебәрзә,
Хәкикәт, һиңә ул ебәрзә мине,
Зөләйхаға һикаһ кылып, алһын, тине,
Зөләйха – катын, һин – батша булһын имде».

Ябраилдан Йософ нәби быны белде,
Зөләйха торған ергә кире барзы,
Быларзы һөйләп, уны шатландырзы:
«Йә, Зөләйха, рәхәт-һөйөнәс килер имде».

Быны ишетеп, Зөләйха кайғыға калды:
«Әй, Хозайым, үзең беләһең миһең хәлдә,

Матурлығымдан, малымдан күптән яззым,
Үзем карт, өстәуенә, ике күзем күрмәс имде...»

Шул сәғәт Ябраил кабаттан килде,
Канаты менән һыйпаны, доға кылды –
Зөләйханың күзе асылды, йәп-йәш булды,
Йөзө тулған ай шикелле балкыр имде.

Йософ нәби шунда оло мәжлес йыйзы,
Әмер бирзе, Зөләйхаға никах кылды.
Хөрмәтле күп кунактар һарайға йыйылды,
Бик күп кыуаныс-шатлыктар булыр имде...

Унан азақ хак әмере шулай булды:
Ошо икәүзең гүмере бергә уззы,
Ун ике ул мәүләнең бүлгәге булды,
Олоһона, Мөсәлим, тиерзәр имде.

1. Тексты игтибар менән укып сығығыз. Йөкмәткеһен һөйләгез.
2. Әсәр, уның авторы тураһында кескәй белешмә төзөп язығыз.
3. Тел көрмәлдергесте дәрәс итеп укығыз:

Тау буйындағы урманда
Тумыртка тукулдата.
Тук-тук-тук, тумыртка,
Тукылдатып ултырма.

АЛМАШ ТӨРКӨМСӘЛӘРЕ

Бер төр алмаштар заттарҙы белдергән һүззәрҙе алмаштыра. Бындай алмаштар **зат алмаштары (личные местоимения)** тип атала. Зат алмаштары алтау: *мин, һин, ул, без, һез, улар*.

Зат алмаштары килеш менән үзгәрә.

Без, һез, улар – исемдәр кеүек үзгәрә. *Ә мин, һин, ул* алмаштарының, килеш менән үзгәргәндә, һуңғы хәрәфтәре (*н, л*) төшөп кала.

Урын-вакыт килештә был алмаштарҙың формаһы түбәндөгесә: *миндә, һиндә, унда*.

155-се күнегеү. Һөйләшеүзе дауам итегез.

– Әйтегез әле, был урын бушмы?

– Быныһы буш түгел, ә тегеһе буш. Рәхим итеп ултырығыз...

156-сы күнегеү. Берлектәге зат алмаштарының башкорт һәм татар телдәрендәге килеш менән үзгәрешенә игтибар итегез. Башкорт телендәге зат алмаштарының дәрәжә язылышын һәм әйтелешен хәтерегезгә калдырығыз.

	<i>Башкорт телендә</i>	<i>Татар телендә</i>
Төп килеш	мин, һин, ул	мин, син, ул
Әйәлек килеш	миңең, һинең, уның	минем, синең, аның
Төбәү килеш	миңә, һиңә, уға	миңа, сиңа, аға
Төшөм килеш	мине, һине, уны	мине, сине, аны
Урын-вакыт килеш	миндә, һиндә, унда	миндә, синдә, анда
Сығанак килеш	минән, һинән, унан	миннән, синнән, аннан

157-се күнегеү. Шиғырҙы рус теленә тәржемә итегез.

ҖЫШ КИЛГӘС

Алыс урман,
Урманда томан.
Ерҙе каплаган
Аҡ мамык юрган.
Тышта ата ҡаз.
Ул, меҫкен, бойок.

– Әсәй, ниңә уның
Бер аяғы юк?
Тышта ел өрә,
Җарҙы һеперә.
Мин өйҙә торам
Һалкынға күрә.

(М. Җәрип)

ҖАРМАСАН МЕНӘН СӘРМӘСӘН

(«Һуңғы Һартай» хикәйәте буйынса)

Барыһын да уйлай башлаһам, башым яна! Шулай ға мин
бөтә булғанды һөйләп бирергә теләмде мәжбүр итермен.

Бөтәгез ҙә тыңлағыҙ!

Исемем – Ялык! Ташкай улы Бурнактың улымын, Нартай ырыуынан. Тамгам – төлкө койроґо. Касандыр мин дө данлыклы яугир инем. Эйе. Мине ақһакал тип тә, бей тип тә йөрөтөләр ине. Элек мин дө шәп йәшәнем. Минең тирмәм Сейәлетүбә эргәһендә ине.

* * *

Тыңлағыз барығыз за!

Һезгә балаларым хақында һөйләйем. Улар икәү ине. Икеһе лә ул ине. Тәүгеһе тыуғас, мин уға Кармасан тип исем куштым. Икенсәһен Сәрмәсән тип атаным.

Хәзәр юк инде улар.

Улар яқты донъянан китте. Ә исемдәре йөрәгемдә ут менән язылып қалды! Хозайым! Уларзың кәберен рәхмәтең менән тултыр!

Мин әйтәйем, Өлкән тигән бер әсә балалары булһалар за, улар һис тә бер-береһенә окшамағандар ине. Ағаһы энеһенән бер қарышқа бейегерәк ине, күззәре уның ямғырға сыланған сөм қара қарағат төслә ине. Ул яралы бөркөт кеүек қыйыу, курқыу белмәс батыр булды.

Азақ үз күззәрем менән күрзәм: Ақһақ Тимерзәң һуғыш-сылары уның менгән атын йықты. Қотлобәк мырза Кармасандың муйынына боғалақ ташланы. Шул ерзә Кармасан, минең Кармасаным, ерзән ырғып тороп, Қотлобәкте матқып тотоп алды ла қаянан һыуға һикерзә.

Уның сукмары килмешәктәрзәң тимер торқа кейгән баштарын бешкән сәтләүектәй итеп онтаны. Үз гүмерендә уның алты ғына уғы яза китте. Ул егет ине!

Инде – Сәрмәсән!

Эй, ағайзарым! Йылға буйында үскән йәш күрәндә күргә-негез бармы? Ул шундай төз, зифа. Эйе. Ел искәндә, ул талғын ғына сайкалып китә. Ул һәр вақыт һылыу. Шулай. Бына шуның кеүек ине минең Сәрмәсәнем. Ул курайға оқта ине, йырлап йөрәгемдә ойота ине. Ул йырсы ла, курқыу белмәс яугир за булды. Был да яқшы. Уны яраттым. Икеһен дә ярата инем мин уларзың. Улар минең балаларым, данлы батырзарым булды, исемдәре лә мәңгегә қалды...

Тыңлағыз!

Кара абыз ақһакалдың һылыузарзан-һылыу бер кызы бар ине. Қозгон қанатынан да кара ине уның сәстәре. Ә йөзе яңы яһалған йәш короттан да ақ ине. Күтәрелеп бер караһа, күзәрәнән нур сәсә ине. Уның исеме Айбикә ине. Йәш тә, матур за ине.

Уны күргәс, улым Кармасанға:

– Улым, – тинем, – энең әле йәш. Һин Ағизелдең аръяғында Кара абыз ақһакал торғанын беләһең. Уның Айбикә тигән кызы бар. Донъяла үзенә иш қалдырыр өсөн қатындан туған йән қатын эзләр!

Кармасанға мин шулай тинем. Ул мине аңланы: «Белмәйем» тип торманы. «Кәрәкмәй» тип тә әйтмәне.

Ул бит миһең улым ине.

Шунан...

Мин Кара абызға өс көтөү һарық, ярты өйөр бейә ебәрзем. Кармасанға кәләш алып бирзем.

Зур итеп туй яһаным. Қунактар бал әсте, кымыз әсте, төрлө йыр йырлашты. Шунан сапқынсы килеп төштө.

Йә Хозай! Сабырлық бир! Уйзарым бутала. Әммә миңә түзәргә, бөткәнсе һөйләргә кәрәк.

Шулай итеп, без бал, кымыз әсеп, туйза ултырабыз. Бик һәйбәт. Қис булды. Йыр тынған арала, қайзалыр сыңлатып бейә һауғандары, сиңерткә сырылдағаны ишетелә. Торғом да тышқа сықтым. Тып-тыныс. Күккә қараным – салт аяз. Бейәктә, түңкәрәп қуйған сүмес кеүек, Етегән йондоз йымылдай, йондоззар яһа. Әйе, тирә-яқ тын, ләкин низер көтәм, низәндер шомланам.

Көткәнәм килде. Тәүге сапқынсы. Хәтеремдә: менгән аты арыған, ақ күбеккә батқан. Бына ни тине был сапқынсы:

– Түрә! Хәбәр алып килдем. Тимер хан, күзе сыққыры, төшлөк яктан бында килә. Бик күмәктәр. Әйе. Йәйге әселә себен ни тиклем буһа, былар за шул тиклем. Улар таузар аша артылып килә. Йәшел байрактары Ййықтың был яғында күренә башлаған.

Бына һиндәй хәбәр ишеттем мин уһан. Был меҫкен сапқынсыға мин асыуланманым. Юк! Мин уны тирмәмә алып индем, ашаттым. Қунақ иттем. Яқшы эшләнем.

Әйе! Сапқынсы бушты һөйләмәгән. Ысынлап та, шулай булды. Улар килде.

Был хәл урмандағы ояһыз кәкүктең һақауланған сағында булды...

1. Тексты иғтибар менән укып сығығыз. Унда нимә тураһында һүз барғанын асықларға тырышығыз. Кем ул Тимер хан? Ни өсөн Ялык бей уға ҡаршы һуғыша?
2. Таныш булмаған һүзҙәрҙе табығыз, мәғәнәләрен аңлатығыз.
3. *Йырлап йөрәгемде ойота ине, улар яқты донъянан китте, исемдәре йөрәгемдә ут менән язылып ҡалды* һөйләмдәренә мәғәнәһен асыҡлағыз, уларҙы текстан табып укығыз.
4. Башҡортостан картаһынан Ҡармасан менән Сәрмәсэн йылғаларын табығыз. Шуға ҡарап, әсәрҙәге вакифаларҙың ҡайһы тирәлә барғанлығын асыҡлағыз.
5. Ҡармасан менән Сәрмәсэн образдарына характеристика бирегеҙ.

158-се күнегеү. Шиғырҙы тасуири укығыз.

Ай кеүек тыуһаң ине лә,
 Ай кеүек тулһаң ине.
 Ә һүнгәндә, йондоҙ һымаҡ,
 Ҡапыл атылһаң ине.

(*М. Ҡәрим*)

159-сы күнегеү. Тексты башҡорт теленә тәржемә итегеҙ.

Ночью бомбардир писал письмо:

«Дорогая мамочка, если бы ты знала, как я скучаю по тебе.

Если бы ты только знала, как мне хочется быть возле тебя.

Скажу тебе правду не только потому, что люблю тебя больше всех на свете. Но ты ведь единственная понимаешь, что я ближе к маленьким, чем к большим...»

(*В. Гроссман*)

160-сы күнегеү. Шиғырҙы тасуири укығыз.

– Һаҡмарҡайым аҡ тулҡынға бизәлгән...

– Тулҡын түгел – тәнем шулай бизрәгән

Түбән ҡарап һыу алған бизрәләрҙән.

(*Р. Түләк*)

Башҡорттарҙа йылғанан һыуҙы бизрәләрҙе йылға үренә ҡаратып алырға ҡушалар. Үлгән кешеләрҙе йыуу өсөн генә, һыуҙы бизрәләрҙе түбән ҡаратып алалар. Шағир бында башҡорт ауылдарында фажиғәләрҙең күбәйеүенә һәм йөш быуындың халықтың гөрөф-ғәзәттәрен һанламауына ишара яһай.

**БҮГЭСЭҮГӨ КУШЫЛЫП,
ИР-БАТЫРҒА КУШ БУЛЫП...**

Алыс та алыс ерзәрзә,
Без күрмәгән илдәрзә
Дон тигән йылға бар икән.
Йылғала йөзгән балыкка,
Эшләп көн күргән халыкка,
Тирзәрен түккән улдарға,
Ай кеүек һылыу кыззарға
Донда ла тормош тар икән,
Унда ла тормош тар икән.

Дон буйынан кузғалып,
Як-яғына күз һалып,
Бүгәсәү тигән бер батыр,
Йәмәлкә тигән ир-батыр,
Сал бөркөттәй саңкылдап,
Янған үрттәй ялкынлап,
Халыкка оран ташлаған,
Ялпыға хитап ташлаған.

Таузарзы үткән был хитап,
Һыузарзы кискән был хитап.
Бүгәсәү батыр янына
Ғәскәр килгән бихисап.
Эйәрләп, атка менгән дә,
Биленә кылыс элгән дә,
Бүгәсәү тигән шул батыр,
Йәмәлкә тигән зур батыр,
Арысландай ажғырып,
Юлында койон яндырып,
Түрәһе менән батшаның,
Баяры менән батшаның,
Байзары менән батшаның,

Ғанаты менән батшаның
Алыш та атыш башлаған.

Дустарын йыйған Бүгәсәү,
Дошманын кырған Бүгәсәү,
Ғуғышта алған дан менән
Яйыкка еткән Бүгәсәү.
Аңлағыз ошо телмәрзән:
Ул миңә хәбәр ебәргән,
Бығаулының кулынан
Бығауын йолкам, тигән ул;
Тышаулының аяғынан
Тышауын йолкам, тигән ул;
Ерһез калған башкортка
Ерен бирәм, тигән ул;
Ғыуһыз калған башкортка
Ғыуын бирәм, тигән ул;
Ғол булып килгән башкортка
Иркен бирәм, тигән ул.
Башкорттар үз ерендә,
Тыуған-үскән илендә,
Ғош булып, күккә менһендәр,
Балыктай һыуза йөзһендәр,
Боландай ерзә елһендәр,
Ана шулай тигән ул.

Хәбәрәм бар күп ерзәрзән;
Батыр за батыр ирзәрзән:
Тамъянынан, Бөрийәндән,
Юрматы, Ғыпсак, Ғсәргән,
Түңгәүерзән, Ғатайзан,
Йәшенән, карт атайзан, –
Бары ла әзер торалар,
Бары ла ук-ян коралар.
Йыл артынан йыл үтте,
Ғыш булды ла, боз китте.
Нисәмә йылдар буйына,
Ғамыт кейгәндәй муйынға,

Бөркөттөй саңлар заманда
Тыныс тороп каранык;
Бай, түрөлөр ни кушһа,
Шуны эшлөп каранык;
Ни һораһа бай, түрө,
Шуны биреп каранык.

Билде лә бөктөк хезмәттә,
Тирзе лә түктөк хезмәттә;
Алтын да биреп каранык,
Атын да биреп каранык.
Түрөнөң тамағы туйманы,
Йәбер-золмон куйманы:
Меңәрлөп малды кызузылар,
Йөзәрлөп йәнде кыйзылар;
Ил аҗаһы ирзәрзең
Күзенә курҗаш койзолар;
Асыл да асыл кыззарзы
Кол итеп ситкә кызузылар.
Кан һаузы инде күзебез,
Бөттө инде түземебез!

Бүгәсүгә кушылып,
Ир-батырға куш булып,
Казактарға иш булып,
Яуға сығыр көн етте,
Ирек яулар көн етте!
Туй барғанда, түш киреп,
Көрәшкә сыккан – батырмы?
Икәүзән-икәү алышып,
Корзашын йыккан –
батырмы?

Халкына йәне кушылған,
Дошмандан илен курсыған,
Эйәрлөп атка атланған,
Ажғырып яуға ташланған, –
Илдең батыры шул булыр,
Илдең күрке шул булыр.

1. Текстан таныш булмаған һүзәрзе язып алығыз, мәғәнәләрен аңлатығыз.
2. *Көн күрер, тир түгер, йән кыйыу, жан һаузы* һүзбәйләнеш-тәрәнең мәғәнәләрен аңлатығыз, уларзы кулланып бер нисә һөйләм төзөгөз.
3. Кем ул *Бүгәсәр, Йәмәлкә?* Салауат Юлаев ни өсөн уны мақтай, халықты уға кушылырға сакыра? Шуға аңлатма бирегез, аңлатмағыззы текска карап төзөгөз.
4. Башкорт телендә элек рус исемдәрен нык башкортсалаштырып әйткәндәр. Түбәндәге исемдәрзең русса нисек булғанын асыклағыз:

Тәрәнтәй – Терентий
 Гөргөрөй –
 Йәгүр –
 Ыстапан –
 Гәрәскә –
 Тымафый (Тимүшкә) –
 Мәтрүнә –
 Мәрийә –

Ололарзан һорап, исемлекте дауам итегез.

5. Текста башкорт ыргызарының исемдәре телгә алына. Был ыргызарға караған башкорттарзың әлеге вақытта кайһы тирәлә йәшәгәндәрен асыклағыз.
6. Текст өстәндә тасуири укыу күнекмәләре үткәрегез.

161-се күнегеү. Шиғырзы ятлағыз.

Ир-егеттән азаматлык китһә,
 Азатлығы бәтә, халкы бәтә.
 Халкы бәткән ирзең «ирмен» тиеп
 Аталырға тулы хақы бәтә.

(Ә. Үтәбай)

162-се күнегеү. Калын хәрәфтәр менән бирелгән һүзәрзе ал-маштар менән алмаштырығыз. Һөйләмдәрзең мәғәнәһе үзгәрземе?

1. **Саматтың** китабы. 2. **Урманда** үсә, ә **яланда** үсмәй.
3. **Апаһына** асыулана. 4. **Төслә** кәләмдәр. 5. **Наилға ун биш** һум акса бирзе.

163-сө күнегеу. Түбәндәге текста исем, сифат һәм кайһы бер кылымдар урынына алмаштар ғына бирелгән. Алмаштар урынына, һәр берегез үзегез теләгәнсә, тулы мөгәнәле һүззәр куйып язып, тексти аңлайышлы итегез.

Тегендә йөрөп кайткандан һуң, ул тағы ла шунда инде. Тик теге бында булмай сыкты. Тегеләрзән ниткәйне, улары: «Ул шундай инде ул, әле генә ошонда нитеп йөрөй ине, моғайын, шунда киткәндер», – тине. Был да шунда нитергә булды. Шулай за анауһы тегенән килеп сыккас, әлегә уны ошонда ғына көтөргә булды.

Алмаштарзың тағы ла биш төркөмсәһе бар.

Күрһәтеу алмаштары: *был, былай, бындай; шул, ошо, теге.*

Билдәләу алмаштары: *һәр, үз, бөтә...*

Һорау алмаштары: *кем, нимә, нисек, ниндәй...*

Юклык алмаштары: *һис кем, бер кем дә, һис нимә, бер нимә лә...*

Билдәһезлек алмаштары: *әллә кем, теләһә кем, кемдер...*

Алмаш төркөмсәләрен иштә калдырыуы бик уңайлы. Зат алмаштары тураһында алдағы биттәрзә әйтелгәйне.

Күрһәтеу алмаштары, исеме үк әйтеүенсә, төртөп «күрһәтәләр» – **был, шул, ошо, анау, теге.**

Уларзың һәр беренән тағы ла **нисек? ниндәй?** һорау зарына яуап бирерлек формалар яһала: **шул – шулай, шундай...**

Билдәләу алмаштарының өсөһөн генә нык иштә калдырырға кәрәк: **һәр, үз, бөтә.** Калған билдәләу алмаштары йә ошоларзан яһала, йә синоним була: **һәр** – *һәр бер, һәр кем, ...; үз* – *үзем, үзенеке, үзебез, ...; бөтә* – *бөтәһе, барлығы, һәммәһе, ...*

Һорау алмаштарына башкорт телендәге бөтә һорау һүззәр инә. Без ул һүззәрзә көнөнә һәр беребез әллә нисә тапкыр кабатлайбыз.

Юклык алмаштары менән билдәһезлек алмаштарының төп һүззәре – һорау алмаштары. Шуларға **һис**, **бер** һүззәре һәм **дә** киҫәксәһе өҫтәлеп, **юклык** алмаштары яһала; **әллә**, **теләһә** һүззәре һәм **-дыр** киҫәксәһе өҫтәлеп, **билдәһезлек** алмаштары яһала.

КАРАБАЙ МЕНӘН САРЫБАЙ

(«*Күзыйкүрпәс*» повесы буйынса)

Борон Иртыш йылғаһы башланып киткән ерзә бер башҡорт ырыуында Ҡарабай тигән бик абруйлы кеше ғүмер иткән. Уның яңғыз йәшәгәнлеген күреп, башка башҡорттар за шул тирәгә килеп ултыра башлағандар.

Ҡарабайҙың мал-тыуары күп булған. Унан күреп, башкалар за күпләп мал асрай башлағандар. Тик Ҡарабайҙың балалары булмаған. Бының өсөн ул бик ҡайғырған. Йәйләү кешеләре менән ул йыш кына күрше ҡазақ далаларына һунарға йөрөгән.

Берзән-бер көндә һунарза йөрөгәндә, улар өҫтөнә бер арыслан килеп сыға. Элек бер зә күренмәгән был йырткыс януар һунарсыларзы сигенергә мәжбүр итә. Тик Ҡарабай ғына урынынан ҡуҙғалмай тороп ҡала. Арыслан, ҡот оскос ялын тырпайтып, Ҡарабайға ташлана. Ҡарабай ҡаушап ҡалмай, уғын атып өлгөрә, арыслан, үкерә-үкерә йығылып, шунда ук йән бирә. Шул арала юлдаштары ла килеп етә. Улар Ҡарабайҙың иҫ киткес ҡыйыулығына һокланалар. Ошо көндән алып, уны Ҡарабай батыр тип йөрөтә башлайҙар.

Ҡарабайҙың арыслан үлтереве тураһындағы хәбәр башҡорт, ҡазақ ырыулары араһында бик тиз тарала. Ҡарабай менән танышырға теләүселәр күбәйә. Бигерәк тә Сарыбай исемле ҡазақ батыры уның менән танышырға һәм дуҫлашырға теләй. Тиззән ул был теләгенә ирешә. Берзән-бер көндә ул Ҡазкүл тигән күл буйында һунарзан һуң ял итеп ятқан Ҡарабай янына килеп сыға. Сарыбай, истәкте үз ерендә күргәс, был безҙең ятҡа барымтаға килгәндер, тип уйлап, уғын Ҡарабайға тоҫҡай за:

– Атып йыҡмаҫ борон, исемендә әйтеп ҡал! – тип ҡысҡыра.

– Мин Җарабай булам! – ти батыр, ғорур тауыш менән.

Җазақ батыры, быны ишеткәс, бик нык ҡыуана, Җарабай менән күптән танышырға теләүе тураһында әйтә, нығыраҡ дуслашыр өсөн, уны үзенә йәйләүенә ҡунакка алып ҡайта. Тирә-яктан бик күп ҡунактар йыйып, уларҙы арыслан үлтергән батыр менән таныштыра. Җунак өс көн буйы дауам итә. Җарабай хөрмәтенә төрлө уйындар ойшторалар, ат сабыштыралар, көрәшәләр. Җунактар, хужаға рәхмәт әйтә, Җарабайҙың батырлығын мактап таралышалар. Сарыбай Җарабайға ике арғымак бүлөк итә, ә кинйә улы Яланбай башҡорт батырын ауылына тиклем оҙатып бара.

Җарабай за, үзән оҙатып килгән Яланбайға һый-хөрмәт күрһәтә, иң яҡшы ике арғымағын бүлөк итә, уларға төрлө бүләктәр, ҡайтып еткәнсе ашарлыҡ азыҡ-түлек артмаклатаып оҙатып ҡала. Тәүге ҡар төшкәс тә, әлегә Җазкүл янына һунарға саҡыра.

Яланбай ҡайтыу менән, атаһына Җарабайҙың сәләмен әйтә, ебәргән бүләктәрен тапшыра. Сарыбай бик ҡыуана. Яңынан осрашыу көндөрөн түземһезлек менән көтә башлай.

Һунарға билдәләнгән көн килеп еткәс, Сарыбай уландары менән юлға сыға. Бик ашығалар, юлда осраған йәнлектәрҙе лә аулап тормайҙар. Ике көндән улар Җазкүл янында булалар. Улар килеп етеү менән, күп тә үтмәй, Җарабай, уның артынан юлдаштары күрәнә. Җыуанысы әсенә һыймаған Сарыбай дуһын ҡосаҡлап ала. Был көндә улар, дуһтарса әңгәмәләшәп, уйын-көлкә менән күңел асып үткәрәләр.

Икенсе көндә улар, төркөмдәргә бүленеп, һунарға сығалар. Һунар уңышлы була, ә көтмәгәндә килеп сыккан бер хәл ике батырҙың дуһлығын тағы нығыта.

Сарыбай яңғызы ҡуйы ҡамышлыҡ буйлап китеп барғанда, уға аңғармастан бик зур бер юлбарыс тап була. Йыртҡыс уның өстөнә ташлана. Батыр уға һөңгөһөн ҡазап өлгөрә, әммә юлбарыс үлмәй. Яралы йыртҡыс һөңгөнә һындыра һуға. Җоралһыз ҡалған батыр атынан һикереп төшә, ярыған йыртҡыс уның атын ботарлап ташлай, тағы ла нығыраҡ ҡотороноп, Сарыбайҙың өстөнә яңынан ташлана. Шулар сәк Җарабай килеп сыға, юлбарыстың башын яра саба. Сарыбай шатлығынан ни әшләргә лә белмәй, дуһын ҡосаҡлап-ҡосаҡлап рәхмәт әйтә:

– Атым ботарланып ташланғайны, үзем ҡоралһыз тороп ҡалғайным. Минә үлемдән ҡотҡарыр өсөн Алла ебәргән һинә!

‘Карабай, иң әлек һин үзең, йырткысты йәрәхәтләп, көсөн алғайның, тип дусын мактай. Шул вақыт Сарыбайзың уландары, ‘Карабайзың юлдаштары килеп етәләр. Тукталған урындарына кайтып, кымыз эсә-эсә, иртәгәһенә буласак һунар тураһында һөйләшәп ултырғанда ‘Карабайзың бер көтөүсәһе ат саптырып килеп етә. Ул йырактан ук:

– Һөйөһсә! – тип кысқыра. – ‘Катының Алтыша һиңә ул тапты!

Был хәбәрзә ишетеүгә бик кыуанған ‘Карабай дусы менән юлдаштарын косаклап ала, шатлыклы хәбәр өсөн көтөүсәһенә рәхмәт әйтеп, уға үзенең якшы атын бүләк итә. Шунда ук мәжлес ойшторалар. ‘Карабайзы котлай-котлай кымыз эсеп, ит ашап туйғас, ‘Карабай Сарыбайға:

– ‘Кәзәрле дусым! Һинең менән һунарға йөрөү бик күңелле булһа ла, улымды кайтып күрергә йөрөгем ашкына, һин үзең дә ата кеше, минең хәлемде аңлап, юлға сығыуыма каршы килмәһсәңдер, тип уйлайым, – ти.

Был һүззәрзә ишетеүгә, ете бала атаһы Сарыбай, арыслан үлтереүсә батыр дусы менән айырылышкыһы килмәһә лә, уның бик кайткыһы килеүен күргәс, ирекһеззән риза була.

Һунарсыларзың ике төркөмөндә лә аттар әйәрләһә, һауыт-һабалар ат өстөнә артылған була. Шул сакта Сарыбайзың бер көтөүсәһе сабып килеүен күрәп қалалар. Көтөүсә, килеп еткәс тә, хужаһына: һинең һөйөклә қатындарыңдың береһе һылыу кыз тапты, тип хәбәр итә. Сарыбай, шатлығынан дусының муйынына һарылып:

– Мине үлемдән котқарған хөрмәтле дусым! ‘Кызымды үз улыңа қаләш итеп бирәм! – ти.

Ошо һүззән һуң ике дуҫ косаклаша ла бөтәһенең күз алдында қулға-қул һуғышалар. Шунан һуң улар йәнә хушлашып, озақламай қайтанан күрешергә һүз бирешәп, үз юлдарына китәләр.

1. Өзөктә иғтибар менән укып сығығыз. Укыу барышында ораған яңы һүззәрзә язып ала барығыз. Һуңынан уларзы күмәкләп, ололарзан һорап, һүзлектәрзән қарап, мәгәнәләрен асықлағыз.
2. Өзөктәң йөкмәткәһен үз һүззәрәгеҙ менән һөйләп өйрәһегеҙ.
3. ‘Карабай менән Сарыбай батырзарға характеристика бирәгеҙ.

4. Текста арыслан менән юлбарыс тураһында һүз бара. Был әсәргә улар нисек килеп инделәр икән?

5. Карабай менән Сарыбайдың артабанғы яҙмышы, вакиғалардың нисек дауам итеүе кызыкһындырһа, повестың тулы тексын табып укырға тырышығыз.

164-се күнегеү. Алмаштарҙы рус теленә тәржемә итегез.

Без, улар, был, тегендә, бында, кем, нимә, ниндәй, бөтә, барыһы, әллә ни, һис кем, кайҙалыр, нисәнсе, күпме.

165-се күнегеү. Башҡорт халыҡ йырының өзөгөн тасуири укығыз.

ТУК БУЙЫ

Тук буйкайҙары, ай, тук, тизәр,
Тук һыуындай һыуҙар юк, тизәр.
Тук буйында үскән, ай, егеттәр –
Һайлап алған һаҙак-ук, тизәр.

Туп-туп итеп баҫкан туры аттың
Туҫтаҡ кеүек булыр тояғы.
Ирмен генә тигән ир-егеттең
Ат башындай булыр йөрөгө.

166-сы күнегеү. Бирелгән һорау алмаштарынан билдәһезлек һәм юклыҡ алмаштары яһағыз.

Ниндәй, кайҙа, касан, ниңә, күпме.

167-се күнегеү. Алмаштарҙы табып, төркөмсәләрен билдәләгез.

1. Һез, егеттәр, ошо ерҙән китмәгез, мине көтөп тороғоз.
2. Үзеңә юлдаш итһән, мин дә һинең менән барыр инем.
3. Һез үзегеҙ кем булаһығыз?
4. Шунан быләр һәр береһе үҙ иленә кайтып киттеләр, ти.

(«Аҡъял батыр» әкиәтенән)

Ниндәй төркөмсә алмаштары күберәк осраны?

168-се күнегеу. Кайһы һүзбәйләнеш артык? Ни өсөн?

1. Мин киткәнгә, ул әйткәс, һин барыузан, ул сактарза, без килгәндә.

2. Беззең ауыл, һезгә барабыз, кемдән киләләр, уларзы күрзем, һине сакыралар.

169-сы күнегеу. Мәкәлдәрзе укығыз, мәғәнәләрен аңлатығыз.

1. Тәм татыған койоңа төкөрмә.

2. Татлынан татлы – якшы һүз, затлынан затлы – якты йөз.

3. Тик тормаған теленән табыр.

Мифтахетдин АКМУЛЛА

НӘСИХӘТТӘР

(Өзөк)

Иң әүүәл кәрәк нәмә – иман, тигән,
Ахирәт әштәренән инан, тигән.
«Хозай, кисер!» – тигән менән эш бөтмәйзер,
«Иман шартын» өйрәнмәһә – Иван, тигән.

Икенсе киммәт нәмә – күңел, тигән,
Күңеле бозок әзәмдән төңөл, тигән.
Бозокка ер өстөнән асты артык,
Булмаһа күңел таза – күмел, тигән.

Өсөнсө киммәт нәмә – ақыл, тигән,
Ақылһызза тәүфик яғы тақыр, тигән.
Аз эшкә асыуланьп, динен бозор,
Иманын көфөрлөккә һатыр, тигән.

Дүртенсе киммәт нәмә – шөкөр, тигән,
Нигмәткә шөкөрһөзлөк – көфөр, тигән.
Ятқан ерзән: «Хозай, кисер!» – тигән – хурлык,
Сәбәп әзләп, төз юл менән йүгер, тигән.

Бишенсе киммэт нәмә – өзәп, тигән,
Өзәп тигән – мөхәббәткә сәбәп, тигән.
Көфөрлөк өзәплелә тормагандай,
Өзәпһеззә иман тороу гәжәп, тигән.

Алтынсы киммэт нәмә – сабыр, тигән,
Сабыр кеше моратын табыр, тигән,
Һәр эштә сабырһызың төбә – хурлык,
Сабырһызлык башка бәлә һалыр, тигән.

Етенсе киммэт нәмә – ихлас, тигән,
Ихласһызың эше кабул булмаҗ, тигән.
Акыллылар ошо һүззә белһә кәрәк:
Иман, акыл, өзәп, ихлас – юлдаш, тигән.

1. Яңы һүззәрзә язып алып, мәгәнәһенә төшөнөгөз. Уларзы һез үз-ара һөйләшкәндә кулланаһығызмы? Уларзың кемдәрзән телмәрәнә хас булуыун асыклағыз.
2. Әсәрзән ни өсөн **нәсихәт** тип аталуыун аңлатығыз.
3. Шиғырзы тасуири укығыз.
4. Акмулла кем булған? Уның һиндәй әсәрзәрән беләһегез? Уның тураһында белгәндәрәгеззә, укығандарығыззы туплап, «М. Акмулла» тигән белешмә төзөгөз.

170-се күнегәү. Шиғырзы тасуири укығыз.

Үрәпсеп тора үрләстә
Қырлас яллы саптарым.
Зыңкылдата өзә бағыр,
Сакма сағыр сапқырым.

Тетрәнәп, сыңғырлап куя
Ауызлык сыңгалары.
Үтһәк, язылыр күк таузың
Суғырмак һырмалары.

(Х. Назар)

үрәпсеү – аттың бер юлы алғы ике аяғын күтәрәүе
саптар – ат төсә: ялы, койроҗо сал, үзә ерән
сапқыр – скакун
язылыр күк – тигәзләнер кеүек
сакма сағыр – тояғы менән таштан оскон сәсрәтер

171-се күнегеу. Һүзәрзе һәм һүзбәйләнештәрзе дәрәс укығыз.

колағы	колак ауырта	ике колак
кармағын	кармак алдым	бер кармак
кыуағы	кыуак әргәһендә	куйы кыуак
көрәген	көрәк әзләне	тимер көрәк
күлдәгем	күлдәк үтекләй	һары күлдәк

172-се күнегеу. Бирелгән хәрәфтәр араһына калған хәрәфтәрзе алфавит тәртибендә язығыз.

Т, ... Я.

173-сө күнегеу. Тыуған көнө уңайынан берәй дуһығызға (туғанығызға) котлау хаты язығыз.

174-се күнегеу. «Нәсихәттәр» әсәренең йөкмәткәһенә ярашлы һиндәй һорауһар куйыр инегез?

СӘСӘНДӘР ИЖАДЫ

Башкорт һүз сәһгәте тарихында сәсәндәр ижады айырым урын алып тора. Рәсәйгә кушылғанға тиклем, сәсәндәрзе *йырау* тип йөрөткәндәр. Безең көндәргә Һабрау, Асан Кайғы, Казтуған, Шалғыз йырауһарзың кайһы бер әсәрзәре килеп еткән. Был йырауһарзың исеме каһақтар, карағалпақтар араһында ла билдәле – улар ошо халықтарзың уртақ һүз оһталары булып иһәпләнә.

Рәсәйгә кушылғаннан һуң йәшәгән башкорт сәсәндәренең әсәрзәре безгә күберәк килеп еткән. Кобағош, Карас, Ерәнсә, Байык, Буранбай, Ишмөхәмәт, Ғәбит, Мөхәмәтша Буранғолов сәсәндәр ижад иткән кобайырһар, йырһар, бәйеттәр киң билдәле.

Салауат Юлаев менән Мифтахетдин Акмулла ла сәсән булған. Улар шағир буларак язып та ижад иткәндәр.

Сәсәндәр ижадын **ауыз-тел әзәбиәте (изустная литература)** тип, йәғни телдән йәшәүсә әзәбиәт тип йөрөтәләр. Яһма әзәбиәттән айырмалы рәүештә, ауыз-тел әзәбиәте бөтә халықка аңлайышлы булған. Сөнки сәсәндәр халықтың үз телендә ижад иткәндәр.

ҒАБРАУ

(XIV – XV быуаттар)

Ғабрауың ир-егеттәргә әйткәне

Айзың моңло булғаны –
Битен монар алғаны;
Көндөң моңло булғаны –
Битен болот алғаны;
Бейек таузың үлгәне –
Башын томан алғаны;
Ай менән қояштың үлгәне –
Тонйорап барып батқаны;
Ағыр һыузың үлгәне –
Өстөн күк боз алғаны;
Ир-егеттең үлгәне –
Илен дошман алғаны;
Қара ерзең үлгәне –
Қар астында қалғаны;
Ата-әсәнең үлгәне –
Баланаң хурлық күргәне;
Илдең нурлы булғаны –
Батырының тыуғаны;
Илде монар алғаны –
Батырһың тороп қалғаны.
Быуын-быуын үткәндә,
Илемдән қалыр нимә бар?
Малдай қаза күрмәгән,
Кешегә бирһәң, бөтмәгән,
Үлмәй торған – яқшылық;
Илен һөйөп ат менгән,
Көндәй тонйорап батмаған,
Башын монар басмаған
Батыр ирзең исеме бар.
Быуын-быуын үткәндә,
Қиң донъяла нимә тар?
Қиң донъяла уйнаған,
Қупшы итек һайлаған
Қунақсының итеге тар.

Быуын килгән киң илдә
Урман, үлән үскәндә,
Таузың буйы йәмләнә;
Быуын килгән киң илдә
Батырзан батыр тыуғанда,
Батыр юлынан сапқанда,
Атанан күрәп ук юһа,
Илдең йөзә йәнләнә;
Батырзан батыр тыуғанда,
Батыр юлынан сапқанда,
Атаға ук кайраһа,
Илдең йөзә тарлана.

1. Сәсәндең ир-егеттәргә нимә әйтергә теләгәнән асыклагыз. Уныңса, ир-егеттәр нисек булырға тейеш? Гөмүмән, ир-егетлектәң асылы нимәлә? Фекер алышығыз.
2. Текст өстөндә тасуири укыу күнекмәләре үткәрегез.
3. «Башкорт сәсәндәре» тигән альбом булдырығыз. Унда һабрау сәсән тураһында тапқан тиклем материал туплагыз.

ҖОБАҒОШ СӘСӘН

(XVI быуат)

Атмырза сәсән менән Җобағош сәсәндең әйтешкәне

Борон Дим буйында йәйләгән, Торатауза кышлаган Карағөлөмбәт тигән хан булған. Уға саклы ул ерзе – Дим буйын – биләгән, мең башы булып танылған Җобағош тигән бей булған. Карағөлөмбәт хан булып, Дим буйын алғанға, Җобағош уға баш һалмай, ике араһы яулашкандар. Җобағош каршы тора алмай, Карағөлөмбәттән еңелгәс, Катай яғына тасқан. Җобағош үзе сәсән булған. Касып йөрөгәндә, катындар кейеме кейеп, йәйләү аралап йөрөгән. Халыкты котортотп, Карағөлөмбәт яклы бейзәрзе йә төшөрткән, йә үлтөрткән. Шунан тирә-яктағы бейзәр үз-ара һөйләшөп, Җобағошто тоторға булғандар. Ләкин былай ғына тота алмағандар. Кайза ятканын халык әйтмәгән. Шунан яу туплап, яу менән Катай урмандарын камап һөзөргә булғандар. Быны халык Җобағошка

белдергән. Ул Бөйрөн яғында бер тауза казып торақ яһаған. Бөй яуы килә башлағас, ауызын бер таш менән каплаған. Унлап кеше тартып караһа ла, аса алмаған. Ундан артык кеше тоторға урыны булмаған. Шулай итеп, Җобағошто тота алмағандар.

Җобағоштоң Айбағош менән Көнбағыш тигән улдары үсеп, Үсәргән ырыуын кыйрата башлағас, Бикбау бөй илсе ебөрөп, килешергә һораған.

Җобағош: «Мин риза, тик бер шартым бар. Бикбау бөйгә әйт, йыйында кем һөйләһә лә, ирек булһын. Халык кемде гәйөпле таһна, уға үлем булһын. Шуға риза булһа, мин барам», – тигән.

Бикбау бөй, ақыл әйәләрен йыйып, кәңәш-төңәш иткән. Ханға ла әйткән, былар уйлашқан-уйлашқан да һисек тә Җобағош сәсәнде һөйләтмәскә юл әзләгәндәр. Хан кәңәш биргән:

– Һин, – тигән, – сәсәндәрөңде йый, йомак әзәрләһәндәр. Җобағош уны-быны уйламай, әзәрләһәмәй килер. «Шул йомакка яуап бирә алмаһаң, һүз зә асмай, буй бирәһең» тип әйт, – тигән, ти.

Шулай итеп, һүз төйнәп, Җобағошто сакырғандар.

Җобағош килгәс, Бикбау бөйгә:

– Халык һинән дә куркмаһын, гәйөплеһе үлем көткәнде белһен. Минең улымдың берөһе һинөң күкрәккә, һинөң улың минең күкрәккә хәһйәрзәрен терәп торһон, – тигән.

Бикбау бөй риза булған да:

– Йә, кем һүз аса, һинме, минме? – тигән. Җобағош:

– Мин һөйләһәм, һиңә һүз калмаҫ. Әйтәрөңде әйтеп үл, һин башла, – тигән.

Бикбау:

– Минең шартым бар: бер сәсәһәмә кушам, йомак әйтһен. Шуға яуап бирә алмаһаң, һинөң телең киҫелһен. Башың киҫһәм дә, мин хақлы, һи әшләһәм дә, мин хақлы булайым, – тигән.

Җобағош:

– Ярай. Таһнам, үзөңә лә шул шартмы? – Бикбау бөй риза булған.

Бикбау бөй алдан әйтеп куйған сәсәһе Акмырзаны сакырып:

– Йомағың булһа, йомак әйт, бүтәһең булһа, бүтәһеңдә әйт. Җобағошто өңһәң, һиңә дан! – тигән.

Шунан ике сәсәһ һүзгә керешкән.

Акмырза:

Кобағош – сәсэн, тинеләр,
Кобағош – сәсэн, тинеләр,
Илен-йортон үртәткән,
Үсәргәнде йөзәткән
Кобағош килә, тинеләр,
Кобағош килә, тинеләр.

Ирәндеккә үрелгәс,
Ирәндеккә үрелгәс,
Улдары мән күренгәс,
Улдары мән күренгәс,
Булат кылыс һелтәрме,
Һүзен әйтеп китәрме?
Әйт, Акмырза, тинеләр, ау,
Әйт, Акмырза, тинеләр.

Уға әйтерем шул булыр,
Йомарланған һүз булыр,
Ул әйтерме, кем әйтер,
Ул әйтмәһә, бей әйтер.
Бейгә өстәп ил әйтер, ау,
Бейгә өстәп ил әйтер.

Бер һунарсы булған, ти,
Бер кош атып алған, ти.
Күзен карға сукыған,
Йөзәп, йөнә калмай екегән,
Канаты һынык, башы юк –
Тал турғайы булған, ти, ау,
Тал турғайы булған, ти.
Ябалактан йән алып,
Кошто уға биргән, ти,
Әзернәһен киргән, ти,
Төн юшауын абайлап,
Кара төндә ай-һайлап,
Игәрзәрен өскөтөп,
Бер арысланды тотқан, ти, ау,
Тотқан да иң киргән, ти.

Ул һунарсы кем икән,
Җобағош сәсэн шул микән?
Җош арысланы ни икән,
Үсәргән менән бей микән?
Игәрзәй улдар эйәрткән,
Игәрзәй улдар эйәрткән, ау,
Җобағош булмай, кем икән?

Җобағош:

Сәсэн дә, сәсэн икәнһең,
Аңлар сәсэн икәнһең.
Йомарланған һүзеңде
Белмәй һөйләй икәнһең, ау,
Белмәй һөйләй икәнһең.

Бер һунарсы тигәнең,
Бер һунарсы тигәнең,
Күзен карға сукыған,
Йөнө калмай екегән,
Җанаты һынык, башы юк,
Тал турғайзай кәре юк.
Җошто ауланы, тигәнең –
Хандан илен тапаткан,
Мал-тыуарын талаткан
Бейең булмай, кем булһын, ау,
Бейең булмай, кем булһын.

Ябалактай зур ханға,
Йөндән осор юк данға
Илен қоштай бөйләгән,
Тотоп ханға һыйлаған –
Илендәге бей булһа,
Төндәй илде каплаткан,
Тирбәтеп илде йоклаткан,
Ант итеп ханға бирелгән,
Теле яндай кирелгән
Акмырза булмай, кем булһын, ау,
Акмырза булмай, кем булһын.
Игәрзәре тигәнең,

Ғунар алыр тигәнең –
Хан табанын ялаған,
Илде аямай талаған
Яһаксы булмай, кем булыр, ау,
Яһаксы булмай, кем булыр.

Төн юшаған арысланың,
Төн юшаған арысланың –
Намысы бейзән киртелгән,
Асыуы ташып тертелгән,
Җобағошто ла килтергән,
Күп яуызды үлтергән
Илдән бүтән кем булыр, ау,
Илдән бүтән кем булыр.

Акмырза:

Яманға каршы тулкынған,
Якшыға карап урғылған,
Диңгеззән дә ятыулы,
Уралдан да артыулы
Нимә булыр? – әйт шуны,
Сәсэн булһаң, тап шуны.
Булаттан үткер, яу кыйыр,
Җан сығармай, яу һуйыр,
«Мин-мин» тигән, «мин» тигән,
Бауыры бөтөн Хозайзай,
«Мин, үзем мин – хан» тигән,
«Бар фарманым дан» тигән,
Хандан куркмас бар микән, ау,
Бейзән өркмәс бар микән?
Ағыр һыузы актырмас,
Ағыр һыузы яткырмас,
Төнлөгөн куркып яптырмас,
Атанан күрөп ук юнған,
Иркә үсөп ир булған,
Толпар менеп ил күргән
Хандан гәййәр кем булыр, ау,
Бейзән таяр кем булыр?

Кобағош:

Донъяла иң тулкынлы,
Кайнап ағыр упкынлы,
Юл да бирмәс артыулы,
Диңгеззән дә ятыулы –
Туңмай яткан ил зары, ау,
Тынмай яткан ил зары.
Булаттай үткер яу кыйыр,
Кан сығармай яу һуйыр,
Ил сигендә дан алған,
Ил тышында һан алған,
Ханға каршы ук булған,
Бейгә каршы ут булған –
Сәсэн булмай, кем булһын,
Сәсәнгә тиң кем булһын:
Яманлыҡты якламаҫ,
Дошман хәтерен һаҡламаҫ,
Якшылыҡты һөйөр ул,
Илдең зарын һөйләр ул,
Яуға сақырып өндәр ул,
Дауға сақырып өндәр ул.
Атанан күреп ук юнған
Яуза үскән ир булыр,
Таянғаны ир булыр,
Ханға каршы яу булыр, ау,
Ханға каршы кан булыр.

Тау ярған да халык булыр,
Таш ярған да халык булыр,
Мөңгә юлы ерекмәс,
Өстөнә тузан ятқырмаҫ
Батыр сапқан юл булыр, ау,
Данды тапқан шул булыр.
Һыузар кайнап аҡмаҫтай,
Тулкынын да аҡмаҫтай
Тынған сағы бер булыр, ау,
Ул сағы ла шул булыр:
Илен яклап, яу сапқан,

Ерен һаклап, дан тапқан,
Канһыраған батырзың
Канын йыуған сак булыр, ау,
Канын йыуған сак булыр.

Кобағош яуап биргәндән һуң, Бикбау бей зә, Акмырза
сәсән дә һүзһез катып калған, ти.

Кобағош улына:

– Ал хәһйәрең, тык кынына, – тигән.

Бикбаузың улы ла, Кобағоштоң улы ла хәһйәрен кынына
тыккас, Кобағош, Бикбау бейгә якын килеп, тағы әйткән, ти:

Кобағош килә, тинегез,
Кобағош килә, тинегез,
Килгәнемде күрзегез, ау,
Әйткәнемде белдегез,
Түрә түгел, карамын,
Түрә түгел, карамын,
Толпар менгән хандарға
Яуға каршы барамын, ау,
Яуға каршы барамын.
Әйткәнемде тыңлаһаң,
Тел төбөмдә аңлаһаң,
Үзеңде бей куйырмын, ау,
Карышһаң, тотоп һуйырмын.
Ил каныны ялаһаң,
Илдең сүбен тараһаң,
Дошманды әйтеп һанаған
Телем әйтер, ял(ы)кмас,
Якшыны һөйөр, каныкмас,
Ил зарыны һөйләр ул,
Яуға сакырып өндәр ул,
Дошманын юк итмәйсә,
Теләгәненә етмәйсә,
Уф та тимәс, ял(ы)кмас, ау,
Уф та тимәс, ял(ы)кмас,
Әсә һөтөн тапламас,
Дошман хәтерен һакламас,
Бласындай куш улым,
Бласындай куш улым –
Алдымда, Бикбау, әйт һүзең,

Алдымда, Бикбау, әйт һүзең:
 Аманлыҡмы теләйһең, ау,
 Хан һүзенме һөйләйһең?
 Яманлыҡты куймаһаң,
 Хандан күңелең уймаһаң,
 Һаман кандан туймаһаң,
 Һаман кандан туймаһаң,
 Толпарға менгән улдарым,
 Атанан күргән юлдарын
 Ташлап ситкә тайшанмаҫ,
 Һыныңа ҡарап аңшаймаҫ.
 Сергеһенән кан кисмәй,
 Арыҫландай айқап кан әсмәй,
 Аттан эйәр алмаҫтар, ау,
 Ҡынға кылыс һалмаҫтар.

Бикбау бей, һүз биреп үлемдән ҡалһа ла, азақ һүзен бозған. Хандан көс алып, ул да етмәгәс, ҡазақ бейҙеренә мал биреп, ау сақырып, күп йыл буйы һуғышкан.

Бара-бара халыҡ, Бикбау менән ханды берәм-берәм ташлап, Ҡобағошҡа ыҡлаған. Хан түзмәгән, ҡасқан. Бикбау ҡалған. Ҡобағошҡа буй биргән.

Ҡарағөлөмбөт, бүтән хандарҙан көс алып, ил өстөнә килерҙе ишеткәс, Ҡобағош, ат саптырып, ил йыйған.

– Был хандан ҡотолоп булмаҫ, аҡ батшанан ярҙам һорайыҡ, безгә ярҙам бирһен, арала ызғыш бөтһөн, ырыу-ырыуға ерҙе бүлеп бирһен, – тип үсәргәндән Бикбау бейҙең үзен, бөйөндән Иҫке бейҙе, кыпсақтан Ҡара Ҡужақты, тамъяндан Шакманды аҡ батшаға ебәргән, ти.

1. Тексты игтибар менән уҡып сығығыҙ, таныш булмаған һүзҙәрҙе күсереп алып, мәғәнәләрен асыҡлағыҙ.
2. Ҡобағош сәсән үзе тураһында *түрә түгел, ҡарамын*, ти. Бының менән ул нимә әйтергә теләне икән?
3. Ҡобағош, Аҡмырза сәсәндәр тураһында элек ишеткәнегез (уқығанығыҙ) бар инеме? Улар кемде яҡлап сығыш яһайҙар? Был нимәлә күренә? Быға яуапты уларҙың телмәренән эзләгез.
4. Тексты, ролдәргә бүлеп, сәсәндәр һымаҡ башкарып ҡарағыҙ.
5. Ҡобағош сәсән тураһында материалдарығыҙҙы «Башҡорт сәсәндәре» альбомына индерегез.

175-се күнегеу. Йомактарзы сисегез.

- а) Өс йөз алтмыш биш сыйырсык,
Илле ике тубырсык,
Ун ике торна, бер аккош,
Белмәһәң, урыныңдан төш!
- б) Ун ике аккош осоп бара,
Бүлкә-бүлкә төшөп бара.
Һәр бер бүлкәлә өсәр кош,
Һәр бер кошта дүртәр канат,
Һәр бер канатта ете кауырһын,
Һәр бер кауырһында егерме дүрт мамык.

176-сы күнегеу. Шиғыр юлдарын руссаға тәржемә итегез.

«Кылыс күтәргән – кылыстан ук турала!»
Тарих искәртә тап бына шул турала!

(Ш. Биккол)

ҺАН

Һандар (имена числительные) предметтың иҫәбен белдерә. Башкорт телендә һанды белдерәүсә 20 һүз бар: *бер, ике, өс, дүрт, биш, алты, ете, һигез, тугыз, ун, егерме, утыз, кырк, илле, алтмыш, етмеш, һикһән, тужһан, йөз, мең*. Башка бөтә һандар ошо һүззәрзең теҙмәһенән яһала: *ун ике, ике йөз мең, алты йөз тужһан бер*.

Бер генә һүззән торған һандар **ябай** һан тип, ә ике йәки бер нисә һүззән торған һандар **тушма** һандар тип атала. Тушма һан эсендәге бөтә һүззәр зә айырым языла: *ике мең өс йөз илле алты – 2356*.

177-се күнегеу. Һорауҙарға яуаптар язығыз.

Һинең буйың, ауырлығың күпме? Озонлокка, бейеклеккә нисә сантиметр һикерә алаһың? Турникта нисә тапкыр тартыла алаһың? Һинең сумкаңда бөгөн нисә китап бар? Әле дәфтәреңдең нисәнсе битенә язаһың? Был күнегеу китаптың нисәнсе битендә?

БАЙЫҒ СӘСӘН

(1710 – 1814)

Байығ сәсәндең қазақ ақыны Бохар менән әйтешкәне

Байықтың атаһы Байназар тархан булған, Әй йылғаһы буйындағы ерзәрзе биләгән. Ул Салауат Юлаевтың олатаһы Азналы менән бер заманда йәшәгән. Байназар тархандың биш улы булған: иң олоһо Байығ, икенсәһе Танып, өсөнсәһе Тайып, дүртенсәһе Қайып, бишенсәһе Танһығ исемле.

Үзе сәсән булып, Байығ атаһынан йәшләй айырылған, ил гизеп йөрөгән. Үз алдына йәшәп ятқан Тайыбы, Азналы тархандың кызын урлап, был тирелә тормай, қазақ араһына тайған. Танып менән Қайыбы бер яуза ғәйеп булған. Байназар төпсәк улы Танһығ менән тороп қалған.

Танып менән Қайып ғәйеп булған яуза Байығ менән Юлай за булған. Яу бағтырылғас, улай-былай итеп, атаһы Юлайзы ақлатқан. Ә Байығ, қайза барырға, ни эшләргә белмәй, қазақ араһына қасқан. Шунда йөрөгәндә, Байығтан көлөп, мысқыл итергә уйлап, қазақ ақындары былай тигән:

Башқорт булдың, бар булдың,
Киң далала зар булдың.
Үзең йомак әйтәйем,
Тапһаң, улым итәйем;
Тапмаһаң, колом итәйем,
Көндөз куйым көтөрһөң,
Қисен йөнөн тетерһөң,
Йоком қалды, тимәсһөң –
Көндөз серем итерһөң.
Қуш ағастың қуш башы
Бер қазанға һыймақтай,
Қуш қусқарзың қуш башы
Бар икән ил қашқаһы.
Ат башындай қак ерзән
Яра төшкән ақ түгел,
Ай менән көндәй икәүһе,
Яңғызланған тақ түгел.

Байык былай тип яуап биргән:

Киң далам, тип әйткәнең,
Иленән каскан был башкорт
Мақтаһын, тип көткәнең –
Мин дә күргән ер икән,
Ғин дә белгән ер икән.
Ағас-ташы булмағас,
Өстөн кылған каплаған,
Сағыл тауы булмағас,
Җомдан сөйәлдәй тау кылған;
Елененән һөт акмаҫ,
Ғыуһаған йотом һыу тапмаҫ –
Дала тигәнең шул икән,
Дала тигәнең шул икән.
Турһыктай бурһык үстергән,
Җарһақтан барын боҫторған,
Ишәктәр моңло кысқырған,
Бүтән моңо булмаған
Ғип-һил торған сүл икән,
Ғип-һил торған сүл икән.
Җаяла талпынған беркөтөн,
Толпарза елгән егетен
Алмаштырған бер бөтөн –
Дөйә өстөндә ялпаңлап,
Җолақсыны һәлпәңләп,
Җазақ тигән ир икән,
Җазақ тигән ир икән.
Җуш ағасым тигәнең –
Киң далала җуш ылаш,
Җазағыңды киптергән
Киң далала Җуш Алаш.
Җуш ағастың җуш башы,
Тап Алаштың җашкаһы –
Бер җазанға җуш антын
Ғалып бергә җайнатқан
Тукалдай кейәү һайлатқан
Абылай солтан хан икән,
Абылай солтан хан икән.

Шунан һуң казак бейзәре Байыкты тоторға эзләй башлаган. «Илгә айзар, йөрөккә хәййәр булырға итә икән», – тип, уны юк итергә уйлагандар. Байык каскан, кире Уралға кайткан.

1. Текстан таныш булмаған һүззәрзе язып алығыз, һүзлек ярзамында уларзың мәғәнәләрен асыклағыз. Был һүззәр араһында бөгөнгө телдә бөтөнләй кулланылмағандары бармы? Ундай һүззәр нисек атала?
2. Кем ул *төпсөк ул*? Уны икенсе төрлө тағы нисек атайзар?
3. Кем ул Байык сәсэн? Касан, кайза йәшәгән, нимә менән шөгәлләнгән, ни өсөн казактар араһында касып йөрөгән? Уның тураһында телдән кескәй белешмә төзөгөз.
4. Байыктың яуап һүззәрен игтибар менән укығыз. Казак бейзәренең уны ни өсөн үлтерергә ниәтләүен асыклағыз.
5. «Башкорт сәсәндәре» альбомына Байык сәсэн тураһында үзегеҙ таба алған тиклем материал туплағыз.

АРХАИЗМДАР, НЕОЛОГИЗМДАР, ВАРВАРИЗМДАР ТУРАҒЫНДА ТӨШӨНСӘ

Башкорт телендә актив кулланылыусы һүззәрзән тыш бик һирәк кулланылыусы һүззәр зә бар. Уларзы иҫкергән һүззәр, тип йөрөтәләр. Был һүззәр касандыр бик актив кулланылғандар, ләкин вақыт үтеү менән уларзы икенсе һүззәр алмаштырған. Мәсәлән, элек көнсығыш халыктарында, шул иҫәптән башкорттарза ла, ай исемдәре *Рәжәб*, *Шәғбан*, *Рамазан*, *Шәғрүәл*, *Зөлкағиҙә*, *Зөлхизә*, *Мөхәррәм*, *Сәфәр*, *Рабиғел әрүәл*, *Рабиғел ахыр*, *Йомадиәл әрүәл*, *Йомадиәл ахыр* булған. Хәзерге телдә улар, белеүегезсә, бөтөнләй икенсе төрлө атала. Ошоллай кулланылыштан төшөп калған һүззәрзе **архаизмдар** тип атайзар.

Техниканың, фәннең, мәзәниәттең үсәүенә бәйлә рәүештә, тормошта яңы күренештәр, төшөнсәләр, предметтар барлыкка килә. Уларзы белдерәү өсөн телдә яңы һүззәр тыуа. Был яңы һүззәрзе **неологизмдар** тип йөрөтәләр. *Информатика*, *интернет*, *мобильник* һ. б., мәсәлән, – шундайзар.

Кайһы берзә телдә актив кулланылған һүззәрзе лә сит телдән ингән һүззәр менән алмаштырып һөйләү бар. Мәсәлән, *вис*

(бөтөнө лә), *конечно* (әлбиттә), *короче* (кыскаһы) һ. б. Бындай һүзәрҙе **варваризмдар** тип атайҙар.

1. «Йософ киссаһынан» килтерелгән өзөктә архаизмдарҙы табығыҙ. Архаизмдарҙың күбәһенсә ниндәй әсәрҙәрҙә осрауына иғтибар итегеҙ.
2. Үрҙәге өзөктә неологизмдар бармы? Ни өсөн? Сәбәбен аңлатығыҙ.
3. Үзегеҙең телмәрегеҙҙә варваризмдарҙы табығыҙ. Уларҙың күпләге йәки әзләге нимә менән аңлатыла?

178-се күнегеү. Тәүҙә ижекләп, һуңынан ғәзәттәге темпта яҡшы артикуляция менән (йәғни һәр өндө асыҡ итеп әйтә) укығыҙ. Баһымға иғтибар итегеҙ.

Һаңғырауланмағанһыңдыр бит?
Бысышмаһығыҙмы икән?
Кисектермәстән.
Тысқырышмаһағыҙсы!

179-сы күнегеү. Һорауҙарға ентекләп яуап бирегеҙ.

1. Һиңә туған тел дәрестәрендә ниндәй эштәр окшай? Ниңә?
2. VI класта укыған ниндәй әсәр нығыраҡ иҫәндә калды?
3. Башкорт халыҡ ижадына караған ниндәй жанрҙарҙы беләһең? Рус халыҡ ижадына караған ниндәй жанрҙарҙы беләһең? Ике халыҡтың ижадында ниндәй окшаш жанрҙар бар?

180-се күнегеү. Һорауҙарға ярашлы бер-берегеҙ менән һөйләшегеҙ.

Бөгөн ниндәй көн? Туған телдән киләһе дәрәҫ йома көнмө, әллә шәмбелә буламы? Һезҙең репетицияғыҙ дүшәмбе буламы? Үткән азнала һин кайһы көн киноға барҙың әле? Атайың кайһы көндәрҙә ял итә? Ә һин?

Башкортостандың халык шағирзары

МӘЖИТ ҒАФУРИ

(1880 – 1934)

Мәжит Ғафури (Ғәбделмәжит Нурғәни улы Ғафуров) 1880 йылдың 20 июлендә Башкортостандың хәзерге Ғафури районы Езем-Каран ауылында тыуған. Тәүҙә тыуған ауылында, азак төрлө йылдарҙа хәзерге Ҡырымҫкалы районы Ҡыйышҫы ауылында, Троицк калаһындағы «Рәсүлиә», Ҡазандағы «Мөхәм-мәзиә», Өфөлөгә «Ғәлиә» мәҙрәсәләрендә белем ала. Октябрь революцияһынан һуң «Ирек», «Көрөш», «Ҡызыл юл», «Урал», «Башкортостан» һәм башка бик

күп гәзиттәрҙең редакцияларында эшләй. Ғүмеренең һуңғы йылдарында әҙәби ижад эше менән генә шөгөлләнә.

М. Ғафуриҙың ижады күп яҡлы. Ул «Ярлылар, йәки өйҙөш ҡатын», «Ҡара йөззәр», «Шағирҙың алтын приисқыһында», «Тормош баҫҡыстары» повестарының, «Ҡызыл йондоҙ» драмаһының, күп һандағы шиғри әсәрҙәрҙең, хикәйәләрҙең авторы. Башкорт, татар, рус, ҡырғыз, сыуаш, латыш, мари, белорус, украин, үзбәк, ҡазақ телдәрәндә уның һикһәндән артык ҡитабы донъя күргән. М. Ғафуриҙың

әзәби һәм ижтимағи хезмәтен Башкортостан хөкүмәте юғары баһаланы. 1923 йылда уға Башкортостандың халыҡ шағиры тигән мактаулы исем бирелде. Башкортостандың бер районы, ҡала урамдары, Башкорт дәүләт академия драма театры, Өфөләге иң зур парктарҙың береһе уның исеме менән йөрөтә. Өфөлә шағир ғүмеренең һуңғы йылдарында йәшәгән йортта музей ойшторолған.

БИР КУЛЫҢДЫ!

Кил әле һин, иптәш! Бир һин миңә
Һөйәлләненеп катқан кулыңды,
Янған йөрөк менән ысын, ихлас
Тәбрик итәм изге юлыңды.

Бир һин миңә, кырҙа һабан һөрөп,
Тупракланып катқан кулыңды,
Бир һин миңә, дошман күкрәгенә
Төзөп, мылтыҡ атқан кулыңды.

Бир һин миңә, хәләл көсөң менән
Эшләп, тиргә батқан кулыңды,
Эштән арып, тағы көс йыйырға
Асқа һалып ятқан кулыңды.

Бир һин миңә, ғәйрәт менән һуғып,
Дошман башын ватқан кулыңды.
Душтар битен үпкән кеүек үбәйем
Һөйәлләненеп катқан кулыңды!

1. Шиғырҙы тасуири укыу күнекмәләре үткәрегеҙ, һуңғы строфаны диктант итеп язығыҙ.
2. Шағир кемдең кулы тураһында һүз алып бара? Ниңә ул уны дуһының битен үпкәндәй үбергә әҙер?
3. Мәжит Ғафуриҙың үзегеҙ укыған башка әсәрҙәрен иҫегегеҙ төшөрөгөҙ, улар буйынса әңгәмә ойштороғоҙ.
4. «Башкортостандың халыҡ шағирҙары» тигән альбом булдырығыҙ. Уны Мәжит Ғафури тураһында материалдар туплауҙан башлағыҙ.

МОСТАЙ КӘРИМ

(1919 – 2005)

Мостай Кәрим (Мостафа Сафа улы Кәримов) 1919 йылдың 20 октябрдә Башкортостандың хәзерге Шишмә районы Келәш ауылында тыуған. 1935 йылға тиклем тыуған ауылында ете йыллык мәктәптә, унан ике йыл Өфөлә педагогия рабфагында укый. Бөйөк Ватан һуғышы алдынан ғына Башкорт дәүләт педагогия институтын (хәзерге БДУ) тамамлай.

Һуғыштың башынан азағынаса катнаша, каты яралана, орден һәм мизалдар менән бүләкләнә.

Һуғыштан һуң төрлө вазифалы эштәрзә эшлэй, 1951–1962 йылдарза Башкортостан Языусылар союзының идара рәйесе булып тора.

Мостай Кәрим – әзәби ижадтың бөтә өлкәләрендә лә актив эшлөгән күп яклы талант эйәһе. Уның «Европа – Азия», «Вьетнам язмалары», «Болгар дәфтөрөнән» кеүек шиғыр шәлкемдәре, «Үлмәсбай», «Сер», «Йылмайыу», «Кара һыузар» поэмалары, «Беззең өйзең йәме», «Өс таған», «Озон-озак бала сак», «Ярлыкау» повестары, «Ҙыз урлау», «Ай тотолған төндә», «Айгөл иле», «Салауат», «Ташлама утты, Прометей!» драмалары киң билдәле. Был әсәрзәр рус, татар, украин, казак, кыргыз, авар, тажик, грузин, литва, латыш һ. б. телдәргә тәржемә ителгән.

Мостай Кәримдең йөзгә якын китабы донъя күргән. Ул – үз заманының иң популяр, иң күренекле әзиптөрөнең береһе. Уның Тыуған ил алдындағы, башкорт милли әзәбиәтен һәм туғандаш халыктар менән әзәби бәйләнеште, дуслыкты үсте-реүзәге хезмәте юғары баһалана.

1963 йылда уға Башкортостандың халык шағиры тигән юғары исем бирелә. Ул Башкортостан Республикаһының Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһына (1967), СССР дәүләт премияһына (1972), Ленин премияһына (1984), Социалистик Хезмәт Геройы исеменә (1979) лайыҡ була.

ӨСӨНСӨ КӨН ТОТАШ ҚАР ЯУА

Өсөнсө көн епшек қар яуа,
Өсөнсө көн тоташ, өсөнсө көн
Әрней миңең иске бер яра.
Өсөнсө көн тоташ қар яуа.

Тимер ярсык – яра төбөндә.
Тимер ярсык йөрөй тәнемдә,
Әйтерһең, қарт гонаһ әйәһе
Әйләнгеләп қуя кәберзә.

Шуға күрә әрней ул яра.
Өсөнсө көн тоташ қар яуа...
Тимер ярсык ниңә қуҙғала?
Ул да, ахыры, әрнеп һызлана.

Қандай қызыл ине таң нуры,
Таң қызартты үлән ысығын.
Икебезгә тейзә бер юлы
Бер минаның ике ярсығы.

Береһе қалды сержант Фоминда,
Текә яр ситендә кәберзә,
Икенсеһе – миңең тәнемдә.
Ун ике йыл әрней шул яра.
Өсөнсө көн тоташ қар яуа.

Қарзар ирер, йылы ел исеһе,
Қарзар китеп барыр, яҙ килһе,
Бәлки, үсем кәмер дошманға,
Тәнемдәге тимер иреһе.

1. Шиғырзы иғтибар менен укып сығығыз. Унда ниндәй яра тураһында һүз бара? Уның авторзың үзенә қағылышы бармы? Ошо турала белгәндәрегеҙгә таянып, әңгәмә ойштороғоз.
2. *Бәлки, үсем кәмер дошманға, тәнемдәге тимер иреһә* тигән һүзәрҙең мәғәнәһен аңлатып бирегеҙ.
3. Һеҙ нисек уйлайһығыз: ни өсөн кар яуғанға авторзың яраһы һызлай? Был турала ололарҙан, һуғыш ветерандарынан һорап карағыз – улар ни тиер икән?
4. Был шиғырға кем көй яҙған? Яҙманан был йырзы тыңлап карағыз. Йырзы башкарған кеше тураһында нимәләр беләһегеҙ? Уның башкарыуында тағы ниндәй йырҙар тыңлағанһығыҙ бар? Йырсының, ул башкарған йырҙарзың исемдәрән язып куйығыз.
5. «Башкортостандың халыҡ шағирҙары» альбомына Мостай Кәрим тураһында материалдар туплағыз.
6. Башкорт телендә *ирей* һәм *эрей* – икеһе ике һүз. Уларҙы бутарға ярамай. *Ирей* – каты хәлдән шыйыкка өүерелеү. *Эрей* – сифат үзгәрәү. Миҫалдар. *Кар ирей, тимер ирей, күңел ирей*, ләкин: *һөт эрей*.

ҲАН ТӨРКӨМСЭЛӘРЕ

Һандарзың **бер нисә төркөмсә формаһы** бар. Улар предметтарзың иҫәбен, урынлаштырылыу тәртибен, яқынса иҫәбен, тигеҙ итеп бүленеүен белдерә. Төркөмсә формалары һанға төрлө ялғау кушыу юлы менән яһала.

181-се күнегеү. Һандарзың төркөмсә формаларын язығыз.

Төп һандар (количественные числительные): бер, ...

Рәт һандары (порядковые числительные): беренсе, ...

Йыйыу һандары (собирательные числительные): берәү, ...

Бүлем һандары (разделительные числительные): берәр, ...

Сама һандары (приблизительные числительные): унлап, ...

Һандар: ике, дүрт, һигеҙ, кырк.

РӘМИ ҒАРИПОВ

(1932 – 1977)

Рәми Йәғәфәр улы Ғарипов 1932 йылдың 12 февралендә Башкортостандың Салауат районы Аркауыл ауылында тыуған. Шунда ете йыллык мәктәпте тамамлагас, Өфөләге 9-сы һанлы интернат-мәктәптә укый. 1950 – 1955 йылдарҙа Мәскәүҙәге А. М. Горький исемендәге әҙәбиәт институтында белем ала. «Совет Башкортостаны» гәзите, «Ағизел», «Башкортостан кызы» журналдары редакцияһында, китап нәшриәтендә эшләй.

Ҡыска ғына ижад ғүмерендә Рәми Ғарипов тиҫтәләрсә китаптарҙан торған бай мираҫ калдырҙы. Шиғриәт менән ул Өфөлә интернатта укыған сағында ныклап кызыкһына башлай. «Йүрүзән» исемле тәүге йыйынтығы 1954 йылда сыға. Шунан бер-бер артлы «Ташсәскә» (1958), «Ғабантурғай йырҙары» (1964), «Осоу» (1966), «Аманат» (1969), «Миләшкәләш» (1974) исемле китаптары донъя күрә. Шулай ға уның әсәрҙәренең күпселек өлөшө, шул иҫәптән «Табыныу» поэмаһы ла, шағир үҙе үлгәндән һуң ғына баҫыла. «Йондозло уйҙар» (1987), «Умырзая йыры» (1981), «Алырымкош менән Бирмәмкош» (1992) китаптарын, һайланма әсәрҙәренең ике томлығын (1996; 1998) укыусылар яратып укый.

Рәми Ғарипов әҙәби тәржемә өлкәһендә бик актив эшләне һәм үҙен был йәһәттән дә иң оҫта, талантлы әзиптәрҙең береһе итеп танытты. Көнсығыш классиктары Рудаки, Ғүмәр Хәйәм робағизарынан, Шекспир, Ғете, Ғейне әсәрҙәренән, Пушкин, Лермонтов, Шевченко, Есенин, Твардовский, Ғамзатов һ. б. күрәненкә шағирҙарҙың шиғырҙарынан зур бер шиғри антология төҙөнө. Был китап «Минең антологиям» исеме аҫтында 1990 йылда баҫылып сықты.

Рәми Ғарипов илем, халкым, тип йәшәне, кешелекте, әхлаки сафлыкты данланы, укыусыларын битарафлыкка, ғәзелһезлеккә, рухһызлыкка каршы аяуһыз көрәшергә, йәшәүең мәғәнәнән белеп йәшәргә өйрәтте. Уның бөтә ғүмере, ижады халыкка хезмәт итеүең гүзәл өлгөһө булды. Шуға ла ул халык күңелендә, туған әзәбиәтебәз тарихында иң якты әз калдырған әзиптәрзең берене буларак танылды.

1987 йылда «Табыну» поэмаһы һәм «Умырзая йыры» исемле китаптары өсөн Рәми Ғарипов Башкортостан Республикаһының Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһына лайык булды. 1992 йылда уға Башкортостандың халык шағиры тигән юғары исем бирелде. Ул укыған әлекке интернет-мәктәп, хәзерге Беренсе республика гимназия-интернаты уның исемен йөрөтә.

АМАНАТ

(Кобайырзан өзөктәр)

Телең барза – илең бар,
Илең барза – иркең бар,
Иркең барза – күркең бар,
Ил бизәргә дәртең бар...

Бәпләп-әрләп, тел менән
Кеше иткән инәбез,
Әшле иткән инәбез;
Һөйләп-көйләп

тел менән
Хисле иткән инәбез,
Көслә иткән инәбез;
Күзебеззе тел менән
Нурлы иткән инәбез,
Үзебеззе тел менән
Йырлы иткән инәбез!..
Терелткән дә тел шуға,
Үлтерткән дә тел шуға;
Тел әйткән һүз ел түгел,
Кәзер-хөрмәт бел уға,
Кәзер-хөрмәт бел уға!..

Тел аскысы – ил аскысы,
Күз өстөндә каш һымак,
Каштан язған – күзән язып,
Катып калыр таш һымак,
Ятып калыр таш һымак...
Һай, таш булма, таш булма,
Аң ғына бул телеңә,
Аң булмайса, туң булһаң,
Бер имгәк һин илеңә,
Бер түңгәк һин илеңә!
Тел төпкәйе – тал төпкәйе,
Тал төпкәйе – тамыр ул,
Тамырына балта сапһаң,
Талың короп калыр ул;
Тарбағынан кан-йәш һаркып,
Тып-тып итеп тамыр ул;
Туп-туп итеп,
кош кундырмай,
Түңгәк булып калыр ул,
Түңгәк булып калыр ул!..

Әсә теле барында,
Сәсән теле барында
Кәм-хур булмағ табында,
Йөз қызартмағ табында,
Дуғ-ишең коронда,
Ғәзәтенсә борондан,
Йырлар моңло йырын да,
Түрзә булыр урын да...
Телең барза – илең бар,
Илең барза – иркең бар,
Иркең барза – күркең бар,
Ил бизәргә дәртең бар...

Әйт, тиһәгез, әйтәйем,
Һүзем әйтеп бөтәйем:
Ни һуң икән киләсәк?
Кемдәр унда киләсәк?
Яуап биреп үтәйем:
Төрлө гөлдәр үчәсәк,
Татлы хуш еғ һибәсәк,

Һутлы емеш бирәсәк,
Һәр гөлгә ер етәсәк.
Бер бакса ул – Киләсәк,
Хәр бакса ул – Киләсәк!..
Шуның өсөн һуғыштық,
Бергәләп кан қойоштық,
Шул кан менән дан алып,
Бер кор булып ойоштық;
Яулап алған тел менән,
Һақлап қалған тел менән
Һәр кем шунда киләсәк,
Сабый булып көләсәк –
Шул бакса ул – Киләсәк,
Мул бакса ул – Киләсәк!..

Ата-бабаң қалдырған һүз –
Аманатым шул һиңә.
Аманатқа хыянатһыз,
Ақықтан ақ юл һиңә,
Ақықтан ақ юл һиңә!..

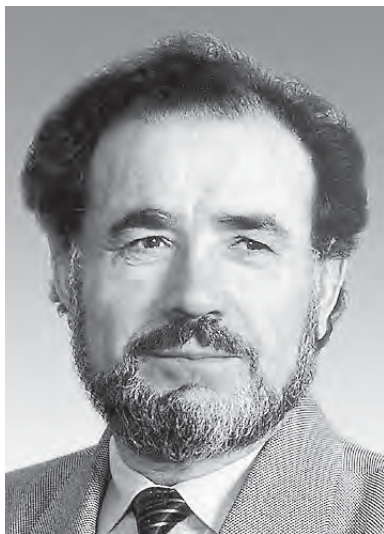
1. Тексты игтибар менән укып сығығыз. Автор ни өсөн уны қобайыр тип атаған?
2. Кеше тормошонда телдең әһәмиәтен шағир нисек баһалай? Текстан миһалдар килтерегез.
3. «Тел аскысы – ил аскысы» тип башланған строфаны ятлағыз.
4. Рәми Ғариповтың үзегез белгән башқа әсәрзәрен иһегезгә төшөрөгез, иһемдәрен язып қуйығыз.
5. Рәми Ғариповқа әйәреп, туған тел тураһында шиғыр язып қарағыз. Шиғырығызға телдең әһәмиәтен, үзегеззең, уға мөнә-сәбәтегеһе күрһәтегеһе.
6. «Башқортостандың халық шағирзары» альбомына Рәми Ғарипов тураһында материал туплағыз.

Һүз күрке – мөкәл

Тел язмышы – ил язмышы.

РАУИЛ БИКБАЕВ

(1938)

Рауил Төхвәт улы Бикбаев 1938 йылдың 12 декабрендә Ырымбур өлкәһенең Покров районы Юғары Кунакбай ауылында тыуған.

Күрше Ғабдрахман ауылындағы ете йыллык мәктәпте, Ақбулак педагогика училищеһын, Башҡорт дәүләт университетының филология факультетын тамамлай. Аспирантуранан һуң оҙак йылдар Өфөләге Тарих, тел һәм әҙәбиәт институтында ғилми хезмәткәр булып эшләй. 1995 – 2010 йылдарҙа Башҡортостан Языусылар союзының идара рәйесе вазифаһын башкары.

Рауил Бикбаев университетта уҡыған йылдарында яҙыша башлай. «Дала офоктары» тигән тәүге шиғырҙар йыйынтығы 1964 йылда донъя күрә. Шунан бирле ул бер нисә тиҫтә китап сығарҙы, хәҙерге башҡорт поэзияһының кимәлен билдәләрлек күренекле шағир булып танылды. «Кеше өс нәмәгә табынырға тейеш: иленең уҙғанына, уның бөгөнгөһөнә һәм тыуыр киләсәгенә. Әүәлге менән киләсәк – кешелектең ике канаты», – ти шағир үҙенең «Автобиография» китабында. Ул халкының данлы үткәне, бөгөнгө хәле тураһында уйлана. Рауил Бикбаев поэзияһында халыҡ яҙмышына бәйлә проблемалар күтәрелә, заман, ил, халыҡ, киләсәк алдында яуаплылық тураһында һүз бара. «Каруанһарай», «Базар балтаһы», «Һыуһаным, һыуҙар бирегеҙ!» поэмаларында, «Халкыма хат» шиғырында был бигерәк тә асыҡ күренә.

Рауил Бикбаев – күренекле әҙәбиәт ғалимы. Ул филология фәндәре докторы, профессор. Хәҙерге башҡорт поэзияһының үсеү проблемаларына арналған күп ғилми хезмәттәрҙең авторы. Уның бигерәк тә Ш. Бабич ижадын өйрәнеү, әсәрҙәрен халыҡка кайтарыу буйынса хезмәте ҙур.

Рауил Бикбаев – республикабыздың Ғ. Сәләм исемендәге йәштәр премияһы, Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты. 1992 йылда уға Башкортостандың халыҡ шағиры тигән юғары исем бирелде.

ХАЛКЫМА ХАТ

(Өзөктәр)

Туған телем минең! Күпме һүҙең
Йондоҙ кеүек йым-йым нурлана.
Тамырыңды уйлап ғорурланам,
Бөгөнгөңдә күреп хурланам.

Туған телкәйемдең хәлдәренән
Бәғерзәрем яна, теленә.
Халкыма мин ошо хатты язам,
Оран һалам башкорт иленә...

Башкорт балаһы мин,
Ер хәтерендә
Мең йыл уйылып барған эзем бар.
Быуындарға ялғап быуындарҙы,
Илде тотқан телем, һүҙем бар.

Шул тел менән халкым үз яҙмышын
Кайһы быуаттарға язмаған.
Күпме асыл ерзәренән яҙған,
Күпме асыл ирзәренән яҙған,
Күпме асыл йырҙарынан яҙған,
Тик моңонан, теленән язмаған...

Ни үтмәгән башкорт баштарынан –
Дусар булған шундай язаларға –
Тарих, уйлап, үзе һиҫкәнер!
Кемдәр күргән, ирек даулағанға,
Кешеләрҙең телен киҫкәнен?!

Башкорт илен тотош утка солғап,
Тәфтиләүҙәр низәр кылмаған?!

Тик батшалар телен кишкәндә лә,
Башкортом бит телһез булмаған!..

Халкым! Намысың ғорур булып калған,
Ябырылһа ла золот, йәберзәр,
Батырзарзың теле кишелһә лә,
Кишелмәгән моңоң йәнеңдә...

Кулындағы канлы бығаузарын
Өззә халкым, ғәзел юл табып.
Башкорт аты елеп етмәс ергә
Барып етте башкорт китабы.

Башкорт моңо, башкорт курайына
Алкышламай бөгән кай тараф?
Бейегәндә төньяк амурзары,
Донъя сәхнәләре сайкала.

Һәләттәргә һәләт өстәлгәндә,
Алкыш яулап, донъя гизерлек
Күпме кешеләрзә туған моңдан,
Туған телдән нисек биззәрзек?!

Телле көйө телһез башкорттар бар,
Әсә телен белмәй үскәндәр...
Бармы ерзә үз кулдары менән
Сабийының телен кишкәндәр?!

Быуылдымы беззә халык рухы,
Намысыбыз юкмы азырак?
Куйынында үскән сабийзарын
Тырышып-тырышып ата-әсәләре
Үз теленән үзе яззыра.

Сабийзарзың күзенә гәмһез карап,
Упкын ситтәренә еткәнбез.
Теле бөткәндең бит көнө бөтә,
Иле бөтә теле бөткәндең.

Сит телгә балам маһир, тиеп,
Шатлығынан берәү һикерә.

Тик ни мөгәнә үз әсәңдең теле
Үз балаңа инде үгәй булғас,
Сит телдән дә булғас ситерәк?

Ни мөгәнә гөлдәй бакса төзөү,
Ул баксаны яман кый алһа,
Тиҫтерзәре араһында бала
Башкорт булыуынан,
Сыуаш булыуынан,
Мари булыуынан оялһа?

Ни мөгәнә батшаларзың исемен,
Сит ил тарихтарын ятлауҙан,
Ил тарихы илгә бикле булһа,
Намысыбыззы туҙан каплаһа?

Ни мөгәнә башкорт китаптары
Сит илдәргә еткән бер мөлдә,
Күпме бала туған телкәйендә
Әлифба ла таний белмәгәс?..

Был донъяла телдең короуҙары
Яманырак даръя короуҙан,
Һиңә быны нисек аңлатырға,
Телле көйө телһез ырыуҙаш?

Акылыңдан әллә яззыңмы һин,
Тере көйө телдән язырға?
Телдән язғанға бит оҙак калмай
Алкымынан әжәл алырға!..

Туған телем өсөн кәрәк икән –
Бар бөхөтем, әйзә, юк булһын,
Туған телем өсөн кәрәк икән –
Ауызымдағы телем кыркылһын!

Туғанынан язған – ярты йәтим.
Туған теленән язған – мең йәтим!
Телде тоҙакларлык гәмһезлектән
Уян, халкым, күҙғал, милләтем!

1. Тексты иғтибар менән тасуири укып сығығыз.
2. Кемдәр ул – *төньяк амурзары*? Ошо исемдәге романды, бейеүзе искә төшөрөгөз.
3. *Кулындағы канлы бығаузарын өззә халкым*, тип, автор нимә әйтергә теләгән? Ошо турала әңгәмә ойштороғоз.
4. Халык шағиры Рауил Бикбаевтың тағы ниндәй әсәрҙәрен укығанығыз бар?
5. Һуңғы ике строфаны ятлағыз.
6. «Башкортостандың халык шағирзары» тигән альбомығызға Рауил Бикбаев тураһында материал туплағыз.
7. «Башкортостандың халык шағиры» тигән исемгә тағы кемдәр лайык булған? Уларҙың тулы исемлеген төзөгөз, биографиялары, ижадтары тураһында материалдар туплап, альбомығызға индерегөз.
8. Рәми Ғариповтың «Аманат», Рауил Бикбаевтың «Халқыма хат» әсәрҙәренең төп темаһы – туған телебезҙең артабанғы, киләсәктәге яҙмышы. Шул турала мөкәлә язығыз.

ҒАНДАРЗЫҢ ҮЗГӘРЕШЕ

Башкорт телендә һандар, исем алдында килгәндә, бер һисек тә үзгәрмәйҙәр. Исемдән башка килһәләр, уларға исемдең бөтә ялғаузары ла ҡушыла ала: *берәүмен, меңдән, алтынсылар, өсәүзеке, ун икем* (тулды). Әгәр ҙә һан ҡушма булһа, ялғау һуңғы һүзгә генә ҡушыла. Рус телендәге һан менән сағыштырығыз:

1. *Восемьсот пятьдесят четыре рубля – һигез йөз илле дүрт һум.*

2. *К восьмистам пятидесяти четырёх рублям – һигез йөз илле дүрт һумға.*

3. *К восьмистам пятидесяти четырёх прибавить сто, будет девятьсот пятьдесят четыре – һигез йөз илле дүрткә йөззә ҡушһаң, туғыз йөз илле дүрт була.*

182-се күнегеү. Автобиографияғыҙҙы язығыз.

Бүлем һандарының ялғауы, әгәр һан тартынҡы өнгө бөтһә, *-ар, -әр* була. Һузынҡыға бөткән һандарға *-шар, -шәр* ялғаузары ҡушыла. Миҫалдар: *бер-әр, өс-әр, дүрт-әр, ун-ар, утыз-ар, йөз-әр, мең-әр; алты-шар, ике-шәр, илле-шәр.*

Искәрмә бар. **Һикһән** менән **тукһан** һандарына **-ешәр**,
-ышар ялгаузары кушыла.

Берешәр, өсөшәр тип һөйләү һәм языу – хата.

183-сө күнегеү. Үзегеззең бер туғандарығыззың, атай-әсәйзәре-
геzzeң бер туғандарының, ике туғандарығыззың, олатай-өләсәйзәре-
геzzeң тыуған көнөн һәм тыуған йылын язығыз.

Һүз күрке – мөкәл

Егәрленең кулы ете.

Ике уйла, бер әшлә.

Егет кешегә етмеш төрлө һөнәр зә аз.

Алтмыш азым алға атла, алты тапкыр артыңа кара.

Өс таған таймаç.

Сәсәндең теле уртақ, егәрленең кулы уртақ.

Егет сак – егәрле сак, арыçлан тотоп егерлек сак.

Башкортостандың халык язуусылары

ЗЭЙНЭБ БИИШЕВА

(1908 – 1996)

Зэйнеб Абдулла кызы Биешева 1908 йылдың 2 гинуарында Башкортостандың хәзерге Күгәрсен районы Туйымбәт ауылында тыуған. Йәшләй етем кала. Шул ук райондың Акман (Ибрай) ауылы мәктәбендә, Ырымбур яғындағы Ташлы ауылында әзерлек курсында укый. Шунан Ырымбурзағы Башкорт педагогия техникумын тамамлай. 1929 – 1931 йылдарза Темәс ауылында укыта. Азак төрлө йылдарза Мәсетлә, Салауат районында, Өфөлә гәзит редакцияларында, Башкортостан радио комитетында, китап нәш-

риәтендә эшләй. 1951 йылдан тик әзәби ижад менән генә шөгәлләнә.

Зэйнеб Биешева Ырымбурза укыған сағында языша башлай, тик язмаларын матбуғатка бирергә ашыкмай. Уның «Партизан малай» исемле тәүге китабы 1942 йылда баһыла.

Зэйнеб Биешева төрлө жанрзарза эшләй. Уның шигри әсәрзәре, балалар өсөн язылған әкиәттәре күп. «Серле курай»,

«Нәзер» пьесалары төрлө театрҙарға куйылды. Шулай ҙа безгә ул күбәһенсә прозаик буларак билдәле. Төрлө йылдарға язылған «Көнһылыу», «Гөльямал», «Дуҫ булайыҡ», «Сәйер кеше», «Уйҙар, уйҙар...» повестары, «Мөхәббәт һәм нәфрәт», «Һөнәрсә менән Өйрәнсек» хикәйәттәре, «Яктыға» трилогияһы ҙур танылыу алды.

Языусы тәржемә өлкәһендә лә актив эшләне. Ул Н. Гоголдең «Тарас Бульба», И. Тургеневтың «Бежин тугайы», А. Гайдарҙың «Тимур һәм уның командаһы» повестарын, Л. Н. Толстойҙың, С. Аксаковтың, А. Чеховтың, М. Горькийҙың хикәйәләрен башҡортсаға тәржемә итте.

Әҙибәнең башҡорт әҙбиәтен үстөрөгә индергән хезмәте юғары баһалана. Бер нисә орден менән бүләкләнә, 1968 йылда Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһына, 1990 йылда Башҡортостандың халыҡ языусыһы тигән юғары исемгә лайыҡ була. Тыуған ауылы Туйымбәттә языусының йорт-музейы асылды, Өфөлөгә, Морактағы бер мәктәп, Башҡортостан «Китап» нәшриәте уның исемен йөрөтә.

СЫНАЯК УЙНАТЫУ

(«Кәмһетелгәндәр» романы буйынса)

Сынаяк уйнатыу – кыздарҙың ала кар ваҡытында көртә, лапаҫ баштарында уйнала торған иң тәүге язғы уйындары. Кейемһезлек аркаһында озон кыш буйына өйгә бикләнергә мәжбүр булған бала-саға, кояш йылыта башлау менән, оянан яңы сыккан тауыҡ себештәре шикелле, тышҡа һибелә. Ләкин ер әле қарҙан әрселәп бөтмәгән. Әлегә берҙән-бер йылы урын – азбар, лапаҫ башы.

Емеш менән Йәнеш бер күмтә тулы төрлө-төрлө сынаяк, быяла ярыҡтары, матур шыма кырсынташтарҙан торған «байлыҡтарын» тиз арала һөрткөләп тазартып, уларҙан бик шәп «һый» әзерләнеләр. Күк, йәшел, кызыл, һары сынаяктарҙың ҙурыраҡ ярыҡтары «тәрилкәләргә» әйләнде. Уларға ваҡлап һалынған һары быяла ярыҡтары – һары «емешкә», күк, зәңгәр, кызыл быяла ярыҡтарынан катнаштырып эшлөгәндәре – «муйыл», «әрәмсек майҙарына», ә ваҡ кына аҡ

таштар «шөкөргө» әйлөндө. Бер тистер йока ялпак таштар – «коймак», вак йомро таштар – «бауырпак», төрлө-төрлө озонса таштар «кәнфит» булды. Гөмүмөн, «һый»зың иҗәбәһаны юк ине...

– Йә, кемдәрзе сакырабыз, һылыу? – тине Йәнеш, кыуанып. – Һый етерлек булды.

– Шәүрәне, Сабира менән Сәмиғәне... Заһираны, Хәсбиямалды, – тип теззе Емеш.

– Хәсбиямалды?.. Кит, шул маңканы!.. – тип каршы төштө Йәнеш. – Алтынбикәне, тиһәң, бер хәл...

– Ә ул мактансык!.. Кәрәкмәй! – тип өззә Емеш.

Шул вакыт ситән башында Сәмиғәнең өлтәй башы күренде. Ул, сыскан койроғондай ике үрем һары әсен тырпайтып, лапас башына менеп килә ине.

– Әй, Сәмиғә һылыуым килә. Әйзүк, түрзән уз, һылыу, – тип, хәс Сәрбиямал булып, татлы тәтелдәп каршыланы уны Йәнеш. – Йә, ни йомошоң бар, һылыу?

Бындағы язғы сынаяк уйынын лапас башында уйнала торған балалар спектакле тип атарға мөмкин булып ине. Бында һәр бала үз әсәһенең, өләсәһенең йәки апайзың, баланың ролен башкара. Уның бөтә һүзе, кыланышы, тормошка, кешеләргә мөнәсәбәте үз ғайләһенең күзлегенән сығып алып барыла. Кемдең ата-әсәһе ауылда һиндәй катламға инә, ул уйында ла шул катламдың ролен уйнай. Шул катлам күзлегенән, шул катлам ғәзәтәнән һәм мөмкинлегенән сығып әш итә. Шул аркала, был уйыңға карап, ауылдағы ғөрөф-ғәзәт һәм мөнәсәбәттәрзе һис яңылышмай күз алдына килтерергә була ине. Шуныһы кызык, кайһы сакта был өлкәндәр ролен уйнау бик мәзәк, көлкө килеп сыға. Ләкин уйың бик етди һәм тәбиғи итеп алып барылғанлыктан, бынан бер кем дә көлмәй. Һәр кем үз ролен етди рәүештә дауам итә. Әле бына әсәй ролен уйнаған апаһы Сабираның кызы булып килгән Сәмиғә лә, лапас башына менгәс, тап тормоштағыса, аяк остарына ғына карап, кыймай тороусы оялсан, әзәпле кыз ролен бик оҗта башкарзы.

– Йәнеш еңгә, – тигән булды ул, көскә тауышын сығарып, – әсәйем һине безгә кунакка килһен тигәйне...

Тимәк, улар за сынаяк уйнарга керешкәндәр. Емештәрзән алдарак өлгөргәндәр. Йәнеш тә, уйындың тәртибен бозмай, һаман шул Сәрбиямал булып кыланды:

– Эй, әшем күп ине бит әле. Үзәм дә кунак сакырырга әзерләнгәйнем бит әле.

Сәмигә, озон муйынын һузып, нәзек кенә тауыш менән:

– Улай тимә инде, без алдан өлгөргәс, алдан безгә барығыз инде, әсәйем бик үтенеп сакырзы, – тип яуапланы. Йәнеш гәйәт эшлекле тауыш менән:

– Йә, ярай улай булһа. Барһам, барып сығырмын, – тине.

Ғәзәт буйынса, сакырыусы икенсе тапкыр килмәйенсә барыу әзәпһезлек була. Кеше ни тиклем бай булһа, сакырыусының үзәнән баймы, ярлымы булыуына карап, ул шул тиклем озақларға, сакырыусыны кат-кат йөрөтөргә тейеш ине. Бына озақламай Сәмигә Емештәргә тағы килеп етте.

– Йәнеш еңгә, әсәйем, тиз генә килһен, тип әйтте. Башка кунактар килеп бөттө, – тип хәбәр итте. Йәнеш тағы ла, Сәрбиямал булып:

– Эй Аллам, әшем бик күп ине бит әле. Сакырһаһағыз за ярар ине лә, – тип назланып, борғоланып, ризаһыз ғына төс менән барырга әзерләнә башланы.

– Әйзә, Емеш кызым, барайык, булһа. Мә, сатин күлдәгендә кей. Хәситәнде так. Кешмир яулығыңды ябын. Мә, сәс тәңкәнде лә такмай калдырма, штобы матур кейен, – тип һөйләнә-һөйләнә, Емешкә һалам бөртөктәре тотторҙо. Сәмигә тағы бер кат:

– Тиз генә барығыз, еңгә, әсәйем, тиз булһындар, тине, – тип кабатланы ла, тағы ситән аша һикерә-һикерә, Собхан старшиналар яғына китте.

Йәнеш менән Емеш, бер ситән башынан икенсәһенә үтеп, Сәмигәләргә барып еткәндә, унда байтак кызһар йыйылғайны инде. Шәүрә лә, Хәсбиямал да бында ине. Улар ауылда иң ярлы кешеләр булғанлыктан, әллә қасан ук, иң алдан килеп ултырғайнылар. Емештәрзән һуң, бик озақ көттөрөп, Заһира, унан Гөлийһан килде...

Бына кызһар йыйылып бөттө. Тик Собхан старшинаның кызы Алтынбикә генә юк ине әле. Сәмигә уға бара-бара арып

бөттө. Көттөрөү, алындырыуза ул үзенең эсәһенән дә артырып ебәрә ине. Ахырза өй хужаһы түзмәне, кунактарын табынға сақырзы.

– Йәгез, рәхим итеп ултырышығыз, кунактар, һин, Йәнеш әхирәт, бынауында, миңең янға, Гөлийһан еңгә менән Заһира еңгәләр, һез түргә узығыз, Шәүрә килен, һин ошонан, ситтән ултырырһың, миңә сәй яһашырһың, – тип, Сабира кунактарын дәрәжәләренә карап урынлаштырып сықты. Иң түрзә бер урынды буш калдырзы.

– Бында Алтынбикә еңгә ултырыр. Ул ни, маллы-барлы кеше, бушамайзыр. Бишенсе тапкыр барғанды көтәлер инде ул...

Сабираның һүзен башкалар за хупланы:

– Шулай инде...

– Бай кешенең килем-китеме лә күп була инде уның... Йә берәйһе килеп төшкәндер... Шуға килә алмай торалыр...

Сабира табын әзерләп бөтөп, сәй яһай ғына башлағанда, лапаҫ башына ялт итеп Алтынбикә килеп менде. Ул ысын кунакка барғандағы кеүек матур итеп кейенеп-яһанып килгәйне. Уның өстөндә әллә нисәмә катмар һалып тегелгән атлас күлдәк, ысын мәрийәндәр, көмөш тәңкәләр тезеп, шау ука тегелгән өр-яңы елән, аяғында былтыр Тимербай ағай тегеп биргән ез дағалы күн итек, ә беләктәрәндә – көмөш беләзектәр, бармактарында – көмөш балдактар, кашлы йөзөктәр, башында – шау бизәклә йәшел кешмир яулык ине. Алтынбикә, йәшкә Йәнештәрзән оло булмаһа ла, буй-һыны, кейеме менән бөтөнләй еткән кыз булғайны инде. Кыззар һокланыулы күззәрен унан ала алмай тынып ултырзылар. Ә Алтынбикә, уларға юғарынан мыҫкыллы караш ташлап, бөтә кейеме менән қояшта йылкылдап, әйләнәп-тулғанып тора бирзә лә, һүззәрен теш араһынан ғына сығарып:

– Бәй, көтмәҫ булғас, мыҫкыл итеп, ниңә сақырзың?! – тине.

Уның кейемдәре алдында юғалып калған Сабира, қапыл йоқоһонан уянып киткән кеүек, һикереп торзо:

– Әйзүк, Алтынбикә еңгә, түрзән үз. Ана, һиңә иң түрзән урын калдырзык, рәхим ит.

Ләкин Алтынбикә бындай иғтибарһызлыҡты күтәрергә теләмәне. Күззәрен уҫал уйнатып:

– Кәрәкмәй, узмайым. Узғандан да артык булды, – тине. – Көтмәс булгас, сакырмайзар уны. Оло башымды кесе итеп килгәнемдең кәзерен белмәгән кешелә ни эшләп сәй эсеп ултырайым ти мин. Мине кем тип белдең, корсаңғы! – тип екерзе лә, иҫ киткес тәкәббер киәфәт менән кыззар алдында тағы бер-ике әйләнгәс, баҫкыс буйлап ергә төшөп китте.

– Китмә инде, Алтынбикә еңгә, үпкәләмә, – тип Сабира кунаксыллыкты ахырынаса түземлелек менән дауам итте. – Без бит яңы ғына ултырғайнык. Берәр сынаяк та эсеп өлгөрмәнек... Әй Алла, калай уңайһыз булды бит әле был. Куй инде...

– Калған сәй эсеп ултырырға, мине кем тип белдең? Корсаңғы!..

Был һүзәрән әйткәндә, Алтынбикә, сәсрәтә баҫып, ялан кәртәнән урамға сығып бара ине инде.

– Кайһылай һауалы, ай-һай-һай! – тип баш сайкап куйзы Базиан еңгә. – Әсәһе лә безең кеүекте бер кәсан да һанға һукманы бит уның. Ярар, кызым, бер сак һез зә уларзы һанға һукмаһығыз әле...

Сабира, тынысланып, ихласлык менән йәнә кунактарын һыйларға кереште...

1. Текста кайһы осор һүрәтләнгән? Һез быны нимәләргә карап белдегез?
2. Текста телгә алынған кыззарзың һәр берәһенә телдән характеристика бирегез. Улар араһында һезгә иң окшағаны кем булды? Ни өсөн?
3. Текстан кейем-һалым, бизәүестәрзең исемдәрән язып алығыз. Һезең был әйберзәрзе күргәһегез бармы? Уларзың русса исемдәре һисек?
4. Тексты укығанда һез кунак һыйлаузың һиндәй тәртиптәрән отоп алдығыз? Уларзың кайһыларын һез әлектән белә инегез, ә кайһылары һезең өсөн яңылык булды?
5. Һез хәзер һиндәй уйындар уйнайһығыз? Һезең уйындар әсәр геройзариныкынан айырыламы? Нимәһе менән? Ни өсөн? Үзегез яратып уйнаған берәй уйынды тасуирлағыз.
6. Балаларзың һөйләшкәнән ролдәргә бүлеп укығыз. Укығанда интонацияға игтибар итегез.
7. «Башкортостандың халык языусылары» тигән альбом булдырығыз, унда Зәйнәб Бишева тураһында материалдар туплағыз.

8. Шиғырҙы тасуири укығыз.

Сыйыр-сыйыр сыйырсык,
Һиңә куйҙым оясык,
Сыйырсығым-матурсығым,
Кунак булып тороп сык.

(*Ғ. Амантай*)

Һандар һүз менән дә, цифр менән дә языла ала. Ғәрәп цифрҙары (1, 2, 3...) һәм рим цифрҙары (I, II, III...) була. Ғәрәп цифрҙары менән бирелгән һандарҙың ялғауҙары цифр аҙағынан һыҙыҡса аша языла. Рәт һандарына ялғауҙарҙың *-сы, -се, -сө* өлөшө генә, ә калған ялғауҙарҙың барыһы ла тотошлай өстәлә.

Сағыштырығыз:

1. Өс-әр (-кә, -әрләп) – 3-әр (-кә, -әрләп);
2. Өс-өнсө – 3-сө;
3. Илле-нсе – 50-се.

Әгәр цифр датаны белдергән һан булһа, уның ялғауы язылмай: *9 Май, 2012 йыл*. Рим цифрҙары янына ялғау куйылмай: *VI класс, XXI быуат*.

184-се күнегеү. Йәйә эсендәге һандарҙы файҙаланып, һорау-зарға яуап бирегеҙ. Һандарҙы тейешле формаларға куйып, һүз менән язығыз.

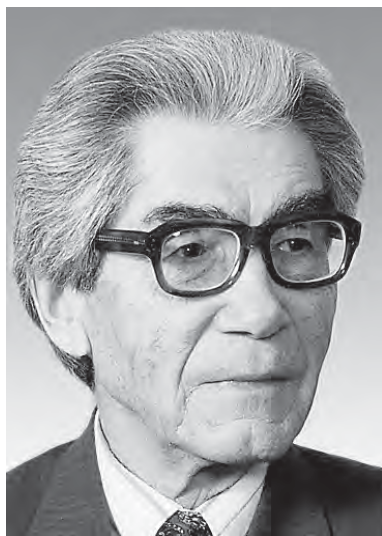
1. Дәрес ҡасан башлана? (9)
2. Һин ҡайһы йылда тыуғанһың? (2004)
3. Был фильм ҡасан башлана? (4 сәғәт 15 минут)
4. Һезгә ҡасан барайыҡ? (4 май)

Башҡорт телендә ҡушма һан эсенә ингән һәр һүз айырым языла: *ун бер, ун ике, ун өс...*

ӘХИӘР ХӘКИМОВ

(1929 – 2003)

Әхиәр Хәсән улы Хәкимов 1929 йылдың 23 августында Дәүләкән районының Яңы Йәнбәк ауылында тыуған. Дәүләкән педагогия училищесын, Мәскәү дәүләт университетының филология факультетын тамамлаган. Бөйөк Ватан һуғышында катнашкан. Үзбәкстанда, Қырмысқалы районының Иске Муса ауылында мәктәптә уқыткан. Озақ йылдар «Ағизел» журналы, «Литературная газета» редакцияларында эшләй. Филология фәндәре кандидаты.

Ә. Хәкимов прозаһы тематик яктан күп төрлө. Уның тәүге күләмле әсәрзәре («Осар коштар», «Бөйге», «Күпер», «Ақһак бүре» повестары) һуғыш вақиғаларын тасуирлай, «Қуштирәк» романы хәзәрге ауыл тормошон сағылдыра. Һуңғы йылдарзә әзип күбәһенсә тарихи темаға яза («Һауыр кумта», «Думбыра сыңы», «Қаруан» романдары). Әсәрзәре ун биштән артык телгә тәржемә ителгән.

Әхиәр Хәкимовтың Тыуған ил алдындағы, башкорт милли әзәбиәтен үстәреүзәге хәзмәте юғары баһалана – ул ордендар һәм мизалдар менән наградлана, Башкортостан Республикаһының Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһына (1984), Ғ. Сәләм исемендәге йөштәр премияһына (1980), Башкортостандың халык языусыһы (2001) тигән юғары исемгә лайык була.

СӘЛӘХ ҚАРТ

(«Туй» повесы буйынса)

Һуғыш тукталыуға ай тигәндә, ауылда берәм-берәм һалдаттар күрәнә башланы. Түшенә мизал тағып, бынан бер нисә ай әлек кенә фронтка киткән Сәләх қарт та қайтып

төштө. Карттың былай за куңыр йөзө, ел-ямғырза, кояшта карайып, бакыр төсөнә ингән. Үзе, етмәһә, һакалын кырып ташлап, мыйык кына калдырған. Ясы кайыш быуған өр-яңы гимнастёркаһы, кырынырак һалып кейгән пилоткаһы, етез хәрәкәттәре – бөтәһе лә уны элеккенән байтак йәш күрһәтә. Хатта тауышы ла үзгәрәп киткән кеүек.

– Ай-һай, йылғыр булып сыктың әй, Сәләх корзаш! – тип куйзы бер карт. – Бынау йәштә яуға барыу уйын эшме...

Уны хуплап, башкалары ла шаян һүз кыстырырға тырышты:

– Уйынмы, түгелме, ул бармайынса, һуғыш тәки туктамаһы бит!

– Картың хәйләкәр шул – йығылғанды түбәләшергә генә барзы!

– Юкты һөйләйһең. Сәләх ағайға маршал Жуков үзе хат ебөргән булған, ти, бит. Тизерәк кил, һинһез эш яман, бирешмәй Гитлер, йәнәһе...

– Ә һиңә, Гитлерзы дәмөктөрмәһә, мизал бирерзәр инеһе ни?

Сәләх карт, ауылдаштарының шаяртыуына мыйык астынан ғына көлөп, үзенә һүз сираты етеүен көттө. Тауыш басылла биргәс, гимнастёркаһын һыпырғыланы, кеңәһенән төрөпкә килтереп сығарзы, уны кабаланмай ғына тултырып, патрон гильзаһынан яһалған зажигалкаһын сыртлатты.

– Бәй, тәмәке ташлауыңа биш-алты йыл бар ине шикелле, кабат тарта башланыңмы һи? – тине баяғы карт.

– Шулай шул, ағай... Әле берегеҙ Жуковты телгә алып уззы. Шунан башланды...

Халык, кызык хәбәр ишәтергә иһәп тотоп, тынып калды.

– Әйе, шунан башланды, – тип кабатланы Сәләх карт. – Польшаны үтеп, Германияға барып сыккас, бөтә артиллерия машиналарға тағылды. Ат менән генә юл ыратырлык түгел бит инде хәзәр – һөжүм шәбәйгән сак. Ә безҙең дивизияһы дошман ғәскәрен уратып алырға әзерләйзәр, тип ишетелде. – Ул, төрөпкәһен йыш-йыш һурып, төтөнөн өрөп ебәрзе лә кеткет көлөп куйзы. – Бына шул. Бер көн комбат сақырып алды ла: «Полктың бөтә аттары тылға озатыла. Таратмай-юғалтмай, фәлән ергә илтеп тапшырыу һиңә йөкмәтелә. Бүтән бата-реяларзан тағы ике кеше китә, һин – старший...» – тине.

Сара юк, таң менән тороп, полктағы бөтә атты кабат Польша ягына әйзәнек. Тағы шуныһы, оло юлдан бармаҫка кушты капитан. Бойорок шундай, ғәскәргә камасау булмаҫка тейеш, ти. Бойорок икән – бойорок. Киттек. Тәүге көндә егерме биш-утыз сакрым ер үтелде, ул-был мажараға осраманык... Иртәгәһенә иртүк тороп, тағы юлға төштөк. Поляктарзың рус-тан әллә ни айырмаһы юк, телдәре якын. Һораша-һораша барабыз. Берзән-бер уй – аттарзы тизерәк тапшырырға ла кире боролорға. Самай Берлинға якынайғанда бында йөрөп калғы килмәй... Минең иҫәп буйынса, бараһы урынға кискә барып етергә тейешбез. Тик өйзәге иҫәп юлда бик үк тура килмәй шул ул. Бара торғас, бараһы ауылыбыззың төңгәленә еттек тә аптырап калдык: алда зур йылға, фураж ташығанда, нисәмә рәт үтеп-һүтеп йөрөгән такта күперзәң көлө күккә оскан: «Да, каптык!» – тип аптырап тик торабыз. «Давай, мин әйтәм, егеттәр, берегез уңға, икенсегез һулға барып, кисеү эзләгез». Кайза инде ул! Язғы ташкындан һуң һыузың яңы ғына кайта башлаған сағы. Ат йөззөрөп түгел, кәмә менән төшөргә куркыныс. Ул арала күз бәйләһенә өлгөрзө. Тағы кунырға тура килде.

Иртән, эзләй торғас, биш-алты сакрым үрзәрәк зур таш күпергә барып сыктык. Ә уныһына якын барырлык түгел: аллы-артлы танкылар, «катюша»лар, ғәскәр йә корал тейәгән машиналар геүләп тора.

Көтә торғас, төш аузы. Тик шунда ғына көнбайышка туктауһыз ағылған машиналарзың койроғо өзәлдә. Йүгерзем күперзә һаклап торған һалдаттар ягына. Сержанттары менән иртәнсәк һөйләшәп куйһам да, барыбер рәхсәт кәрәк. «Черт с тобой, әйзә, кыуала аттарыңды!» – тине сержант. Без, шарт та шорт сыбырткы шартлатып, һызғырышып, аттарзы күпергә кыуа башланык. Тик аттарзы һис тыңлатып булмай – күперзән куркалар. Бомба төшкән дә, снаряд, мина ярылған да – шул күпер. Немец аңдып кына тора унда ғәскәр күренеүен. Шуға аттарзың, күперзә күреү менән, коттары оса.

Ниһайәт, мең бәлә менән алдағы аттарзы күпергә мендерзәк тә йән-фарман киләп кыуалайбыз. Шул вақыт каршы яктан күпергә геүләп ике мотоцикл киләп менде. Артта өсдүрт машина күренде. Мотоциклға атланған һалдат:

– Был ниндәй цирк?! Бушатығыз күперзә! – тип ақыра, ав-томатын болғай-болғай. Мин дә, асыузан шартларзай булып:

– Кит юлдан! – тип кыскырам.

Тотондок һүз көрәштерергә, бер-беребезгә әрләргә. Өстә-
уенә, теге сержант, иларзай булып, өзәңгегә йәбешкән:

– Кирегә кыу аттарыңды! Унда ниндәйзер начальство
килә! Икебезгә дә башты өзәп ырғыталар хәзер!

Әш былай гарткылашыуға киткәс, мин дә, тишкәре, акыра-
бакыра сыбырткы болгайым. Башты өзәләрме, күпер баға-
наһына терәп аталармы – барыбер. Тамам күз тонған. Шул
сак кемдер атымдың башынан тотто. Ни тиергә лә өлгөрмә-
нем, әйәрзән һөйрәп тә төшөрзөләр. Йылтыр күн кейем кейгән
йәш кенә полковник, яғамдан әләктереп алды ла:

– Кем һин? Күрһәт документыңды! – тип акырып ебәрзе.
Кот осто. Етмәһә, баяғы өс-дүрт машинаның артында тағы
унлабы күренде. Фронт юлын тоткарлаған өсөн, атып китһәләр
зә, бер ни зә юк бит инде. Теге полковник уның һайын кыззы.
Кеңәнән һалдат кенәгәһен, аттарзың қағызын сығарғанды
ла кәтмәй. Ахырза әргәһендә торған лейтенантка: «Аресто-
вать!» – тип кыскырзы.

Тап ошо вакыт урталарак торған машинанан берәү ки-
леп сыкты ла «Отставить!» тигәйне, ике беләгемә йәбешкән
ике һалдат, йылан саккан һымак, кулдарын йәһәт кенә тар-
тып ала һалдылар. Арканан һалкын тир бәреп сыкты, күзем
шарзай булды әй! Каршымда ниндәйзер зур командир басып
тора. Тотлоға-тотлоға: «Ғәйеплемен, иптәш генерал...» – ти-
гәйнем, был, кырысырак йылмайып: «Маршал!» – тип төзәт-
те. Минәң инде аяктарым дерелдәй башланы.

– Ну, шаштыра картың! Маршал, ти, әй, күзен дә йом-
май! – тип, йыйылған халык араһынан берәү көлөп ебәрзе.

– Куй әй! – тине икенсәһе. – Өс йыл передовойза йөрөп,
маршал түгел, генералын да һирәк күрелә торғайны...

Карттың иһә исе лә китмәнә, һөйләүен дауам итте:

– Быныһы анау полковник һымак тузынманы, яйлап
кына һораша башланы. Мин дә, исемә килеп, аңлатып
бирзем. Маршал, мин һөйләп бәткәс, әз генә уйланып торзо ла,
кеңәһенән алтын портсигар сығарып, сыртлатып асып ебәрзе.
«Тартып ебәр, һалдат», – ти, портсигарын миңә һузып...

– Ай-һай, яңылышмайһыңмы, Сәләхәтдин ағай? Яман
да усал кеше тизәр ине Жуковты... – тип, баяғы фронтовик-
тарзың береһе тағы шик белдерзе.

Карт әзерек үпкәләне шикелле. Төрөпкәһен һура-һура:

– Ағайың – Жуков ғәскәрәндә йөрөгән кеше. Уның ниндәйлеген һинән якшырақ белә... Усал, имеш!.. – тип, яурынын һикертеп куйзы.

– Тыңлама шуларзы, һөйлә! – тине бер катын.

– Һөйлә, тип... ни ерзә тукталғайным әле?

– Маршал папирос һауытын асты...

– Ә, әйе... Тартып ебәр, ти миңә... Асырға бойорамы, киҫергәме, тип калтырап торған кеше, кайза ул «юк, тартмайым» тип киреләнеү! Тик барыбер кул бармай әй. Икеләнәм: ышанырғамы быға, ышанмаҫкамы? Ә ул, миңә хәлдә күрәп: «Ал, ал!» – ти. Дауыл ситләтеп уззы, ахыры, тип уйланым да, кулды һоноп, үзем дә һизмәстән: «Улайһа, алғас-алғас, икене алайым инде», – тип һал хәбәрзә. Тирә-яктағы һалдаттар, әрем калкандай, сырайын һытты, береһе хатта шымғына: «Вәт, наһал!» – тип куйзы. Маршал көлә: «Запаскамы? Тартырға бирмәйзәрме әллә?» – ти. Яуап бирәп өлгөрмәнәм, был: «Лейтенант, һалдатка бер пачка папирос килтер!» – тип бойорзо. «Кәрәкмәй, мин әйтәм, икенсәһен иптәшемә алғайным». Лейтенанты ла етез икән, йылмайып-көлөп, папирос килтерәп тә тотторзо. Шунда ук, маршал заживалкаһынан тоһандырып, тәмәке төтөнөн мине «наһал»дан һалдырған һалдаттың битенә ерзә ебәр! «Ярай, карт, хуш. Бынан кире маршал юлына аркыры төшмә, бик ашыккан сақ, – ти Жуков, көлә. – Ә тырыш хезмәтең өсөн рәхмәт!.. » Шул. Машиналар ары китте, өнөммә был, төшөммә, тип аңшайып тороп калдым.

– Афарин картыңа! Жуков һынлы Жуков менән һөйләшеп торсо әле!.. – тине бер карт.

– Тәмәкене лә шунан бирле тартаһыңмы?

– Әйе. Маршал бүләген ташлап китәһеңме ни? Янымдағы ике һалдат менән уны төшкә лә еткермәй тартып бөттөк.

– Аттар һуң, ағай, аттар? Ни эшләттегез уларзы?

– Ни эшләтәйек? Йүгерәп йөрөп йыйып алдык та тейешле урынға алып барып тапшырзык!.. Әй, унда! Меңәрләгән баш мал йыйылып киткән. Эшелон-эшелон тейәп, илгә озаталар. Колхоздарға...

– Их, безгә лә һис юғы биш-алтыһы эләкһә, – тип куйзы бер малай.

– Безгә булмаҫ шул, улым. Белоруссия, Украина ерзәрең көлә осоп ята. Шуларзы аякка баҫтырырға кәрәк, – тине Сәләх карт, етди төскә инеп.

1. Тексттың йөкмөткөнен Сәләх карт исеменән һөйләгез. Тел-мәрегеһезгә текста һүрәтләнгән ситуацияға, һөйләүсенең йәшенә, характерына ярашлы интонация һайларға тырышығыз.
2. *Көлө күккә оскан; Күз бәйләнен өлгөрзө; Төш аузы; Машиналарзың койроғо өзөлдө; Күз тонған; Арканан һалжын тир бәрәп сыжты; Дауыл ситләтеп уззы; Көлө осоп ята* һөйләмдәрен текстан табығыз, мәғәнәләренә төшөнөгөз. Авторзың ни өсөн нәк ошоллай тип языуына аңлатма бирегез. Һөйләмдәрҙең мәғәнәһен икенсе һүззәр менән аңлатығыз.
3. «Башкортостандың халык языусылары» альбомына Әһиәр Хәкимов тураһында материалдар туплағыз.
4. «Башкортостандың халык языусыһы» тигән исемгә тағы кемдәр лайык булған? Уларзың тулы исемлеген төзөгөз, биографиялары, ижадтары тураһында материал туплап, альбомығызға индерегез.

Һан исем алдында килгәндә, сифат кеүек үк, үзгәрмәй. Уның төркөмсә ялғауы ғына була. Ә инде исемдән башка килгәндә, һанға исемдең бөтә ялғаулары ла кушыла ала. Кушма һандарҙа ялғау тик һуңғы һүзгә генә өстөлә. Рус телендә һан, исем менән килһә лә, яңғыз булһа ла, килеш менән үзгәрә, кушма һәм теһмә һандарзың һәр өлөшө лә килеш формаһын ала.

Сағыштырығыз:

$$867 + 549 = 1416$$

Башкортса: *һигез йөз алтмыш етегә биш йөз кырк туғыззы кушһаң, бер мең дүрт йөз ун алты була.*

Русса: *К восьмистам шестидесяти семи прибавить пятьсот сорок девять, будет одна тысяча четыреста шестнадцать.*

185-се күнегеү. Гәмәлдәрҙе укығыз һәм һүз менән язығыз.

$$215 + 135 = 350$$

$$536 - 106 = 430$$

$$2642 - 1356 = 1286$$

$$939 + 643 = 1582$$

$$3423 : 3 = 1141$$

$$125 \times 6 = 750$$

186-сы күнегеу. Яңғыз кулланылған һандарзың исем ялғауҙары алғанын күзәтегеҙ.

Беренсе кластарға – беренсе-ләр-гә. Алтынсы кластабыз – алтынсы-ла-быз. Биш кешеһе – биш-еһе. Өс кешене – өсәү-ҙе.

187-се күнегеу. Уң яҡ бағаналағы һандарзы файҙаланып, һорауҙарға яуап бирегеҙ. Цифрҙарзы һүз менән язығыҙ.

1. Һин нисәнсе мәктәптә укыйһың?	112
2. Наил нисәнсе класта укый?	7
3. Айгөл нисәнсе йортта йәшәй?	34
4. Һезҙең фатирығыҙ нисәнсе катта?	4
5. Һиңә нисәнсе йәш?	13

188-се күнегеу. Һорауҙарға яуаптар язығыҙ.

Һез **касан** экскурсияға барзығыҙ?

Һез кисә **кайза** барзығыҙ?

Кемдәр кисә экскурсияға барзы?

Һез кисә **ни эшләнегеҙ**?

Тел көрмәлдәргестәр

Тышындағылары эсендөгеленән дә төшөзәрсе.

Мәсьәләләрҙе сисешмәһегеҙме?

ДУСЛЫК МЕНӘН КӨСЛӨБӨЗ

Кәзим АРАЛБАЙ

ДУСЛЫК ҺӘЙКӘЛЕ

Күк Уралды,
Баш каламды нурлап,
Күккә ашты мәрмәр монумент.
Ул – символы изге көрәштәрзең,
Сал тарихтың һүнмәс даны бит...

Агизелдең бейек яр башында
Һырғый һәйкәл күккә олғашкан...
Бөйөк дуслык, нығып быуат-быуат,
Йөрәктәргә килеп тоташкан.

1. Текстан рус теле аша килеп ингән һүззәрзе язып алығыз. Уларзың башкорт телендәге үзгәрешенә игтибар итегеҙ. Ни өсөн бер һүззең нык «башкортлашыуын», ә икенселәренең бөтөнләй үзгәрмәүен аңлатығыз.
2. Шиғырза ниндәй һәйкәл тураһында һүз бара? Был һәйкәл тураһында һез нимәләр беләһегеҙ: ул қасан, қайза, нимә хөрмәтенә қуйылған, авторзаны кем?
3. Дуслык, туғанлык тураһында белгән мәкәлдәрегеҙзе язып қуйығыз. Қемдеке күберәк? Язған мәкәлдәрегеҙзең мәғәнәһе тураһында әңгәмә үткәрегеҙ.
4. Тасуири укыу күнекмәләре үткәрегеҙ. Шиғырзы ятлағыз.

ДАУЫЛ

(«Дуҫ булайык» повесы буйынса)

Байтак кына балык тоткас, Юлдаш менән Ҡызырас, күл уртаһындағы утрауза урындык шикелле түшәлеп яткан ясы таш өстөнә ултырып, алып килгән азыктарын, курған балыктарын ашап алдылар за тағы кармаклай башланылар. Тора-бара хатта кис етеп килгәнән дә тойманылар. Котелокта балык арыу ук булды.

Шул сак еңелсә ел сықты. Ҡызырас ниңәлер борсола башланы. Ысынлап та, ел көсәйә барзы, Ирәндек өстөндә асылынып торған ак болот һорғолтланып, куйырып, каяларға һырыша башланы. Талкаҫ өстө, күгелйем яктылығын юғалтып, караһыу төскә инә барзы.

– Ай-һай, ел көсәйергә уйлай, Юлдаш, кайтайык. Ел сыкһа, Талкаҫ харап яман, ти, ул...

Ел, ысынлап та, бик тиз көсәйзе. Көн тамам күңелһезләнеп, һалкынсаланып китте. Ҡояш нурзары тоноқланды. Ирәндек тотош акһыл һоро болот менән қапланды. Юлдаш кайтырға әзерләнергә мәжбүр булды.

– Ярга сығып кына өлгөрһәк ярар ине. О, һиндәй куркыһыс! – тип һөйләндә Ҡызырас. Юлдаш, тешен кысып, өндәшмәне. Уның ошондай матур көндө бозған елгә лә, қапыл куркак малайға әйләнгән Ҡызыраска ла асыуы килә ине.

Ләкин Талкаҫ оҙакламай Юлдашты ла Ҡызырастың һүзәренә ышанырға, һиззәрмәй генә борсолорға мәжбүр итте. Ел көсәйгәндән-көсәйә, тулкындар эреләнә, йышая барзы. Кәмәне ауыл яғына тура алып барып булмай башланы. Сөнки тулкын кабырғаға килеп бәрелгән һайын, кәмә ауып китә яза ине. Ә кәмәне тулкынға каршы алып барырға Юлдаштың көсө етмәне. Шунан ул, йә, ни булһа ла булыр, тип, Ҡызыраска:

– Кәмәне көнбайышка бор. Елгә арт менән барайык! – тип кысқырзы.

Ҡызырас:

– Улай, ни, кәмәне ел аузара һуғыр бит, – тип каршы төшмәксә булғайны ла, көслә тулкын килеп бәрелеп, кәмәне тапсык шикелле итеп үзе үк бороп ебәрзе. Юлдаш уға:

– Койрокто якшы тот! – тип кыскырзы. Уның тауышында ла куркыу һизелә ине инде. Сөнки ел котороноп кесәйә. Күк йөзә кара болот менән куйырак каплана бара, ә улар һаман Уртаташ янында ғына сыуалалар ине әле. Юлдаш, әлбиттә, куркып кул каушырып ултырманы, бар кесәнә тырышып иште. Тик былай за бик үк оҫта булмаған койроксо хәзер койрок тотоузың рәтен аз-маз ғына белеүен дә онотто. Ә ел шаулап, ажғырып, уны һыу менән койондорзо. Юлдаш өҫтөнә лә, кәмәгә лә бер өзлөкһөз һыу һипте. Кызырас, куркыузан ни эшләргә белмәй:

– Батабыз, әй, ни, Юлдаш, батабыз! – тип кыскырып ебәрзе. Ул ғына ла түгел, тамам өмөтһөзләнеп, көрәген кәмә төбөнә ырғытып ебәрзе лә, калтыранып, бөршәйзе лә ултырзы.

Койроксоһоз калған кәмәне акбаш тулкындар, уңға ла, һулға ла борғолап, кайкалта-сайкалта ярға кыуып алып кителәр. Кызырас, күззәрен сырт йомоп:

– Бөттөк! Баттык! Үлдек!.. – тип кабатланы. Уның йөзә, ирендәре ағарынды. Юлдаш, уға ышанып, ошондай хәтәр юлға сығыуы өсөн үкенде. Ләкин һуң ине инде. Үкенеп, куркып ултырырға түгел, көрәшәргә, еңеп сығырға кәрәк ине. Шуға күрә ул үзенә куркыуын ғына еңеү түгел, Кызырасты ла йыуатырға, уны койрок тоторлок хәлгә килтерәргә теләп, кыйыу тауыш менән:

– Их, шәп тә һуң, Кызырас! Беззе ел хәзер ярға үзе үк сығарып ташлаясак! – тип кыскырзы.

Ләкин Кызырас тағы ла бер нәмә лә ишетмәне. Ә тулкын һаман котороноп, кәмәне алға кыузы. Юлдаш та, уға өндәшәп хәл бөтөрөүзәң файзаһызлығын аңлап, бынан һуң һүзһөз генә ишеүендә булды. Ахыр бына якында ғына яр буйы камышлыктары күренде. Кото осоп, бөршәйәп ултырған Кызырас, капыл йәнләнеп, кыуанысынан ни эшләгәнән белмәй, һикереп торзо.

– Юлдаш! Ни, Юлдаш, тим! Яр!.. Ярға ет...

Ошо вақыт, артык асыулы килеп бәрелгән тулкынданмы, әллә Кызырастың, кәүзә туралығын һаклай алмай, ел ыңғайына янтайыуынанмы, күз асып йомғансы, кәмә бер якка ауып китте. Малайзар, ботактарынан өзәлгән алмалар шикелле, суп-суп итеп, һыуға йығылып төштөләр.

Бер аздан һыу өҫтөнә Юлдаш калкып килеп сыкты һәм, тирә-яғына каранып:

– Кызырас, Кызырас! – тип кыскырып ебәрзе лә үззәре

ауып төшкән ерзә әйләнеп йөзөргә кереште. Үзе һаман: «Ҡызырас, Ҡызырас!» – тип кысқырҙы. Шулай йөзә торғас, Юлдаштың күзе алыс түгел бер кара нөктәгә төштө. «Был ни? Әллә ярҙамға берәйһе киләме?..» – тип уйланы ул.

Юк, был уларҙың үз кәмәһе ине. Ул, малайҙарҙы һыуға ауҙарғас, үзе нисектер кайтанан турайып ултырған да, тулкындар өстөндә сайкалып, һикергеләп йөрөй ине. Юлдаш тағы өмөтләнеп: «Бәлки, Ҡызырас кәмәлә калғандыр», – тип уйланы. Унан, бар көсөн йыйып, кәмәгә табан йөзә башланы. Ләкин Ҡызырас унда ла юк ине! Юлдаштың йөрөгө өзөлөп төшкән һымак булды. Хәле бөтөп, беләктәре талып китте. Ул йән әсеуе менән тағы бер-ике қат:

– Ҡызырас! – тип кысқырҙы. Кәмә борғоланды. Юлдаштың кулынан ысқынып китергә тырышты. Ошо ваҡыт ул:

– Юлдаш! – тигән хәлһез генә бер тауыш ишетеп калды. Шул уҡ ваҡытта үзенән кырк-илле метр алыслыҡта, тулкын эсендә, бер күренеп, бер юғалып Ҡызырастың ярға табан йөзөп барғанын күреп калды. Юлдаштың беләктәренә лә хәл кире кайтты. Ул, тейен етезлеге менән тырмашып, кәмәгә менде.

«Яр алыс. Йөзөп барып сығырға Ҡызырастың хәле етмәс, тизерәк кыуып етеп, коткарырға кәрәк!..»

Ул ишкәктәрҙе кайырып алып, үзендә бығаса бер қасан да булмаған көс менән ғәйрәтләнеп, ишергә тотондо. Яртылаш һыу басқан кәмә тыңлаусан алға ынтылды. Үзенә ярҙам килгәндә күргәс, Ҡызырас та ярға ынтылыуҙан туктап, кәмәгә табан йөзә башланы. Күп тә үтмәй, ул, ағарынып-күгәренеп, кәмәгә килеп менде. Тик балыҡлы котелок қына кәмәлә юк ине хәҙер. Малайҙар менән бергә ул да күлгә сумғайны.

Бынан ары тулкын уларҙы бик тиз ярға сығарып ташланы. Улар кәмәһе яр ситендәгә тирәккә бәйләгәс, кыуанып, йүгереп һыртқа менделәр. Ләкин улар кайтып китергә генә торғанда, яқында ғына асыулы, қалын тауыш ишетелде:

– Ах, кәмәһе бына кемдәр алып киткән икән.. Ә мин уны эзләп бөгә Талқасты урап сыҡтым!

Малайҙар икеһе бер юлы тауыш килгән яҡка боролдолар. Унда, яр буйлап, йүгерә-атлай бая кәмәһе алып киткән сакта бармак янап калған кара мыйыҡлы, зур кәүзәлә ағай килә ине. Ҡызырас, уны күреу менән, өрккән кыр кәзәһе шикелле, ырғып-һикереп, ауыл яғына йүгерҙе лә китте. Юлдаш бер үзе аптырап торҙо ла калды. Кәмәһе һорамай алған өсөн яуап

бирергә кәрәк булғанда қасып китеүзе ул башына ла килтерә алманы, әлбитгә. Шулай за ни әшләргә, Қызырастың был қылығына нисек қарарға икәнән уйларға ла өлгөрмәне, теге ағай килеп етеп, уның қолағына ла йәбеште.

– Ниңә кәмәнә алып қастың? Ниңә һорамай алдың, собақа малай?!

Ул ошо һораузы бер нисә тапқыр қабатлап, айыу тәпәйендәй зур қаты қулдары менән Юлдаштың ике қолағын да матқып тотоп борғоланы-борғоланы ла, малайдың өндәшмәуен, урынынан да қузғалмауын күреп, аптырап туктап қалды.

– Бәй-бәй, ниңә иламайһың, собақа малай? Телең юкмы әллә һинең?

Юлдаш, гәзәтенсә, һалқын ғына йылмайып, ашықмай ғына:

– Ниңә булмаһын, бар. Ярай әле ул ауыз әсендә. Юкһа, ағай, һез телдән дә тотоп тартыр инегез, – тине.

Ағай, қызықһынып, уға текләп қарап торзо ла түш кеңәһенән блокнот менән кәләм алды.

– Қара һин уны, нимә ти!.. Уқсал малай икәнһең дә баһа. Исемең нисек һинең?

– Юлдаш.

– Фамилияң?

– Әлимов.

Ағай, кәләмен төкөрәкләй биреп, блокнотына Юлдаштың исем-фамилияһын язып қуйзы ла:

– Ә теге, қасып киткән кем малайы? Уны ла бынауында һинең яныңа язып қуяйым.

Юлдаш, күңәлһез генә итеп:

– Белмәйем, – тине.

– Әйтергә теләмәйһең инде, ә?

Юлдаш, үзһүзләнеп:

– Белмәйем, – тип қабатланы.

Ағай йәнә бер тапқыр Юлдашқа қараны ла:

– Иптәште һатмайһың икән. Яқшы, яқшы. Ә ул, собақа малай, һатты: ташланы ла қасты. Хәзәр кәмә өсән һинең бер үзеңә генә яуап бирергә тура киләсәк бит инде, – тине. Юлдаш, күтәрелеп қарамайынса ғына:

– Эйе. Киләсәк, – тип яуап биргә. Үзе, ут кеүек янып барған қолактарын басып карагыһы килеүен көскө тыйып: – Хәзер миңә кайтырға мөмкинме инде? – тип һораны.

– Мөмкин. Бар кайт, кустым, кайт, – тине.

Юлдаш ашыкмай ғына ауыл яғына китте.

1. Текста осраған яңы һүзәрҙең мәғәнәләрен асыҡлағыз, улар менән телдән һөйләмдәр төзөгөз.
2. Юлдаш менән Ҡызырас образдарына характеристика бирегеҙ, уларҙың үзегеҙгә окшаған һыҙаттарын атағыз.
3. Талкаш күле тураһында кыскаса белешмә төзөгөз.
4. Һеҙ Башкортостанда тағы ниндәй күлдәр барлығын беләһегеҙ? Уларҙың кайһыларын күргәнегеҙ бар? Үзегеҙ яҡшы белгән берәй күлгә телдән тасуирлама яһағыз.
5. З. Бишева повесын ни өсөн «Дуҫ булайыҡ» тип атаны икән? Һорауға яуап биреү өсөн, повесты тулығынса укып сығырға тырышығыз.
6. «Талкашта дауыл» тигән һүрәт төшөрөгөз.
7. «Минең дуҫым» тигән белешмә (яҡын дуҫыңа характеристика), йәки шул темаға шиғыр, хикәйә язығыз.

Ғабдулла ТУҠАЙ

ШҮРӘЛЕ

(Өзөктәр)

... Бик матур бер айлы кистә
 Был ауылдан бер егет
Киткән урманға утынға
 Яңғызы, бер ат егеп.
Тиз барып еткән егет,
 Эшкә тотонған шунда ук,
Киҫә башлаған утынды
 Балта менән «тук» та «тук!»
Йәйге төндөң гәзәтенсә
 Төн бер аз һалкын икән,
Барса кош-корт йоклаған
 Булғанға, урман тын икән.
Шундай тын, яҡшы һауала
 Безҙең утынсы иһә,

Алды-артты, уңды-һулды
 Ҡарамай, утын киҫә.
Балтаһы кулда, егет эштән
 Бер аз туктап тора.
Тукта, сеү! Йәмһез тауышлы
 Әллә нимә кысқыра.
Һиҫкәнәп, безең егет
 Ҡатып кала аяғүрә,
Аңламаҫтан ҡаршыһында
 Әллә ниндәй «ят» күрә.
Нимә был? Ҡаскынмы, енме?
 Йә өрәкме, нимә был?
Ҡот осорлок, бик килешһез,
 Әллә ниндәй нәмә был!..
Яп-яланғас, нәп-нәзек,
 Ләкин кеше төслә үзе.
Урта бармак буйлығы бар
 Маңлайында мөгөзө.
Кәкре түгел бармактары,
 Бик төз-төзөн,
Тик килешһез – һәр береһе
 Ярты аршындан озон.

* * *

Бик оҙаҡ торғас ҡарашып,
 Күззәрҙе күзгә терәп,
Өндәшә батыр утынсы:
 «Һиңә минән ни кәрәк?»
– Бер зә шикләнмә, егет, һин,
 Мин ҡарак, уғры түгел.
Юл да киҫмәйем, шулай ҙа
 Мин бигүк туғры түгел.
Ғәзәтем: яңғыз кешеләрҙе
 Мин кытыкһап үлтерәм.
Бына әле, һине күргәс,
 Шатлығымдан үкерәм...
Кил әле, һин дә бер аз
 Бармактарыңды һелкет,
Эй, йәш егет! Килсе икәү
 Уйнайыҡ бер аз кети-кети!

– Якшы, якшы, һүз зә юктыр,
 Мин карышмай уйнайым.
 Тик һин минең шартыма
 Күнмәсһең, тип уйлайым.
 – Шартың нимә, һөйлә, зинһар,
 Эй бисара әзәмгенәм!
 Тик тизерәк уйнайыксы,
 Нимә кушһаң да күнәм.
 – Һөйләйем шартымды һиңә,
 Якшы тыңлап тор! Ана
 Шунда бар бит бик озон һәм
 Бик йыуан бер бүрәнә...
 Бүрәнәнең бер осонда
 Бар асылған ярығы,
 Шул осонан нык кына һин тот,
 Эй урман һарығы!
 Тыкты теге бүрәнәнең
 Ярығына бармағын.
 Укыусым, күрзеңме инде
 Йәш егеттең кармағын?
 Һуккылайзыр балта менән
 Кыстырылған сөйгә был.
 Хәйләһен дә әкрән-әкрән
 Килтерәлер көйгә был...
 Һуға торғас, ахырза
 Сөй сығып, бушап китеп,
 Кысылды бармағы шунда
 Шүрәленең шап итеп.
 Һиззе эште шүрәле лә,
 Акыра ла бакыра,
 Һызлана һәм ярзамына
 Шүрәләләр сакыра...
 – Эй, егет, һис юк икән
 Мәрхәмәт һисең һинең.
 Әйт, исмаһам, исеменде!
 Кем һин? Исемен кем һинең?..
 – Әйтһәм әйтәйем, белеп кал,
 Исемем «Былтыр» минең,

Мин һинең ағаң булырмын
 Шуны белеп тор, энем!
 Шүрәле ялынып хорай,
 Аузан ыскынмак була.
 Һәм дә ыскынғас, егеткә
 Бер-бер хәл кылмак була.
 Җыскыра: «Җысты, харап итте
 Яуыз «Былтыр» мине.
 Аһ, үләм бит! Был бәләнән
 Кем килеп йолор мине?»
 Иртәгәһен шүрәләләр
 Был меҗкенде тиргәйзәр:
 – Һин йүләрһең, ҡоторғанһың,
 Тилергәнһең бит, – тизәр.
 Әйтәләр: «Җыскырма һин,
 Якшылык менән тыйыл!
 Әй, йүләр! Җысқанға былтыр,
 Җыскыралармы быйыл!»

1. Һүзлек эше башкарығыз: таныш булмаған һүззәрҙе күсереп алып, мәғәнәләрен асыҡлағыз. Улар араһында бөгөнгө телдә бөтөнләй кулланылмағандары бармы? Улар нисек атала?
2. Шүрәленең урта бармак озонлок мөгөзө бар, ти шағир. Озонлокто сама менән үлсәүзең тағы ниндәй берәмектәре бар – уларҙы тезеп язығыз, булдыра алған тиклем руссаға тәржемә итегеҙ. Мәсәлән:

бер иле – ... ,
 бер карыш – ... ,
 беләк буйы –

3. Кешенең урта бармактан башка тағы ниндәй бармактары бар – исемдәрен һанап сығығыз, рус телендә нисек аталғандарын әйтегеҙ. Сағыштырығыз: аяҡ бармактарының да исемдәре кул бармактарыныкы кеүекме?
4. Нимә ул *кети-кети уйнау*? Яуабын таба алмаһағыз, атай-әсәйзәрегеҙҙән һорағыз.
5. Шүрәле тураһында һезҙең ишеткәнегеҙ бар инеме? Һез уны нисек күз алдына килтерәһегеҙ – һүрәтен төшөрөгөҙ.
6. «Алдар менән Шайтан» әкиәтен иҗегеҙгә төшөрөгөҙ. Ике әсәрҙә лә *Былтыр җысқанға быйыл җысқырмайҙар* тигән

әйтөмдең асылы әйтөлө. Ошо әйтөмде тағы ла ниндәй хәлдәргә карата әйтеп була? Әкиәттә тағы бер нисә әйтөмдең килеп сығышы асықлана.

7. Шүрәле менән Шайтан образдарын сағыштырығыз, уларзың уртак һәм айырмалы яктарын күрһәтегез. Халык ижадында тағы ниндәй мифик образдар бар, улар ниндәй әсәрзәрзә оспрай? Фекер алышығыз.
8. Габдулла Тукай – татар халкының бөйөк шағиры. Һеззәң уның тураһында ишеткәнегез, әсәрзәрен укығанығыз бар инеме? Мөмкин булған тиклем мәғлүмәт туплап, уның тураһында фекер алышығыз, күмәкләп кескәй белешмә төзөгөз.

Мостай КӘРИМ

ОҢАТЫУ

(«Беззәң өйзәң йәме» повесы буйынса)

Август айының һуңғы көнө килеп етте. Ул иртә шундай йылы ине. Өй алдындағы һары үләндр, баксалағы ағас япрактары, өй түбәләре, урамдағы яңы телеграф бағаналары – бөтәһе, бөтәһе лә қояш нурына күмелгән.

Был иртәлә Петро ағай һәм Оксана беззәң ауыл менән хушлаштылар.

Капка төбөндә күптән инде егеүле ат тора. Арба тирәһендә малайзәр һәм қыззәр йүгерешеп йөрөй. Ололар қойма буйында һөйләшөп тора.

Өйзә юлға йыйыналар. Әсәй Оксанаға иң матур күлдәген кейзәрә. Атай юл әйберзәрен арбаға сығарып һала ла яңынан өйгә инә. Өләсәйем бөтәбөзгә лә сак қына ултырып торорға қуша. Тик шул вакытта ғына әсәй, миңә табан боролоп, әйтеп қуя:

– Бына, Йәмил, – ти ул, – һөңләң менән хушлашыр вакыт та етте. Бөгөн Оксана атаһы менән бергә Украинаға китә. Һуңырак без зә, күмәкләп, Петро ағайыңдарға қунақка барырбыз. Ярармы, қызым? – Быныһын ул Оксанаға әйтә.

– Ой, әсәкәйем, тизәрәк килегез! – ти һөңләм. – Ә Йәмил әле үк барһын. Бараһыңмы, Йәмил?

– Икегез зә киткәс, өйзә кем қалыр һуң? Йәмил беззәң менән барыр, – ти өләсәйем.

Мин аптырайым: ни эшләп Оксана үзе генә китә икән? Мин бит уның менән теләһә кайза барырға әзер торам. Шуны аңламайзармы икән ни?

Азырак ултырғандан һуң, өләсәйем урынынан тора. Уның артынан без зә кузғалабыз.

Бөтөбөз зә урамға сығабыз. Кешеләр Петро ағайзы уратып алалар, уның кулын кысалар:

– Хуш бул, туған, – тизәр улар, – беззе онотма. Жунакка йышырак кил!

Кемдер, Оксананы күтәрәп алып, биттәрәнән үбә. Шунан һуң уны кулдан кулға йөрөтәләр. Хушлашыу бик озақка һузыла, һеңлем эргәһенә иң азақтан өләсәйем килә һәм уның сәсенән һыйпай.

– Бәхетле, тәүфиклы бул, кызым, – ти. Өләсәйзең йәшле күззәре берсә асыла, берсә йомола.

Без бишебез зә арбаға менеп ултырабыз. Әсәй Оксананы итәгенә ала. Атай дилбегәһе һелтәп ебәрә. Без кузғалып китәбез. Капка төбөнә йыйылған кешеләр карап калалар. Фәһимә кыскырып иларға тотона, ә Марат менән Фәрит, арба артынан әйереп, йүгереп килә.

– Һау бул, Оксана! – ти Марат.

– Исән бул! – ти Фәрит.

Һеңлем малайзарға кул болғай. Урам башында улар за то-роп калалар.

Анау сакта без атай менән туктап хәл йыйған урманлы таузы ла үтеп китәбез. Туғайға килеп сыжжас, атай атты туктата. Иң элек арбанан үзе һикереп төшә.

– Барығыз, балалар, һез алдан йүгеререgez, арығас, тағы ултырырһығыз, – ти ул.

Мин артка әйләнәп карайым. Атай, әсәй, Петро ағай – өсөһө лә арба артынан атлап килә...

Минең әсем бошоп китте.

– Һин китмә, туғаным! – тим Оксанаға.

– Әсәй зә барырға куша бит, – ти ул. – Минең атайым һәй-бөт. Ул һине лә, мине лә ярата. Ә һин әсәйзәр менән жунакка килерһең. Беззең унда яңы өйөбөз булыр.

Атайзар, атты саптырып, беззең арттан килеп етә. Оксана менән без арбаға менеп ултырабыз. Бик озақ барғас, алышта, ағастар араһында, бер ак йорт күренде.

– Бына, килеп тә еттек, – ти атай.

Без ана шул ак йортка етер-етмәс, бер ағас төбөндә тук-тайбыз. Атай менән Петро ағай йортка инеп китә, без өсәү ар-бала ултырып калабыз. Йорт тирәһендә күмәк кешеләр йөрөп тора.

Бер аzzан атай менән Петро ағай килеп сыкты.

– Билеттар булды, – ти атай. – Тиззән поезд киләсәк, мин әйберзәрзе килтерәйем. – Ул шәп-шәп атлап китеп бара. Без дүртәү шунда калабыз. Петро ағай менән әсәйем низер һөйләшә. Русса белмәгәс, мин уларзың һүззәрен аңламайым.

Әйберзәрзе күтәрәп, атай за килеп етә. Инде өсәүләп һөйләшә башлайзар.

– Килә! – тип кыскырзы кемдер.

Без хушлаша башланык. Петро ағай башта атайзы нык итеп косакланы, унан әсәйзең кулдарын кысты, иң азак мине күтәрәп алды ла өс тапкыр битемдән үптә.

Оксана әсәйгә килеп һыйынды. Әсәйем уны кысып-кысып косакларға тотондо. Шунан атайым һөңлемде әсәй кулынан йәһәт кенә алып һөйзә лә ергә төшөрзә.

– Хушлашығыз инде, балалар, – тине атайым.

Һөңлем миңә әйләнәп қараны. Уның яңақтары буйлап юл-юл булып йәш аға ине. Мин һөңлемдең беләгенән тотоп алдым:

– Оксана, китмә, туғаным!

– Йәмил, илама, улым, һөз тиззән тағы күрешерһөгез, – тине атай.

Паровоз кыскырып ебәрзә. Петро ағай Оксананы тиз генә вагондың өскә бақкысына бақтырып қуйзы ла үзә лә һикерәп менде. Вагондар қузғалып китте. Без кул болғап қалдык...

Поезд урман әсенә инеп юғалды. Ә без һаман шунда бақып торабыз. Қапыл мин әсәйзең йомшақ тауышын ишетәм:

– Үз ояһына осоп китте... қошсоғом миһөң... шатлығым миһөң...

Атайым бик озақ уйланып тора. Унан һуң беребезгә лә қарамай ғына һүз башлай:

– Улай тимә, Көнбикә. Қызыбыз ғүмер буйы беззең өйөбөззең йәме булып қалыр.

1. Текст өстөндө тасуири укыу күнекмөлөрө үткәрегез.
2. Ни өсөн Йәмилдең атаһы Оксананы *беззең өйзөң йәме* тип атай?
3. Һез үзегез Оксананы нисек күз алдына килтерзегез? Уның образына телдән характеристика бирегез.
4. Йәмил менән Оксананың артабанғы язмышы нисек булып икән? Әсәрҙе үзегеҙсә (телдән) дауам итегеҙ.

6-СЫ КЛАСТА ҮТЕЛГӘНДӘР БУЙЫНСА ЫОРАУЗАР, ЭШТӘР, АҢЛАТМАЛАР

1. Башкорт һәм рус телдәрәндә исем һораузары араһында айырма бармы?

2. Башкорт теләндә исемдәрзең килеш менән үзгәреүенәң төп үзенсәлеге.

3. Рус теләндә кайһы бер исемдәр килеш менән үзгәрмәй (мәсәлә, пальто). Шулай ук йә берлектә генә, йә күплек формалағына йөрөй торған исемдәр байтак (мәсәлә, кофе, кино, коньки, сани, ножницы). Башкорт теләндә нисек?

4. Башкорт теләндә төп һәм шартлы сифаттар була. Төп сифаттар предметтың үзәнең билдәһен белдерә (төс, күләм, тәм һ. б.), ә шартлы (условные) сифаттар иһә контекстағына сифат функцияһын башкара. Шартлы сифат предметтың материалы, урыны, вақыты, тәғәйенләнешә буйыңса билдәһен белдерә. Ғәзәттә, бындай сифаттар функцияһында исемдәр, кылымдар, шулай ук бүтән һүз төркөмдәрә килә: алтын балдак, языу өстәле, атайымдағы китап, йөзлә лампа, кисәге хәл.

5. Башкорт теләндә нәмә һәм нимә тигән ике окшаш һүз бар. Нәмә – ул исем, әйбер һүзәнең синонимы. Нимә – ул һорау алмашы.

6. Йыйыу һандары (собирательные числительные) башкорт теләндә етәү генә: **берәү, икәү, өсәү, дүртәү, бишәү, алтау, етәү**. Һәйләштәрзә *унау, йөзәү* формалары ла осрай.

7. Йыл һузымында өйрәнәлгән әсәрзәрзең иң нык окшағаны һәм хәтерегеззә нык һакланғаны һиндәйә булды?

8. Кемдәң хәтерә озонорак? Йыл буйына ятлаған шиғырзәрзы, өйрәнгән йырзәрзы иҫегезгә төшөрөгөз.

9. Йыл буйына төзөгән альбомдарығыззы тәртипкә килтерегез. Үзегез ижад иткән әсәрзәрзәгәзә айырым альбомға (мәсәлә, «Беззең ижад» исемә менән) туплағыз. Альбомдарығыззы артабанғы кластарзә ла дауам итерһегез.

10. Фольклористика, әзәбиәт ғилеме, тел ғилеме, хитап, харак-теристика, архаизмдар, неологизмдар, варваризмдар тураһында кыскаса һөйләгез. Ошо йүнәләштә 5-се класта алған белемдәрегеҙе лә яңыртығыз.

11. Башкортостан, Урал тауҙары, Башкортостан йылғалары, Өфө, башкорт халкының тарихы, милли йолалары, ауыз-тел ижады, теле, әзәбиәте, күренекле әзиптәре тураһындағы белешмәләреҙе яңынан карап сығығыз. Тыуған төйәгебезең образы тулыраҡ күзалланһын өсөн тағы һиндәй белешмәләр кәрәк икәнән асыклағыз һәм был әштәрҙе башкарыуҙы 7-се класка бурыс итеп куйығыз.

ҒҮЗЛЕК

А

абайлау – заметить, понять,

обратить внимание

ағыу – яд

ажғырыу – разъяряться.

Ажғырып ташлану –

яростно броситься

азамат – почтенный,

уважаемый человек

айырыуса – бигерек тә;

особенно

ак кейек – киммәтле тиреле

кейек (тейен, шәшке,

һуһар һ.б.); красный зверь

(белка, норка, куница и

т.д.)

аклатыу – доказать

невиновность

алкым – тамак, үңәс; горло

алкын – тулы һыулы, шәп

ағыусы (йылға);

полноводная, буйная

(река)

альюсыкка – буштан-бушка;

попусту

алышыу – *бында*: көрәшеу,

һуғышыу; бороться,

драться, воевать

аманат – 1. Изге комарткы;

святыня. 2. Заложник

аңкыу – распространяться

(об аромате цветов),

благоухать

аңшайыу – аптырау,

албырғау; растеряться

аркадаш – көрәштәш,

фекерзәш; товарищ по

борьбе, единомышленник,

соратник

аһаба – ерле; коренной. **Аһаба**

башкорт – ерле башкорт;

ист. башкир-вотчинник

аһыл егет – добрый молодец

ауаз – тауыш, өн; голос

аулак – глухой, безлюдный

ауыҙлык – удила

аһык – һейәк; альчик,

бабка

Б

бағышлау – посвящать

балауыҙ – воск

балтырған – борщевик

баһалкылык – спокойствие,

сдержанность,

уравновешенность

баһкынсы яу – баһып алыу

һуғышы; завоевательная

война

бауырһак – национальное
блюдо из теста
башалтай – носки
(шерстяные)
бей – *уст.* ырыу башлығы;
предводитель рода
бер тындан – тиз,
тукталмайынса; на одном
дыхании
берэзэклек – бродяжничество
бизгэк – лихорадка, малярия
биззереү – отучать; надоедать
бизмән – весы
бикәс – кәйенһеңле; золовка
(младшая сестра мужа)
бихисап – бик күп, хисапһыз,
һанһыз; очень много,
бесчисленное количество
боғазлау – һуйыу; резать,
забивать, задирать
боғалак – петля
бойок – күңелһез; грустный
болан – олень
боҫ – пар
бөгәсә – сегодня (накануне)
ночью
бөжәк – насекомое
бөхтәлек – опрятность,
аккуратность
бәгер – сердце, душа
бәкәл – щиколотка
(у человека), бабка (сустав
ноги у животного)
бәлтерәү – становиться вялым
бәндә – раб, слуга,
человечиска; *здесь:* злодей
бәхилләшеү – прощаться
былбыл – һандуғас; соловей
бынамын – превосходный
быстырлау – копошиться
булғадир – бригадир; *бында:*

бригада генералы;
бригадный генерал
булышыу – ярҙамлашыу;
помогать
бурһык – барсуk
бушбоғаз – горлопан

В

вазифа – дәрәжә, бурыс;
должность, обязанность

Ғ

ғали йәнәптәре – ололап,
ихтирам итеп әйтеү
һүззәре; Ваше сиятельство,
Ваше превосходительство
ғариза – заявление
ғишык – мөхәббәт; любовь
ғәзиз – кәзәрле; дорогой
ғәйеп булыу – юғалыу;
пропасть без вести
ғәййәр – кыйыу, батыр;
смелый, храбрый
ғәрле – намыслы;
совестливый
ғәрләнеү – оскорбляться
ғәрәсәт – койон; буря, ураган

Д

даға – подкова
данлыҡлы – прославленный,
известный
дар – дар ағасы; виселица
даръя – большая, полноводная
река, *уст.* море, океан
диуар – *уст.* стена, забор,
преграда
дорфалык – тупаслык;
грубость
дәмбәсләү – бить, лупить

дөрлөү – ялкынланып яныу;
воспламеняться,
возгораться
дыуамал – сумасбродный,
безрассудный
дәгүә – талап; претензия
дәрт – воодушевление
дәртләндереү –
воодушевлять,
вдохновлять

Е

екегән – йолконған;
общипанный
екереү – кричать, гаркать,
орать
елек – костный мозг
елен – вымя
елеү – сабыу; нестись,
мчаться
елтерәтеп (сыгарыу) –
вышвырнуть
ерән – рыжий
ерәнеү – брезговать,
испытывать отвращение
етди – серьёзный
етем, йәтим – сирота

З

залим – изеүсе, йәберләүсе;
деспот, тиран, угнетатель
затлы – югары сифатлы,
киммәтле; качественный,
дорогой
зауык – вкус
зирәк – смекалистый,
сообразительный
зиһен – акыл, хәтер; ум,
память
золот – яуызлык; зло
зыярат – кладбище

И

игәр – помесь собаки с волком
илсе – посланник, посол
илтеү – алып барыу,
килтереү; нести,
доставлять
илһам – вдохновение
илһамланыу –
вдохновляться
иман – (дингә, Аллаға)
ышаныу, намыс;
(религиозные) убеждения,
совесть
имгәк – обуза, бремя. **Аяклы**
имгәк – ходячая обуза;
существо, доставляющее
много хлопот
окружающим
имгәкләү – ходить
на четвереньках
имеү – һурыу; сосать
иңе – киңлеге; ширина
чего-либо
иңкеш – шмель
иң киреү – күкрәк киреү;
выпячивать грудь
ипле – сдержанный,
аккуратный
истәк – истяк (древнее
название башкир, данное
им казаками)
ифрат – бик; очень
ихлас – искренне
ихтилал – күтәрелеш;
восстание

Й

йолкош – оборванец
йомарланған һүз – йомак;
загадка

йор – остроумный
йөзәтеү – аптырату,
ызалату; мучить,
изводить
йөпләү – хуплау;
подтверждение, одобрение
йыуа – дикорастущий лук
йәбер-золом – гнёт,
притеснения
йәзрә – ядро, пуля
йәйрәп ултырыу – сидеть
развалившись
йәкәл – бәкәл һөйәге;
щиколотка, бабка
йәнәшә – рядом

К

кафыр – безбожник,
иноверец, неверный,
уст. вероотступник
кейәү – жених, зять
кереш – тетива (лука)
кешнәү – ржать
килен – сноха
килешәү – соглашение,
договор
килмешәк – кырзан килгән,
ят; чужой, пришлый
кир – мухортый (о масти
лошади)
көбө – сосуд высотой около
метра из полого ствола
дерева
көлтә – сноп
көләкәс – смешливый
человек, весельчак
көләс – приветливый,
ласковый
көнләшәү – зависть
көпө – стёганка, ватник
көрт – сугроб

көртмәле – черника (кара
көртмәле), брусника
(кызыл көртмәле),
голубика (күк көртмәле)
көрһөнөү – уфылдау;
вздыхать
көфөр – гонаһ; грех
күбек – пена
күк көмбәзе – небосвод
күмәс – сөсө икмәк; булочка
из пресного теста
күс – рой, пчелиная семья
кәләш – невеста
кәпәренәү – оsonoу,
мактану; важничать,
чваниться
кәр – көс, кеүәт; сила, мощь
кәртә – изгородь
кәрәз – соты. **Кәрәзле бал** –
сотовый мёд
кәсеп – промысел, ремесло

К

кабак – түбә, бәләкәй тау;
возвышенность
каза – беда, несчастье
кайрау – үткерләү; точить
как – пастила
каклыгыу – отскочить
какшау – *бында*: бөләү,
йонсоу; изводиться
камау – окружить
камсат – калан, бобёр, выдра;
мех камчатского бобра;
здесь: шапка из шкуры
выдры
камсы – кнут
камыт – хомут, ярмо
канһырау – истекать кровью
каныгыу – *бында*: бәйләнәү;
придираться

- карама** – вяз (дерево)
каргыш – проклятие
кармау (кармалау) –
 йәбешеу, тоноу;
 обхватить, схватить
карһак – дала төлкөнө;
 корсак, лиса степная
карыш – сирек; вершок
ката – калоши
каушау – аптырау, албырғау;
 растеряться
кауырһын – перо (птицы)
кашка – күренекле,
 данлыклы кеше, батыр;
 уважаемый, известный
 человек
кашына – алдына, янына,
 эргәһенә; взять (к себе)
кисса – повесть
китға – часть света,
 континент, материк
киәмәт – конец (света),
 светопреставление,
 судный день
коймак – блин
комарлык – азарт, жадность
комарткы – реликвия,
 памятник
кон – үс; месть
кор – тетерев
корбан – жертва
корзаш – йәштәш, замандаш;
 ровесник, современник
королма – строение
королтай – съезд, конгресс
кортка – әбей; старуха
кот – йәм, йән; уют, краса,
 душа
котко – котортоу;
 провокация,
 подстрекательство
- куйын** – пазуха
кулаша – ағас (йүкә)
 кабығынан яһалған ялғаш
 һымак һауыт; лохань
кумта – шкатулка
куныу – йоклап сығыу;
 переночевать
купшы – нарядный,
 изысканный, эlegantный
курғаш – свинец
курсыу – яклау; защитить,
 обезопасить, окружить
 заботой
кускар – улитка
кушамат – ләкәп; прозвище,
 псевдоним
куштан – ялағай; пособник,
 приспешник, подлиза
кушын – йөз кешелек
 ғәскәри берәмек; воинское
 подразделение из ста
 человек
кый – сорняк
кылған – дала үләне; ковыль
кыпыш тун – бәләкәй генә
 кыптыр тун; шуба из
 невыделанных шкур
кырағай – дикий
кырғын – кырылыш; бойня,
 мор
кыр кәзәһе – коралай; косуля
кырка – капыл; резко
кыуғын – *здесь*: сплав (леса)
кәбер – могила
кәзер – киммәт, ихтирам;
 цена, достоинство,
 уважение
кәлгә – крепость
кәһәрләү – карғау;
 проклинать
кәтғи – строгий,

решительный, твёрдый,
категоричный,
требовательный

Л, М

лапач – навес, лабаз
мал-тыуар – домашний скот
мандымау – йәлсемәү, уңмау;
не достичь желаемого,
не везти
мандыу – поправляться,
выздоровливать;
налаживаться (о жизни)
мизгел – вакыт, осор; время,
период, сезон
миңрәүләнеү – иҫһезләнеү;
тупеть, становиться
бестолковым
мираҫ – наследство
михнәт – ыза, кыйынлык;
страдание, мучение
миһырбанлы – милосердный,
жалостливый
монар – дымка, туман, мгла
монпаси – һурғыс кәнфит;
монпансье
мөлкәт – байлык, мал-
тыуар; богатство,
имущество, состояние
моһабәт – величественный
мутлашыу – хитрить
мырза – 1. Эне, кусты;
младший брат. 2. Юғары
катлам кешеләренең
титулы; титул
представителей высшего
слоя населения; господин
мышы – лось

мәгдән – казылма байлык;
полезное ископаемое
мәгрифәтсе – просветитель
мәкер – злое намерение,
коварство, хитрость
мәлгүн – окаянный
мәмерйә – пещера, грот
мәрхәмәт – пощада,
милосердие, сострадание
мәрәкә – кызык; потеха,
забава
мәсхәрә – оят; позор, срам.
Мәсхәрә итеү – опозорить
мәтрүшкә – душица. **Һары**
мәтрүшкә – зверобой
мәшһүр – күренекле, билдәле,
атаклы; знаменитый
мәшәкәт – хлопоты, суета,
забота

Н

накыҫ – эз; недостаточный,
скудный
ниғмәт – байлык; богатство,
достаток
никах – бракосочетание
нәби – пәйғәмбәр; пророк
нәсихәт – өгөт, ноток;
назидание, наставление
нәфис – изыцный, нежный
нәфрәт – ненависть,
презрение

О, Ө, Р

ожмах – йәннәт; рай
ойотко – закваска
олғашыу – етеү, тоташыу;
возвышаться
олпат – солидно, степенно

оран һалыу, саң тағыу, төрән һуғыу — бить в набат, бросить клич
оскон — искра
өзәңге — стремя
өйөм — куча
өйөр — табун (лошадей), стая, косяк
өйөрмә — койон; вихрь, смерч
өйрә — суп без мяса
өшәнәү — арыу; утомляться, изнуряться
риүәйәт — предание
ришүәт — взятка
рәйес — председатель

С

сабын — сабынлык;
сенокосное угодие
сағыл — косогор
сайыр — смола
сапкын — гонец
сардар — ғәскәр башлығы;
полководец
сатнама һыуык — каты һыуык; сильный мороз
сатыр — кыуыш; шатёр
саука — молодая берёза
сая — бойкий, смелый, отчаянный
семтеү, семетеү — щипать
септә — рогожа
серге — эйәр астына hala торған кейез; чепрак
сирылыу — морщиться
ситән — плетень
солғау — басып, каплап алыу; окутатъ, обволакивать
солох — тыныслык, килешеү; мир, соглашение

сорготоу — сөйөү, ырғытыу, атыу; подбрасывать, метать, стрелять
сөй — казак; гвоздь
сөйәл, һөйәл — бородавка
сөм кара — кап-кара; чёрный-пречёрный
сөсө камыр — пресное тесто
сукмар — һуғыш коралы; палица, булава
сүбәк — пакля
сығым — расход
сырай — йөз, лицо. **Караңғы сырай** — угрюмое лицо
сәйер — странный
сәмләнәү — задор, азарт
сәмреғош — мифик кош; мифическая птица; *здесь:* двуглавый орёл
сәп — мишень
сәтләүек — орех
сәхрә — простор, красивая местность, природа

Т

таж — корона
тайыу — поскользнуться; удирать
такыя — тубетейка
талпан — клещ
талығыу, талыу — арыу, йонсоу; утомляться
тарма — киндер; конопля
татып карау — тәмләп карау; попробовать на вкус
таяр — сая, тәүәккәл; решительный
таяу — терәү; опора
тезген — узда
текә — крутой
терегөмөш — ртуть

терһәк – локоть
тиктомалга – буштан-бушка,
юкка; зря, попусту
тиктомалдан – ни с того
ни с сего, понапрасну
тистер – йәштәш; одноклассник,
ровесник
тистә – десяток
тозак – силок, петля
током – нәсел-нәсәп; порода,
род, племя
тома һуқыр – совершенно
слепой
тонйорау – тускнеть при
закате (о солнце)
тонсоғоу – задохнуться
торка – хәрби баш кейеме;
шлем
тоҫкау – төзәү; целиться
төмән – ун меңлек
ғәскәри берәмек; воинское
подразделение из десяти
тысяч человек
төнлөк – вентиляционное
отверстие, отдушина
(в юртах, банях)
төрән – лемех (у плуга)
төшлөк – көнъяк; юг
төшөм – прибыль
тубык – колено
турһык – хайуан тиренән
эшләнгән һауыт; бурдюк
туҫтак – сеүәтә; миска
түңкәрәү – аҫтын өҫкә
килтәрәү; перевернуть
түрә – начальник
тыпырсыныу – барахтаться,
дрыгать ногами
тыранса – карағайзан балта
менән ярылған йока
такта; dranka
тышау – пути
тәгәс – сеүәтә; миска, чашка
тәкәббер – самонадеянный,

задиристый, высокомерный
тәкдир – яҙмыш; рок, судьба
тәкәт – сабырлык, түземлек;
терпение
тәнтәрәкләү – еле-еле шагать
Тәңре – мәжүсизәрзең
аллаһы; Всевышний,
божество язычников
тәүбә итеү – каяться
тәүфик – әзәп;
благовоспитанность
тәүәккәл – решительный
тәхет – трон

У, Ү, Ф

уғры – бур; вор
уклау – скалка
уксылар батальоны –
стрелковый батальон
умарта – улей
упкын – пропасть, бездна
утлык – стойло (для лошадей)
уфтаныу – көрһөнөү;
вздыхать
уяу – зоркий, чуткий,
бдительный
үкһез – етем; круглый сирота
үрмәләү – карабкаться
үртәү – яндырыу; жечь
үтес – көтәсәккә алған әйбер
(акса); взятая в долг вещь
(деньги, кредит)
үткер – 1. Острый. 2. Сос,
зирәк, кыйыу; шустрый,
смелый
фарман – бойорок; приказ
фәһем – өлгө, үрнәк; пример

Х

хазина – байлык

Хак, Мәүлә, Хозай –

Алланың исемдәре; имена
Аллаха

хандан күңелең уймаһаң –
если не отвернёшься от
хана

хафа – беспокойство

хикмәтле – мудрёный,
причудливый

хитап – халыкка поэтик
мөрәжәғәт; поэтическое
обращение к народу

хөр – ирекле; свободный

хуплау – якклау, йөпләү;
признание, поддакивание,
одобрение

хуш ес – тәмле ес; приятный
запах, аромат

хыянат – измена

хәйер – милостыня, подаяние

хәләл – законный,
разрешённый шариатом

хәситә – бетеү; амулет,
талисман

хәсрәт – кайгы; скорбь,
печаль, горе

хәстәрлек – забота

хәтәр – куркыныс; очень
страшный, жуткий

һағауыл – һаксы;
телохранитель, охранник

һағыныу – скучать, тосковать

һазак – уктарзы һалып
йөрөтөү өсөн
тәғәйенләнгән махсус
һауыт; колчан

һазран – һазмат; болотистый

һай – неглубокий

һалмак – неторопливый,
ровный

һалым – налог

һамаклау – говорить напевно,
прибаутками

һанат – *уст.* чиновник

һанға һуғыу – иғтибар
итеү, иҫәпләшеү; обращать
внимание, считается

һарына – саранка (трава)

һатлык йән – продажная
душа, предатель

һауалы – мактансык, эре;
хвастливый,
высокомерный

һауап, сауап – благородное,
богоугодное дело

һелтәү – һуғыу; махать, бить

һемәйеү – алданыу; быть
обманутым

һере – выносливый, крепкий

һеркә – пыльца

һитә – перга

һөзлөк – навар на поверхности
мясного бульона

һөйкәмлә – милый,
притягательный

һөйрәлеүсе –
пресмыкающееся,
рептилия

һөйһөнөү – хушһыныу;
быть довольным,
довольствоваться

һөлгө – таҫтамал; полотенце

һөмһөз – оятһыз; бесстыжий,
наглый, нахальный

һөрән – кыскырыу, оран;
крик, клич, воззвание,
призыв

һуыыр – глухарь

һут – нектар; сок

һүлпәнлек – вялость,
неторопливость,
медлительность

һығылма (бил) – гибкий
(стан)

һылтыкклау – сатанлау,
акһақлау; хромать
(слегка)

һыңар аяклы – одноногий

һырғый – озон, бейек;
длинный, высокий

һыуһын – жажда

һәләкәт – гибель, катастрофа

һәләт – способность

Ш

шайык – һеләгәй; слюна

шаңкытыу – глушить,
оглушить

шарлама (шаршы) – водопад,
перекат

шаһит – свидетель, очевидец

шеш – опухоль, шишка,
нарыв

шик – сомнение

ширлек – скамейка

шомланыу – тревожиться

шоңкар – ыласын; кречет

шөкөр – умение
довольствоваться,
благодарение

шөрләү – куркыу

шук – шаловливый, озорной.

Шук һүз – озорное слово,
прикол

шыбырлау – шёпот, шептать

шыйтык – упругий, гибкий

шына – клин

шәляулыҡ – большой
платок

шәүлә – күләгә; тень, призрак

шәхес – личность

Ы

ығы-зығы – суета

ыза – яфа; мучение,
страдание

ыжламау – игтибар итмәү,
иҫе китмәү;

игнорирование

ылаш – помост, решётка для
сушки курута

ылымык – водоросль

ылыс – хвоя

ыңйы – жемчуг

ыңғырсак – седёлка

ырыс – бәхет, далан; счастье

ырыузаш – сородич

ысланыу – коптиться

Ә

әйәр – седло

әлмәк – боғалак; петля

әне – кусты; младший брат

әңер – вечерние сумерки

әремсек – творог

әскерһез – ихлас; открытый,
бескорыстный, искренний,
добродушный

Ә

әзернә – ян, йәйә; лук

әжәл – үлем; кончина, смерть

әмер – бойорок; приказ,
распоряжение

әмир – бойорок биреүсе, түрә;
повелитель, начальник

әрнеу – ауыртыу, һызлау;
болеть, страдать
әрсәләү – яклау; заступаться
әсир – тоткон; пленный
әүәл (әүүәл) – беренсе, тәүзә;
сначала, во-первых,
прежде, раньше

Ю

юйыу – юк итеү; стереть,
уничтожить
юрәмәл – нарочно
юрға – иноходец (конь)
юртыу – аякты етез алып шәп
хәрәкәт итеү (атка
карата); идти трусцой
юха – чудовище, мифический
змей, живущий тысячу
лет; оборотень
юшау – серем итеү; дремать
(о лошадях); үлән ашау;
щипать траву

Я

Ябраил – фәрештә; ангел
яззырыу – лишать
яй – әкрән; медленно

яйһыз – неудобный,
неприятный,
затруднительный
ялкытыу – надоедать
ялпак – плоский
ялпы – ярлы, хезмәтсән;
масса (народа)
ялыу – жалоба
ям – *ист.* ям, почтовая
станция. **Ям сабыу** –
ямская гоньба
януар – кырағай йәнлек,
йырткыс; зверь
янгял – ығы-зығы; скандал
ярашыу – килешеү,
дуслашыу; соглашаться,
брататься
яр һалыу – кысқырыу,
акырыу, хәбәр итеү;
орать, оглашать
ят бауыр – инородец;
чужой
ятыу – омут
яу – һуғыш; война
яугир – һалдат, һуғышсы;
воин
яһак – ясак, подать, дань
яшык – үтә ябык; тощий

ЙӨКМӘТКЕҢЕ

Укыу – белем шишмәһе

Бөгөн – белем көнө	3
<i>Түбәнге кластарға тел буйынса үтелгәндәрҙе кабатлау</i>	5
<i>Ә. Әхмәт-Хужа. Алмаш үсә</i>	6
<i>У. Кинйәбулатов. Укытыусыма</i>	8
<i>Т. Дәүләтбирзина. Мизгелдәр</i>	9

Йырым миңең – Башкортостан

Башкортостан	11
<i>З. Бишшева. Башкортостан.</i>	13
<i>Р. Ғарипов. Дан һиңә, дан, Башкортостан!</i>	14
<i>Ф. Туғызбаева. Әй язмышым миңең – Башкортостан.</i>	15
<i>Ш. Бабич. Башкортостан</i>	17
<i>Ғ. Хәсәйенов. Мөкәддәс («Донъя» китабынан)</i>	18
<i>Н. Нәжми. Һинең һиндәй улыңмын мин?</i>	19

Узған гүмер – калған хәтер

<i>Ә. Усманов. Башкорттарҙың ғәскәри хезмәте</i>	21
<i>Исем</i>	24
<i>Җолой кантон (Башкорт халыҡ йыры)</i>	25
<i>Ғ. Хәсәйенов. Рудасы Исмәғил Тасим улы (Повестан өзөк)</i>	27
<i>Т. Җарамышева. Малайҙар.</i>	32
<i>Л. Толстой. Кешегә күшме ер кәрәк?</i>	33
<i>Ә. Хәкимов. Езүкәй яһында («Һауыр җумта» романы буйынса)</i>	38

Ил һаҡлап, азатлыҡ даулап

Башкорт ихтилалдары.	47
Салауат (<i>Башкорт халыҡ йыры</i>).	49

<i>Уртаклык һәм яңгызлык исемдәр</i>	50
<i>М. Изелбаев. Хушлашыу («Юлай улы Салауат» китабынан)</i> .	52
<i>Р. Бикбаев. Салауат кылысы</i>	62
<i>Исемдәрзең һан һәм зат менән үзгәреше</i>	64
<i>С. Злобин. Салауат Юлаев (Романдан өзөк)</i>	65
<i>Исемдәрзең яһалышы</i>	68
<i>Ғ. Ибраһимов. Сапкын («Кинйә» романы буйынса)</i>	68

Төньяк амурзары

<i>Я. Хамматов. Төньяк амурзары (Романдан өзөк)</i>	75
<i>Кутузов (Башкорт халык йыры)</i>	80
<i>Җаһым түрө (Рирәйәт)</i>	81
<i>Исемдәрзең килеш менән үзгәреше</i>	84
<i>Рус-француз һуғышы бәйете</i>	88
<i>Бәйет тураһында төшөмсә</i>	89

Утлы йылдар ауазы

<i>Ш. Бабич. Башкорт халкына көйлө хитап (Өзөк)</i>	90
<i>Исемдәрзең эйәлек заты менән үзгәреше</i>	92
<i>Р. Солтангәрәев. Осто бөркөт... (Повестан өзөк)</i>	93
<i>Хитап тураһында төшөмсә</i>	105

Уралып яткан Уралтау

<i>Д. Буракаев. Урал таузары</i>	106
<i>Урал (Башкорт халык йыры)</i>	108
<i>Р. Бикбаев. Уралыма</i>	109
<i>Я. Хамматов. Самородок («Бөртөкләп йыйыла алтын» романы буйынса)</i>	110

Ағизелкәй алкын, һыуы һалкын

<i>Башкортостан йылғалары</i>	116
<i>Йәмле Ағизел буйзары (Башкорт халык йыры)</i>	117
<i>Сифат</i>	118
<i>Р. Бикбаев. Һыуһаным, һыузар бирегез! (Поэманан өзөк)</i>	119
<i>Сифат дәрәжәләре</i>	123
<i>Йәмле Дим буйы (Башкорт халык йыры)</i>	125
<i>Ағизел менән Яйык (Рирәйәт)</i>	126
<i>Халык хикәйәләре тураһында төшөмсә</i>	128
<i>Ә. Вахитов. Ир канаты (Әсәрҙән өзөк)</i>	129
<i>Характеристика тураһында төшөмсә</i>	140

Тау башында балкый бер кала

Өфө	141
<i>Төп һәм шартлы сифаттар</i>	143
<i>Р. Янбулатова. Гүзәл Өфөм – баш калам</i>	145
<i>А. Камалов. Боронго башкорт калалары.</i>	146

Башкорт йолалары

<i>А. Кобагошов. Карға буткаһы төмлемә?</i>	151
<i>Карға буткаһы (Башкорт халык йыры).</i>	152
<i>Т. Карамышева. Кәкүк сәйе.</i>	153
<i>Сифаттарзың яһалышы</i>	155
<i>Башкорт байрамы.</i>	156
<i>С. Агиш. Кунак һәм намыс</i>	157
<i>Ф. Тугызбаева. Ыгу юлы.</i>	164

Башкорт аштары

<i>Милли аштар.</i>	167
<i>К. Даян. Башкорт кымызы</i>	168
<i>М. Өмөтбаев. Башкорт корото</i>	169
<i>В. Власов. Башкорт балы (Өзөк)</i>	171
<i>Н. Сафин. Бишбармак</i>	173

Әсәм теле – сәсән теле

<i>Башкорт теле</i>	175
<i>З. Бишшева. Башкорт теле</i>	178
<i>Ғ. Хөсәйенов. Әсәм теле – сәсән теле («Донъя» китабынан)</i>	179
<i>Якшы һүз – йән азығы (Башкорт халык әкиәте).</i>	181
<i>Р. Ғарипов. Туған тел.</i>	185
<i>Ә. Вахитов. Һүз хақында баллада.</i>	186

Башкорттар китте һуғышка

<i>Я. Хамматов. Башкорттар китте һуғышка (Өзөк).</i>	194
<i>К. Даян. Шайморатов генерал</i>	200
<i>Ә. Бикчәнтәев. Бөркөт һауала үлө (Өзөк)</i>	201
<i>Р. Насиров. Ил балаһы – Шакирйән</i> <i>(«Кайзан һин, Матросов?» китабы буйынса)</i>	204

Башкорт халык ауыз-тел ижады

Башкорт халкының ауыз-тел ижады	214
Урал батыр (<i>Башкорт халык әкиәте</i>)	215
Алдар менән шайтан (<i>Башкорт халык әкиәте</i>)	227
Йомактар	233
Курай (<i>Башкорт халык йыры</i>)	234
Алмаш	235
Курай моңо (<i>Башкорт халык әкиәте</i>)	236
Азамат (<i>Башкорт халык йыры</i>)	241
М. Кәрим. «Азамат» (<i>«Ғүрмер мизгелдәре»</i> китабынан)	241
Көләмәстәр	244

Боронго әзәби комарткыларыбыз

Башкорт әзәбиәте тарихынан	246
Кол Ғәли. Йософ киссаһы (<i>Өзөк</i>)	247
Алмаш төркөмсәләре	251
Кармасан менән Сәрмәсән (<i>«Һуңғы Һартай» хикәйәте буйынса</i>) 252	
С. Юлаев. Бүгәсәүгә кушылып, ир-батырға куш булып	256
Карабай менән Сарыбай (<i>«Кузыйкүрпәс» повесы буйынса</i>)	261
М. Аҡмулла. Нәсихәтгәр (<i>Өзөк</i>)	265
Сәсәндәр ижады	267
Һабрау	268
Кобағош сәсән	269
Һан	277
Байык сәсән	278
Архаизмдар, неологизмдар, варваризмдар тураһында төшөнсә	280

Башкортостандың халык шағирҙары

М. Ғафури	282
Бир кулыңды!	283
М. Кәрим	284
Өсөнсө көн тоташ кар яуа	285
Һан төркөмсәләре	286
Р. Ғарипов	287
Аманат (<i>Кобайырзан өзөктәр</i>)	288
Р. Бикбаев	290

Халкыма хат (Өзөктәр).....	291
Һандарзың үзгәреше	294

Башкортостандың халык языусылары

<i>З. Бишева.</i>	296
Сынаяк уйнатыу («Кәмһетелгәндәр» романы буйынса).....	297
<i>Ә. Хәкимов.</i>	303
Сәләх карт («Туй» повесы буйынса).....	303

Дуҫлыг менән көслөбөз

<i>К. Аралбай.</i> Дуҫлыг һәйкәле	310
<i>З. Бишева.</i> Дауыл («Дуҫ булайык» повесы буйынса)	311
<i>Ғ. Тужай.</i> Шүрәле (Өзөктәр).....	315
<i>М. Кәрим.</i> Озатыу («Безең өйзөң йәме» повесы буйынса).....	319
<i>6-сы класта үтелгәндәр буйынса һораузар, эштәр, аңлатмалар</i>	322
<i>Һүзлек</i>	324

Учебное издание

**Хажин Вакил Исмагилович
Вильданов Ахат Ханнанович
Карабаев Мунир Иделович
Аминева Зубаржат Рафкатовна
Аккужина Фаурия Ахтямовна**

БАШКИРСКИЙ ЯЗЫК И ЛИТЕРАТУРА

**Учебное пособие для 6 класса
для изучения родного (башкирского) языка и литературы
в общеобразовательных организациях
с русским языком обучения
(на башкирском языке)**

Укыу баҫмаһы

**Хажин Вәкил Исмәғил улы
Вилданов Әхәт Ханнан улы
Карабаев Мәнир Иҙел улы
Әминева Зөбәржәт Рәфкәт кыҙы
Аккужина Фәүриә Әхтәм кыҙы**

БАШКОРТ ТЕЛЕ ҺӘМ ӘЗӘБИӘТЕ

**Укытыу рус телендә алып барылған
дөйөм белем биреү ойошмаларының
6-сы класы өсөн туған (башкорт)
телен һәм әзәбиәтен өйрәнеү өсөн укыу кулланмаһы**

Редакция мөдире *Г. А. Раянова*
Мөхәррире *А. В. Иҙелбәкова*
Бизәләш мөхәррире *З. И. Кәримова*
Техник мөхәррире *В. Р. Абдрахманова*
Корректорҙары *З. М. Камалова, Г. Ә. Таһирова*

Баҫырға кул куйылды 07.06.2017. Форматы 60×90^{1/16}. Офсет қағызы.
Офсет ысулы менән баҫылды. ВТSchoolBook гарнитураһы.
Шартлы баҫма таб. 21,25+0,25 форз. Шартлы буяу отт. 22,75.
Иҫәп-нәшер таб. 14,24+0,40 форз. Тиражы 11400 дана. Заказ 1.0137.17.

Башкортостан Республикаһының Зәйнәб Бишшева исемендәге
Башкортостан «Китап» нәшриәте дәүләт унитар предприятيةһы.
450001, Өфө, Октябрь проспекты, 2.

КИТАП